

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTÊK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 134 / Şubat 1993 / 4.- DM

Topyekûn savaşa karşı Kürdistan halkı ayakta

Topyekûn kırı savaşa direkt katılanlar, onu bizzat yönetenler ve bu savaşa bu veya bu şekilde alakalı olanlar 1993 yılına çeşitli umut ve beklentilerle girdiler. Umudun ne kadar gerçekleşecek, ya da düşman cephesi planlamasını ne kadar gerçekçi yapacak. Rejimin yetkilileri ağızları çeşitli değerlendirmelerde bulundular. Ama toplumsal dinamiklerin sergilediği gerçekler ise çok daha değişik yönleri ortaya koyuyor. Türk siyasal rejimi gerçekler karşısında kendisini saran korku ve endişenin silsilesinde adeta feryatları koruyor. Günlük gelişen olayların aldatıcı etkisinde uzun vadeli yaşayacağına inanmak istiyor. Rejimin açmaz içinde olduğunu söylemek de mevcut tabloyu tasvir etmeye yetmiyor. Zayıf kalıyor. Türk devleti bir süre öncesine kadar gerçekten de bir açmazı yaşıyordu. Ama bu süreçten itibaren bir politikasızlık, alternatifsizlik değil; bir çöküş, tarih sahnesinden silinip gitme olayıdır. Muhafazakarlık, tutuculuk, inkarcılık tarihin hiçbir döneminde başarılı olamamıştır. Silah gücüyle ayakta kal-

mak da çözüm değildir. Kürt halkı da, Türk halkı da huzurlu bir yaşam için toplumsal sorunlarında söz sahibi olmak istiyor. Eskiden olduğu gibi "devlet büyüktür, ne yapsa doğrudur, paşalar en iyisini bilir" anlayışı, geleneği iflas etti, demode oldu. Artık kimse bu sözlerle, anlayışlara inanmıyor.

Sonuçta Türk siyasal rejiminin korkunç bir yalan, katliam ve barbarlık rejimi olduğu ortaya çıktı. Somali gibi dünyanın bir ucunda olan başka ülkelere katliam yapmak için asker gönderdik diye sevinç çığlıkları atan bir rejimden ne beklenir? Faşist Türk devletinin bütün amacı yaptığı soykırımlara halkları da ortak ede-

rek kendisini kurtarmaya çalışmaktır. Buna ortak olmayı kabul eden "en iyi Türk'tür, yurtseverdir", etmeyen ise "vatan hainidir, bölücüdür." Bunlar normal bir devletin dile getireceği şeyler değildir. "Devlet milletle, vataniyla bölünmez bir bütündür" sözünün yer almadığı hiçbir resmi söylem yoktur. Neden her fırsatta bu cümleyi söyleme zorunluluğu duyuluyor? Özellikle 1992 yılı bu sözün en çok tekrarlandığı bir yıl oldu.

Demirel "Başarılı bir yıl geçirdik" diyor. Gerçekten öyle midir? Koalisyon hükümeti neyi başardı? Hiçbir toplumsal soruna çözüm getiremedi. Yine Demirel "Türkiye artık bir dünya devleti oldu" sözünden neyi anlamak gerekiyor? Mevcut ilişkileri karşılıklı ele aldığımızda bunun doğruluğu ancak kabul edilebi-

li. Rejimin Kürdistan sorununun üstesinden gelememesi doğal olarak devreye emperyalistlerin girmesine yol açmıştır. Bundan dolayı Demirel boşuna demiyor "Bu gemi hepimizin... Batarsak hepimiz batırız" diye. Gemi Ortadoğu oluyor. Gemiye batırarak güç de uluslararası etkileri çok güçlü olan Kürdistan devrimidir. Tabii Ortadoğu da emperyalizm için stratejik bir alan. Kürdistan bu alanın odağında bulunmamış olsaydı emperyalizm TC'ye bu kadar sınırsız destek sunmazdı. Güney Kürdistan'a TC'nin saldırısı bunun en açık örneğidir. Bu saldırı bizzat ABD'nin ve NATO'nun desteği ve koruması altında yapılmıştır. Bunun bütün uluslararası sorumluluğu üstlenilmiştir. Elbette bunlar gemiyi kurtarma çabalarıdır.

Devamı 2. sayfa

Parti ortamı güzellikler dünyasıdır

YAZISI 10. SAYFADA

TOPYEKÛN SAVAŞ ÜZERİNE

Giris:
Koalisyon hükümeti, işbaşı yaptığında oldukça iddialı ve kendinden emin görünüyordu. İki temel hedef olarak ilan ettikleri "enflasyon ve terör belalından" ükayı kurtaracakları mesajını sürekli tekrarlıyorlardı. Bununla yığınlarla umut vermiyor, verilecek umutları diri tutmayı amaçladıkları da gizleniyorlardı. Demirel'e göre "hükümet çare müessesisi" idi; çaresizlik belirtileri göstermemeliydi.

Ozel savaş rejimi koalisyon hü-

kümetiyle biraz soluklandı, vitrinini ve vizyonunu tazeledi. Sağlı sollu hükümet, bir "mili koalisyon" görünümündeydi; Kürdistan konusunda bütün partilerin, "demokrasi paketi" aldatmacası sayesinde geniş çevrelerin desteğini, kredisini aldı. "Mili mutabakat" bakımından istenilen düzey ve ortam yakalanmıştı. Bu vitrin değişikliği ve onun yarattığı siyasal ve psikolojik ortam en iyi ve sonuç alıcı şekilde kullanılmıyordu.

1991'in ortalarında itibaren baş-

Devamı 26. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Artan taktik olanaklarla yetmez ve boşa çıkarıcı yaklaşımları aşalım KESİN KAZANDIRAN ÖNDERLİK GERÇEĞİNE ULAŞALIM!

1993 yılını her yönüyle daha güçlü bir savaş yılı haline getirmeye çalışırken, bunu öncülük yapımız, ordu ve halk serhildanlı gerçekliğimizle nasıl kazanacağımız üzerinde durmak hem tarihi bir imkânın yakalanması hem de başka hiçbir yaşam, çıkış ve seçeneğin olmamasından dolayı kataler ne kadar sert ve kireçlenmiş de olsa, duyarlılık ne kadar silinmiş de olsa, kişilikler kendilerini ne kadar tanımayan hale de getirirse, doğru savaşmanın ve başarmanın yolu budur. Böyle görmek ve varsa dürlürlük, varsa kendine saygınlık ve sorumluluk duygusu, hiç olmazsa bundan sonra daha iyi yürümek, mümkünse güç oranında savaş gerçekliğini bitürleşmek, bunun pratik adımlarını atmak artık bizim onur ve namus sözümüz ve ödemesi gereken borç değil, ekme-küsu-hava kadar muhtaç olduğumuz bir yaşam gerçeğidir.

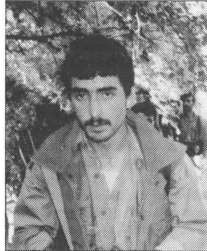
Anladık, katalerimiz çok sert. Anladık, terbiye diye bir şey görmemişiz. Anladık, saygı ve sorumluluk gibi duygulardan uzaklaşmışız. Fakat hiç olmazsa şimdi, düşmanımıza biraz bakalım, insanlığımıza ve kendimize bakalım, nelere nasıl duyarlı yaklaşılması gerektiğini sınırlı da olsa görebilelim. Böyle bir andımız ve verdiğimiz sözün böyle bir anlamı olsun. Size hayalci de demeyeceğim. Hayal kurmakta da çok güçsüzünüz. Sizde yaşam tutkularının olduğundan da bahsedemem. Bu tutkularınız da yok. Sizde düşkünçe yaşamak istiyorsunuz da demeyeceğim. Bundan daha öteye yazılınsız. Daha çok yaşadığınız, bitürüyle devrimci yaşamda yeterli siziktir. Bir adım ötesi zafer de olsa, onu da kendine yediremeye biçiminde -artık yüzüklerin mi veya yaşam sürecimiz boyunca mı diyelim-, kendinize yakıştırdığınız bir kişilik yaklaşımıyla boşa çıkarmaya daha uygun görme tehlikesini yaşıyorsunuz.

Kendi sorumluluğuma dayanarak söylüyorum ki, -bin kez de tekrarlansa- PKK bu temelde gelişmedi, bu temelde başlamadı. Aslında

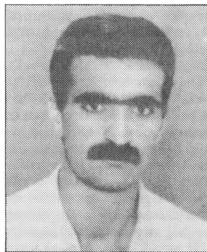
Devamı 5. sayfa

Kürdistan devriminin şehitleri,

Fırat ve
Dicle kadar
coşkulu,
Ağrı kadar
heybetli,
Newroz
gülleri
kadar
güzeldir...

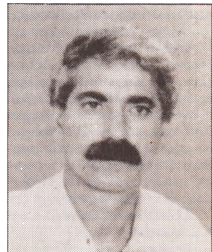
PKK-MK üyesi Kazım KULU (Şıyar)

İhan ÇİFTÇİ (Delil)

Ali GÜNEŞ (Ali Botan)

Yusuf KIRMIZITAŞ (Tayyar)

YAZILARI 16-25. SAYFALARDA

nelikler. Çetin Ermeç olayının boy boy tekrar basında işlenmesi, Musevi işadamları Jak Kamhi'ye suikast girişimi peşpeşe işlenerek dikkatleri bu yöne çekilmek istenmiştir. Devlet Bakanı Cavit Çağlar, "Diplomatik sıkıntı istemediğimiz için henüz açıklamıyoruz, işi kim, ne için yaptığını hepimiz biliyoruz. Radikal islamcılar, PKK ve sol örgütlerin garip bir işbirliği

var" diye açıklamalarda bulunmuştu. Daha sonradan görüldü ki, bu olay üzerinde durmak devlete zarar veriyor. Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen hiçbir açıklama yapılmadı. Burjuva basını da cinayeti devletin yaptığını çok iyi bilmesine rağmen konuyu tartışmıyor, hatta tartışmıyor. Partimizin bahar atılımını önlemenin uğrunda olan devleti-

nin işlerini zorlaştırmak istemiyor. Mumcu cinayeti TC'nin trajik bir komediyi yaşadığını gösteriyor. Böylesi oyunlarla şimdiki Türk kamuoyunu aldatmayı başarıyor. Fakat bağımsızlık mücadelesinde 1993 yılı eylemliliğiyle devletin elinde tuttuğu bu dal da koparacak güçte olacağından, faşist genelkurmay hükümeti artık bu oyunlar da kurtaramayacaktır.

TC, dış politikada suç ortakları arıyor

Bütün çevreler, siyasete ilgilenenler koalisyon hükümetinin başarısızlığında hemfikirler. Ama buna rağmen Demirel, "ülkenin sorunlarını koalisyon hükümeti çözebilir" demektedir. Elbette bunu söylemenin belli nedenleri vardır. Yapılan dış gezilerde hükümetin "başarıları" anlatılmakla bitirilemiyor. İnandırıcı olup olmadığı ise ayrı bir konu. Özel savaş hükümeti ne dölserse dölser, dış ülkelerle yaptığı temaslarda Kürdistan sorunu sürekli ön plana çıkmaktadır. TC, herkesten bu konuda kendisine yardımcı olmasını istemektedir. Özel savaşın maliyeti oldukça ağırlaşmıştır. Dış destekler olmadan bunun altından kalkmak mümkün değildir. Topyekûn savaşın durumu ise daha farklıdır. Bunda mevcut uygulamaların daha da artırılması sürdürülecek bir savaş başlamıştır. ABD bile Vietnam'da halk direnişi karşısında tutunmayı başaramamıştır. TC tek başına Kürdistan'da bunu nasıl başaracaktır? Bunun için ne gerekirse o yapılmak isteniyor. Var olan ilişkiler bir yana itilerek bölgesel oluşumlar gidiliyor. İran, Türkiye ve Suriye dışişleri bakanlarının toplantı üstüne toplantı yapılarak, bölgenin işbirliğinin geliştirilmesinden başka ne anlam ifade ediyor? Bütün tarafsızlar, "Kürdistan sorununu nasıl bastırırız" üzerinde odaklaşıyor. Tarihsel düşmanlıklar, işler bu noktaya gelip dayandığı için bir kenara bırakılıyor. Tabii İran ve Suriye'nin özel savaş gibi derli toplu olduğundan dolayı, şu aşamada Kürdistan meselesinin içinde girmek istemiyorlar. Çünkü kendi sömürgecileri altında tuttukları parçalarından henüz gerilla mücadelesi yoktur veya -İran'da- sınırlıdır. Kuzey Kürdistan'daki gerilla mücadelesine göz yumma biçiminde bazı gelişmeler olsa da, hassas bir konu olmasından dolayı tedbirli davranıyorlar.

11 Ocak'ta Senegal'in başkanı Dakar'da yapılan İslam Zirve Konferansı'nda Özal'ın Türkiye'ye konuşma ile, 23-29 Ocak tarihleri arasında Demirel'in Brüksel Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Kuveyt, İran ve Umman gezilerinde yaptığı konuşmalar birbirlerini tamamen niteliktedir. Dini maske altında Kürdistan'daki özel savaş destek verilmesi ortaya konulmuştur. TC en keskin müslüman geçinerek bu ülkelerin desteğini sağlamak istemiyor. TC, Ermeni-Azeri çatışmasına karşı da nasıl tavır takınacağına şaşırılmıştır. Ermenistan'ı saldırganlıkla suçlayıp Azerileri desteklerken, ipin ucunu da tümden elinden kaçırarak istemiyor. Ermenistan'da da hoş görünmeye çalışıyor. Çünkü Ermenistan'ın uzun vadeli planları için kullanıma amacıyor. Herhangi bir sıkışma durumu karşısında Ermenistan ile Batı'ya açılacaktır. İnkarcı politikasından ayak dirediği sürece Batı'nın hoşnutsuzluğu doğal olarak ar-

tacaktır. Azeriler ise şovenizmi canlı tutmada iyi bir araç durumundadır. Kürdistan halkına karşı yürüttüğü topyekûn savaşta bu aracı da elinde bulundurdu zorunluluğunu duyuyor. O yüzden Ermenistan'ı karşı zaman zaman ticari işlemleri, elektrik ve buğday ihracatını koz olarak, baskı aracı olarak kullanıyor. Bütün bunları yaparken de Batı ile karşı karşıya gelmemeye dikkat etmesi gerekiyor. İşte bu durumu Azerbaycan'ın antlaşılabilir orayı da kendi cephesinde tutabilmektedir. Elbette bunun için burjuvazinin çeşitli kanatlarını temsilcilerini de ikna etmesi gerekiyor. ANAP ve MHP, Ermenistan ile ilişkilerin geliştirilmesine karşı duruyorlar.

Özal'ın Balkan ülkelerine yaptığı gezinin seyrine bakıldığında, bu korkunç düzeyde bir Türk ırkçılığının dışavurumu oluyor. Özel Balkanlar'ı ata toprakları mantığıyla dolandırmak. At köştürüp, kılıç salladıkları Balkanlar'da estirilen şovenizm rüzgarlarının bir amacı da, Türkiye'nin "büyüklüğünü" göstermektir. "Dünya devleti olduk" denilerek Balkanlar'da büyüklük taslanmaktadır. Bosna-Hersek'e ısrarla asker gönderilmek istemesinin sebebi, TC'nin çok güçlü bir devlet olmasından değil, böyle bir imaj hem Türk halkına, hem Kürt halkına, hem de Balkan ülkelerine kabul ettirme yönündedir. Tabii bunun etkileri istenilen düzeylerde olmamaktadır. Devlet desteğiyle yapılan Bosna-Hersek ile dayanışma miktarine 300.000'in üzerinde katılım beklenirken 5.000 civarında bir kitle katılım göstermiştir. Bu kitle de aşırı dincilerden, Türkçülerden oluşmuştur. Devletin güvenci büyük oranda da sırsımsı, inandırıcılığı oldukça zayıflamış, şovenizm salıhi da artık işe yarayamaz hale gelmiştir.

Yani iç harekattaki başarısızlıklar dış gezilerle perçinlenerek kapatılmak istenmektedir. Yine devlet eliyle "Kürt realitesini tanıma sorumluluğu" yapılmaktadır. Bununla söylenmek istenen şudur: "İşte tüm yönleriyle Kürt sorununun çözümünü aramaktayız, desteğe ihtiyacımız var, bizim çabalarımıza herkeş ortak olmalıdır." Evet dış gezilerde biraz da bunlar anlatılmıştır.

Özal'ın en son yaptığı Bill Clinton'a görüşmesinde topyekûn savaşta ABD'nin desteğini sürdürülmesi talep edilmiştir. ABD'nin de topyekûn savaş silahının Kürt halkına karşı kullanılmasından yana olduğu da ortadadır. Cumhurbaşkanı'nın, Başbakan'ın ve bakanların gezilerinde ortaya çıkan sonuç; bütün gerici güçlerin topyekûn savaşla Kürt sorununun çözümünü bir kez daha denemesi biçiminde ifade edilebilir. Bu aslında bir başarı değil, başarısızlıktır. Çünkü topyekûn savaş daha ilk gününden yenilgiye uğramaktan yedire gidememiştir. Hele bahar atılımıyla bu yenilgi daha da netlik kazanacaktır.

Zaferi yakalayan taktiği hakime kılmak

Ulusal bağımsızlık mücadelemizi çeşitli çevreler değişik yönleriyle derlendirmeye tabi tutarlarken, devrimcinin filizleri ortaya çıkmaktadır. Filizlenen devrim köklerini toprağın derinliklerine salarak bir devrim demektir. Sağ-sol bölüşüne bile kökler toprağın içinde olduğundan yeniden yerleşmeye yüz tutacaktır. Bu filizlenme aynı zamanda da yepyeni kışkıllıkların, yepyeni bir yaşamın şekillenmesidir. Yüzyıllardan bu yana ger-

çekleştirilen devrimlerin deneyimlenerek çıkarılan derslerle iyi aldirılmaya çalışılan Kürdistan devrimi dünyanın bütün gerici güçleri karşısında sadece kendi özgücüne dayanarak ilerleme cesaretini, taktik ve mücadele yöntemini, çizgiye bağlılığını ölümlüne halk düzeyinde sürdürmektedir. Bütün yıldönümleri geçen sürecin ilerisinde bir pratikliği taşı tutularak mevsimler güçlendirilmekte, karşı-devrime daha güçlü darbeler in-

İran ne yapmak istiyor

Ortadoğu bölgesi karmaşık, çetkili konumunda olduğu gibi korunuk, meydana gelen bazı olaylar çözümleniyor olmanın ötesinde çetkili kileri daha da derinleştiriyor. Bölge öyle durumlanıyor ki, dün bir-birine kanlı bıçaklı olan güçler bugün dost olabiliyor, işbirliğine, güçbirliğine geçebiliyorlar. Dengesi çok hassas, zemini çok kaygandır. Bölgeyi devrimci tarzda dönüşümde doğru zorlayan ulusal bağımsızlık savaşını gerici yönetimlerin boy hedefi haline gelirken, sorunların köklü çözümünü isteyen halklar için de umut kaynağı olmaktadır. İşte Suriye, İran, TC vd. tarihsel olarak birbirlerine düşman olan yönetimleri bir araya getiren, zaman zaman eylem birliğine götüren temel olgu da bu olmaktadır. ABD bölgedeki gelişmelere yeni dünya düzeniyle madahelede bulunarak durumu emperyalizmin lehine çevirmenin peşindedir. İran'daki gelişmelerin yeni dünya düzenine uymayan yönleri sadece ABD'yi değil, Avrupa'yı ve diğer bölge devletlerini de rahatsız etmektedir.

İran, Körfez Savaşı sonrası ortaya çıkan boşluklardan yararlanmak istiyor. Ama sahip olduğu dar olanaklar ve mevcut ilişkiler onu birçok noktada sınırlıyor. Dış politikada izlediği anti-Amerikancı politika günümüz koşullarında giderek zayıflamaktadır. İran'daki gelişmeler bölge dengelerini zorlayabilir mi? İran'ın ordusunu modernize etmeye çalıştığı, Rusya, Kuzey Kore, Çin'den askeri araçları aldığı doğrudur. Böyle bir durum yeni dünya düzeninin silahsızlanma politikasına aykırı olduğundan ABD, İngiltere ve Fransa'nın tepkilerine ve hoşnutsuzluklarına yol açıyor.

Yılda 16-25 milyar dolarlık petrol gelirini olan İran'ın bu kaynaklarını silahlanmaya tımden yatırsa bile dengeleri bozacak bir gelişmeye yol açacak gibi görünmüyor. İran, Irak savaşında tahrip olan, zayıflayan askeri yapısını güçlendirmeye de amaçlayabiliyor. Bu güçlenme daha başka hasırları ürünü de olabilir. İran rejimini başlatmış ülkelere ihrac etme istemlerini gözlemiyor. Resmi söylemlerinde her yönlü vurgula-

malarda bulunuyor. Şişelerin bulunduğu her alanda bayrak açıyor. Kendisine yakın bulunduğu din örgütleri alabildiğine destekliyor. İran Cumhurbaşkanı Rafsanjani yaptırı basın toplantılarında, dış gezilerinde sık sık İran molla rejiminin nimetlerini denetlemekte, bu durumun devam etmesini istiyor. Şahid olduğu dini ideolojileri yayma biçiminde bölge ülkelerini zorlayabiliyor. Mevcut duruma bakıldığında İran'ın yenilgisinden sonra ortaya çıkan boşluğu İran'ın bu yönlü doldurmaya çalıştığı görülür. Zaten Ortadoğu ülkeleri arasında kutuplaşmalar giderek din unsuru üzerine odaklanmaya başlamıştır. Dinin ön plana çıkartılması en önemli nedenlerinin başında da proleter önderlikli Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi gelmektedir.

Şimdi İran sorunu biraz da tarihsel boyutlarıyla gözönüne getirildiğinde bazı noktalar daha iyi yakalanabilir. İran'ın giderek zayıflayan nitelikte de olsa varolan anti-Amerikancı yönü ABD tarafından tamamen tasfiye edilmek isteniyor. Çünkü İran bu dış politikayla ağırlıklı olarak Avrupa emperyalizmine yeşil ışık yakıyor. ABD ise yeni dünya düzeninde İran'ın bulunmasını zorunlu görüyor. O yüzden İran boy hedefi haline getirilerek anti-Amerikancı yönü tamamen ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Açıkçası ABD İran ile zıtlasık olanı daha değildir. Irak'ta işlenmiş olan Halkın Mücadilleri örgütüne karşı ABD'nin ilimiy yaklaşımı da buna denek düşmektedir. Bölgeye yeni yerleşmiş olan ABD'nin İran'ı yeni dünya düzeni sınırları içinde giderek çekme isteği önümüzdeki süreçte daha fazla aciliyet kazanacaktır.

Distan bakıldığında İran rejimi bölge ülkelerini başlatmaya çok çetkiliymiş gibi görünüyor. Oysa perde arkasından yapılanlar hiç de böyle olmaksızın söyleniyor. TC ile içine girdiği ilişkiler alabildiğine kapsamlıdır. İran Hizbullah'ın Kürdistan'daki yapılmasını ve işlevini çok iyi bilmesine ve takip etmesine rağmen Hizbullah ile ortak çalışıyor. Hizbullah ise bizzat MIT'nin ve kontr-gerrillanın bir kolu oluyor. Yani biçimde anti-Amerikancı, anti-kemalist ve an-

ti-siyonist geçinirken perde arkasında onlarla ilişkiler geliştiriyor, destekliyor ve eğitiyor. Kürdistan sorunu karşısında böyle gizli kapaklı ilişkilerle gerek kendisini bölgenin en tarafsız devleti olarak lanse ediyor. Elbette İran gibi yayılmacı bir yapıya sahip olan devletin boş durmasını düşünmek gerçekçi olmaz.

Önümüzdeki süreçte ABD İran'ı kendi çizgisine çekmek için değişik politikaları uygulamaya devam edecektir. Bunun bir sıcak savaşta dönüşmesi pek olası görünmüyor. Çünkü İran şu anda bölgenin en tehlikeli gelişimi olarak emperyalizm tarafından görülün Kürdistan sorunu karşısında tavırsız kalmıyor. Açıkta tavır koymuyor ama gizli yapıyor. TC, İran ve Suriye dışişleri bakanlarının bir araya gelmesi de buna yönelikti.

Şimdi İran Kürdistan'a ve partimize karşı tavrını açıklar. Tavrını işler gizliden isterse de açıklanmış olsa vursun temel politikası bellidir. Yaralı gerillaları ile tutuklayacak kadar bağımsız birleşik bir Kürdistan'dan yana değildir. Her parçanın sorununun kendi içinde halledilmesinden yanadır. Kuzey Kürdistan'daki gelişmelerin Doğu Kürdistan'a yansımaları istemediğinden dolayı da topyekûn kirlisi savaşta Hizbullah gibi cinayet sebebekilerine destek sunarak katılmaktadır. Bu noktada TC'ye karşı olan tarihsel düşmanlığını ikinci plana düşürebilmektir.

Kısacası, İran yayılmak isteyen bir devlettir. Ama giderek bölgeyi etkilemeye başlayan Kürdistan devrimi onun da başını ağrıtmaktadır. Bu sorun karşısında tamamen emperyalizmin tarafına kayabileceği bir yapıya da sahiptir. Burjuva basının onu son günlerde boy hedefi haline getirmiş istişirinin nedeni de İran'ın anti-Amerikancı yönünün ehlileştirilmesine yöneliktir. Bu durumda İran kolay kolay yeni dünya düzenine girmeyecek, temkinli hareket edecektir. Özel savaşta tümden alet olma biçiminde değil de kendisine dokunan noktalarda katılmaya özen gösterecek; diğer yandan da emperyalist sisteme açılımı yapmaya da devam edecektir. Tabii en çok çekindiği şey de ipleri başkasına kapırmaktır.

dirilmektedir. Savaşın bedelini ödeme-yi göze alması bir halkın yürüttüğü ulusal bağışmazlık mücadelesi, her türlü engellemelere rağmen önü alınmaz bir hızla kendi yatağına akıp giden bir ırmak gibidir. Özellikle 1992 yılı boyunca faşist sömürgecilik neye umut kaynağı olarak el atmışsa onların hepsi bir bir etkisiz kılınmıştır.

Düşmanın en yetkili sözcülerinden biri olan Demirel ne diyor: "1993 yılı eskiyanın sonu olacaktır..." Bunu, inandığını değil, psikolojik savaşın bir gereği olarak sık sık dile getiriyor. Kürdistan'da uyguladığı si-nir tanınmaz kanunsuzluğuna bakıldı-ğında, her şeyi yoketme temelinde yönelme, gereksinimleri içlerinden bo-saltarak ucube bir konuma getirme tek geçerli kılınan yaklaşım biçimi olmaktadır. Sömürgeciliğin acıma-sızlığı, tahripkarlığı orta yerde durur-ken, halkın derinden cephesi tam da buna denk düşecek bir örgütlülüğe, eylemsel ve taktiksel yapışa kavuş-mak zorundadır.

Bütün kiş bu boyunca geçmişi bir yıl-lık pratiğin iyice idelendirerek gözden geçirilmesi, yapılan eğitim çalış-maları, teknik donanım, savunma ve saldırı tedbirlerinin geliştirilmesiyle bahar atılım için güçlü çabalar yap-ma temelinde hazırlıklar tamamlan-mıştır. Düşmanın erkenden hareke-te geçerek saldırması, bu hazırlıklı-ın boyutlarını biraz tahmin etmesin-den kaynaklanıyor. Çünkü böyle bir çıkışın önünü alamazsa kendisini çok kısa bir süre içerisinde sonuç atacağı biliyor. Parti Önderliğ'imizin bütün savaşın güçlerini sun-duğu 1993 yılı perspektifleri ve tak-

tik yöntemleri oldukça kapsamlı ol-duğu gibi, buna bağlı kalınması du-rumunda mevcut pratiğin beşe-ona katlanması isten bilmez değildir. Taktik hatırmızda ve özellikle de önderlik-sel alanda ortaya çıkan yetmezlikler, çizgi dışılıkları, pratiği sağa çeken tutumlar geçmiş bir yıllık pratiğin gözden geçirilmesi sürecinde ele alınarak mahkum edilmesiyle müca-deleye atılım istisne atılım yapıp-ca-ğın pratiği izleme esas alınmıştır. Gerilla güçlerimiz kişi boyu yaptığı hazırlıklarla halkımıza daha fazla gü-ven vermiştir. Düşmanın hazırlıkları-nı dikkate alarak gerilla ordumuz kendisini buna göre konumlandı-rmıştır. Asil izlenmesi gereken tutum bu durumdur şu oluyor: Düşman daha harekete geçmeden onu inin-de vurmak, bir adım daha atmamak ve böylece katliamların, yeni sürgün-lerin önünü kesmektir.

Düşman kendisini mevcut dura-ma göre örgütlenendirme çabası iç-inedir. Reformlar altındaki katliamlar-ın yasa zeminiyle yapılmaktadır. Olağanüstü Hal'i kaldırılmıyordur. Bu ne kadar gerçekçi olacaktır? Bu da valilerin yetkilerinin artırılmasıyla alakalı. Sorun şu veya bu alanın yet-ki-kleri artırılması sorunu değildir. Bun-lar da halkımız, "reform yapıyoruz" diye sunulacak. Kürdistan'da elle tu-lulacak ne kalmış ki, reformlarla ya-narlar sarılacak, normal yasa koşu-ları yaratılacak! Topyekûn savaş hü-kümeti Kürdistan'daki canı, barbar yüzünü böylesi göstermelik de-ğişikliklerle gözlemeye. Özel topyekûn savaş rejiminin soyu tükenmiş kel-aynakları Kürdistan'ın siyaset me-y-

danlarında demokrasi, reform nutuk-ları atarlarken, aynı sırada savaşma-ya ucakları tonlarca bombayı Kürdis-tan'ın dağına, ovasına, köyüne, kasa-basına yağdırıyor, insanlarımızı kat-ledivor, evlerini başlarına yıkıyor. Sorunun siyasi çözümünden yana olanlar bu yollara asla başvuramazlar. O halde siyasi çözümü istemeyen kim? Siyasi çözümü en fazla dayat-nan kim? Siyaset sahnesini takip eden-lar bunları çok iyi bilirler. İlla da soy-kırmada, katliamları iddia ediyorlar sa-o zaman bunları sonuçlarına da katlanmayacak kabul etmelidirler. TC su-nu iyi bilmeli ki, 1993 yılı savaş pra-tiği hiç bir dönemikine asla benze-meyecektir. İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, "İstersek hepsini öldürür, in-tihar ettirir deriz" diye açıklamalar-da bulunuyor. Gerilla ordumuz böyle gerekçeler de aramayacaktır. Direkt olarak sömürgecilik hizmet eden her şeyi şiddetli bir yönelim göste-recektir. Davasında kararlı olanlar sözünün gereklerini de harfiyen ye-rine getirirler. Kürdistan halkı dava-sında kararlıdır ve sömürgeci faşiz-me hak ettiği cezayı da mutlaka vere-cektir.

Gerilla güçlerimiz Kürdistan'ın her yerine açılma gösterecek düşman her alanda vurulacak şekilde mevzi-lemesini gerekecektir. Eyalet-le yapılan yeni takviyelerle örgüt-sel yapılar oldukça güçlendirilmiş, taktik ve moral üstünlük korunmuş-tur. Yani bu durumdaki savaşımı-ız bir sıçrama yapma noktasına gelip da-yanmıştır. Halkımızın savaşta kalma-azı daha da artmıştır. Sorun sade-ce her güney eylem, her güney zafer kazandırmada gelip düşümlenmek-tedir. Doğru savaşmanın imkanı-her alana taşınmıştır. Bunları pra-tiğe geçirmede kararlılık, çizgiye ba-ğlılık tamamlanma uygulanmazsa, düş-manın pratiğinin hakim kalınması-na objektif ve subjektif olarak hizmet etmiş oluruz. Düşman güçleri bizi-m karın savaşmada kararlı değildir, bizim kadar özgüvene dayanarak yürümüyor. Emperyalizm bir saat de-teğini kesse ayakta duracak gücü bile kendisinde bulamaz. Biz zorluk-ların bilincini kabul ettiğimiz için bu-ların karşısında bu kadar başarılı pratiklerin sahipleri olabiliyoruz. Yok-sa düşmanın üstün teknik donanımı karşısında hayatta kalmamız asla mümkün olmaz.

Topyekûn savaş karşısında yedi-den yetmiş herkesin direnişine ortak edilmesiyle sömürgeciliğin saldırdı-nı dizginlenebilir, hatta son bir yük-lenmeye topraklarımızdan sökülüp atılabilir. Bunu yapmamız için ön-müzde hiç bir engel yoktur. Yetkiler tam verilmiştir, taktik en ince ayrıntı-larına kadar izah edilmiştir. Bahar eylemlerinde bu taktik esaslara bağlı kalınır ancak düşman adım at-maz hale getirilebilir. Bireysel özelli-klerin konuşturulmasıyla, yetki ve ka-riyer tartışmalarıyla, ağavani tavırla-ri ne savaş yürütülebilir, ne de önder olunabilir. Halkımız savaşmaya tam kararlıdır; zafer getiren tu-tumların da uygulanmasını şart kıl-makta, bütün özgürlük savaşçılarına emretmektedir. Halkın emirlerini ge-reği yerine getirilirse bu savaş da-ha çok sahiplenecek ve bir militan-dan daha fazla kendi görevlerine bağlı kalacaktır. Bunun dışındaki tu-tumlarla da halkımıza umut işiç olu-maz. Savaşı sonuna kadar göğüs-leyecek bir halk desteği aramızda bulunuyorken, bunun karşılığın ver-mekle sehitlerimiz de yapılabile-cek en büyük kötülük olacaktır. On-ların anlarına bağlılığın bir gereği olarak bahar sürecine, özellikle de Newroz eylemlerine yüklenerek za-fere giden yolda kararlara, halkımız-la, partimizle, ordu ve cephemizle yürüye-lim.

Bahar sürecini, yapabildiğimiz kadar eylem, örgütlenme, coşku ve kararlılıkla karşılayalım!

Özgürlük kavgamızda her anımızın boş geçmeyeceği bir süreci nefes nefese yaşıyoruz. Baharın doğumsuz güzelliklerine doğru yul alırken atılan her adımda yaşamızda hayat verecek olan damarlara bağlanmış olan heyecanlı halkımız bir coşku selini yüreğine içten içe dalgalandırıyor.

Kürdistan halkı kesin zaferi elde edeceğine yürekten inanıyor. İnancının ve savaşma kararlılığının karşısında sömürgeci TC Kürdis-tan'da varlığını korumada oldukça zorlanıyor. Elindeki tüm olanakları bu yönde kullanmasına rağmen yaşama olanağı bulamıyor. Savaşımız sömürgeciliği böylesine bir ortama sürükleyerek sonuç atacak bir düzeyi yakalamış bulunuyor. Halkımızın 1992 yılında elde ettiği mevzi-ler, uluslararası etkiler oldukça geniş, gelişmelerinde durumdaki bir devrimi rahatlıkla temsil edebilecek, koruyup geliştirilebilecek güçte-dir. Bu imkanlar, Kürdistan'ın bağımsızlığı için savaşmak isteyen her-kese fazlasıyla yeterlidir.

Yeni bir baharın öngünüde bulunuyoruz. Buna daha şimdiden Kürdistan devriminin öngünüdür diyoruz. Çok yönlü yapılan hazırlık-larla bahar atılımına doğru yürürken bu süreci devrim dalgasına dö-nüştürmek elimizdedir. Düşman bahar atılımı, özele de Newroz atılımını bastırmamış, boğmamış girişimlerine daha bugünden başlat-mıştır. Hava bombardımanları, insanlarımızı katletmesi hep bun-larıdır. Biz bu baharı yaşamızda zehir eden düşman açısından cehen-neme çevirmemek, bu imha saldırılarına da güc getiremeyiz. Yani Newroz bizden açımızdan bir kutlama, bir bayram günü olmanın yanı-sıra, düşmanı ülkemizin defetmenin adı olmuştur. Düşman bize karşı her şeyi bir silah olarak kullanırken, bunun karşısında durmamak, kırık-ı davranmak, savaşın kıyasında köşesinde dolmak ölmek anlamına gelecektir. Bu savaş halkımızın savaşığıdır. Halkın yürüttüğü bir savaşta her yaştan, her cinsten, her kesimden olana düşecek görevler çoktur. Düşman nasıl Hizbullahı, kontr-gerilla, koruculuk vb. gibi gizli örgüt-le karınlayla yurtsever insanlarımızı sokakta, evde, işyerinde, kuytu köş-lerde öldürüyorsa, buna aynı şiddetli yöntemleriyle yan vermek de halkımızın en doğal hakkıdır. Gerillaların bu katilleri cezalandırma-sını beklemeyelim. Bu savaşta sahip çıkan, kendi savaşları kabul eden her insan veya insanlar bir planlamaya gidip bunları göziden de olsa yaşıtmamalıdır. Kürdistan'da bir hedef belirlemek öyle zor de-ğildir. Düşmana ait olan, hizmet eden her şey, her araç hedefdir. İki mıs-ir araya gelecek sayısız hedefi rahatlıkla imha etmeye başarabilir. Kük de-ğistir, yüzüne maske takar, gerilla elbiseleri giyer, bıçak veya silah kullanır. Yir ve koşullara uygun olarak ne gerekiyorsa onları yapar.

Bu dönemde halkın kendisi bizzat savaşarak gerekli rolü oynarsa, gerilla sağlanan gelişmeyi rahatlıkla koruyup geliştirebilir. Olanı kat-liamlara büyük bir hızla hazırlanan düşmanın frenlenmenin başka yolu yoktur. Halk nasıl savaşır? Halk nasıl bir ayaklanmaya başlanıy-ula-şır? İşte önmüzdeki süreç bizzat bunun pratiğide dolu geçecektir. Genç, ihtiyar, kadın, erkek ve çocuk herkes topyekûn sömürgeci savaş karşı, topyekûn direnişle atığa kalkmalıdır. Taşla, sopa-yla, silahlı, sözle düşman vurulabilirliği kadar vurulmalıdır. Yaygın bir eylemlilikle sömürgeci Türk devletinin güçleri adım atamaz hale getirile-melidir. Savaşımız arktı böyle bir düzeye ulaşmıştır. Kazanmak topyekûn direnmekle mümkün olacaktır.

TC faşizminin bu kadar yoğun saldırısına geçmesi onun çok güçlü olmasından kaynaklanıyor. Güçsüzlüğünü gizlemek için uçaklarını havalandırıyor, dağları, ovaları, ormanları bombalıyor, tanklarını mey-danlara sürüyor. Bütün bunlar çöken bir imparatorluğun can çekişme-sinden başka bir anlam ifade etmiyor.

Bahar sürecine yapabildiğimiz kadar eylemle, örgütlenmeyle, coş-kuyla, kararlılıkla girelim. Gizli ya da açıktan sömürgeci faşizme vuru-bildiğimiz kadar vuralım. Gerillaların emir ve talimatlarına harfiyen uyum göstererek düşmanın üzerine yürüelim. Bir şeyler yapmak için bir yerlerden emir beklemek yerine, başaramazımıza inandığımız eylem-leri kendimizde karar kılp gerçekleştirelim. Çünkü düşmandan çıkenecek bir şeyimiz kalmamıştır. Birlerce şehidimiz halkımıza bu tarihi fırsatı sunmak için kanlarıyla Kürdistan topraklarını suladı. On-ların anlarına bağlı kalmak demek, savaş Kürdistan'ın her yanına daha dalga yamak demektir. Düşmanın gözü dönmüşlüğü, pervasızlığı başka türlü önlenemez.

Faşist TC hergün yeni bir savaş kararnameşi çıkararak uyula-maya koyuyor. TC şunu anımsıyor: Kürdistan şahipsiz düşmandır. Kür-dis-tan'ı yaratan Kürt halkı ülkesinin tek sahibidir ve onu kanını akıta-rarak, her şeyini ortaya koyarak sahiplenecektir. O yüzden vuralım, yakalım, yakalım düşmanı kat kat yerin dibine batırarak özgür, bağıms-ız ve birleşik Kürdistan'ı kuralım. Yüce ölemizmiş gerçekleşmesi için bütün araçlar yaratılmalıdır. Ordumuz, cephemiz, kuruma aşma-sına gelmiş ulusal meclisimiz ve parti öngünüümüz bütün için bitmiş-zir bir mücadele vermektir. Bu cabalarla ortak olan, hizmet etmek her Kürdistanlının görevidir. Sahip olduğumuz bu olanaklarla kendi kendi-mizi yönetecek gücü oluşturmamız. Başkalarının bizi yönetmesine son vermenin de zamanı gelmiştir diyoruz.

Bunun için bütün Kürdistanlılar kadın-erkek, genç-yaşlı ve çocuk-lar görev başına!

Türkiye'deki tüm turizm sahalarına karşı eylem kararı aldık

PKK öncülüğünde özgürlüğü için kıyasıya bir mücadele veren Kürt halkına karşı, bütün dünyanın gözleri önünde, çok kuralısız ve çok gözükkara bir özel savaş yürütülmektedir.

Bütün tarihi boyunca halklara ve kendi halkına ölümden, işken-çeden, baskı ve acıdan başka bir şey vermeyen, en küçük özgürlük talebinin, en küçük insanı bir hak talebinin kanla bastırın, insanlık değerlerini tanımayan, binleri zindanlara dolduran, çocuk-küdan demeden şehitleri yakıp kıran, köyleri bombalayan, her gün gühah-sız insanları, kontrgerilla eylemleri ve Hizbi-kontra adıyla katledilen sömürgeci TC devleti, özgürlüğünü tarihinde ilk defa bu kadar yaklaşan Kürt halkına tam bir imhaya dayatmaktadır. Bu insanlık dışı uygulamaların sahibi TC diktatörlükten dünyanın sessizliğinden de yararlanarak bu uygulamalarını gıcılın bir tarzda sürdüremektedir.

Hiç kuşkusuz bir varolmayıcılıkta sürecinde, kendi geleceğini özgürece belirlemek isteyen Kürt halkı, partisi PKK'nın öncülüğün-de kendini savunmak için elinden geleni yapacak durumdur.

Yürütülen çok kapsamlı savaş tüm Kürdistan'ı ve tüm Türkiye'yi sarmış durumdur. Özellikle 1993 senesi savaşın görülmesiyle boyutlarda tırmanacağı bir yıl olmak durumdur. Çünkü imhaya dayatan böylesi kanlı bir diktatörlükten kurtularak özgürlüğe ulaş-manın başkaca bir yolu yoktur. Çünkü çeşitli Avrupa devletlerinden ve kurumlarından gelen atkes ve siyasi çözümler önerileri PKK tarafından olumlu karşılanmıyken TC bunları reddetmekte ve çözü-mü sadece askeri zorda bulmaktadır. O halde PKK için her meşru savunma aracı kullanılabilir bir hak olacaktır.

Halkımızın tüm varlığını hedef alan, canını hedef olarak önüne koyan Türk devletinin ekonomik hedeflerine yönelme konusunda, partimiz PKK bu yıl bütün olanaklarını kullanacaktır.

Bu ekonomik hedefler içinde, halkımıza karşı yürütülen özel savaşın esas finansmanını anlamına gelen turizm yönelmek de, taktik açıdan bu yılın en kapsamlı olarak ele alınacak yönlerin başında gelmektedir.

Partimiz, Ege, Akdeniz, Marmara ve Kürdistan'daki tüm turistik girişimleri karşı silahlı mücadele ve eylem kararı alır. Bütün turistik alanlar, oteller, plajlar ve diğer sahalar bu eylem alanımız içindedir. Bu nedenle özellikle Avrupa'dan ve dünyanın daha değişik yörelerinden turistik gelir için Türkiye'ye gelecek her insanın hayatı tehlikeydedir. Türk devleti ve bazı turizm acentaları bunu gizlemek için büyük bir propaganda başlatmışlardır. Ancak insanların yaşamının söz konusu olduğu böylesi bir durum, ticari çıkar için kullanmaya çalışacak acentaları ve Türkiye gibi savaşın yaşandığı bir yere turisti olarak seyahat etmek isteyen-leri şimdiden uyararak zorundayız.

Bu sen Türkiye'nin turizm faaliyetleri karşı geliştirilecek her türlü bombalı saldırı, yakma ve imha etme eylemlerinde ortaya çıkacak insan kayıbindan PKK sorumlu olmayacaktır.

Abdullah ÖCALAN yoldaşın '93 yılı savaşına ilişkin değerlendirmesi

Artan taktik olanaklarla yetmez ve boşa çıkarıcı yaklaşımları aşalım KESİN KAZANDIRAN ÖNDERLİK GERÇEĞİNE ULAŞALIM!

Baştarafı 1. sayfa

sizin bu tarzınız hep kaybettirdi. Ben kezdır bunu söylüyorum. Tarihimiz ve yaşamımız boyunca bu anlayış hep kaybettirdi. Biz bunu durdurmaya çalışıyoruz. Benden kat be kat daha fazla fedakar ve cesaretlisiniz. Fakat işin esası, yönü, yolu-yordamı, kısa geçmişi, şimdiki anı ve sonrası- nı aklı, savaş gerçeğine göre ele almakta çok yoksunuzuz. Çok bönçe, çok keyfice yaklaşmak, gerekirse "bu ev yansı" ve bunu seyredecek kadar biraz da çaresiz ve kapırsınız. Ben anlamda biraz da kendinize sevdalısız.

Şüphesiz bunun birçok nedenleri olabilir. Bir bütün olarak kültürel şekillenme, sosyal ve siyasalın her

türlü sapıtılmışlığı, köleleştirici biçimi bunda rol oynayabilir. Yine bir türlü partileşememe, özellikle eylem hatına gelememe bunda rol oynayabilir. Fakat bütün bunlar neyi ızzah eder? Neden yenilgili durum yaşıyor? Neden kesintisiz başarı yolunda yürünmüyor? Buna ne ızzah olur ki, olsa bile böyle bir ızzahın baş parlık bir değeri yoktur.

Kendi pratiğine de bakıyoruz; ahım-şahım demesem de, hiç de sizin ele aldığınız gibi sorunları ele almıyorum. Küçük bir iş de olsa, hakkı verilmiş, onunla bir adım sahibi olunmuş ve bir imkan yaratılmıştır. Planlı olduğu kadar, uğruna çok çaba da harcanmıştır. Bu, korunmuştur; bütün halkın ve bütün partilerin hizmetine sunulmuştur.

Böyle bir aşamaya geldikten sonra, yenilginin bir kader olduğuna asla inanmam

Şimdi bunu anlamamak, gereklerini yerine getirmemek, hakim bir düşünce yapısına çok sorumlu ve duyarlı bir ruhla cevap vermek ne anlama gelir? Niye yoğun bir biçimde bu durumu yaşıyorsunuz? Yıllardır bu bizi düşündürüyor. Sadece karşımdakiler değil, gerilla ordusun-dakiler de dahil her düzeyde savaşanlar, cephe-parti adına çok çeşitli görev ve sahalarla hareket edenler biraz bizi anlamak zorundadırlar. Biz gerçekten bir savaş örgütüyüz. Kendimize göre bir gelişmeye de sahibiz. Bunu anlayacaksınız. Yaramaz kişiliğinizi değiştirmeyi sağlayacaksınız. Gençsiniz; mantık sizin, yürek sizin. Gerçekliğinde düşünce, gerektiğinde hissedecek ve böylece doğruyu bulacak, yanlış atacaksınız. Bunun başka yolu yok. "Adamız" diyorsunuz ve bir de ıyılmışlı özeniyorsunuz. Bunun ilk şartı, gelişmeyi böyle ele almaktır. Başka türlü benim öncülüğüm altında yol alınamayacağını bir defa tekrarlardım. Nitekim en ince ayrıntılarına kadar savaş örgütü ve önderlik gerçeği konusunda sizi aydınlatmam.

Hiçbirinize dayanamayacağınız düzeyde iş alın diye görev dayatmadık. Çok rahatlıkla başlanılabilecek görevler verdik. Öyle, "neyim, ne malm, kendimi kurutuyorum" diye sizi saflarımızda almadık. Savaş imkânlarımızla, silahlarımızla böylesine ucuza oynasınız diye de davet etmedik. Size yazık olur dedik ve içimize aldık. Fakat bilimliler ki, kendini terbiye ve disipline etmeyen kişi, asla devrim yapamaz. Özellikle de belli bir tecrübe kazandıktan sonra dayışamına hükmedemeyen, devrimin en büyük belası olur. Bunun için her gün bir parçamızı koparıyoruz.

Böyle bir aşamaya ulaştıktan sonra, ben yenilginin bir kader veya kanunımız olduğuna asla inanmam. Bizim bana davranışlarımızla inandırmasınız. Yine adam olamayacağınız da inanmam. Bu konuda tecrübem var; gelinen aşamada her zamankinden daha iyi adam olunabilir. Aklı ıskalla karıştırıcı olmak, ıskarla kendi ıskallığını, basitliğini, kurula ve doğruya gelmemeyi dayatmak gibi bilirsiz ki düşkünlükler. Bunun artık kabul ediliyor. Adam olmak imkânları kadar, onun yönetimini ve biçimini yakalamız durumdayız. Bunu görceksiniz ve layıkıyla

halk, parti ve tarih huzurunda sözünüzün adamı olacaksınız. Başka türlü yol yok ve parti sizi kabul etmez. Ne düşman affeder, ne de halk ve parti hoşnutluğa karşılır.

Anladık geçmiş yıllarda çok çaresizdik, düşünemedik, kimlikten vd. tüm gerçekliklerimizden ızzaktık. Halkın başında değildik. Kimlik çok defa satılmıştı, başkalarındı. Ama PKK bir şeyler kazandırdı. Biz kazandık. Doğru düşünce, doğru yürüyüş, doğru savaş tarzı defalarla kanıtlandı. Başarı da sağlandı. O halde, ne diye bunu esas almayacağız? Kendi yaramazlıklarınızı, eski alışkanlıklarınızı, ne diye konuşturacaksınız? Ne cesaretle taktiğe to yaşama gelemeyeceksiniz? Evet, neyinize dayanarak böyle yapıyorsunuz? Bu, toplumdaki anlayışla karşılanmaz.

Bu tutumları bizden uzak tutacaksınız, bize dayatamayacaksınız. Kaldi ki ölümün üzerine cesaretle yürüyorsunuz, büyük fedakarlık yapıyorsunuz. Öyleyse niye bu taktik dışılık? Niye savaş gerçeğine doğru yaklaşmama tutumu? Her gün aldığımız haber ve raporlarda ne vardır? Hiçbir allahın kuluna yazılmayacak ne varsa o yazılmıştır. Değil birlerceine, birkaç tanesine bile dayanmanın çok zor olduğu açıkken, korkunç bir yaşam alışkanlığı halinde bize, neyi ve güzel seçemediklerini dair raporları doldurup gönderiyorlar. Şu cavabı verdim: Şimdiye kadar bir tek kelime bile olsa sizin gibi değerdendirim mi? İyi, güzel, doğru olmayan tek bir söz, adam sahibi olma müsaade ettim mi ben? Hayır. Benim cepheimde, düştür olup söyleniler, tek bir yersiz söz ve adının benden kaynaklanmasına fırsat vermedim. Peki, ne diye bu kadar söz bütün yaşamınız boyunca adeta yetmezlik koka, boşa çıkaran -nı alttan en üstte kadar böyle olan- bir tutumu ızzar dayatıyorsunuz?

Kişiliğinizi düzeltmeniz için eğitim kendinizi. Büyük görevi yapamıyorsanız küçüğünü yapın. Bir alanda zorlanıyorsanız, diğer alanda yapın. Şu cavabı anı verilebilecek bir çalışmanın sahibi olalım. Hiç olmazsa bir kez doğru söz verelim ve gereklerini yerine getirelim. Hiç olmazsa bundan sonrası için böyle bir sözümüz olsun ve ona layık bir pratiğin sahibi olalım.

Savaş ve ordu gerçeğine gelmeyen kafa yapısını aşalım

1993'tün hangi yetkin taktiklere zarar imkanı dahiline sokacak tarzı esas alarak karşıyalım? Böyle bir soruyu bir defa kendimize sorarak, bu belirlenimlerden gerçekten başımızı kaldırmıyoruz. Akla hemen her gün, her saat gelen, nasıl asker ve nasıl komutan olunur sorusudur. Hangi askerlere varız, komutaya nasıl geleceğiz? Çalışma önderliğine nasıl ulaşacağız? Hitabımız daha çok "askerleşmeye varım" ve biraz da "komutanlaşmada iddialıyım" dınyeleridir.

Adım adım yeni bir hamleyle, o

di. Adım adım geliştirelim. Yani şimdi eskisi gibi değil. Halk için de bu böyleydi. Halk eskiden belki doğru davranışa bile cesaret edemedi, şimdi doğru taktik yaklaşımı değme gerilladan daha iyi değerlendirip doğru tutum almaya çalışıyor.

Düşman başlangıçta devrimci bir savaş taktikine imkan veremeyecek kadar güçlüydü, şimdi her türlü devrimci taktik karşısında kaybedecek duruma gelmiştir. Kısacası, artan iç ve dış olanaklar devrimci bir savaş taktikinin başarı şansını arttırken, düşmanın taktiklerine fazla başarı

yaklaşım sahiplerini bir kenara atarız. Bunun başka çaresi yok. Kabul etmiyoruz. Zorla mı onaylatıcağız? Zorla mı kör ve yaramaz yaklaşımları dayatacağız? Kabul etmiyoruz. Bir öndersem, sizi bu halinizle kabul etmiyorum. İsterseniz kaçın, düşmana sığın, isterseniz bir köşeye çekilin... Ama "kör ve yaramaz yaklaşımın sahibi olarak kalacağım, orduyu da, komutayı da bozacağım, siz de onaylayın" diyemeyiz.

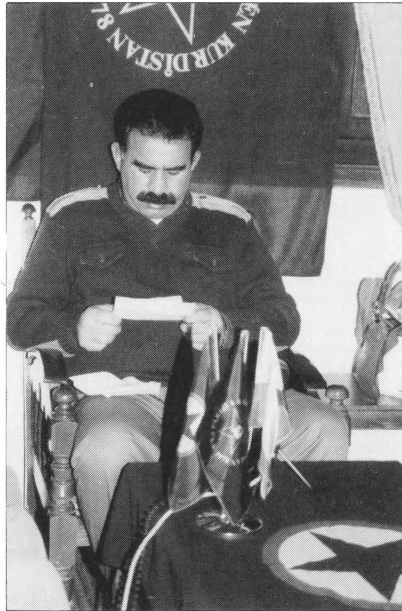
Son günlerde bakıyoruz, ben de aptallaştırılmaya çalışılıyor. Ben ne diye buğüne kadar kör ve yaramazları saflarda tuttum! Neden komuta adı altında bunları yalancı başıma bela ettim! Şunu söylüyorum kendime: Kört insanı geridır, onun için eğitilmek ve tecrübe kazandırmak gerekir. Bu konuda doğruya gelmeyen, gereklerini yerine getirmeyen sizsiniz.

Raporlar okuyoruz, dolu dolu. Şimdi bir 1993'ü planlayalım diyoruz. Bir bakıyoruz komuta kademesi, manga düzeyinden tutalım en üstte kadar bu işlerle nasıl oynayacaklarına dair tüylerini diken diken yapıyor. Yani en değme bir düşman kontrasının, uzman bir düşman ajanının bile sapıramayacağı kadar, bizim komuta kademesimiz işgal edenleri sapırtıyorlar. Eskiden, "bir halk ederse, ancak bu kadar kendisine eder" veya "bir halkın başındakiler kötü olursa, ancak bu kadar kötü olur" derdik. Ama ben şimdi şöyle söylüyorum: Kazanılmış bir savaş, parti ve ordu gerçeğini kötü etmek için ancak bu kadar yapılır. Düşmanın bilinci uzmanların, bu işi bu kadar kötü edebileceklerini sanmıyoruz.

Şimdi hangi sorunu ele alalım ki, bilemeyorum. İki insan nasıl bir araya gelebilir? Çok mu zor? Bir rapor okuyoruz; bir komutan on kişiyi kaçırmıştır. Daha sonra da kendisi gidip düşmana sığınıyor. İsmi ne verelim, Xan Kurkê. Savaşçıyı öldürmek için toplan altına sürüyor. On defa tehlikenin içine itiyor. Savaşçı yazarı, "Beni kaçırma istiyor, beni öldürmek istiyor" diye Komutandan haber yok! Kim bu işi düzensiyor. Bir taktik var, karakol basılıyor. Nasıl basacağımız belli. Günlere önceden alın ediliyor ve böyle duyuluyor. Bin bir emekle bir grup insanı bir araya getirmişiz, sürüyor mayın tarlasının içine. Kontralar, çeteler her tarafı pusulamışlar. Komutan, telizle bilmem nereden "yönelin" diyor. Bir karakol başkısını biliyoruz. 44 şehit verdik. Bunun dışındaki diğer taktik hatalar... Şimdi PKK'nın ruhuyla yetişen 44 şehidi gözünüze al ve git bir şehrin altını üstüne getir, şehit sayısı bu rakama ulaşmaz. Bir taburunu veya bir tugayın içine gir, altını üstüne getir, bu kadar kayba yol açmaz. Daha da kötüsü aylarca 300-500 kişilik birlikler bir yerde tutuluyor. Düşünelim bir kere, 500 kişilik işçiyi bile boş bıraksan, sadece onları doyurmak için 1000 kişi çalıştırma gerekir.

Bu durumu komutan hiç görüyor. Şurada bir patron bile 500 işçiyi alı ya boşuna tutar mı? Bunun mantıklı zerre kadar alakası var mı? Silahlar var, çürüüp çürüyüp gidiyor. Her biri on düşmanı imha eden roketlerin yüzlerce boşu harcanıyor. Hemen her şey büyük bir savurganlık içinde...

Dedim ya, hayatını ortaya koyup

nun eylemine, her düzeydeki hazırlığa yürürken, ne kadar düşünülse, ne kadar geçmiş pratikten ders çıkarılsa yeniden der ve gerektirir. Ne kadar bize zor da gelse, doğruyu kendimize yedirmek etmek ve su kadar gerektirir. Tekrar vurguluyoruz: Savaş ve ordu gerçeğine gelmeyen kafa yapısını, müthiş darlığı, disiplini olmayan kişileri aşalım! Ters durumda feci olursunuz, oluyorsunuz. Acıyormuz size. Hem de çok geniş olanaklar eldeyken bu durumu yaşıyorsunuz. Dolayısıyla büyük öfkelerle uy açıyoruz. Adam gibi olmasını bile, her an için zafere den beklenilebilir. Ama anlamış ve nedensiz ölmek, en kötüsüdür. Bu nu önlemeye çalışıyoruz.

Çok kısa ve özlü de olsa tekrar sizin için parti ve savaş tarihimize bakarak, bazı sonuçlara varalım diyeyim. PKK ilk defa, savaş gerçeğine ve o çokça söylediklerimiz taktiğe gelememe yerine, günlük çalışma, eylem ve örgütlenme tarzını, bunun bütün araç-gereçlerini, bütün kurallarını ve üslubunu en geniş olanaklar temelinde yakaladığı bir dönemden geçiyor. Önceleri bunlar yok denilecek kadar az veya sınırlı-

şansı veriyor.

Şimdi bunları görememek demek; askerleşmede ve ordulaşmada gerçeğe görmemek demektir. Bu da savaşçıyı doğru yaklaşım demektir. Böyle bir yaklaşımın da kimse idare edemez, onların sorumluluklarını üstlenemez. Komutanın diyen in ilki işi, böyle yaklaşım içinde olanları ayıklamaktır.

Asker ve komutan olarak görev isteyeciksiz. Bakın, tekrar vurguluyoruz: Bunun ilk adımı veya şartı; savaşçı kör ve yaramazca yaklaşmamaktır.

Son dönemlerin bu durumunu biraz daha açmakta yarar vardır. Komuta düzeyinden tutalım sıradan askerleşmeye kadar yaşanan durumu bir kılık ve yaramazlık olarak değerlendirelim. Gerçekten geliştirilen tarz böyle midir, yoksa bizim uygulamak istediğimiz kiye midir? Bu ikili durumu iyi anlamaya çalışacağız. Sadece körlik ve yaramazlık değil, körükörüdür. Böyle mi yaklaşacaksınız savaş, yoksa tam bir gerilla tarzına uygun ele alıp mı yaklaşacaksınız? Sizin sorunu budur.

Ordu denilen çalışmaya adam gibi ele alınız, ya da kör ve yaramaz

gelen savaşçılara iki güzel söz şöyle, onları yıllarca idare edebilsin. En haklı adamı seçersen, o da seni yönetsin. Bir toplandı belki birçok şey düzensiz, sırf bozuk değil toplandı gelme! Ayrıca

Ordu gerçeğimizi yanlış tutumlarla ezdirtmeyeceğiz

Ülkeye yeni gidenler bir bela olup kendilerini dayatacaklar mı? "Savaş geldik" deniliyor. Ama savaş böyle mi yaklaşır? Tabii eskiler de haklı; adam gidip kafasını ve yüreğini dağıtıyor, ondan sonra gel sirtında taş! Çok zorlanınca kocakarı gibi kendini yere atılabiliyor. Adeta, "kendini yere atma sanatı" var. Yani yeniler de, eskiler de, alt düzeyde de, üst düzeyde de karışır har karışır! İşlerle oyna ha oyna! Dertizin nedir? Çok büyük bir duy-

şunu söylüyor: Sana ne yapışa yeridir...

Kimse istediğini yapamaz. Karşıma dolmuşlar. Ben de varım, PKK'yı bu tür tiplere yedirmeyeceğim. Ordu gerçeğimizi, bunlara ezdirtmeyeceğiz. Şimdiye kadar bu tür tutumlarla boyun eğdik mi? Hayır. Zarar verdiler, verdirdiler. Fakat başaran siz olmadınız. Etkili ve yetkili olmadınız. Etki de, yetki de büyük ölçüde bizim elimizdedir. Neden? Çünkü gerçeği hem doğru ve hem de haklı olarak biz yuttuk. Gerçeği bir tür türlü eği-buğu duruma getiren siz oldunuz. Doğrusu benim tavırdı. Eğer yıllarca siz biraz bizi izleyeseydiniz, büyük komutanlıkların, büyük ordu gücünün sizde gelişmesi düşünülemezdi.

"...Savaş gerçeğine el attık. Bir yandan bir fişek nasıl temin edilir, diğer yandan ise bir asker nasıl yaratılır sorununa cevap verdik. Yine inancı ve cesareti ele almadan tutalım, onun komutanı kimdir, nasıl gelişir sorununa kadar çabalar içine girdik. Hemen her gün değerlendirme üstüne değerlendirme, talimat üstüne talimat sunduk. Bununla da yetinmedik. Üslendirmeyi, hareket tarzını en ince ayrıntılarına kadar buradan belirlemeyi, iki keçi güdemeyecek adamı komutan haline getirmeyi, destek üstüne destek sunmayı görev bildik..."

İlişia, uyuma, desteğe, bir-iki doğru sözden tutalım çok kesin doğru kararlara ulaşmak gerekirken, birbirinize bu kadar ihtiyacınız varken, büyük cesareti ve fedakarlık bu kadar önemliken, bunları niye yerle bir ediyoruz ki, bunları niye dağıtıyoruz ki!

Bu bir kader midir? Başarılacak zorluklar mıdır? Hayır, değil. O eski Kürt kişiliğindeki düşün, bilemem düşmanın ne hale getirdiği tiptir. PKK'ye yakışmıyor bunlar. Tam tersine PKK'yı PKK yapan, başından günümüze kadar bu tutumlarla karşı yitirilmiş savaşçıdır. Bu kişiliklere, bu özelliklere karşı mücadele vererek PKK'yı bugün halkı kurtuluşu götüren, saygıdeğer bir öncü durumuna ve insanlık mücadelesinde iddialı bir konuma getiren tutum budur. Ama öyle anlaşıyor ki, eski toplumun düşküntülüğü, düşmanın dolaylı ve dolaysız etkileri, "dam olamayız" adına ne varsa bunun tüm sonuçları PKK'ye dölmüş ve "bırak her şey bozacağız" diyorlar. Bu noktada Parti Önderliği de

Bu durumu yaşayanlar var. Ben son günlerde şöyle düşünüyorum: 15 yaşında, belki daha da genç -hatta çocuk, erkek veya kız çocuğu-saatlerce anlatmaya çalışıyoruz. Bu özellik nereden geliştirdi? Aslında bundan savaşta kör ve yaramazca yaklaşanlar yüzünden geliştiği sonucuna varıyoruz. Onlar anlamadıkça, ben müthiş anlama ihtiyacını duyuyorum. Eskişinden kırk kat fazla kendimi ayırtmaya çalışıyorum. Neden? Adam keyfietici, ne anlatır ve ne de anlar. Dayattıkça dayatıyor. Adına da komutanlık, emir diyor; kaçtırtıkça kaçırıyor. Ben de izah etmeye çalışıyorum. Bu her hastalıklı, bir yeni bana da buluyor.

İzah edeyim, bir insan nasıl kazanılır? Bazen zorluyor, bizi kazanmaya çalışıyoruz. Bir halk, bir parti kazanılır mı? Bu benim gövremdir, bundan vazgeçemem.

Bütün bunları taktikçe açıklamak benim için. Hangi anları, hangi kişiyi ele alalım? Neresini düzeltelim? Kendini terbiye etmeyen, kurali kaidedinde tutan bir insandan her şey beklenmez. Özellikle bir savaş ortamında en tehlikelisi olur. Ben rahat yaşamayın demiyorum. Benim söylediklerim farklı anlamdadır. Yemem-içmem bir yöntemi, sevimlinin bir biçimi, eğlenmenin

de bir yeri var. Bunları biraz anlayalım. Nerede ne alınabilir, nerede ne söylenebilir, nerede nasıl oturabilir, nerede nasıl konuşulabilir, bunları bana öğretilmiş diyorum.

Şimdi ben ilkökullü çocuklarıma mı ders veriyorum, yoksa savaş kurmaylarına mı? Karıştırmış, buna ben mi yol açıyorum? Geçenlerde yaptığım konuşmaları gözden geçirdim. 1977'de bir Kürdistan turunda yaptığım konuşmalara bakıyorum, sorunlar muğlak ortaya konulmuş. 1978'e bakıyorum, Manifesto (Kürdistan Devriminin Yolu) var. 1979'a bakıyorum, ideolojik-politik hat, örgüt olayı üzerine özlü bir çalışma vardır. 1980'e bakıyorum, bitmek tükenmez çabalarla derinleştirilmiş pratik, eğitim çalışmaları var. Yine yurt dışına çıkış hazırlıkları var. 1981'e bakıyorum, I. Konferans için Politik Rapor var. Sorunlar kursusuz ortaya konulmuş. 1982'ye bakıyorum, Kürdistan'da Zorun Rolü ve Örgütlenme Üzerine kitaplar var. Buna benzer çok değerli çalışmalar, eğitimler, hazırlıklar, pratik olanaklar var. 1983'e bakıyorum, daha da derinleştirilmiş sorunlar ve görevler, yanlışlar ve doğrular muğlak ortaya konulmuş. 1983'ün Sorunlar ve Devrimci Görevlerimiz üzerine olan broşür, sorunları belki bugünkünden daha detaylı ele almıştır. 1984'ün Ocak ayında yaptığımız bir PKK-MK toplantısı vardır. Durumlar en ince ayrıntılarına kadar değerlendirilmiştir. 1985'e bakıyorum, pratik üzerine gittikçe açılım sağlıyoruz. Bu yıl da Kasım Talimatları var. 1986'ya bakıyorum, III. Kongre'de derinleştirilmiş çözümler var. Aydınlatılmadık bir gün bırakılmamıştır. Yan-

lışları ve doğrularıya açığa çıkan gerçekler var. 1987'den itibaren zaten her yıl dört sefer, Ocak-Şubat, Mart-Nisan, Mayıs zaten eylem ayı, Haziran, Temmuz, Ağustos zaten atılım yılıdır. Eylül-Ekim konuşmaları ve ardından Kasım-Aralık yıl sonu değerlendirmeleri yapılmıştır.

Hemen her yıl dört-beş kapsamlı çözümleme kitabıyla cevap verilmiştir. Yine en az bunun kadar pratik eğitim gruplarıyla her alana -yurt içine ve yurt dışına- müdahale üstüne müdahale edilmiştir. Bu konuda kusur nerede? Öte yandan biz bu çabaları ne denli harcamışsak, bazıları da o denli bunu bozmaya çalışmışlardır. Olanakları kemir, doğruyu yanlışla çevir, disiplin yerine kargaşayı geliştir, netlik yerine muğlaklığı yay, kafa netliği yerine kafağını karıştır! Bu kabul edilemez. Ancak, bazıları yetkililerle, yaramazlıkla bunları yapıyorlar. Ama bu kadar tecrübe, biriki-me sahip olanlar, bağlı olanlar çıkıp "bu iş böyle olmaz, yolu-yöntemi vardır" demiyorlar. Böyle birilerinin çıkmasına hasret kalırdık.

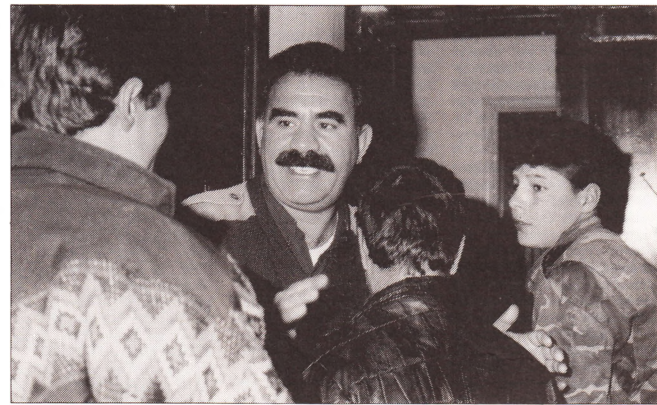
Çok iyi hatırlıyorum; özellikle 1989-90 yılıbaşından itibaren 1-15 Ocak veya 1-25 Ocak'ta taktik en ince ayrıntılarına kadar açıklık getiren değerlendirmeler yaptık. 1991-92, görülmemiş derinlikle imkanlarla karşılanıyor. Yine eskinin o taktik dışılığına, yetmezliğine bir daha asla düşmezler ve mutlaka bazı akıllıklar çıkar dedim. Şimdi geldik 1993 yılına. Bakıyorum, acaba ben ne söylersen, gerçeklerin dili nedir! Önderlik böyle söyler, gerçeklik kendisini nasıl konuşur? Bahsettigim gibi taktik başına ne getirilir?

Direneceksin, koparacaksın, alacaksın

1993'e büyük olanaklar teminlede giriyoruz. Nitekim bazı olanaklar sabırla geliştirildi. Bunlar kullanılmak mı, yoksa çarçur mu edilecek? Günlerdir, son birkaç aydır o Güney savaşındaki taktik dışılığı verildiği

tırılmaya çalışıldı. Yine de tam emin olmadığımız için bugün de böyle konuşmaya çalışıyoruz.

Düşman yine esmi düşmüştür. "Bu ülke, bu halk benim, istediğim gibi kullanırım ve düşürürüm" diyor.

acı kayıplar ve yine ortaya çıkardığı zorlukları aşmak, hem hain güçleri hem TC güçlerini biraz beklentilerinin gerisine düşürmek ve parti güçlerimizin içine düşürdükleri darlığı aşarak tekrar bir hamle gücünü kazandırmak için sabırla, inatla ve tam bir çalışma temposuyla hazırlanmaya çalışıyoruz.

Uzun bir hazırlıkta sonra arkadaşlar rol oynamaya çalışıyorlar. Neredeyse bütün birimlerimiz kayıplar verme pahasına da olsa yeni hamle yılına hazırlanmaya çalışıyoruz. Bu taktik durumları, tüm açıklığıyla anlatmaya çalıştım. Bu anlatımlar kiş boyunca ülkedeki güçlerimize ulaş-

Bu iddiasından asla vazgeçmiş değildir. Özel savaşını, hayvanlara bile uygulanamayan tarzda uyguladıkça uygular.

Bunları hiç tartışmak bile istemiyor. Bilmem Demirel-Inönü hükümet ne yapıyor; Türk özel savaş birlikleri nasıl geliyor; Hizbullah nedir; işbirlikçi hain güçler kimlerdir ve nasıl çalışıyorlar; emperyalizm TC'yi nasıl desteklüyor vb. gibi konuları anlatmaya gerek yok. Nitekim yüzlerce defa anlatılmıştır.

Daha dün Demirel, tıpkı Maraş katliamında uygulanan özel savaş benzer biçimlerle PKK öcünüğüne karşı nasıl durulması gerektiğini,

yine bizi 1993 yılının birinci gününde maddesi olmanın nasıl çıkarılacağını söylüyor. Yarn Hakkarî'ye gidecek ve orada da aynısını söyleyecektir. Başbakandır, bu şekilde 1993'ü karşılayır.

Yine Özal bugün Taksim meydanında "Bosna... Bosna" derken, sözleri nasıl insanlık dışı, sözleri nasıl

"...Evet, sıfırdan devraldık, büyüttük, koruduk ve hepimizin emrine sunduk. Peki şimdi sıra kimde? Hala, 'taktikçe doğru yaklaşamayız, olanakları çarçur ederiz' demek ne anlama gelir? Bu değerler uğruna savaşım böyle yürütülecek, ama siz her türlü taktik dışılıkla boşa çıkarmanın nedenleri olacaksınız! Bu olmaz. Sizin taktikçe kolay yatma gibi bir göreviniz vardır. Taktik katat, taktik güç olacaksınız, yoksa taktik taktaksiz ve güçsüz duruma düşürülemez; taktikçe böyle gelinmez..."

yalana dayalı... Bosna ne oluyor, TC faşizmi ne oluyor? Ama şunu düşünün: Özellikle gerçekleri biraz görmeye çağırın Türkiye halkını şovenizm dalgasıyla baştan çıkarmak i-

adına yemin içiyor. Yemini aynen şöyle: "İnsanlık adına, bütün müslümanlar adına ve Türkiye adına Cumhurbaşkanlığı olarak adı ve iyerim ki bu insanlık dışı uygulamalara karşı duracağım!" Bu, büyük bir çarpıtmadır. Yani "ben" den içiyorum ki, Kürdistan'ın bebesinden tutalım anasına, gencinden tutalım ihtiyarına kadar hepsini simdiye kadar ne hale getirdim ve bundan sonra ne hale getireceğim" demektir bu.

Sözümüne usta taktikçi geçiniyor. Bosna-Hersek'i işlerken, Kürdistan'ı bastırıyor. Taktiktir, yapar. Bosna-Hersek'i ve Karabağı çok düşündürsün, Kürdistan'da konumlandırıyorlar! Birliklerin kırıkta birini oralarla götürsünler yeter! Eğer sahtekarlık, taktik yapıyorlarsa ve şovenizmi körüklemek istemiyorlarsa... Belli ki düşman, halk kitleleri üzerindeki denetiminin giderek zayıflamasını gidirmek istiyor. Şovenizmle tekrar doldurşa getirip, Kürdistan'daki 1993 hamlesi için zayıflayan gücünü, moral durumunu ve ideolojik gücünü takviye etmek istiyor.

Uğur Mumcu'nun öldürülmesi olayı da böyledir. Kemalistleri ayağa kaldırmak için kendileri vurdu. Sağcılığı da solculuğu da, Kürdistan gerçeğine karşı ikiye bölme ve kemalist tarzda bir arada tutmak için çeşitli yöntemlere başvuruyorlar. Kısa-orta, işin gerçeği budur. Hizbullah da, Uğur Mumcu da bu gerçeğin bir parçasıdır. Bunun için Bosna-Hersek ve Karabağı! Bunun için hain güçlerle ve emperyalist güçlerle ittifak! Bunun için Demirel Irak'la ilişki geliştirir, bunun için Özal Saddam'ı amansız devirmeye çalışır. Bunun için İran ve Suriye ile ilişkiler...

Bunları hep birer taktiktir. Özünde hepsi kontrol-geriye taraflarında. Kürdistan'daki savaşın bağı olarak geliştirilir. Daha da fazla açma gereğini duyuyorum. Hepsi çokça işlenen hususlardır.

Kürdistan'daki halkın durumuna ilişkin de fazla değerdendirme gerektir yok. Ekonomik, sosyal ve kültürel yaşam demek için bir şahit ister. Hayvanları otlatma düzeni bile bırakılmıştır. Ota geçinen hayvanlar bile rahat bir yaşama imkânına sahiptirler, ama insanların bir imkânı da kalmamıştır. 5 bin, 10 bin yıl önce bu topraklara ilk yerleşen insanların ekonomik imkânları bile elimizde yoktur. O dönem, insanlar nüfus azaldı. Doğa ana büyük imkânı sunuyor. O gün güzeldir bir uyarılın temeli atılıyor. Kürdistan topraklarında, insanlık uyarılığını yerleşiyor. Kürdistan insanlığın beşiğiydi. Ya şimdi? Ne yurtlaşma ne de kültürlleşme mümkün. İnsanlık beşiği olması şurada kalsın, yaşam kızıgı ateş üzerinde kalburu çevirilmiş. Bütün insanları adeta bir hapishaneye, hatta bir tımarhaneye doldurdular. Bakırköy'deki tımarhane gibi bir durum yaratmışlar. Bazen kapıları açıyorlar "hurraa..." Böylece de dünyanın her tarafına kaçırıyorlar. Ancak deliller böyle boşa girer. Ama bizim insanlarımız bu duruma getirilmiş. Bu açıdan ekonomik, sosyal ve kültürel yaşam bizim için yoktur.

Dayatılarkı, bir özel savaştır. Bu nereden görülmüştür? Açık ve gizli örgütleriyle her gün sokak ortalarına insanları enelerine kurşun sıkıyorlar. Her köye ekonomik ambargo uygulanıyor. Sadece genel değil, herkes özel ambargoya alınmıştır. Ekonomiden bahsedilemez bile. Sosyal yaşam ise cehennemce çevrilmiştir. Her şey başa beladır. Gerisi tufan!

Böyle bir durum yaşıyor bu ülkede. Ben çocukluğumdan beri bunu bir tımarhane benzetmişim. Kaçıyordum Ankara'ya. Sonra kaç-

şın pek hayra alamet olmadığını gördüm ve başka yola yöneldim. O gün bu gündür savaşla bu ülkeyi kazanmaya çalışıyorum. Bu insanları tekrar savaşla, insanımızdır biçiminde sevmeye çalışıyorum. Başka türlü ne sevilir, ne de yaşanılır.

Bunun için savaş dayatıldı; bunun için PKK adına yola çıktı. Yine bunun için bildiğimiz PKK tarihi için her şey ortaya kondu. PKK öncülüğü nedir, bunu size anlatmayacağım. Bu çok iyi konulmuştur. Nitekim her yıl değerlendirmeler vardır. Cilt cilt kitaplarla anlatılmış. 1970'lerde bu işe nasıl başladık; 1975, 1980 başı, 1985, 1990'da her şey çok mükemmel konulmuştur. PKK, Kürdistan'ın tersiyüz edilmiş tarihi-

nin yeniden dirilişidir. PKK, Kürdistan halkının son yaşam umududur. Bu kanlılarıyla birlikte ortaya konulmuştur. Bununla da yetinmedi. Kürdistan halkı nasıl yenden yaratılıyor? Kürt tipi çözümüyle mi yıllarda yapıldıkça yapıldı. Bir insanın nasıl olması gerektiği konusunda çok yönlü cevaplar verildi. Öyle bir duruma gelindi ki, nasıl iyi bir kadın ve iyi bir erkek olunur sorunu da atıldı. Nasıl iki kelime konuşulur, nasıl bir merhaba denilir konusunda kadar gelindi.

Savaş gerçeğine el atkır. Bir yandan bir fişek nasıl temin edilir, diğer yandan ise bir asker nasıl yaratılır sorunu cevap verildi. Yine inancı ve cesareti ele almakta tutalım, onun komutanı kimdir, nasıl gelişir sorunu da cabalar içine girdi. Hemen her gün değerlendirmeye üstüne değerlendirmeye, talimat üstüne talimat sunduk. Bununla da yetinmedik. Üslendirmeye, hareket tarzını en ince ayrıntılarına kadar buradan belirlemeye, işi keçi güdemeyecek adamı komutan haline getirmeye, destek üstüne destek sunmaya göre bildik. Yürüt bu yürüt! Kürttür, öyle yapmak gerekir, yap! Sabırla, matla...

Şimdi bütün bunlar neçindir? Bu ülkenin devrimi savaş gerçeğine anlam vermek, işin olduğunu göstermek ve aynı zamanda bunun ya başlama bağlantısını kurmak, yeniden namuslu ve özgür yaşamak için. Yalnız aratan başarı imkânlarını ortaya koymuyoruz, mükemmel felsefî moral den tutalım hiç kimsenin aklına bile gelmeyecek taktik özelliklere kadar hepsi geliştirildi. Niçin? Şavaş denince yaman olayda yitirip yok olma- nın için.

Tamam, anladık; sizi yetiştiren olmadık için biz de bunu üstlendik ve bir yerlere ulaştırdık dedik. Şimdi bütün bunlar, benim sorumluluğumun elverdiği işlerdir diyelim. Yalnız PKK ve onun gerillası için değil, halk için de yaptık. Hiçbir zaman halkı unutmamak, bütün bunları halk

için yaptık. Cesaret verdik, serihildan yaptırıldı. Şimdi bunların çoğu arkadaşlarımızdan daha iyi yürüyor, anlıyor.

Ne anlama gelir bütün bunlar? Düşmanın yıllardır sürdürdüğü sömürge savaşına karşı ayakta kalmak için cevap vermek... Bu savaşı sınırlandırmak ve boş çıkarmak... Başka türlü Kürt, Kürdistan ve insanlık için yaşam yolu yoktur. Kaçmak çare değil ki. Tamam, belki siz imkansızlıklardan dolayı kaçtınız, ama biz kaçamazdık. Belki şimdi de gerçeklerden kaçarsunuz. Zaten söylenelerinin bir anlamı da budur. Aklın, mantığın ve insanlığın yolundan kaçarsunuz. Yoksa yaptığınıza başka ne ad verilebilir? Gerillada da bu böyle,

böyle yaptım; şimdi halkla, PKK'yle böyle yapıyoruz. Bu bir taktik tutumdur. Sevdikçe severler, başla- dıkça başlaşırlar, fedailiştir. Bu savaşı stratejisi birlebilir ve yıllar- dır da taktik ifadesi olmaya çalışı- yoruz. Sızden daha fazla ilk sılabilir ben elde ettim, ilk cesaretti insanları ben çağırıp ikna ettim. Yine hiç düşünmediğiniz zamanlarda ve yer- lere çıkışlar yaptırıldı ve yaşat- tım. Bu, tümüyle taktik önderlik oluyor. Biraraya gelmez Kürtleri bir araya getirdik, hiç güvenilmecekleri güvenli duruma getirdik, uyum- suz olanları uyumlu hale getirdik. İşte böylece bir yığın taktik imkânla-

rı, belki hiçbirinizin ruhunun dayama- yağı bir biçimde oluşturdık, aktardık ve bugün bir orduya yararı- ş düzeyde taşımış olduk.

Tabii incelemelemler de bilmiyorsun- zuz. Sanıyorsunuz ki bunlar kendiliğinden, yukarıdan geliyor. Halbuki bunlar tırnakla kazılır gibi kazanıl- mıştır. Ve her yıl birkaç kez kayıplara götürülecek iş dayatmalarla rağmen, kazanımlar ayakta tutularak geliştirilmiştir.

Hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar taktik olanaklar birikmiştir

Ben bütün bunlara dayanarak adam böyle olunur dedim. Yaşamın yolu böyle açıktır. Biz buna, artan taktik olanaklar diyorum. Nedir bu taktik olanaklar? En başta insana doğru yaklaşımıdır. Yükselen savaşa artan sayda insanın önderlik etmesidir. İstenildiği kadar silah bulma imkânı- dır. İstenildiği yerde ve zamanda eğitim yapma imkânıdır. Eylemdir; istenildiği kadar birliktir. Örgütleme- dir, halkın tümünün buna hazır duruma gelmesidir. Düşmanın yıpranmasıdır, her sahada içine düştüğü kırmazdır, bunalmıştır. Nefes borularının genişlemesidir, her sa- haya açılmasıdır. Paradır, malıdır; istenildiği kadar vardır. Moraller, ce- sarettir; istenildiği düzeyde vardır.

Biz bunları, büyük bir sorumlulukla nefes nefese büyük bir karar getir- dik. Bu olanaklar olmadan ne ayakta kalabiliriz, ne de savunmaya yapabiliriz. Çünkü düşman çoktur. Nefes nefes peşinde koşmazsan, bir günde elindekileri alır.

Evet, sıfırdan devraldık, büyüttük, koruduk ve hepimizin emrine sun- duk. Şimdi sıra kimde? Hala, "taktikçe doğru yaklaşamayız, olanak- ları çarçur ederiz" demek ne anlama gelir? Bu değerler uğruna savaşım böyle yürütülecek, ama siz her türlü taktik dışlıkla başa çıkmanın ne- denleri olacaksınız! Bu olmaz. Sizin taktikçe kolay yazma gibi bir göreviniz

vardır. Taktik takat, taktik güç olacak- sınız, yoksa taktik takatsız ve güçsüz bir duruma düşürülemez; taktikçe düşünme gerektir.

Şimdi bütün bunlar gerekli açıklı- ığı veriyor. Tümden taktik dışlıkla düşüncünz de demiyorum. PKK tari- hinde taktik çok iyi konulmuştur. Taktik nedir? En genel anlamıyla günlük mücadeleye var olmadır. Karar ve cesaret ögesinden tutalım lojistik- yine kadar, günlük olarak mücade- leye var mısın? Böyle olursa sen taktik sahibisin. Doğru taktik nedir? Gün gün savaşı geliştirirsin. Bu demektir ki, taktik geliştiriyorsun. Bu nasıl mümkün olabilir? Tekrar vurguluyorum: Önce doğru teoriden ve stratejiden kaynaklanan taktik karar ve plan... Bundan sonra bu planın insani, onun da donanımı, erazından tutalım silahına kadar... Yine gerillada işleme, serihildan- da örgütlenme, milis düzenini bulma vb. hepisi taktik sahaya giriyor. Örgütlemeyi yapmak, gerillayı oturt- mak, milisi oluşturmak taktik için ge- reklidir.

Yine bir dağ nasıl ele alınır, en iyi yeri nasıl tutulur, iyi incelenen rahat alanlar. Neresinde nasıl üslenilir, neresi savunmaya müsaittir, neresi pusuya uygundur, bunlar zor değil. Buradan bile bir tespit edebilir! Bir körü bile dağa götürsen, neresin- den nasıl geçilir, bilir. Biz bir kördün

daha mı kötüyüz? Bu kadar muğlak- lığa gerek var mı? Dağa bakıp neri- sinden barınabiliriz, yarım saat neri- sinden halledebilirsin. Bir şehre indirdiğinde insani ve ne kadar kalınabilir, yirmi dört saat içinde an- larısın. En aptal insanlar bile tehlikeli yerlerde fazla kalmazlar. İnsan tehli- keli durumu sezmez olur mu? Sağ-

"...Komutan ağavari yaklaşıp, tasarrufludur. Birlik ona, o birliğe öfkeli. Böyle komutan ve birlik olmaz. Böyleyse dağıtmak lazım. Bu, ordu kuramına da terstir, toplum ve insanlık kuramına da terstir. Öncelikle birlikte uyum ve disiplin ister. Komutan yürektir, beyindir. Nasıl ki bu olmadan hiçbir organizma çalışmıyorsa, o şekilde komutan birliğe hükmeder, kurar, yürütür, savunur ve savuşturarak iş yaptırır. Eğer sosyalist üretim tarzından bahsediyorsak, bunu en verimli tarzda yapar. Bir saatini boş geçirmez, düşmanı en zayıf noktasından vurur ve en iyi tarzda koparır. PKK çizgisinde birliğe oluşturma ve birliğe monte etme böyledir..."

da solda varsa düşman, hain orada- dır. Elinde sopa varsa sopayla, silah varsa silaha, en iyi araçla vurulur. Bir vurulur, iki vurulur, imkânı göre vurul- ur. Bir gün kalınır, iki gün kalınır, karşıya bakılır, karar verilir.

Bir rapor okudum bir karargah komutanımızın; "10 gün sonra kendi- mi zafer sarhoşluğuna kapırdığını anladım. Aslında zafar vardı, 25'in- de talimat geldi ki öyle değil. 5 Ka- sımda kafam şarız etmeye başladı kayıp verince..." diyor. İşte bu, kendi kendini tasfiye etmiştir. Bu, tüm gü- cüyle kazanmaya çalışan bir insan- mış ise, diğerleri neler yapmamış? Taktik dışlıgın bir bir türüsü...

Taktik nerede bulunur? Taktik kafa nerede? Bu arkadaşımız yine çok savaştım, her şeyin ortaya koy- muş. Ya aylanın boğucisini, savaşı teget geçin, kendin sinsice koru- ma adı altında imhaya terk edenlere ne demeli? Ya da bunlara taktik ne sonuç verebilir ki. Bunlar nerede, taktik nerede!

Görülüyor ki, bir yandan tarihi- mizde görülenmiş bir biçimde taktik savaşım olanakları, diğer yandan bu olanakları başa çıkarcı yapılmış- lar... Şimdi tekrar tarihi açmak iste- miyoruz. Son Güney Savaşı'nda Xan Kırk'de pratik nasıldı? Yine Zap'ta, Haftanın'de ve Kuzey eyalet- lerinde komuta düzeni nasıl? Bunla-

rı uzun uzun anlatılabilir de. Kaldı ki, herkes durumları biraz biliyor. Özellikle de oradaki daha iyi biliyorlar, durumu daha iyi ortaya koyabiliyorlar. Mesele, bizim bunu bir kez daha burada tekrarlamağımız değildir.

Biz geleceği, 1993'ü nasıl kazanacağı? Yine buna geliyoruz. Ben ıddia ediyorum ki, hiçbir döneme kıyaslanmayacak kadar taktik olanaklar biriktirmiştir. Taktik planlamada gelişkinlik düzeyinden tutulmı tecrübeye, düşmanın cesaretinin kırılmasından -gerçekten dağılmasına, neredeyse şehir ve köylerimize istediği gibi yaklaşmıyor- tutulmı denetimimizdeki muazzam coğrafyaya, istenildiği kadar savaşçı, araç-gereçleri, eğitim olanakları kadar hepsi, kendi deneyimlerine ve bilgilenmeye dayanarak söylüyorum ki, hiçbir yıla kıyaslanmayacak biçimde fazladır.

Nereden bakırsanız bakılsın, 1993 bu anlamda tarihi bir hareketliliğe, her zaman doğru bir taktik planla birlikte yürütmeye, savaşmaya uygun bir dönemi teşkil eder. Sorunlar net konulmuş, cevaplar olanaklarıyla birlikte sunulmuştur. Gerisi nedir? Artık günlük planlamalara kalıyor. Bunun için toplantı yapmaktır, mevcut gücümüzü düzenlemektir. Toplantı eylemi, eğitimi planlar, yani herkeş görev verir. Herkeş, nasıl yürüneceğinin hareket çerçevesi çizilir. Varsa orada bir komutan, bir takım komutanıdır, bölge komutanıdır, eyalet komutanıdır. Nasil gelecekte cevap verecek tutumu mükemmel çiziyorsa, manga komutanı da der ki, "benim mangam 7 kişiliktir; morali yerindedir, eğitilmiştir." Takım komutanı der, "benim takımım 20-30 kişiliktir, eğitilmiştir, morali yerindedir, şu işi yapar ve kararı vermişim, başındadır, iyi biliyorum ki benim birliğim iş yapar, onun ruhuym, binciyim." Komutan dediklerini zaten budur. Birliğin ruhudur, iradesidir, bilincidir. Etle tırnak gibi iç içe geçmiştir.

Tabii komutanlarımız hepsi böyle değildir. Birliklerin yüzde doksanı şikayetçidir. Komutan ağvayı yakar, taşarır. Birlik onun, o birliğe öfkelidir. Böyle komutan ve birlik olmaz. Böyleye dağıtmak lazım. Bu, ordu kuramına da terstir, toplu ve insanlık kuramına da terstir. Öncelikli birlikte uyum ve disiplin ister. Komutan yürektir, beyindir. Nasil ki bu olmadan hiçbir organizma çalışmıyorsa, o şekilde komutan birliğe hükmeder, kurar, yürütür, savunur ve savaştaştırır iş yaptırır. Eğer sosyalist üretim tarzından bahsediyorsak, bunu en verimli tarzda yapar. Bir saatini boş geçirmes, düşmanı en zayıf noktasından vurur ve en iyi tarzda koparır. PKK çizgisinde birliği oluşturma ve birliğe monte etme böyledir.

Bunu bölük komutanı daha da kapsamlı yapar. Tabur komutanı ise ondan da fazla yapar. Bölge komutanı birkaç taburu en iyi savuşturacak, moralinden yitirecek savaşçıya itiyacına kadar en iyi karşılayacak ve ancak bölgeye kendine bölge komutanıymı diyebilecektir.

Peki ben bunun neresini açıklayayım? Bu hususlar çok açıktır. Madem komutanın, eyalet düzeyinde görev almışın, o zaman görevini böyle kavrayacaksınız. Savaşçı geçişin işi derhal eğiteceksen. Geçmiş günlerde Cudi eteğinde 4 kayıbmış oldu. İncelttim ki sebep şuydu: Mangaymış. Köylüler, "düşman ve panzerleri gelebilir" demişler. Manga sorumlusu, "bir şey olmaz" demiş. Tabii köylülerin dediği olayı ve düşman gelip biçiyor. 4 şehit veriyor. Belki şehit sayısı az görülebilir. Ama sen gel bana sor, bir türlü kabullenemiyorsun. O hangi komu-

tandır ki, köylüler, "düşman gelip vuracak" diyor, o "hayır, bir şey olmaz" deyip elini sallıyor! Böyle yapan kim olursa olsun, ister savaşçı, ister komutan olsun, düşman affetse de biz affetmeyiz. Kim savaşla böyle dalga geçebilir?

Köylü daha iyi görüyor. Sen geril-

liyor ve işi-gücü adam kaçırarak oluyor. Bir provokatör geliyor, bilmeden ne delisi olarak her türlü köllüğü yapıyor. Komutan diye bölük başında bulunuyor. Beş defa savaştan kaçan var, yine sorgu yapılmıyor. Yani en küçük bir husustan, en kapsamlı bir düşünlenmeye kadar her

insanoğludur, taktiğe geliyor, zora dayanmıyor. Olmaz böyle, taktiğe böyle yaklaşılmaz ki! Güney savası neyi doğruladı? Bin defa bizim burada sorunları daha iyi gördüğümüzü, yıllarca o pratik sahada onların da bunun ötesini göremediklerini veya görseler de gerekenleri

mükemmel adam yetiştirilir. Çok sağlam savaşçı yetiştirilir.

Bütün bunları hedefler. Aniden bir düşman taburu kolaylıkla imha edilebilir. Yani gücümüzü ölçelim-tartalım, kacakacağı ki her şey de yapabilir. Sonunda da sağımız-solumuza bakacağız ki, her tarafımız hedefler. Tabii, "yerim yok, yerim vardır, rol oynayamam dersen; kar Kasım'da başlar, Mayıs'a kadar sürer; ilk ay hazırlık oldu, ikinci ay bilmem engel çıktı, üçüncü ay bilmem girdik topa tutuldu" dersin. Tabii yerin dar olur, taktik rol oynayamazsın. Bir yere bağlanmıştır. Kürdistan işi genel bir savaş sahasıdır. 4. Bölge'de yapamıyorsan Garzan'a çık; Garzan sana dar geliyorsa Amed'e çık! Bu rayı tuttuysan şehirlere dal! Bir dağ yetmiyorsa, ikinci dağa çık! Yeter ki sen iste. Kürdistan fethedilmesi gereken bir ülke. O açıdan, "hedef yoktur, alan vardır, sayı azdır" diye mezsın. Bütün bunlar sorun olmayan çıkarılmıştır.

Bir diğer komutanımız, "Duğuşal davrandım. Bu alanda iyi açılım yapmadık. Düşman Şırnak'tı bastı, biz cevap veremedik. Halkın morali bozuldu. Burada utacı da olsa moral açadan bir eylem gerçekleştirmedi" diyor. Peki halk bu kadar kahramanca direniyorsa, sana ne oluyor mübarek adam! Anlamsız yaklaşımlar işte. Sonra bir baktık ki, eylemler rahat oluyor. Bir-iki eylem düşmanın bütün karakollarını sökebiliyor. "Sorumlu arkadaşımız, yıllardır çalışıyorduz. Biz taktiğe gelmesin söyle-di. Anladı tabii. Baktık biraz dü-rüşte yaklaştı. Bir baktık ki gelişme oluyor. İstedigin kadar eylem ve istediğin kadar genişleme-derneleş-me oluyor. Bakın, düşman bunla ay-dır yönlemesine rağmen fazla bir şey koparamadı. Daha da dikkat edilsse, aslında büyük ilerlemelerin olması istenilen bile değil; bu ortaya çıktı. Bizat doğruya dü-rüşte yaklaştı o kadar. Kiyamet mi kopar yanı. İnsan bir dü-rüşte, sağduyulu bir iş yap-larışa, kendisini yaşatır, ordusunu geliştirir. Böylece sağduyu da, morali de, onuru da, şerefini de bulur.

Kısacası, hangi bölgeye el atarsan at, vebameti vardır, doğrusu vardır. Geçen yıl Garzan'da neler yaşanmış. Kollar biçiminde şehirlar arasında, köylerde dolandırlar. Komuta-tülden kendini kaybettir. Size o köy-lere ne zevk veriyor ki? Beni zıncırla bağlarsanız, ben bir köylünün evinde kalmam. Fokara bir köylünün evinde ben ne istiyorum! Bin defa rica etseler bile, gidip bir yemek yemem. Buradan gidiyorlar köylünün evini karargah yapıyorlar. Örneğin, bir-iki eyaletimizde böyle yönetimi, hatta eyalet yönetimi aylardır bir köyü karargah olarak kullanmış. Bazi yerler dağ bile sayılmaz, aylardır sen nasil karargah yaparsın orayı? Haydi bir gün gittin zorunlu olarak, peki aylarca nasil gidersen? Hem de teilsiz ku-yuyor. Nitekim teilsiz dağda toptaytula bir günle rahatlıkla ortaya çıkarıla-bilir. Telsizi yerleştirmiş, köyün etrafında tek bir nöbetçi, bir takımık bul-mak bile yanındaydı. Ama eyletlin en üst düzeydi. Bu ne anlama geliyor? Anlaşılar bir şey değil. Ama gik de-meden düşman imha etti. Garzan komutanı geçen sene bu tarhlerde nasil vuruldu? Gazete elindeyken vuruluyor, kapı etmiyor. Bu nasil ko-mutan? Arkada ve yine köyün etrafından bir nöbetçi koy. Tedbir dü-şünmeden köyde kalıyor. Şaş ko-mutan! Digerleri de büyük ihtimalle köyde uykudayken vurulmuş; bunlar da eyalet komutanları.

Sizde böyle düşünülüyor veya böyle komutanlık açısı varsa, ama gel-meyin. İste, savaşçıdır bir şey ol-

lasın! Sen örgütlü, bilinçli savaşçı-sın! Bir köylü kadar nasil durum değerlendirmesi yapamazsın! Demek ki, bizim adamlarımız eğitilmiş, gafil... Buna müsaade eden komutan birlik savaşçılarından daha fazla sorumludur. Manga komutanından fazla takım komutanı sorumludur. Varsa onun bölük komutanı veya bölge sorumlusudur. Giderken ben sorumluyum. Neden bunlar oluyor?

Size şunun içi söylüyorum; eğer bir köylüden daha geriyseniz, nasil "gerillacıyız" diyorsunuz. "Bir şey olmaz", öyle mi? Kabul edilir bir şey değil; nasil bir şey olmaz! Sen böyle kaybedemezsin! Parti sana silah vermiş, parti seni oraya göndermiş. Onun ruhu, disiplinine uygun ha-reket edeceksin! Bunda anlaşılma-yacak ne var? Soruyorum: Taktiği böyle mi anlayacaksınız? İstedigin kadar köyde kal, istediğin kadar yol-da oyalan! Hayır, böyle yapamazsınız!

PKK bu tarzda size taktik olanak-ları veriyor. *Zor mu bir tehlikeyi bir köylü kadar sezmek? Hayır, değil. Neden tedbir almıyorsunuz? Düş-man sizi biçmeye geliyor. Sen buna da kızılca kıyamet koparmalsın.* Bir dakikada kurtarılabiliriz ki var, onu kurtaracaksınız. Gidin bakın birlikleri-mize, şöyle hantal, bilmem nasil ken-dilerini bağlamışlar. Bakın, en son Haftanın karargahlarına... Bir köy gibi kendilerini bağladılar. Ki bine gibi kişiyile bağladılar. Bir küçük manganadan bahsettim, tasfiyecı so-nucu gördük. Daha büyük olan bir karargaha bakalım; her türlü yığınak yaptık, tonlarca erzak taşдық, savaş-çı aldık. Neredeyse bir köyden daha büyük bir köy oldu. Gelen rapor okudum: *"Bir Önderliği bizi çok aydınlatmış, talimatı da vermiştir, gerekli perspektifleri sunmuştur, malesef bu yönüme geliştire-medik, bu gücü kendimize göre-medik, olup biteni değistiremedik"* deniliyor. Sonuç, biliyoruz ki imhanın eşliğine geleli oldu.

Ne anladık bu gerillalıktan? Yaptığımız o büyük hizmet yine ken-dilerinin de yaşadığı o büyük kaç ve direniş ne anlama geliyor? Taktik uygulanmadığı için, özünü uyum baştan beri hazırlıklar dakik bir biçimde oturtulmadığı için yıllarca herkes gelmişle sağa-sola yatmış, bu temelde karar yönetimi oluşturmış. Bu yapılarımlar karşısında ben ye-rimde duramadım. Bakıyorsun en yaramaz bir kamp yönetimine ge-

tarafıta delik var, açık var, hata var, yanlış var. Tabii eğer arazi pürüzsüz kullanılmazsa kendileri de ezilir. PKK'nin direniş ruhu olmazsa, kısa sürede imha vardır. Tarhimize işyanlar vardı, 24 saatte imha olurlardı. Ama şimdi biraz PKK dire-nişçiliği, ruhu ve alınan genel tedbir-ler var. Arkadaşlarımız imha olmak-tan kurtaran budur. Ama bu çok iyi taktikçi olduğunduy içi değil de, genel tedbirlik, direniş ruhu sayesinde oluyor. Savaş alanlarından ken-dileri yazyorlar. Vah burası en iyisi, en direnen yerdir. Diğer yerler daha da yürekler acısı. Peki yine taktiğe geliyoruzlar. Bölük komutanı mı, ta-bur komutanı mı, bölük komutanı mı bunlar? Bana sorarsan, birakalım bunların ruhu ve tabur komutanları olmasın, 10 tane keçi gidecek adam bile değildirlir. Belayı bir defa başımıza salmışız. Zap kıyıldan almış bölüğü Suriye'ye doğru kaçır-ıyor, hiç savasmadan. Daha sonra tabur komutanı olmuş, bilmem hangi cepheiden bir-iki çatışmanın dışında hiç çatışmaya da sokmamıştır. Fer-man kopuyor! Önemli yolların açıl-tulması gerekirken, o kaçıyorlar.

Tabii komutan böyle olursa yazık değil mi o kadar savaşçıya? Bir ar-kadaş raporunda, *"9 yoldaş filan te-pede canla-başla savaşırken, açlık-tan kırılırlar o torbayı kırmış köf-te yapıyor"* diyor. Bu da komutan? Bunları bana rapor ediyorlar. Açlık-tan kırılırlar, o orada köfte kızartma-sı yapıyor ve kimseye de bir şey vermiyor. Bir buhar hala komutan olarak tutuyorum.

Daha böyle yüzlerce örnek var. Ben içerdiklerini gühaneları say-mıyorum. Banur Xan Kırk'de ken-dilerine yıllardır bir yer tutmuşlar, er-zak depolarmış ve böylece daraltıl-tıkça daraltılmış. Öyle yapmışlar ki, 24 saat içinde imha olmaları müm-kündür. Örneğin, Zağros dağları ta-rihite hiçbir zaman doğru dürüst fethedilememiş yerdir. Orada kendileri-ni 5 kilometrelik bir yer sıkıştırı-yorlar. Bu durumda sınırlık elbette kolay olur. Peki ilk gün oraya yer-leştğinde o dağı yine kavramadın? Ben hespine kira ettim; o dağları takımlara yeteri yeri varsa oraya yerleştirdi. Erzağı bir yere değil, çok yere dağıt. Silahları bir depoya değil, çok yere, hem iyi saklayacak, hem de iyi savasılacak yere koy. Şimdi ben, burada bunları görüy-örüm da, bu beyefendiler niye göre-miyor.

yapamadıklarını göstermiştir. Yine bizim sayımızda kurtulduklar.

Dedğim gibi, benim bir ölçüm vardır. Benden biraz çekiniyorlar, en azından hesabımı yapıyorlar. Bugü-ne biraz böyle getirdik Güney'deki güçlerimizi. Kimisine, dağda kalıp savaşmak mı istiyorsunuz, direnmek mi istiyorsunuz dedim. O zaman doğ-ru hareket tarzını düzenle, kör gibi bir yere kurulum! Orada hareketli kal, hareketliliği sağla, planını iyi yap veya hep keşifte bulun! Düşmandır, her an üzerine gelebilir. Kuzey'de nasil kalınıyorsa, Güney'de de en azından yöle kalmayı ayarla! "Gü-ney'dir rahatır" diyemeyiz. Güney rahatı değildir. Bak, düşmandır, ge-liyor üzerine. "Hudutlur, rahatlık ve kaçış alanı" şeklinde ele almaz-sınız. Bu, ihanetle özdeşir. Kalma diyen, direnme diyen ve vurma di-yen de yoktur. Ama bunun doğru biçimi vardır, onu esas al! Güney'de kalmak istiyorsan, böyle kalacaksın; Güney kampına gitmek istiyorsan orada da böyle kalacaksın; zindan-da nasil direnmışsek orada da öyle direneceksin! Biz oraya gittik diye, taktikten vazgeçmeyeceğiz.

Düşman düşmandır, hain haindir, işbirlikçi işbirlikçidir. Bu, PKK'nin değlendirmesidir ve senin hatırın için de değışmez. Zindan gibi ken-di direnmeye çek! Ayakta kaldıysan kaldın, kalmadıysan imha olur-sun. PKK taktigidir, değistirlilemez. Bir direniş önderliği söz konusudur, bu belirlenmeli oluyor.

Kuzey'dekiler aynı şeyleri söyle-di. Kimisi hedef bulamamış sözüme-m. Nasil hedef bulunamaz? Elini sallasan her taraf hedeftir. Düşmana at hedef bin bir türlüldür, bir sürüdr. Hicbir şey yapmıyorsan, kendini eği-ti! İki durumda değilsin, kendini aktifli anılsan yor, terbiyeli et! Bu da hedeftir, hatta en büyük hedef. Üç kişiyile yapamıyorsan, 300 kişi yap. Birisi yazmış, "4. Bölge hicbir za-man 100 kişiyi geçemedi" diyor. Ta-mam, 100 kişiyile belki iş yapama-dın, ama yılın başında ben kendim talimat verdim; 400 kişi bulabilirsin. Yeter ki istesin. Çok fazla sayıyla eylem yapılabilir. Bu aşamada 1500 kişiyile de planlanas, üç günde eylem gücü çıkarılabilir. Hiç sayıya, si-laha ve araç-gereç noksanlığına iş-ginmal Garza yapamıyorsan, yazın yor. Kaldı ki kışın düşman dağda hareket edemez durumdur. Kısaca-sı kendini bir iş göre yapıyorsan, her taraf hedeftir. Buralarla

maz! Aman siz de zapt ü raptâ gelmezli, keyfine düşkünlük varsa gelmeyin.

Üyardık, şimdi biraz tamam. Doğruza zor bela tutuyoruz; ki bu doğrular kendilerini yaşıyor. Belki bu sene fazla yap vermediler. Daha çok kayıy verim kimler oldu? İşte size izah ediyorum; işlarla "tâkigte" gelmeyelim, en üst yönetime, en sıradan savaşıncısına kadar biz böyle oynarız" diyenler. Sen böyle oynarsan, düşman da sana öyle oynar. Ah beni de dirdirtemden seni bitirir. Kim kendini aldırdı burada?

Şimdi bütün bunlar açıktır. Benim burada söylemeye de gerek yok; sağın-solunla bakarsanız anlamaz olur musunuz! Bakın işleri etrafına, düşmanı görürsünüz. İste o kadar başlı insanlar var. Size ne nâbetçi koyun, iki tane pusu birimini yerleştirin, düşman geldi mi belki siz de fırlar kurtuluşunuz. Eminize o kadar kuvvet veriyoruz. Eminize o kadar ama şimdi başadık. Hiç olmazsa şimdi kıymetini bilin. İhtiyaç duyarsanız, kuvvetler daha da fazla... Kaldı ki her türlü lojistikinizi iyî karşılayabılırsınız, iyî hazırlayabılırsınız. Kimse yemek yemeyin, yataklar hazırlama yemiyor. Ama bu çok önceden veye yer altında hazırlar. Size baka- caksın insan da çoktur. Komutan olduğunuz için halkınız size her şeyini verir. Para vb. bol. O zaman doğru bir tarzda kullan hiç olmazsa.

Köylü işi, kendilerini göre bir tarzı ezberlemişler. İşte Güney'de, Kuzey'de böyle yaparlar. Canınız yenilmi istiyor, canınız zafer istemiyor. Evet, yaptığınıza bu anlama geliyor. Bu eşittir nedir? Biz adam olamayız! "Biz şimdiye kadar hayvan tarzı sürme olarak yönetmişler, bundan sonra da böyle yürütürler!" Bu ideolojiye, bu siyasete bağlı olma anlamına gelir. Yani, sen tahlilde -PKK içinde de olsa- boyun eğmeçlikler, giderek teslimiyet. Evet bu, imha ve teslimiyet biçiminde gerçekleşiyor, hiç fark etmez. Aslında sen yaşamını tesadüfe bıraktın.

Bütün bunlar çok açık gerçeklerdir. Yani taktik gelmezsen yaşayamazsın! Taktikte gelmek demek; yaşamak, Kûrdistan ve özgürlük demek. Keyfine göre yaşamak ise, teslimiyet ve imha. Yani bu duruma müdahale etmedim, kendini parçalayacak, neredeyse varolan açık gerçek budur.

Ben sizi niye bu kadar eğitiyorum, niye yol yönemi bu kadar açıkça belirtiyorum? Yaşamak için, korukorunma gitmek için... Doğrusu budur, güzel budur, yakışsın budur. Var mı başka doğru tavır, var mı başka güzel yaşamı kazandırıcak ve iyî savaşıracak tutum? Söyleyin! O zaman eller bu doğrusu gelin doğruya. Çünkü bundan daha çok siz buna muhtaçsınız. Savaş sahasında olan siz, halk içinde olan siz, bundan daha fazla birbirinize muhtaç olan siz... Savaşım birliği ateş birliğidir. Kilpayı bata yaparsa bir, diğeri de düşer. Dolayısıyla uyum ve disiplin herkesten çok size lazım. Savaş bittükten, yaşamak ve özgürlük için size lazım. Niye bunu anlayacakmışsınız, en azla yeteneksiniz. Dağı-taşı gerillaya kavuşturun, bütün köylü isyana çekin ki özgürlüğe gidesiniz. Emniyet de buna bağlı, yaşama şansınızı da böyle artırırız. Bunun dışında başka yol yok. Kaya altından gizlenmez, "savaşım, düşman beni görmez" gibi zannımızdır. Tam tersine boğuluyor, bunu yapan kimse boğulmuyor.

Bütün PKK tarihine, bütün Kûrdistan tarihine baktı, kendini böyle aldatanlar en feci bir biçimde ölümün en kötüyle karşılaşılmışlardır. Ben

düşünmekten bile ürkiyorum. Eger bizim ben ben isim, biraz bu feci akibetin başına gelmemesi için tarihten ders çıkardığımızdan dolayıdır. Halen kendimi bu temelde yaşıyorum. Benden daha fazla bu ders çıkarma sizin için gerekilirdi. Bütün

1993'ün üzerine devrimci savaşıla yürümeliyiz

O halde 1993'ün üzerine devrimci savaşıla yürümeliyiz. Nitekim savaşın taktik olanakları artmıştır, hem tecrübe, hem de planlama ve hem de kavram itibarıyla artmıştır. Doğrudur, yanlışlar da açığa çıkmıştır. Kafamızı vura vura doğruları şimdi her zamankinden daha fazla kavradık. Yanlış olan nedir, kaybettiler, ten tutur nedir, kademe kademe, en sıradan savaşıncısından komutaya kadar herkes için belirlenmiştir. Kurtaran yaşam tarzı, kurtaran coğrafya nedir hepimiz aklıyla kavuşmuştur. O zaman dediğimiz ki, buna doğru bir cevap veremeyi gerekir. Dağı, şehir, her ane, alt-üst bütün işkildere doğru yaklaşımlar mümkündür. Yani bu kadar aydınlatıldıktan sonra kim nereye nasıl giderse gitsin doğruyu bulur. Dürüstse biraz, bu konuşma bile o kadar zaferi sağlatırmak için yeterlidir. Fakat buna rağmen daha da, "anlayamadım, kavrayamadım, gereklerini yapamadım" diyorsa, benim yargılamaya ilişkin bir kararım vardır. Ben insanı çok severim, yaşamak için de biliyorsun herkesten daha çok ça- ba harcayım. Bunun doğru değerlendirmedir. Artık kuralları acımasızca uygulamak zorundayız. Ya bu işlerden el çekilir ya da yanlış tutumları insan edilirse gerekli olan karşı tutuma başvurulur. Yani doğru komutaya ve doğru taktik gelmekle ilgili eder senin yargılarınsın. Kaldı ki suçluların idamıdır, ki bu yaş yaşam şansı verdir. O zaman bu şansa layık olursunuz. Fakat buna rağmen insanı eder senin sonuç düşüncesi. Bunun başına seçeneği var mı şimdi? Kaçırırsan kaç, git düşmana olsun; sana ne yaparsa yap! Karşınca geç, açık savaş. Yok işte, "kontra gibi savaşa- caksın" diyorsan, yama diyoruz; böyle yaparsan sonuçları da katlan- mak zorundasın. "Bunalmı çıkara- caksın, komutayı oynayacağım, savaşı geçileyeceği oynayacağım, kendi- mi bala edeceğim" dersin, bunun karşılığını alırsın.

Size söyleyeyim: Gerillaya ve onun komutasına tam geleceksiniz. Savaş geçirmiş kapsama da, bi- çimine de azami bir verimlilikle ya- şarsınız göstereceksiniz. Kısacası, hep geliştirici olacaksınız. Böyle ko- mutan olun, böyle savaşıcılar olun. Açık böylesini oynatırız. "Yok es- kisi gibi yapamaz" demek kabul edile- mez. Eskiden hainlerden ve tesli- miyetçilerden ne alırdı ki! "Eski tutu- munda dönüşümün ne hastalığı var- sa onunla PKK'yu uğraştırırım" diye- mezsiz. Bakın şimdi da şöyleyür- üyoruz: Benden ne istiyorsanız isteyin, ama savaşı geçirmeli oynayalım. "Her unum ü katırım, hem de ye- rime yer katırım, ama gereklerini de yapmam" diyor. Sen kabadayı mı- sın? Yapmak istediğin nedir? Sen buraya iyî bir yoldaş olma ve iyî savaşımacı için gelmedin mi? "Evet" diyorsan o zaman bu duruş çeklin nedir? Yanı bir kabadayı bile gelse, bizden bu talepte bulunamaz. Bir kabadayı gelir, belki bir şey ister,

bunlar bu kadar açıkça, o zaman savaşı katlabilirsiniz. Bu açık olan gerçeklere uyum gücünüz varsa savaşı, ülkenin her sahasına yü- rüyorsunuz. Benim taktikğim tüm tec- rübelerin ispatladığı zafere yayıy- böyledir.

ama bu kadar tahribat veremez. Sen bir kabadayı daha fazla tahribat istiyorsun benden. Ben seni nasıl komutan kabul edeyim?

Köylü kurnazlığı yapıyor, ama köylü kurnazlığı ile bu iş olur mu? "Oynarız, bilmenin inceliğini kendimiz ve öylece yuttururuz" diyorlar. Artık yutturulacak yer kaldı mı sizde? Doğru tutumaktan başka, hem de amansızca ne kaldı geride? Bunca şehit kanı seni doyurmadı mı? Bun- ca işkenceler ve acılar daha seni ayıtladı mı? Yine köylü kurnazlığı ve küçük-burjuva kurnazlığı, yine bi- mem zir delilik, intiharvami, yüzeysel ve dar yaklaşımlar, bilmenin sıkımsa durumunda ne gibi tutumlar... Boşu- na düşüncüyorsun değil, nasıl yakşı- rıyorsun bu tutumları kendine? "Savaşıa teğet geçersen, hudutun sıfır noktasında kalırsın, biraz sağa- sola bükürün, gerekirse kaçarsın" vb... Peki bu kimin tutumudur? Sen ne cesaretle bu tutumları içine gi- riyorsun? Bütün bu yaptıklarına rağmen de komutanlığı devam ede- ceki! Nasil devam etsin?

Bu tutumlarında insanı edenleri sen kez yargıladık, hepsi için karar da çıktı, ama bir şans daha verdik, doğruya gelsinler diye. Eğer doğru- ya gelirse tamamdır, görevi gö- rümler fakat tutumunda insanı ederle- re tabi gözüden çıkaraçsız; konu- mu ne olursa olsun. Açık konuşuy- rum, eğer böyle olacaksınız bu sava- şa yaklaşımayın. Böyle yaklaşırsanız, nereye giderseniz gidin, yine de bu- lur hesap sorarız. Ben bunu daha önce de söyledim: Ben saygılı ve halka bağlı yaşıyorum. Büyük ça- ba harcadım, çabayı boş çıkarsanız diye alıyormuş siz PKK'ye.

Sorumluluğunuz bu temelde üstlenmiyoruz. Avutuyormuz ken- dimi. Biliriz ki, Kûrdistan'da ada- te esen uçak bir rüzgar bile bizden gücünü almıştır. Kaldı ki biz sorum- luluklarımızın gereğini sonuna kadar yerine getiriyoruz. Siz de birazcık yapacaksınız, hem de başarı yolun- da. Bu değerdendir, çünkü kara- caksın birer sonuç zafer yürüyü- şünüz. Zafer yürüyüşü için dört dört- lük taktikte nasil gelirin, yani günlük savaş, örgütlenme, eylem, ha- zırlığa, eğitime, işleme, hareket tarzına, lojistik teminine nasil doğru gelirin? Bu değerdendir, bunların dört dörtlük açıklanmasıdır. Sonuna kadar doğru savaşmanın açıklan- masıdır. Hiç anlaşılmasızlık bir yö- nü yoktur. Sonu yukarıncı bir de aranızda tartışın, o zaman yüz kat güçlenirsiniz. Yüz kat güçlenmek, taktikte kat be kat fazlasıyla güçlü bir tarzda yaklaşmak demektir. Bu, sizi yaşıtır. Benir dediğ. Zeker olana da budur. Niye oynayacağız peki biz, niye oynatıracağız? Asla size, altın- dan kalkamayacağınız görevleri yük- lenim demiyoruz. "Bir savaşı olar- ak varım" diyorsanız öyle, "komu- tan olarak varım" diyorsanız yine öyle. Bütün bunların yolu yordamı ortaya konulmuştur. Her tarafta neyle yeterli olursanız öyle yak- laşın ve kazanın.

Bu aşamada her şey hazır ve zafer kesindir

Umarım yalnız buradakilere değil, bütün eyaletlerdeki, başta gerilla ko- mutanları, bütün savaşıcılar olmak üzere, PKK'nın etkisi altındaki tüm dost ve cephe çalışanları dahil ger-

çekleri biraz böyle görmelidirler. Sorumluluk böyle kavrılır. Herkes doğru bildiklerini böyle uyarır, uyarılır. Taviz verilmez. Böyleysiniz katlin savaşı. Onaylayacağımız yü-

rüyüş budur. 1993'ün üzerine böyle yürüyoruz. Düşman böyle, ülkesi- halkı böyle, enderliği böyle, savaşı- cısı böyledir. Bunlar açıktır. Savaş- çılar çok yürekliyi yürüten insan- larıdır; hedefini çok iyi bilen, tarzını çok iyi yakalayan eylemcilerdir. Çok açıktır, varsa kafa karışıklığı bu ge- çekler karşısında, artık sürdürüle- mi imkansızdır. Anlaşılmayan hiç bir nokta yok. Her çırpıda, bir günlük eylemlerle bile siz mükemmel yak-alayabılırsınız. Biz de temelde savaşı- cıya yürüş tarzı verilmesi, bu te- melde komuta edilebilirliği gerektiğini açıkça söylüyoruz. Biz bunun için varız ve bu tutumumuz sürdür- ceğiz.

Kûrdistan insanına hiç kimse be- nim kadar saygılı olmadı, onlar için her şeyini ortaya koymadı. Ben her şeyini ortaya koymdım; buna layık olmaları için, yoksa bana habire kendini dayatmak için değil. Böyle yaparsanız hepinizin sağdğı kalması da benim görevim olacak. Bir and içmişim. Bu çirkinliklerle, bu düşma- na karşı savaşamayınlarla benim yaşamam imkansızdır. Başarırsam bunları ilerletecek yaşama çekim, başaramazsam saflarını dışına...

Bunu böyle anlayacaksınız. Ben güçsüz insan değilim, hayatımı or- taya koymuşum, örgütlemişim ken- dimi, yapabileceğim gücüm var. Sizi zorla savaşı sokmak istemiyorum. Zorla savaşı sokmadığım gibi tek bir yersiz sözle bile siz kırmak iste- miyorsunuz, ama siz de, bizim savaşı- ve önderlik gerçeklerimizde biraz saygı- nız varsa, başarıyı mümkün kılan bir tarzda karışık verirsiniz.

Bütün bunları söylerken, belki "neden bu kadar aç söylüyorsunuz, elden geleni seğirdiler" diyebilirsiniz. Ama bütün cephelelerde; şehirden, yurt dışından, dağlardan gelen ha- berler tersini gösteriyor. Ben ne ka- dar açık olursam, net koysam, ne kadar katkı sunarsam, o da o kadar üstüne yattır. Üste çıkıyorsanız bu- la fazla yattır. Alta sokuyorsanız daha da uyuyor. Bu da olmuyor diyoruz.

Tek kalabilirsiniz, bu sorumsuz- luğu geliştirme için degildir. Komu- tan olabilirsiniz, bu bir bölgeyi im- haya etme için degildir. Bakın ben de burada temin, Ortadoğu'dayım ve hiçbir güçtenem yok. Na- sil sorumluluk duyuyorum, nasil

1993 toplu bir savaşım yılı olacaktır

Biz bu temelde 1993'ün üzerine yürümeye çalışıyoruz. Hiç şüphesiz gidilen her sahada, bulunulan her alanda daha ayrıntılı ve daha kapsa- mli planlar geliştiriliyor. Ülkeye ve döneme özgü planlamalar var. Bizim de çerçevesini böyle çizdiğimiz, te- mel yaklaşım tutumunu böyle belirle- digimiz planlanmalıdır. Bunun bu- nun hazırlıkları, güç düzenelemleri- dir. En yakın dönemde de güç hare- ket hâlinde. Daha da güçlü hare- ketliliğe kavuşulacaktır.

Tekrar söylüyorum: Ülkenizin gü- neyinde savaşıya değişik biçimde daha da sürdürülecektir. Botan, ge- rilla rolünü daha kusursuz bir teme- de oynayma devam edecektir. O- rama neredeyse denetimimize ala- caksız. Garzan boydan boya gerilla denetimine alınacaktır. Amed bötu- niyle savaşı alanına çevirilecektir. Dersim bölünyle savaşı alanına çevirilecek ve denetim alınacaktır. Yine Serhed, Mardin ve Güneybatı- Tolhiden eyaletleri de benzer savaşı- zıyınata tam olacaktır. 1993 böylece toplu bir savaşım yılı ola- caktır.

Gerilamız, şimdi 5-10 bin civarı- ndaysa, eğer planlar uyum yürütül- se, her kes planına bağlı ka- lırsa, doğru savaşım tarzıyla karşılık

ışleri geliştiriyoruz? Kimse bana yarıdım vermiyor, kimse bana emir de vermiyor, kendi vicdanını yapıyor her şeyi. Sizin de vicdanınız var. Biz- den korkmanız hiç gerek yok; bize saygınıza da gerek yok, kendinize saygılı olun yeter! Kendi vicdanınız- ızda bakın, anlayın. Bu emrinde- kiler insandır, konyollar bile böyle ölümle ter edilemez. Bu ülkedir; ahr bile olsa içinde böyle kalmasızın, hakkını vereceksiniz.

Buna insanlık yolu diyoruz. Bu- nun içine yaratıcılık da girer. Buna ne lazımsa onun bulunması müm- kündür. Biz ulusal kurtuluş aşamasın- dayız. Bu aşamada her şey hazır ve zafer kesindir. Ulusal kurtuluş, en son bize kalmış bir çözüm sorunu- dur. Hem tarihi açıdan, hem güncel pratik açıdan en geçiken halk olarak biz, bu süreci en başarıyla yaşayabilir. Bunun teorik, pratik imkanları fazla- sıyla vardır. Böylesi bir sömürgeci- lik, özel savaşı dayatana, en kahrma- nca bir ulusal kurtuluşcu ve devrim- cisi savaşı dayatılır. Bu öcünü kü- melne hayırlı yapacağız. PKK öncü- lüğünü iyî bağlayalım, zafer; nasıl ya- rın kadar bile yakındır. Mesele, böylesine bir partiyi arkasına alan, böylesine bağlı bir halkı kendisine temel teşkil eden, yine askeri kural- lara, gerilla ordulaşmasına biraz an- lam verilebilir, onun gereklerine bi- razı beynimiz ve yüreğimiz çalıştırarak karşılık veren bir tutumun sahibi ol- maktır. Bu da 15 günlük eğitimle - hiç eğitimde de gerek yok - biraz sağduyuya ile alınacak ve gerekeni yapılıp bir tutumdur. Ben iki keli- meyle işe başlarken böyledim, şim- di sorunlara derya gibi yaklaşırım, yine böyledim. Ne yaklaşımda ne de tempoda eksikime oldu. Başarıyo- rum işte. Hiç kimse benim gibi ne ka- rarlılıkta el yordamıyla uğraşı ve im- kanlıklarla boğuştu, ne de hiç kim- se benim kadar imkanlara kavuştu. Ama ben yine de eskisi gibi tutu- munda sabitim. O halde bunu esas alacaksınız. Böyle olursa, gerilla başadır. Yine gerilla öle de olsa kalımlardır. Elden gelen her şey yapıldıkten sonra zafer de olsa ne mutlu bize, şahadet de olsa ne mutlu bize. Çünkü gerekten yapılmıştır. Örneğin şimdi: bana da 24 saat sonra bir şey olursa ne mutlu bana; çünkü gerekten bir defa yapılmıştır. Kim ne söyleyebilir ki.

verirse 50 bine de fırlar. Bir Botan'a 10 bin gerilla da oturtulabilir. Gar- zan ve Amed'de de 10 bin gerilla oturtulabilir. Dersim ve Serhed'e birlerce gerilla oturtulabilir. Öte yandan her köylü bir direniş kaleşi haline getirebiliriz. Her kent serihli- danlar biçiminde kaynar hale getire- biliriz. Bütün bunlar plan hedefinde- ler ve yöntemleri de bellidir. En ha- nini amansız tepelemekten tutalım, tarafsızlaştırılması gerekeni tarafsız- laştırmaya, bir parayla kazanabilen- den tutalım bir vur vermaye ka- zanalabilece kadar herkeşe uyum yöntemlerle yaklaşırız. Bunlar kaçışma tarzımızdır. Taktikte bir düşman taburunu imha etmekten tu- talım, bir tugayını bile içinden ve dışından kuşatmaya alıp tasfiye edebiliriz. Bir şehir gerilla, güncelce kalıp işgal edebiliriz. İçine gireriz, dışını pusularız, denetim altına alırız, girmedik köy bırakmız.

Bütün bunların taktik planlarımıza dahildir. Buna göre birlikler olu- sturur; büyüken küçüğü, 3 kişiden 300, hatta 3000 kişiye kadar kuv- vetle saldırıncak yerleniriz olur. Gizli olur, açık olur, pusu olur, baskın olur, savunma olur, saldırı olur... Bun- lar hepsi taktik plan dahilindedir.

Devam 30. sayfta

PARTİ ORTAMI GÜZELLİKLER DÜNYASIDIR

Parti ortamı, halkımızın tarihinde bugüne değin yaşanan süreçte en yüksek gelişimdir. Geçmiş bütün örgütsüzlüğü, kendiliğindencilik, eski, yeni altüst ederek yaratılan yeni bir ortamdır. Bu ortam, başaşağı gidisin durdurulup halk değerlerini çağdaş temeller üzerinde yeniden yaratılması ve kendi benliğine kavuşturulmasıdır. Halkımızın yüzyıllarca süren köleliğini yok edici kararlılığına köreltilen ufkunu ve yolunu aydınlatan bir meşaledir. Bu meşale, halkımızın sömürgeci zorba güçlerce tüm dayanaklarının yok edildiği, talan, katliam ve mecburi ıskanla tarih arenasında silinmek istendiği, zifiri kararlılıkların ortasında boğdurulmaya çalışıldığı bir ortamda halkımızın tüm üslafı tarafından Abdullâh ÖCALAN yolunda tarafsız, marksizmin-leninizmin izdüşümü olarak yakıldı. Bu meşale egemen güçlerce "öldü" diye lanse edilen halkımızın yeniden bağımsızlık ve özgürlük yolunda dinliliğini ve ayazı kalışını sağladı.

Parti ortamı ve yaşamı güzeliktir. Bu ortamda oluşan güzellik anlayışı ise toplumsal, tarihsel gerçekliğimiz üzerinde yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizle biçimlenmiştir. Çünkü "İnsanların güzel hakkındaki tasarımları toplumsal evrimin bütünlüğü içinde oluşur ve günlük yaşamın niteliği ile tarihsel koşullarla, toplumun sınıfsal yapısıyla, ulusal geleneklerle vb. belirlir."

Parti ortamı güzeliktir. Zira bu ortam en yüce değerler ve çetin mücadeleler, en karmaşık ve zor uğraşlarla bilimsel bir bilinç sonucunda yaratılmıştır. Bir ressam bir tabloyu yapmadan önce kafasında defalarca onun tasarımlarını yapar. Yüzlerce kez figürlerini çizer. Kafasındaki tasarımları ve çizdiği figürleri tuale geçirirken binlerce fırça darbisiyle gerçekleştirir. Kalıfıye bir emek, yetkin bir kabiliyet ile güncel süren bir çalışma sonucunda tablo ortaya çıkar. Tuale vurulan her fırça tablonun yaratılmasında bir işlev görür. Yanlış yere vurulan bir fırça renk tonundaki bir uygunsuzluk veya sanatçının yaşamını gerçekliği ile doğru bağ kuramaması tablonun sanatsal değerini düşürür. Bir şair gerçekliği imgelerle diştir. Uygun sözcük ve imgeler bulmak için büyük bir yoğunlaşma içerisinde girer. Bir müzisyen de aynı şekilde yetkin bir çalışma ile sanatsal bir yaratım meydana getirebilir ancak. Bir ressam, bir şair, bir müzisyen yaşamı yeniden imgelerle yaratırken yaşamın gerçekliğini kuru ve salt bir şekilde veya onun sünnük bir kopyasını fotoğrafik olarak meydana getirmezler. Böyle olursu söz konusu yaratım esay olmaktadır. Sanatçı sanatı eseri yaratırken kendisini katı eseri olarak değerli yükselir. Ama bütün bunlar ancak onların değerini bilen kişiler için bir anlam ifade eder. "İnsanların güzelliği tanıyabilmeleri, ondan haz duymaları ve onu yaratılabilmeleri için estetik duyguların ve hazırlıklarının gelişmesi olmalıdır. Müzikal bir kulak, görsel güzelliğe duyarlı bir gözü, kısaca insani hazları alabilecek duyguları yaratan tek şey toplumun ve tarihsel pratik" diye yazıyor Marx. En yetkin bir tablo, en güzel bir şair veya müzik parçası, ondan anlayamayan kişi için hiçbir şey ifade etmez. Bir tablodan zevk alarak onda bir güzellik bulmak için on-

dan anlamak gerekir. Ondan anlamayan bir kişi için, bir tablo gözlele yansıyan renkler dışında pek bir şey ifade etmez. O tablonun anlamını, güzelliğini ve derinliğini anlayamaz. Tablonun değerini bilmeyen biri onu korumaz, değer vermez ve imha etmekten çekinmez.

Parti ortamı ve yaşamı da böyledir. Parti ortamı binlerce şehidin kanı, yüce bir emek kahramanlığı, nice fedakarlıklar sonucunda kazanılmıştır. Her mevi ve kazanım uğrunda büyük acılar çekilecek, diş ve tırnakla sökülerek alınmıştır. Bütün bunlar parti ortamını bir güzeliktir. Parti ortamı haline getirir. Ama bu, güzellikten anlayış için böyledir. Bu güzeliktir ortamından anlamayan veya değerini bilmeyen, yarı bağımsızlık ve özgürlüğün değerini ve bedelini bilmeyen biri onu korumaz. Tıpkı tablodan anlamayan birinin tabloyu imha etmesi gibi, yüce parti ortamını imha etmeye yönelir. Parti ortamının güzelliğini anlamak ve onu daha da

rattığı bu kölece şekillenmenin etkilerini kendisiyle birlikte parti ortamına getiren kişiler aynı şekilde parti ortamını da düşmanları yaratıcı ortamı benzerleştirme çabalarıdır. Mucadelemizin boyutu ulusallığı ve her gün saflara yoğun katılım dikkate alındığında bu tür yanlış anlayışların saflarımızda yaratacağı tahribat da daha iyi anlaşılır.

Gerek içinde, gerekse dışarıda parti ortamını bulandırtıp, kölece ilişkiler girdabında yok etmeye çalışanlara, yanlış anlayış ve davranışlara karşı partililer militanların yerinde ve zamanında gerekli tavırları sergilememesi bireyin, düşmanın yaratığı bu zehirli olumsuzluklardan arınmaması demektir. Yaratılan parti ortamının halkımız açısından tarihsel önem ve anlamını anlamadığımız ortaya koyar.

Parti ortamı ve parti yaşamı yeni, iyinin, doğrunun, gerçekliğin, açıklığın, dürüstliğin, sevginin, saygının, yoldaşça ilişkilerin, gelişme-

distan'da çiçeklenecektir. Uğrua binlerce şehit verip nice kahramanlık, fedakarlık ve yüce emeklerle yaratılan bugünkü değerler en büyük güzellik ortamı ve yaşam biçimidir. Uğrua mücadele yürüttüğümüz ideallerimizin bu güzelliği nesnel bir toplumsal gerçekliğe tekabül eder. Çünkü mücadelenin bugün toplumu yolaştırın, işgücünü bir meta haline dönüştürün, insanı bir avuç asalak burjuvazinin çıkarları doğrultusunda biçimlendirmeye çalışan, her şeyi para-meta ikilemi içinde daha çok kar, daha çok meta zihniyetiyle insanları iklilerine kadar sömürüp maktalaşmanın birer otomatik parçası haline getiren, her türlü yoz, çirkin ve çadıgı ilişkileri kaldırıp, bunların yerine zıtlarını koymayı amaçlar. Temel amaç insandır. İnsanın mutlu ve geleceğidir. Bu amaç tarihin bugüne kadar tıdığını en büyük eylemdir. Parti militanları böylesine güzel ve yüce bir idealin ve devanın insanları olarak yaşamın her anının-

noktada insan hayvandan ayrılır. Çünkü hayvan üretmez ve yaratmaz. Karınlarının çalışması, kuşların yuva yapması, insanların bal yapması ne denli güzel görüne de güzelliğiz yalarına uymaz. Bir karınca ancak, karınca türünün ihtiyaçlarına göre yuva yapıp yiyecek depolayabilir. Arılar ve diğer hayvanlar keza yine öyle.

Her ne kadar insanlar baldan yararlanırlarsa da arılar o balı insan türü için değil, kendi türlerinin gereksinimleri için yaparlar. Gökük kusu kendi türü için miras bıraktığı binlerce yıllık içgüdü ve alışkanlıkla hep yumurtasını başka kuşların yuvasına bırakarak neslini sürdürür. Yavru gökük, yumurtadan çıkar çıkmaz aynı içgüdüyle diğer yavru kuşları yuvadan atar. Görüldüğü gibi hayvan türünün faaliyeti sadece kendi türünün ihtiyaçlarına göre düzenlenmiş bir içgüdü sonucu meydana gelir.

Oysa insan türü bunun tam tersidir. İnsan faaliyeti sürekli bir gelişim ve değişim içindedir. Basitten karmaşığa, alt olandan üst olana, az olandan çok olana doğru dialektik bir gelişim ve değişim sürecini takip eder. İnsan yaşamının her alanında sürekli ilerleye doğru -geçici istisna durumlar olsa da bu böyledir- yol alır. Var olanın daha iyisini, daha mukemmeli yaratır. İnsan yalnızca kendi türünün ihtiyaçlarına göre değil, aynı zamanda her türün ihtiyacına göre de üretir yaratır. Ve bunlara kendi ruhsal yapısını, kendi iç dünyasını da katarak gerçekleştirir.

İşte kendi özgülümde parti ortamı ve yaşamı, genelde ise devrimlerin toplumsal olarak yaratıldığı ve verdiği en yüksek boyut insan türünün yaratmış olduğu ekonomik, politik, kültürel ve sosyal ilişkilerin en güzeldir. Bu güzellik farklı nedenlerden dolayı, kesintiye uğramadığı sürece sürekli daha da etkinleşip mükemmelleşerek ilerleye doğru yol alır.

Ziss, "Yaşamda bir görüldüğü denli karmaşık ve önemli olursa o denli çok güzelliği taşıyor kendinde. Esinli yaratım çalışmasında, insan ne denli yükselirse etkinliği de o denli güzelliği taşıyacağı yöneltmiştir. Çalışmanın ürünü ne denli etkinleşse o denli güzel olur" der.

Bu belirleme, sanatsal yaratımlar için olduğu kadar, genel parti ortamı ve yaşamı için de o kadar geçerlidir. Parti ortamını ve yaşamını doğru devrimci bir tarzda etkinleştirme, bu ortamda güzelliğin gelişmesiyle doğru orantılıdır. Yaptığımız devrimci çalışmaların sonuçları ve yaratımlar ne kadar çok yetkin, sağlam yapıtlar ve kalıcı ilişkiler yaratırsa, güçlü örgütlenme ve birlik-telikler oluştursun o kadar çok anlam taşıy ve güzelleşir. Parti güçlendikçe, devrimi zafere doğru ilerlettikçe, milyonları kucağına ayazı kaldırarak, eski, çürüyen, geryi ve haksız olanı taşkın bir nehrin gibi siliş süpürdüğü yeni güzelliğizle de bir o kadar meydana getirir. Zira yiv eskinin yerine, daha güzel ve daha iyisini çıkar. Bu güzel ve yeni olanla insanlar daha güzel ve yetkin bir yaşam tarzına doğru adım atarlar. Genelde mücadelenin bütünü, özgüleşme parti yaşamı ve ortamı etkinleşip karmaşılaşıkça güzelliğin boyutu da denlişir.

Bir teslimiyet ortamında parti yaşamı ve ortamı, hak ve kazanımları

geliştirip güçlendirmek için bireyin kendisini her yönüyle katmasıyla oluşur. Parti ortamı ve parti yaşamının değerini anlamak, kolektivizm, yoldaşlık ilişkilerinin anlamını ve önemini bilmek ve bu ortamla bağımsızlık ve özgürlüğe gelen ışığı yolu görmekten geçer. Bireyin kendisini ruhen bu ortama katmasıyla oluşur.

Her şeyden önce bireyin özgürlüğün ve özgürce yaşamının anlam, önem ve değerini bilmesi gerekir. Bu da bireyin özgürce düşünmesini, ülke, halk, sınıf çıkarları ve insani değerlere sahiplenmesini zorunlu kılar.

Düşmandan medet uman, onun yarattığı ortamda rezil olan yaşam sürdüreni kabullenen birey doğaldır ki parti ortamını korumayacaktır. Böylesi birey düşküncü bir yaşamı kabullenen isavı bir anlayışa sağ yara vurulduğunda, kölece soldan yanağına düşmana uzatan teslimiyetçi bir kişiliktir. Bu köle ruhlu kişilik peşinen düşmanın yaratığı kölelik ortamını kabullendiği için özgür bir ortamda yaşamayı ve özgürleşmeyi de bir istem olarak görmez.

Ülkemizin sosyal yapısı ele alındığında bu tür kişiliklerin çokça olduğu bir gerçektir. Düşmanın ya-

nın, güzelin ve emeğin temel alındığı bir ortam ve yaşam biçimidir.

Bugün partililer yakın bu meşaleyle aydınlanan ışıklı yolda geleceğin özgür toplumunun yaratılması mücadelesini veriyorlar. Artık tarihsel özgür toplumun doldurmuş olan sınıf ve toplum ilişkilerinin yaşam biçimini, kültürel ve ahlaksal yapısını ortadan kaldırmak, onun yerine iyini ve güzeli koymak ve bunu başarmak için de tavizsiz bir inanca, kararlılığa çalışmak yüce bir ideal zorunlu kılabilir. Bizim idealimiz özgüldü bağımsız ve özgür bir Kürdistan kurmak, her türlü çirkin, çadıgı kölelik ilişkilerini ortadan kaldırmak ve nihai olarak insan neslinin bugüne kadar tanık olmadığı en yüce bir yaşam biçimi olan sınıfsız toplumu öngörür.

Bu, idealizmin eşsiz güzelliğini ve tarihsel olarak evrensel devrimciliği ortaya koyar. Kuskusuz bu güzelik nesnel yasalara dayanır. Soyut ve ütopya olan bir ideal değildir. Bu idealizmin nesnelliliği bugün mücadelemiz somut gerçekliktir. Gelecek bu nesnellik üzerinde biçimlenmektedir. Bağımsız ve özgür Kürdistan, bugünkü mücadelemizin özgülünde tomurculanmaktadır.

Parti yaşamı ve ortamı; halkımız açısından insan ilişkilerinin ve sosyal yaşamının en yetkin biçimi ve bilimselidir. Bu anlamda güzelliğin de ortamdır. Marks, "Hayvan bağı olduğu türün ölçüsüne ve gereksinimlerine göre iş görür. Oysa insan her türlü ölçüsüne göre üretmesini ve her yerde kendi iç doğasını nesneye uygulamayı bilir. Demek ki, insan güzelliği yasalarna uyarak iş görür" der. Güzel olanı üretmek ve yaratmak her şeyden önce bilinci üretim ve yaratım zorunlu kılar. Bu

sırlaşırken, yoldışıyla birlikte her türlü çirkinliği, zedeliye, boyun eğmişliği ve kölece bir yaşamı da doğurur. Diyarbakır vahşet ortamında olduğu gibi. Zorunluluğun bilincinde olan her birey böylesi bir ortamda en ufak bir zevk ve güzelliğe bula-mayacağı gibi, ölmeye eşanamlı o-lan ve tüm yaşamı pençesinde alan teslimiyetin çirkin ve iğrenç yüzünü de görür. Ama buna karşı direniş ise kendisiyle birlikte, bir güzelliğin ortami yaratır. Teslimiyetin çirkinliklerini bir bir yıktıkça, insanca bir ortam, özgür ve güzel bir yaşam biçimini yaratır. Bu en bastından en karmaşık görüngülere dek böyledir. Toplumumuz açısından bagimsiz, demokratik bir Kürdistan'ın yaratılması, üretim ilişkilerinin özgürleşmesi ile toplum bazında, güzel bir yaşam biçiminin de temelleri atılmış olacaktı.

Daha dün kadar halkımız; varlığı bile yadsınan, boyun eğen bir komünadizm, PKK'nın tarih sahnesine çıkmasıyla birlikte bu durum adım adım tersine dönmeye başladı. Yine kendi özgünlüğe Diyarbakır zindanlarındaki teslimiyetten direniş geçiş süreci de bunun çarpıcı bir örneğidir.

Bu parti militanının mücadelesi açısından da böyledir. Tipki bir şairin yaşamın gerçekliğini uygun imge ve sözcüklerle sınırda dile getirip biçimlendirdiği gibi. Şair, şir için ne denli yaşamı gerçekliğini dile getiren uygun sözcük ve imgeci bulursa ve bunları öz ve biçim birliğindeki özünü temsil etsin o denli şir sanatı bir yetkinliğe ulaşma olanağına kavuşur ve bir güzelliğin içiçir. Bir devrimci de ne denli zaman ve mekana, toplumun gerçekliğine uygun direniş yöntemleri ve mücadele araçlarıyla mücadeleyi sürdürüp kazanımları elde ederse güzele varama o denli başaranlı olur. Hatalı ve yanlış mücadele yöntemleri tipi müzikteki hatalı notaların ahenk ve haz vermesi usumunu bozup, onun sanatsal değer ve kulaga hitap eden güzelliğini bozduğu gibi, mücadeleyle doğru rotasından çıkaran alayışın önü alınmaz sonuçta amaçtan uzaklaştırır, bir çirkinlik batak-lığına çek götürür. Bu sonuç, yani çirkinlik botağı ise, düşmanın iste-diği bir ortamdır. Demek ki, parti or-tamı ve yaşamını korumak ve geliş-tirmek için tipki bir sanatçı ustası-ğı ile hareket etme ve çalışma zorunlu-luğudur. Hangi sözcüğü nerelyle yerleştirileceğini, hangi fircanın tu-lanı neresine vurulacağını bilme-sinin zorunluluğu gibi; devrimci yaşam ve mücadelede de ileriye doğu-ru atılan her adım, düşmana vurulan her darbenin, içi hastaklıklar vurulan her narinin bilinci ve tasamalı olması şarttır. Deyim yerindeyse ilk kırk yarcasına temkinli, hesaplı, diyarlı, programlı, planlı olmak ve yüksek bir sorumluluk bilinciyle ha-reket etmek gerekir. Mücadele ne denli yetkin ve doğru bir devrimci çalışma tarzı ile yürütülüp, güçlü, ka-lık kazanım ve mevziler elde edilirse parti yaşamı ve ortamı da o denli güzelleşir. Biz bizim mücadelemiz haklı, haklı olduğu kadar da üretim güçlerinin önünde gerici bir temel-de ayak bağı olan üretim ilişkilerini çözücü ve toplumsal yapıların ileriye doğru devrimini sağlamada tarihsel bir rol oynamaktadır. Parti orta-mındaki güzelliğin bozulması, tarihsel-likle ve devrimciliği de burada ortaya çıkmaktadır. Çünkü partimiz, Kürdis-tan ulusal kurtuluş mücadelesini çağımızın en bilimsel öğretisi marksizmin-leninizmin ışığında yür-ütmektedir. Bu haklılık, bilimsellik esmi ve çirüyenin çözüp toplumsal yapıyı tarihsel gelişmeye uygun ola-rak ileriye doğru götürmekte ve bu

nesnel gerçeklik üzerinde olu-şturulan yeni yaşam biçimi bu ortama büyük bir güzelliğin vermektedir. Gü-zelliğin bilimsellik ve gerçekliği içiçir. Günümüz Kürdistan'ında, toplumsal gerçekliği üzerinde oluşturulan parti ortamı ve yaşamı da böylesi bir tarihsel, toplumsal, güncel gerçeklik ve bilimsellik üzerinde filizlenip çi-çeklenmektedir. Bağimsizlık ve öz-gürlüğün özlemi olan bu güzelliğin çikleri her türlü düşünce kişisel çıkarlardan uzak, emekçi halkımızın ortak düşü ve onun yigiti evlatlarının kanıyla büyüyen emeğinin gerçek ürünüdür. İşte burada yuste estetik duygular yaratılmaktadır. Çünkü "estetik duygular karşılıksızdır. Yani parasal hesaplara ve düşüncelere yabancındır; estetik duygu kaba ya-rarlar ereklere peşinde koşmaz. Bir toplumu, gerçekçi sanatçı, sanatını para için yapmaz. O sanatını prole-tarya ve tüm emekçi halk için para sanatını. Parasal hesap ve düşün-celere göre biçimlendirmiş. Parti ortamı ve yaşamı da böyle bir este-tik duyguyla zoruşlu kılar. Her türlü kişisel hirs, çıkar ve "kaba ereklere" yadsır. Parti ortamında kişisel yarar sağlamaya çalışanlar, güzelliğin duy-gusundan yoksun, burjuva toplumu-nun kaba körüğe, egoist yapısından sınırlanmış, devrimci güzelliğin değerlerini para ve çıkar karşılığı olarak harca-yabilen birer zavallıdır. Bu tür insanları bastı ve yaşamın gerçek güzelliğini algılamayan, sıradan ve kaba kişiliklerdir. Parti ortamı ve yaşamı hiçbir kişisel çıkar, kariyer ve hirs düşüncesi yaşamlarını veren binlerce şehit ve emek kahramanla-rının çaba ve kanlarıyla biçimlen-miştir. Bu gerçeklik dikkate alın-dığında parti ortamı ve yaşamında hiçbir kişisel çıkar gütmeyden yaşa-nılması gereken bir ortam olduğu daha iyi anlaşılır. Bu yaşam ve or-tamı emek, birlik, kolektivizm, yardımlaşma ve yoldaşça ilişkiler üzerinde, duygu ve doğrudan bir kişilik doğa-larak bu eşsiz güzelliğin hazı ve bilinci ile hareket eder. Ve onu bir yaşam biçimi haline getirecek kişiliğinin o doğrultuda biçimlendirir.

Estetik duygu elbette doğuştan var olan bir şey değildir. Güzelliğin duyusunu yaratan "toplumsal ve tarihsel pratikler". Partinin zengin tecrü-be ve deneyimlerinden nasibini alan her birey doğu olarak bu duy-guya yararlıdır. Çünkü bu güzelliğinkil uğruna her gün safalarımızda büyük kahramanlık sergilenmekte ve de-ğerlere bağlılık uğruna fedakarlıklar gösterilmektedir.

Kuşkusuz parti ortamı ve ya-şamının güzelliği, soyut ve yaşıam-dan kopuk bir güzelliğin değildir. Ter-sine eski, çürümüş, çirkin ve geri olana karşı yaratılan, yeni gelişen, ileri olan nesnel bir yaşam biçimidir. Bu maddi yaşam biçimi, ulusal ve sınıfsal çıkarlar temelinde şekillen-miş olup, en güzel işçileri yaratır. Bu maddi yaşam biçimi kendisiyle bir-likte yüksek bir ahlaksal biçimlen-meye de doğurur. Bu da diyalektik bağ gereğince, kendisine uygun ve denk düşen bir estetik duygu da yaratır. Çünkü "estetik politikanın" ayrılmadığı bir "estetik duygu da politik, felsefî ve ahlaksal fikirler-den ayrılmaz." O halde bütün bütün parti politikamız doğrultusunda ve mücadelemiz sonucunda yaratılan ve elde edilen duygular ve en üstün yaşam biçimidir.

Gorki'nin deyişime: "Proletarya devrimi, halkın özgürlüğü ve güzelliği karşı duyguyla derin özleme dayanır." Her devrimde olduğu gibi bizde de bu böyledir. Yüzyıllardan beri halkımız sömürgeci ilişkiler içinde geri ve çirkince bir yaşama mahkum edilmiş bulunmaktadır. Bu

da, onun güzel duygu ve düşün-celerini, bu çirkince, kölece yaşam ortamında körelmesine yol açmıştır. Güzelliğin duygu ve düşüncesinin ye-niden gelişip güçlendirilmesi müca-dele ile olacaktır. Bugün halkımız parti önderliğinde bağimsizlık ve özgürlüğe varmak için başkaldırmış bulunmaktadır. Bu büyük bir güzelliğe varmanın özlemi ve başkal-dırısıdır. Bu güzelliğin gerçeği, temel alındığında daha da bir anlamlı ol-maktadır. Shekespear'in dediği gi-bi "Güzel bir kat daha güzeldir." *Eşsiz hakikati kuşanınca beline...*

Parti yaşamı ve ortamındaki bu eşsiz güzelliğin, partilerin duygu ve düşüncelerini -güzelliğin duygu ve düşüncelerini- birleştirir. Bizde or-tak estetik duygu ve düşünceler yaratır. Partilerin ulusal kurtuluş mücadelesinde tüm halk üzerinde-ki etkin ve öncü rolü dikkate alınıldığında, bunun öndemi ve halk üzerinde ki etkisi de anlaşılır. Parti ortamı ve yaşamında oluşan bu ortak estetik duygu ve düşünce, mücadele gerektikçe genişler, an-cak yeterince bir derinlik kazan-maz. Yukarıdan aşağıya, yani par-tiden cepheye ve tüm kitlelere ya-yıldıkça derinliği de azalır ve aşı-ğından yukarıya doğru gittikçe derin-

"...Parti ortamı güzellik ortamıdır. Zira bu ortam en yüce değerler ve çetin mücadeleler, en karmaşık ve zor uğraşlarla bilimsel bir bilinç sonucunda yaratılmıştır. Bir ressam bir tabloyu yapmadan önce kafasında defalarca onun tasarımını yapar. Yüzlerce kez figürlerini çizer. Kafasındaki tasarı ve çizdiği figürleri tuale geçirirken binlerce fırça darbesiyle gerçekleştirir. Kalifiye bir emek, yetkin bir kabiliyet ile günlerce süren bir çalışma sonucunda tablo ortaya çıkar. Tuale vurulan her fırça tablonun yaratılmasında bir işlev görür. Yanlış yere vurulan bir fırça renk tonundaki bir uygunsuzluk veya sanatçının yaşamın gerçekliği ile doğru baka kuramaması tablonun sanatsal değerini düşürür..."

lik ve boyutluluk kazanır. Bağimsiz-lığa varmayla birlikte bu güzelliğin duyusunu ve düşüncesi gelişmesi-ne tüm topluma yayılır. Sosyalist üre-tim biçiminin pratikte geliştirilip güç-lenirilmesiyle bu duygu ve düşün-ce bu defa derinlemesine gelişip güçlenir. Gorki'nin ifadesiyle, "Güzel, tüm toplumsal yaşama sinmiş ve halkın günlük yaşamına karışmıştır" artık.

Parti ortamı ve yaşamı güzelliğin ortamıdır. Yaşamımızın ve mücadelemizin genelinde olduğu gibi, bu güzelliğin ortamında bazen yanlış an-lanlar ve davranışlar içine giren, kaba olanı, kötüyü, çirkin yaşıp güzeli bo-zan bireyler olduğu gibi, birçok par-tinin de yanlış hareket, tavır ve an-layışları bu güzelliğin ortamını olum-suz yönde etkiler.

Parti ortamı ve yaşamı güzelliğin ortamıdır. Marx, "İnsan güzelliği ya-salarına göre iş görür," der. Çünkü "tüm insanları uğraşlar güzelliğin hoşlanışı ve çirkinliğin tiksindirici-liğiyle yönlendir, haklılıklardan tiksini-lir, özgürlüklerden hoşlanır." Parti ortamı ise, en büyük özgürlükler or-tamıdır. Eskişinyenle, köleliğin özgür-lüğe dönüşümü sürecinde meydana gelen özgürleşme ve yenileş-me süreci bir güzelliğin ortamı ya-ratır. Yaratılan bu parti ortamında ken-dine özgü kulların ve bir yaşam tarzı

vardır.

Parti ortamı ve yaşamı her şey-den önce kurallı yaşamayı, planlı, programlı hareket etmeyi zorunlu kı-lar. Bu noktada parti ortamında dis-iplin ortaya çıkar. Disiplin, parti ortamı ve yaşamının devamı ve ge-liştirilip güçlenmesi için önemli bir rol oynar. Bu güzelliğin ortamını bo-zan, onunla çelişen tüm yanlış ve çirkin şeylere karşı bir koruyucu zırhtır.

Parti yaşamı ve ortamının güzelliğine erişemeyen, eski toplumun kalıntı ve anlayış içinde bocalayan bireyler, parti disiplininin sıkılır ve ona karşı çıkarlar. Partinin proleter disiplini onları bir angarya gibi gelir. Bundan dolayı da her fırsatta buna karşı isyan bayrağını açar. Çünkü proleter disiplin çerçevesinde ara-tılan bu güzelliğin, onların küçük-burjuva yaşam tarzı ile bir tezatlık oluşturur. Kuşkusuz partinin prole-ter disiplini, küçük-burjuva "aydın" bireylerle bir "sıkıyönem" gibi gelir. Çünkü partinin disiplini, kurallı, plan-lı ve programlı güzelliğin ortamı on-ların gümbürlikçi, kırkicikli yaşıntıyla bağdaşmaz. Ne varki bu ortam bu tür unsurlar için böylesiyken, parti kişiliğine ulaşmış militanlar için ise durum tam tersine bir güzelliğiktir.

içinde düzenli, planlı, bilinci ve iyi bakımdan sistematik olarak ça-palanıp, sulanıp gübrelenmesini ve ilaçlanmasından hiçbir zaman meyya ağaçları zarar görmez. Ancak, bundan tarladaki "yaban otları" ve zararlı kurtçuklara yaşam hakkı ve ortamı kaldırılmış olur. Çünkü iyi, bi-linci ve planlı bir bakım bahçe orta-mında zararlı bu "yaban otları" ve za-rarlı kurtçuklara yaşam hakkı tanı-maz. Parti içindeki proleter disiplin anlayış da tipki bu yabanı zararlı olan ve kurtçuklar gibi parti ortamında yaşam hakkı bulamadıkları için dis-pline karşı çıkarlar. Oysa bu yabanı otları ve zararlı kurtçuklara yaşam hakkı tanınsa, birkaç yıl içinde gü-zelim bahçenin yıkımına neden olur-lar.

Proleter çelikten disiplin, partinin bu güzelliğin ortamını perçinleştirir, zararlı otlar ve kurtçuklardan temiz-leyicisini devamını sağlar. Tipki bir mo-bilya takımının yapıpıştırıcı gibi par-çaları birbirine kenetlenmesini sağ-layıp bir bütünlük olmasını, bir-liğin sağlanmasında önemli bir işlev yüklenir. Disiplinsiz bir parti ortamı, yaşamı ve partinin kendisi çok kısa sürede tipki meyya bahçesi gibi yok ol-maya mahkumdur. Disiplinsizlik, laçaklılık, başbosluğu, bireycilik, ken-di başına ve bireysel çıkarları doğ-rultusunda hareket etmeyi yara-tacak ve bu da partinin temelini dı-na-mitleyecektir. Çünkü parti, birliğini disiplininin alır. Disiplinin bozul-ması kendisinin varlığını yok olma-sı demektir.

Parti ortamı ve yaşamının güzelliğinin güvencesi olan disiplin "irade birliği" ve "hareket birliği"ndedir. Ancak bu irade ve hareket birliği parti ortamında hiçbir zaman farklı düşüncelerin çatışmasından ortadan kaldırmadığı gibi, farklı düşüncelerinin çatışması ve tartışılması da, disiplini zedelememeli ve onu engel-lememelidir. Parti disiplini gönüllü bir temelde oluşmuştur. İnsanlar sı-nıf çıkarları temelinde irade ve hare-ket birliği yaparak, bu disiplini sağ-lamışlardır. Bu anlamda disiplin par-ti ortamında bireyin yaşamının ve gelişiminin vazgeçilmez bir öge-sidir.

Partideki disiplin körü körüne bir itaat değildir. Bireyin iradesi dışında kabul ettiği kurallar ve zorunluluk-lara da değildir. Hele bu konulan ve be-lirlenen kurallara gözü kapalı ve ro-botca uyup gerekeni yerine getirme hiç değildir.

Parti disiplini, güzelliğin ortamının emniyet kemeri-dür. Güzellik ise en yüce emek, yoğun çaba ve bilinciğin öngörü. Bundan dolayı da parti or-tamının güzelliğini algılayan militan disiplini de bilinci bir temelde yak-lar. Çünkü parti disiplini her şey-den önce engin bir bilinciği içiçir. Parti militanı, neden, ne için bu dis-plinin ve kuralların zorunlu oldu-ğuna ve alınması gerektiğini bilin-cindedir. Engin bir bilinciği içiçir. İde-oloji için de parti disiplini yüce bir gönüllülüğün üzerinde biçimlenir. Var olan kurallara uyma ve yerine geti-rmeyi birey isteyerek bilinci bir te-melde gerçekleştirir. Parti disiplini-ne uyum istemeyen ve bu anlamda aynı zamanda parti ortamında kal-mak istemeyen kişileri elbette zorla tutamayız. Böylesi partilerin güzelliğin ortamından çıkıp, istedikleri ko-luşmuş, çirkin batak-lığa gitmekte özgürlüğü. Disiplin irade ve hare-ket birliği olduğuna göre demokra-tiktir. Çünkü parti disiplini özgüldü partilerinin irade ve hareket birliğinde, genelde tüm halkın ve sınıfın irade ve hareket birliği demektir. Bu da, onun özünü ne denli demokratik olduğuna ortaya koyar.

Lenin, "Her demokratik hare-kin temelinde olduğu gibi proleter

hareketin temelinde de kişinin arka-
daşlarının çoğunluğa saygı du-
yması gereği yatar..." der. Bu bizim
proleter öznü oluşturmamızın disipli-
nin anlayışı için de bir genel doğrul-
tur. Çünkü disiplin irade ve hareket
birliği üzerinde şekillendiğinde
çoğunluğu temsil eder.

Bu irade ve hareket birliğine uy-
mak istemeyen her partinin çoğun-
luğun iradesini çiğnemesi ve çoğun-
luğun haklarına tecavüz etmiş de-
mektir. Bu noktadaki disipline uyum-
suzluğu bireyin çoğunluk üzerinde ve
güzelik ortamına karşı sergilediği
çirkin ve diktatörce bir tavrıdır. Çoğun-
luğun iradesini tanımayan egoist
kişilerdir.

Bundan dolayı da çekilken parti
disiplini bilinci, demokratik irade ve
hareket birliği üzerinde biçimlen-
miştir.

Disiplin mantığı ve disiplin olayı-

doğrultusunda düşüncelerini özgür-
ce konuşturabiliğinden büyük özgür-
lük ortamıdır. Bu özgürlük ortamı
kendi egoist çıkarlarını doğrultusun-
da kullanmama ve bulandırmaya ça-
lışan kişiler, sömürgeci güçlerin çı-
karlarına hizmet etmiş olurlar. Parti
ortamında bu özgürlüğün oluşması
herkesin istediği düşünceleri söyle-
mesi, istediği gibi hareket etmesi
özgürlüğü değildir. Elbette "özgür-
lük bireysel değil, toplumsal bir olgu
ve sorundur." Bundan dolayı da
soruna parti ortamı ve tüm Kürdis-
tan halkı açısından yaklaşmak gere-
kir. Özgürlüğü parti ortamında kula-
nırken devrimin çıkarları temel alın-
arak hareket etme zorunluluğu vardır.
Çünkü özgürlük aynı zamanda "ya-
bancılığın asılmasıdır"; hem de
yalnız düşünel olarak değil nesnel
olarak da bu yabancılığı aşma-
dır. Toplumumuz yüzyılların sömür-
gecilik ortamında büyük bir ya-

Örneğin, Kürdistan halkının ulusal
ve sosyal kurtuluşu için, ulusal ve
sınıfsal bilinci edinmesi, düşünel
alandan özürleşmesi demektir. Bu
düşünce doğrultusunda, bağımsız
bir Kürdistan'ın yaratılması ise nes-
nel olarak da özgürlüğe doğura-
caktır. Mücadele içinde edilen
kazanım ve her mevzi nesnel olarak
bir özgürleşmeye doğurur. Ama dü-
şünel olarak kemalizmin etkisi altı-
na girildiğinde oranda düşünel alanda-
ki özgürlük de yitirilmiştir olacaktır.
Yine elde edilen her mevzi ve kaza-
nımın kaybedilmesi nesnel olarak
yaratılan özgürleşme hareketine vu-
rulan bir darbe olacaktır. Eğer birey
sosyalist bir toplumda özgürlük adı
altında özel mülkiyet edinme özgür-
lüğü savunup ardi-değeri geliştire-
meye çalışırsa, proletaryanın bur-
juvazi karşısında edilettiği özgür-
lüğün temelini dinamitleyebilir demektir.
Elbette ki ne düşünel, ne de nesnel
olarak böyle bir "özgürlük" mümkün
de edilemez. Ve buna karşı mücade-
le yürütmek zorunludur.

Parti ortamındaki özgürlük de
böyledir. Birey parti ortamındaki özgür-
lüğü parti çizgisini, taktiklerini, disiplin-
li ve güzelliğini bozmaya ve bu-
landırmaya yönelik olarak kullanırsa,
partinin ve onun yaratdığı özgürlüğün
de temelinden yok etmeye çalış-
ması demektir.

O halde daha çok özgürlük, da-
ha çok disiplini, güzel ve güçlü bir
parti ortamı yaratmaktan geçer. Mü-
cadele geliştirilince bu özgürlük parti
ortamında tüm topluma yayılır, geniş-
leyecektir. Parti ortamı zayıfladığı
oranda özgürlük de buna bağlı ola-
rak daralacaktır. Bu parti dışı an-
layışlar ve küçük-burjuva öğelerinin
parti ortamında yaşama hakkı bul-
ması demektir. Ama parti ortamı
güçlendiğinde oranda parti ortamında
yaratılan özgürlük bir balyoz gibi her
türden parti karşıtı düşünce ve
düşünce sahiplerinin başına iner.
Parti ortamını özgürleştirip, güzel-
leşten emtlenmeden biri de üret-
kenlikler. Parti ortamı aynı zamanda
üretkenlik ortamıdır. Parti ortamı
canlı bir organizma gibidir. Kendi
kendini üretir yenileyemediği za-
man, kendi özünü gelişme ve güzelli-
ğini yitirerek zayıflar. Bir kovandaki
arıların yaşama çalışmalarına bağ-
lıdır. Bir kovanda birlerce arı dur-
madan çiçeklerden çiçek özü to-
playarak bal yapar. Yapan bal çiçek-
lerin olmadıkları çiçek mevsiminde arı-
nın yaşamını garantiler. Arılar bal
yapmazlarsa bunlarla birlikte yaşama-
ları da yitirirler. Aynı şekilde parti
ideolojik, politik ve pratik olarak sü-
rekli canlı bir organizma gibi kendi
kendisini üretir yenileyemezse mü-
cadeleyi ırlatamaz, tıkanır kalır.
Eni-sonu tıpkı kara kışın ortasında
çiçek özünden konuşan arılar gibi öl-
mekten korkulmaz.

Aynı durum her partinin içinde de ge-
çerlidir. Birey parti ortamı kendi
kendini yenileyemediği zaman, ge-
çirilen mücadelede ayak yurtdışık
bir yana, onun önünde ayakbağı ol-
maya başlar.

Bundan dolayı da parti ortamını
geliştirmek, güçlendirmek, özgür-
leştmek ve güzelleştirmek isteyen
her partili her şeyden önce kendin-
de devrim yapmak zorundadır. Kendi
kişiliğini gelişen mücadelelerin in-
tiyacılarına göre dönüşümü uğratıp
sürekli bir gelişme gösterdiği oranda
devrim karşısında görevlerini de
yerine getirebilecektir. Bu da her
partilinin devrimin ihtiyaçlarını temel
olarak sürekli bir araştırma-ince-
leme ve yoğun bir üretkenlik içinde
olması ile gerçekleşir. Sürekli geli-
şen boyutlanan mücadelelerin in-
tiyacı-
nada göre uygun politikalar belirle-
mek pratik mücadelenin önünü açı-
cı, döneme ve koşullara uygun taktik-

ler geliştirmek, her türden ve her
renkten burjuva ve küçük-burjuva
ideolojilere karşı doğru devrimci
düşünceler üretmek gerekir.

Dönemin koşullarına dikkat poli-
tika, teori ve taktikler geliştirip üre-
tmeyen parti ve birey yeniliğin can-
calığı pencelerine düşmekten kula-
lamaz. Parti ortamında duraganlık,
tembelliğe, üretken ve yaratıcı ol-
mayana yer yoktur. Parti ortamı
yönüyle yoğun bir üretkenlik ortamı-
dır. Üretkenlik olduğu her yerde
sürekli bir gelişme ve gelişmeye
bağlı yeni ihtiyaçlar ortaya çıkar. Or-
ta-
ya çıkan bu yeni ihtiyaçlar ise yeni-
den çok yönlü bir üretkenliği zorun-
lu kılar. Ve bunun ortamını da hazırlar.
Bu da mücadelelerin sürekli geli-
şip basitten karmaşığa doğru sürekli
boyutlanmasını sağlar. Bundan do-
layı da parti ortamı engin bir üret-
kenlik ve bu üretkenliğin yaratıldığı
güzelik ortamıdır.

Parti güzelliği ortamı, yeni insan
tipi ve ilişkilerinin ortamıdır. Ve ev-
rensel olarak temel amacı da insan-
dır.

"Her şeyin kökü ve ereği insan-
dır" der Marx. Mücadeleminizin de
temelinde yatan budur. İnsanlığın her
parçası olarak Kürdistan halkı sefil-
ce bir yaşama mahkum edilmiş bu-
lunmaktadır. İnsanlarımız her türlü
insani değer ve yaşam biçiminden
yoksun bırakılarak çadırcı, çirkin bir
yaşamın girdabına itilmiştir. Parti
Kurdistan'ın insanlık dışı ortamın
girdabından çıkartıp insanca bir or-
tama kavuşturulmalıdır. Bununla da
yetinmeyerek ilerleye yönelik, ona in-
sanın erişebileceği en yüksek bir
yaşam biçimi de vaat ediyor. Biz bu-
rada insanlık kavramını ulus ve bi-
reyden ayrı olarak ele almamız.
İnsanca ve güzelleşme donatılmış ve
güzelliğe erişmediği sürece bireysel
olarak tek başına mutluluk ve gu-
zelliğe erişemeyiz. Esas güzelliği ve
mutluluğun yolu insanlığın temel a-
maç olarak ele alan sınıfsız, sömür-
süzlü topluma giden yoldur. Çünkü ev-
rensel güzelliği, mutluluk ve insan-
lığın kurtuluşu ancak bu yolda yur-
tümek olasıdır. Bu ise, toplumumuz-
da bugünkü koşullarda militan parti
kişiliği dedimiz yeni insan tipidir.
Bu yeni insan tipi yeni ve özgür bir
toplumun yaratılması yoluna kendi-
sini adanmış büyük dava adamıdır.
Günlük, yavaş, basit, kısır ve geçici
güzelliği ve mutluluklar peşinden
koşmaz. Güzelliğe basit bir mutlu-
luk ve zızzınlıktan öte, böyle insanlar,
cuce kişilerdir. Ve böyleleri asla
büyük dava insanı olamazlar.

"Emek en yüce değerdir", parti
ortamı böylesine yüce bir emek ile
yaratılmıştır. Hem de en yüce olan
emek kahramanlığı ile. Parti ortamı
yaratılmasında halkın emeği ve onun
fedakar evlatları olan parti militan-
larının geceli-gündüzlü devrim
yolunda çalışma ve çabalarının eme-
ği vardır. Parti ortamı ve bu ortamda
biçimlenen yeni insan tipi böylesine
büyük bir yaratıcı emek ile gerçek-
leşir. Yaratıcı bir emek olmaksızın
böylesine güzel bir ortam ve çağdaş
bir kişilik yaratılmaz.

O halde bu ortamı korumak ve
emek değerine saygı yapmak her
partilinin öncelikli görevlerinden bi-
ridir. Halka ve şehitlere bağlılık, ya-
ratılan emek değerlerinin sahiplen-
mesi, parti ortamını güçlendirmek,
her türlü parti karşıtı anlayış ve tavır-
lardan arındırılmak mümkündür. Bu
aynı zamanda bireyin kendi emeğini
de sahiplenmesidir. Emeğe ve eme-
ğine saygı göstermemiş, emeğini
sahiplenmeyen birey, köle ruhlu bir
kişiliktir. Böylesine köle ruhlu kişi,
kendi kişiliği ve pratiği ile partinin
özgür ortamını köleleştirir, emeğe
ve değerlere karşı sorumsuz, edil-
gen, duyarsız ve saygısız olur.

lığın yanında her bireye duyulmuş,
duygu ve davranış özgürlüğüne de
getirir. Parti ortamında bireysel açı-
dan geniş ve köklü tartışma gele-
neği bu alandaki geniş çaplı pratik
ve bunun yaratıldığı soylu duyulmuş,
düşünceler bunun en somut örne-
gidir.

Bu anlamda evrensel olarak in-
sanın mutluluğunu ve refahını sağ-
lamaya yöneliktir. Ülkemiz özgülü-
de bugün bu evrensellik için nüve-
leri parti ortamında oluşmaktadır.
Parti ortamında yeni bir kişilik, yeni
bir insan tipi yaratılmaktadır. Mü-
cadelemize damgasını vuran, yaratılan
bu yeni insan tipi, militan parti
kişiliğidir. Bu yeni kişilik yeniyile,
gelişene, bilime kuşanmak zorun-
dardır. Parti ortamında biçimlenen
bu yeni kişilik, eysiyet alanı altı-
pı, yeni değerleri kendisini yenile-
yelebileceği oranda parti militan kişili-
ğine de ulaşabilecektir.

Birey bu yeni insan tipinin geliş-
ken özelliklerini yakalayabildiği oranda,
bu yeni insanlık, mutluluk ve gu-
zelliğe de erişebilecektir. Parti or-
ta-
mı, toplumumuz açısından evrensel
güzelliği ve mutluluğu gönen yoldur.

Bireyin bugünkü koşullarda Kür-
distan toplumunda, parti ortamının
değışken kişisel olarak mutluluğa
erişmesi olası değildir. Birey kendi-
sine güzelliği ve mutluluk bul-
duğuna ancak bu gerçek an-
lamda, yani evrensellikle giden gu-
zelliği olmayıp sahte, aldatıcı bir mut-
luluk ve güzelliktir. Birey parti or-
tamında basit bir şeyden haz duya-
bilir veya kendisini mutlu hissedebilir,
fakat bu tür güzelliği ve mutluluk ya-
payı, aldatıcı ve geçicidir. Nasıl ki her
halkı köle eden bir halk özgür olamaz-
sa, bir birey de mensup olduğu
sınıf veya halkı mutlu olamadığı ve
güzelliğe erişmediği sürece bireysel
olarak tek başına mutluluk ve gu-
zelliğe erişemeyiz. Esas güzelliği ve
mutluluğun yolu insanlığın temel a-
maç olarak ele alan sınıfsız, sömür-
süzlü topluma giden yoldur. Çünkü ev-
rensel güzelliği, mutluluk ve insan-
lığın kurtuluşu ancak bu yolda yur-
tümek olasıdır. Bu ise, toplumumuz-
da bugünkü koşullarda militan parti
kişiliği dedimiz yeni insan tipidir.
Bu yeni insan tipi yeni ve özgür bir
toplumun yaratılması yoluna kendi-
sini adanmış büyük dava adamıdır.
Günlük, yavaş, basit, kısır ve geçici
güzelliği ve mutluluklar peşinden
koşmaz. Güzelliğe basit bir mutlu-
luk ve zızzınlıktan öte, böyle insanlar,
cuce kişilerdir. Ve böyleleri asla
büyük dava insanı olamazlar.

"Emek en yüce değerdir", parti
ortamı böylesine yüce bir emek ile
yaratılmıştır. Hem de en yüce olan
emek kahramanlığı ile. Parti ortamı
yaratılmasında halkın emeği ve onun
fedakar evlatları olan parti militan-
larının geceli-gündüzlü devrim
yolunda çalışma ve çabalarının eme-
ği vardır. Parti ortamı ve bu ortamda
biçimlenen yeni insan tipi böylesine
büyük bir yaratıcı emek ile gerçek-
leşir. Yaratıcı bir emek olmaksızın
böylesine güzel bir ortam ve çağdaş
bir kişilik yaratılmaz.

O halde bu ortamı korumak ve
emek değerine saygı yapmak her
partilinin öncelikli görevlerinden bi-
ridir. Halka ve şehitlere bağlılık, ya-
ratılan emek değerlerinin sahiplen-
mesi, parti ortamını güçlendirmek,
her türlü parti karşıtı anlayış ve tavır-
lardan arındırılmak mümkündür. Bu
aynı zamanda bireyin kendi emeğini
de sahiplenmesidir. Emeğe ve eme-
ğine saygı göstermemiş, emeğini
sahiplenmeyen birey, köle ruhlu bir
kişiliktir. Böylesine köle ruhlu kişi,
kendi kişiliği ve pratiği ile partinin
özgür ortamını köleleştirir, emeğe
ve değerlere karşı sorumsuz, edil-
gen, duyarsız ve saygısız olur.

na yaklaşım çok önemlidir. Partili
yaşadığı anın koşullarında kendi
mutluluğa doğru ve uygun gör-
düğü işkeye göre değil, partinin ge-
nel disiplinine, önceden belirlenmiş
devrimin çıkarlarını ifade eden belli ku-
rallara göre belirlenen işkelerle dayalı
ve tüm partililer için uyulması
zorunlu ve geçerli olan disipline uy-
mak zorundadır.

"Proletaryanın partisinin demir
disiplinini aşıtıca olsa yayılattan
kimse, gerçekce proletaryaya karşı
burjuvaziye yardım eder" der
Lenin.

Parti ortamı aynı zamanda binlerce
yıllık halkımız tarihinde böyle
değışen gerçekleşen büyük özgür-
lük ortamıdır. Bireyin kendi sınıfsal
ve ulusal çıkarları doğrultusunda
kendini öz düşüncesini konuştur-
abildiği yüce bir güzelliği ve özgürlük
ortamıdır. Bunun için de bu özgürlük
ortamı güzeli, iyili, gelişene ve doğ-
ruyu temsil eder.

Halkımız yüzyıllardan beri ege-
men sömürgeci güçlerin boyundur-
duğuna aldanmış, kölece bir yaşam
ve ortamda kendi düşüncelerini söyle-
me özgürlüğünden, sınıf ve halk çı-
karlarını temsil etme yerine hep sömür-
gecilerin baskı ve zorba yöne-
timleri altında ağzı mühürlü olarak
kendini düşüncelerini ve çıkarlarını
konuşturabileceği olağınan yok-
sun kalmıştır.

Bugün partimiz yüzyıllardan beri
ağızlarına köleliğin mühürü vurulan
insanlarımız parti ortamına çekerek,
onları ulusal ve sınıfsal çıkarları
doğrultusunda konuşturup hareke-
te geçiriyor.

Halkımız parti ortamında ve ön-
derliğinde zorunluluğun bilincine
varmaktadır. Bağımsız ve özgür bir Kür-
distan için sömürgecilik defedil-
mesinin zorunlu olduğunu öğreniyor
ve bu doğrultuda ayağa kalkıyor.

Parti ortamı halkımızın kendi çı-
karlarını temsil edebildiği, çıkarları

bancılığın içersine sokulmuştur.
Bu yabancılığın, eşitlik halkımızın
kendini öz değerlerini uzaklaş-
ması, ardi köleliktir. O halde parti or-
tamının yaratdığı özgürlük, düşünel
ve nesnel olarak özgürlük, düşünel
ve nesnel olarak halkımızın özür-
leşmesini sağlamaya temel almaldır.
Parti ortamının yaratdığı bireysel
kişilik, hirs ve kariyer doğrultu-
sunda kullanılması izin verilme-
mez.

Parti ortamında özgürlüğü tüm
partililere eşit haklar ve olanaklar
dahilinde tanıtar. Bireyin mevcut ko-
şullarda yeteneklerini devrimin
hizmetine sunması ve aynı zamanda ge-
liştirmesi için gerekli olarak ve
koşulları yaratır. Bugün toplumu-
muzda militan yeteneklerini geliştire-
me, devrimin hizmetine sunma ve
bu temelde Kürdistan halkının köle-
liktenden özgürlüğe kavuşturulması için
gerekli araçlara, yine ancak parti or-
tamında kavuşabilir. Partili, partinin
güzelliği ortamında anlayışta ve pra-
tikte her partilyle kendisine eşit hak-
lara sahip ve kendisini eşit olarak
görmek zorundadır. Diğer bir ifa-
deyle, parti ortamındaki özgürlük,
militan devrimci pratiği içinde
kendisinin bilincindedir olmalıdır.

O halde parti ortamının yaratdığı
özgürlüğü yine halkın özürleşmesi
içerisinde başka amaçlarla kullanmak,
bu yönlü düşünceleri parti ortamına
sokmak, bağımlılık, kölelik ilişkisi ve
düşüncelerinin geliştirilmesi demektir.
Özgürlük zorunluluğun bilincine
varma olduğu için her bireyin
bu bilinc doğrultusunda hareket
etme zorunluluğu da vardır. Çünkü,
hem doğada, hem toplumda zorun-
luluk insan iradesinden bağımsız
olarak var olan belli nesnel yasalar
ile doğa yasaları. Bu nesnel toplumsal
ve doğa yasalarının bilincine varma
ve denetim altına alma veya insanlık ya-
rarına kullanılır hale getirme özgür-
lüğünü doğurur. Bu çığnendığı an
elde edilen özgürlük de yitilir.

Parti ortamında her birey partiyeye verime verdiği emek oranında, parti anlayışını yaşama geçirme ve yeteneklerini konuşturma ölçüsünde konumlandırılma tabi tutulup, sevgi ve saygı görür. Diğer bir ifadeyle, emeğin karşılığı alır. Başkalarının emeği ve yetenekleri üstünde parti ortamında barınmaya çalışılmaz.

sızlık, günübirlik yaşam ve çalışma tarzı, partinin güzelliğini ortamını tasfiye etmede önemli bir rol oynar.

Parti ortamı halkımızın tarihten bugüne değin eriştiği en yüksek ve çağdaş örgütlülük ortamıdır. Her partili de hem parti yaşamı ve çalışma tarzında, hem de kişisel yaşamında partinin örgütlülüğü düzeyini

mız halkımıza ve tüm ilerici insanlığa büyük bir umut ve güven vermektedir. Ve onlar tarafından büyük dava insanları olarak görülmektedir. Parti ortamı dışındaki her kişilik gerçek anlamda halka umut ve güven verip, kitleler etrafında bütünleşemez.

Makarenko, "Kışın kendi umutlarıyla özdeşleştirdiği ve geleceğin kendisine getirmesini beklediği güçlükler ne denli büyük bir insan kümesini ilgilendirirse, o kişi topluluğun gözünde o denli güçlü, o denli üstün sayılacaktır" der. Gerçekten de öyledir. Bugün partili militanların halkımız tarafından bu denli sevilmesi ve halkın onları destekleyip sahiplenmesinin nedeni kendi kurtuluşunu, özlemini ve öz davasını onların şahsında gördüğünden dolayıdır. İşte bu noktada her partili, halkın bu sevinç ve umuduna karşı büyük bir sorumluluk ile hareket etmek zorundadır. Partilinin yaşamı, yalnız partiliyi değil tüm bir halkı ilgilendirmektedir. Bu noktada halka karşı sorumluluk anlayışı ve duygusundan hareketle, sorumluluk bireyde bir yaşam biçimi haline getirildiği oranda, parti ortamdaki rolünü de yetkince oynayabilir. Sorumluluk insan türünün en büyük özelliklerinden biridir. Partililerdeki sorumluluk duygusu ve anlayışı bilinçlidir. En ufak bir sorumlusuzlukta parti örgütünü oluşturan partili bir etmen olarak işlev görür.

Parti ortamdaki sorumluluk, partinin devrime, halka, şehitlere, partiyeye, önderliğe ve tüm yoldaşlara karşı kendisini ruhsal, pratik ve bilimsel olarak sorumluluk duygusu ile donatmasıdır. Devrimci sorumluluk anlayışında büyük ve küçük sorumluluk diye bir ayırım yapılmaz, yapılamaz. Küçük işlerde yetince sorumluluk anlayışı ve duygusu ile hareket etmeyen birey büyük ve önemli işlerde de yeterli duyarlılık ve sorumluluğu gösteremez.

Parti yaşamı ve ortamı, en büyük sorumluluk ortamdır. Partili kişi sorumluluk kişidir. Halkı, partiyeyi, devrimi, yoldaşları ve insanlığı ilgilendiren tüm işlere ve olgulara karşı sorumlu kişidir. Parti ortamdaki tüm görevlere bu titizlik ve anlayışla yaklaşmak gerekir. Bu sorumluluk duygusunu ideolojik, politik, pratik ve psikolojik olarak, kendi kişiliğinde somutlaştıran partili, parti yaşamı ve ortamına ayak uyduramaz veya gereklerini yetkince yerine getiremez.

Her şeyden önce partililerin bir amacı vardır. Halkımızı kitlelikten kurtarıp, bağımsız ve özgür kılp, çağdaş halklar seviyesine yükseltmek ve sömürsüz, zorbasız bir düzen kurmaktır. Bu amacın gerçekleştirilmesinin yolu ise parti ortamdaki geçmektedir.

Yine Makarenko, "İnsanoğlunun yaşam yolunda, yaşamının amacı olacak sevinç verici bir şeylerin bulunması gerekir. İnsan yaşamında gerçekten de itici güç oluşturan şeylerin geçice olan sevinçtir. Her şeyden önce, bir sevinç kaynağı bulmak, o kaynağa can vermek, onu gerçekleştirmek bir halde olanlık haline sokmak gereklidir" der.

Halkımız daha önce daha büyük bir sevinç kaynağı olmadan köleliğin karanlığında çakılıp kalmıştı. Karanlıkta elyordamıyla bile yürüyemiyordu. Çünkü zincirli teslimiyetin göbeğine sinmiş bağlanmıştı. Ama bugün yaratılan parti ortamı bütün bunları yerle bir edecek, halkımızı özgür yıllara götüren partinin görkemli gücü ve ona vaad ettiği bağımsızlık ve özgürlük sevinci vardır. Bundan dolayı da milyonlarca insan partinin etrafında kenetlenmektedir. İşte bu noktada parti ortamı, yaşamı ve buradan kaynaklanan sorumluluk duygusu kendisini daha yakıcı olarak dayatmaktadır.

Parti ortamı en yüksek ahlaksal değerler ortamıdır. Bugüne kadar toplumumuzda egemen olan, sömürgeci yabancı güçlerin köhne, yozlaştıran, halkımızın öz benliğini yadsıyan bir halk anlayışiydi. Başta Arap-İslam kültürü ve ahlaki olmak üzere Türk, Fars egemen güçleri ve bunlarla birlikte emperyalizmin yaratmış olduğu ahlaki anlayış çok yönüyle yöntem ve araçlarla toplumumuzda empoze edilmiş, edilmektedir. Bu karanlık, yoz, yabancı manevi ahlak ortamında Kürdistan bireyi kendiliğinden birlikte emperyalizmin yitirip sömürgeci güçlerin yarattığı yabancı ahlaksal değerlerin akıntısına kapılmıştır.

Parti ortamı böylesi koşullarda insanın kendi öz değerlerine dönmelerini sağlayan, egemen güçlerin yoz, çağdaş ahlak anlayışı yerine, halkımızın ve emekçilerin çıkarlarını temel alan ve yüksek manevi ahlaksal değerler ortamıdır.

Parti ortamında yaratılan bu yüce ahlaksal değerleri sahiplenmek, kişiliğimizle bütünleştirmek bir yaşam biçimi haline dönüştürmek ve bunlara denk düşünür bir pratik sergilemek, egemen güçlerin yoz ahlaksal anlayışını ve bunların içimizdeki uzantısını ve kalıntılarını karşı amansız bir mücadele yürütmek, genel mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bunu yakalayabildiğimiz oranda devrimci kişiliği de güçlendirebiliriz ve mücadeleye katılmıyız artırabiliriz. Parti ortamdaki manevi ahlaksal değerler emekçi halkımızın ve insanlığın çıkarları doğrultusunda biçimlenmiştir. Parti ortamında parti ahlak anlayışı ile çelişen bir pratik sergileme veya parti ahlak anlayışıyla çelişen yoz, çağdaş ahlak anlayışı ve bu yönüyle pratik karşı tavır sergilemek özünde mücadeleyi zayıflatmak ve düşmanı içimizde yaşatmaktır. Parti ortamdaki ahlak, şehitlere, değerlere, halka, partiyeye, emeğe büyük bir bağlılık sevgi ve saygı zorunlu kılar. Parti ortamdaki bu bağlılık sevgi ve saygı, bilimsel bir bilinc ve sarsılmaz bir inanç ile örüldüğü oranda gerçek işlevini oynayacaktır. Bağlılık, halkın bağını ve özgürlüğünü sağlayıcı ve bu yönde mücadelenin önünü açıcı ve

da açıkça ortaya koyup dürüst ve samimi davrandığı oranda kendisini yenileyebilece, bu olumsuzlukları aşma ve buna bağlı olarak partiden ve yoldaşlarından destek görme olanına kavuşur.

Parti ortamı güzelliği ortamdır. Bu güzelliği ortamı, açık, net ve beraktır. Birey de tüm yaşamıyla, mücadelesiyle anlayış ve pratik olarak bu ahlaki, netlik ve beraklığa uygun hareket etmek zorundadır. Partilinin güzelliği veya partiyeye açmadığı her yanlışlık, eksiklik ve olumsuzluğu aydın, açık ve berak partiyeye ortamı kurtarıp, dahası kokmuş bir les gibi tüm yaşamı ve ortamın güzelliğini olumsuz yönden etkiler. Ve tüm partililer bundan bir rahatsızlık duyarlar, duymalıdır. Birey kendisini bu kapağından kurtarıp, partiyeye açabildiği oranda kişilik çözümlemesi de gerçekleştirir. Yoksa belki olmayan bir hastalığı tedavi uygulanamaz. Hastalığın tedavisi için her şeyden önce doğru bir teşhis gereklidir. Bunun için de yara veya hastalıkların açıkça ortaya konulup muayene edilmesi gerekir. Bu olmaksızın hasta iyileştirilemez.

Lenin, "Eğer bir siyasal parti, hastalığı doğru teşhis etmek ve tedavi çaresini aramak cesaretini gösteremiyorsa, o saygıya değer bir parti olmaz" der.

Bu mücadelenin ve partinin genel için geçerli ve doğru olduğu kadar, bireyin kendisini asip çözümlemesi açısından da bu kadar gereklidir ve zorunludur. Bu da bireyin kendi eksiklik, yanlışlık, yetmezlik ve özcesi tüm hastalıklarını her yönüyle parti ortamına açmasıyla olmalıdır. Partiyeye karşı kapalı bir kutu ve sır kapu gibi davranan militan, acıktır ki, yetince tüm yönleriyle parti tarafından bilinmez ve dolayısıyla kendisini çözümlemeyi yenilemesi için de gerekli katkı sağlayamaz. Partili, parti ortamdaki kafasındaki düşüncelerle muhtak ve çelişkileri ortaya koyduğu oranda kendisini aydınlatır, teorik ve ideolojik olarak güçlendirir olanına kavuşup netleşir ve kafasındaki çelişkileri çözümlemeye. Ama kafasındaki çelişkileri açmayan birey ise korkaklığın, içkinliğin ve şüpheliğin girdabında debelebilir durur.

bu yolda verilen tüm değerleri sahiplenmeyi içermelidir.

Parti güzelliği ortamı aynı zamanda açıklığı ve dürüstlüğü zorunlu kılar. Yaşamını, emeğini halka ve devrime adanmış militan, her şeyden önce partinin gerçekliği bir biçimde partiyeye ve tüm yoldaşlarına karşı açık olmalıdır. Bütün bu sorunlarıyla, eksiklik, hata ve yanlışlıklarıyla parti ortamında kendisini parti ilişkileri çerçevesinde açıkça ortaya koyabilmelidir. Kendisini mücadeleye adanmış militanın özel yaşamı dahil, anlayış ve pratik olarak partiden gizli, saklı hiçbir şeyi olmamalıdır. Birey mücadele içinde, içinde düştüğü açmazlar, eksiklik, hata, yetmezlik ve yanlışları parti ortamına

Parti ortamında "Anarşiye ve bölünmeye yol açmadığı, bütün yoldaşlarını ve partiyelerinin ortak mücadelesine olanaklı sınırlar içinde kurtulduğu süreç, parti içinde görüş farklılıklarından kaçınılmaz bir şeydir, her de gereklidir" der Lenin. Hele günümüzde her türden ve her renkten revizyonist ve reformist, oportünist, küçük-burjuva düşünce akımlarının marksizmi adı altında cirit atkılar bir dönem ve ortamda, açıklık, tartışma ve kafalarındaki çelişkilerin ortaya konulup, beyinlerin netleşmesi gerekli ve zorunludur. Bu yapılmadı mı partinin güzelliği ortamını çirkinleştirir ve aydınlığı karanlık, yolu şaşırarak etmen olarak rol oynayacaktır. ■

"...Parti ortamı ve yaşamı net, berrak ve saydamdır. Her türlü içkinliği, muğlaklık ve yalpalanmayı dışlar. İkiriklik unsurlar bu berrak, saydam ve net parti ortamında istedikleri yaşam tarzını bulamadıklarında disiplinden yakınıp dururlar. Her fırsatta parti ortamını kendi anlayışları gibi bulanıklığa sokmaya çalışırlar. Çünkü onların ruhsal yapıları, yaşamaları ve kişilik yapıları binbir çirkinlik ve kötülüklerle donatılmış durumdadır. Parti güzelliği ortamı ve disiplini ise çirkinliklerin kendi bağrında çıkmasına müsaade etmez..."

İşan kişi, asalak kişilikler. Ve bu kişiliğin parti militan kişiliği ile bir tezatlık içindedir. Her birey yeteneğine ve emeğine göre hak ettiği yere yükselir. Yetenek ve emeğin üstünde hak ve kazanımları olan kişi haksız bir konumda elde ediyor demektir. Kendi emeğinden ve yeteneğinden fazlasını el koyan kişi, bu güzelliği ortamını çirkinleştirir gibi, buna karşı devrimci bir tavır sergilemeyen kişi de bu çirkinleşmenin suç ortağı sayılır. Nasıl ki, parti ortamını güzelliği insana bir haz veriyorsa, bu çirkinliği yaratana da tersinden insana büyük bir tiksinisi verir. Her partili emeğini ve yeteneğini ayakta, bir sanatçı dehasıyla, büyük bir yaratıcılıkla sarfetmelidir. Parti ortamı ve yaşamını büyük bir sanat eseri ve kendisini de bu büyük sanat eserinin ustalarından biri olarak algılayıp, ciddiye ve yoğunlaşma ile devrimci çalışmaya atılmalıdır. Her halkın bağımsızlık ve özgürlük gibi yüce bir davası ancak böylesi bir sanatçı yaratıcılığı ve dehasıyla yaratılabilir. Çünkü parti ortamdaki yaratıcı güç gelecekte bağımsız, özgür Kürdistan'daki toplumsal yaşamın temeli olacaktır. Geleceğin toplumu bugünkü parti ortamının yaratıcılığı üzerinde biçimlenecektir.

Partili militan kişilik böylesine en bir yaratıcılık örneği sergilediği oranda, kendi yaratıcılığının bağımsız ve özgür bir toplum yaratma yolunda belli ihtiyaçları karşıladığının bilincine vardığı ve bu bilinc, doğrultusunda bir pratik sergilediği oranda kendisi de bu güzelliği ortamından haz alıp mutluluğa erişebilir ve güzelliği ortamının gerçek anlamda tadınımlayabilir. Diğer bir deyişle "yaratıcılığın mutluluğunu aşarak, bizzat yaratıcılığın mutluluğunu..." uşar. Parti ortamının güzelliği, nesnel güzelliğe birliktir bir, ruhunun derinlikleri ne dek ulaşıp, her kişinin birlikteliğini sağladığı oranda kişiliği güçlendirir. Parti ortamının güzelliğini nesnel ve özel olarak diyalaktik birliktelik içinde algılamayan güzelliğin de tadına varamaz. Ve parti güzelliği ortamına yanlış bir yaklaşım içine girer.

Yüce bir emek üzerinde şekillenen bu güzelliği ortamı her türden günübirlik çalışma, yaşam ve kendiliğindence karşıdır. Parti ortamı ve yaşamı kolektif, planlı, programlı ve örgütlü çalışmaya zorunlu kılar. Zira her türden plansızlık, program-

yakalayıp, kendi kişiliğinde somutlaştırıp bir yaşam biçimi haline getirmek zorundadır. Elbette ki bu yalnız yetmez. Aynı zamanda her partili, partinin örgütlü, planlı, programlı ve kolektif ortamını sürekli gözbebeği gibi korumak ve daha da etkinleştirmek sorumluluğu ve göreviyle de karşı karşıyadır. Partinin örgütlü yaşamının güvencesi bu örgütlü partidir.

Bu anlamda parti ortamı ve yaşamı aynı zamanda sorumluluk ortamıdır. Devrime, halka, partiyeye, değerlere ve kendisine karşı sorumluluk duyma ortamıdır. Parti ortamı büyük bir sorumluluk anlayışı ve duygusu üzerine şekillenmiştir.

"İnsan rastgele bir işsiz değildir. Bir sıradan insanlar vardır, bir de gerçek insanlar vardır" der Makarenko.

Parti ortamında yaşamı sürdüren, devrimciliği meslek edinen, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük gibi yüce bir davasının öncülüğünü ve sorumluluğunu üstlenen parti militanları gerçekten rastgele insanlar değildir. Onlar büyük dava adamlarıdır. Çünkü tarih ve ülkemizin koşulları, onlara böylesine bir rol yüklemiştir. Her partili tarihin kendisine yüklediği bu büyük davanın sorumluluğuna denk düşen bir yaşamı tutturmak zorundadır. Bu davanın gerçek insanı olmak bunu zorunlu kılar. Çünkü bir yandan dava adamı olmak, diğer yandan bir sıradanlığı yaşamak büyük bir tezatlık oluşturmaktadır. Parti yaşamını ve kişiliğini yakalayamayan her birey er ya geç sonbahar rüzgarına kapılıp bir yaprak gibi, parti ortamdaki sürüklenip uzaklaşır. Rüzgarın esintisine göre yelken açıp, önüne gelen imana demir atıp rastgele bir yaşam sürerler. Doğaldır ki böylesinden parti ortamında yer yoktur. Böylesi geleceğin ve parti ortamının mutluşu güçlüklerini göremeyen, kör olmanın körlüğüyle yarıdan karalık bir ortamın insanlarıdır. Bugün bağımsızlık ve özgürlüğe doğru atılan her adım temelinde büyük acılar, fedakarlıklar ve emekler yatmaktadır. Ama unutmayalım ki, bütün bunları utanlısı koylece yaşamdan kurtuluşun bedelidir. Gelecekte sevinçle dolu çok güzel ve özgür bir yaşam bizi bekliyor. Yarının bağımsız ve özgür Kürdistan'ı bizim en büyük umudumuz ve yaşam kavgamızdır. Bu büyük umut ve geleceğe olan inanç, özlem, geleceği kararlara kurma çabaları-

Doçent Dr. Yalçın KÜÇÜK'ün PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş ile yaptığı röportajdan bir bölüm:

Benim hikayem, "yeni Kürt nasıl olmalıdır"ın hikayesidir

A. ÖCALAN: Şimdi Türkiye'de her şey karmakarışık. Sadece yeni Kürt kişiliği değil, bir Türk tipi çözümlemesine de ihtiyaç vardır. Türk de tanımına hale getirilmiştir. Müzamm bir Türk aşınmasını olduğu gerçeğe dikkatimizi çekiyorum. Kürt şekillenmesine gelelim; benim hikayem, bir anlamda "Yeni Kürt nasıl olmalıdır"ın hikayesidir. Veya romantize edilirse, benim kişiliğim bir yerde yeni bir Kürt tipi ortaya çıkarabilir. Büyük bir savaşım içinde onbinlerce insan kan döktüğü ve halen "ortaya Kürt tipi çıktı mı" diye soruyoruz. Bütün bunlar, hiç şüphesiz, en genel insanı yaklaşımlar içinde "insan kimdir" sorusuna cevap vermekten tutalım, insanlığın aşiretler, haksal, ulusal gelişim durakları, bu durakların toplumsal biçimlenişlerle bağlantılarıdır. Yeni kölelik toplumu; feodal kapitalist ve sosyalist toplumlarla ne derecede güç alıp güç verir? Yeni kölelik dönemleri, aşiretçilik, feodal dönemler, milliyetçilik, kapitalist dönemler, ulusalçılık, bütün bunlar çok müzamm bir çelişki ilişkisi içinde günümüze kadar yüzüp gelirler. Dünya tarihi zaten bu temelde yazılmış. Askeri savaşlar, politik savaşlar bu çelişkilerin ürünüdür. Politika ve onun devamı olan silahlı savaşım, bir yerde ulusal ve toplumsal gelişimin, ya ileriyne hamle ya pıllamasında, ya da geriye atılmasında birer araçlardır. Edebiyat da, sanat da işlevini bu temelde görür. Dinlerin de ideolojik olarak az-çok yapmak istediği budur. Felsefe de buna daha evrensel bir temelde yaklaşım gösterir. Bilim bunun, daha da objektif bir ifadesi olmayı amaçlar.

Şimdi bütün bu gerçekler veya kategoriler içinde Kürt ne olabilir? Biz işe başlarken "Kürt var mıdır, yok mudur" sorusuyla başladık. Benim uzun yıllar verdiğim mücadele "Kürt vardır" mücadelesidir. Bu neye benzer? "Güneş var mıdır, yok mudur" tartışmasına veya "dünya dönmüyor mu, dönmüyor mu" tartışmasına benzer. Nice yıllar zindanda yatıldı, adamlar katledildi; "Kürt vardır" gerçeği ancak belki bir aşamada kabul ettirildi. "Nasıl bir Kürttür, ulus mudur, değil midir" sorusu da uzun bir süreyle kapsadı. Halen de kızın mı "ulus" diye kabul ediyor, bir kısmı işe kabul etmiyor. Dikkat edin, günlük resmi dilde "etnik toplumlar, ulusal topluluk" şeklinde değeriendiriliyor. "Ulusal azınlık" da diğer bir değeriendirilirdir. "Etnik midir, ulusal azınlık midir, ulus mudur" tartışması sürüp gidiyor. Diyelim ki, ulus olduğu kabul edildi. Bu kez "kendi kaderini belirleyebilir mi, belirleyemez mi" tartışması başlıyor ve büyük bir kısım "çok parçalı olduğu için belirleyebilmesi zordur, dolayısıyla ona otonomiyelerdir, hatta otonomiyeye de gerek yok, kültürel özerklik yeterlidir" diyor. Bu biçimde tartışma sürüp gidiyor. Bunun bir parçası olarak "Kürt için parti gerekli mi, değil mi" tartışması var. Resmi düzeyde Kürt partisi yasak. Sosyalist literatürde, "ayrı örgütlenme olursa, bu marksizm-leninizm kitabına ters" görüşü halen de savunuluyor. Bunu sosyalist de, devleti de savunuyor. Halen İşçi Partisi'nin veya eski isimle Sosyalist Parti'nin görüşü, bizim örgütlenmemizin marksizm-leninizmi ihlal ettiği biçimindedir. Devlete göre zaten yasak. Acaba ikisi arasında ne kadar farklılık var; o da ayrı bir tartışma konusudur. Biz partiyi kurduk, bu kez, "bu partinin mücadelesi olacak mı, olmay-

acak mı? Kader belirleme için mücadele ederse, silaha sarılırsa ne olur" tartışması başlıyor. Bunlar üzerine büyük tartışmaların olduğunu biliyoruz.

Biz az-çok bunların hepsini, "Kürt vardır, ulustur. Parti kurabilir, parti de siyasi-askeri savaşımı verebilir" diyerek göğüsledik ve de savaşım vererek, buraya kadar geldik. Kürt ne oldu? Biraz ortaya çıktı. Kürdün bir çok özelliği biraz daha deşifre edildi. Aslında biraz daha farklı olarak, "Kürdü biz bulduk, ortaya çıkarık veya yarattık" dersek daha mı doğru olur" diye düşünüyoruz. İddiaların diğer bir kısmı da şöyleydi; örneğin Genelkurmay, "Aslında sorun yoktu,

kimlik taniyacaz" diyor. Önderlik tartışmasında sunulan söyledim: Benden daha müthiş Apocu da ortaya çıkıyor, "en değme Apocu benim" diyor. Her gün karışma çıkan örnekler beni çatlatıyor. "Nasıl Kürt olduğunu ispata" diyor. Eylemde, örgütlenmede, çabada, hizmette yok, ama isim yapmada da üstüne yok! Onunu bıraksam hepsi beni kat be kat aştığını söyleyecek. Hepsi aştığı astık kestiği kestik, "babasını asan çingene" misali. Bunlar nasıl Kürt?

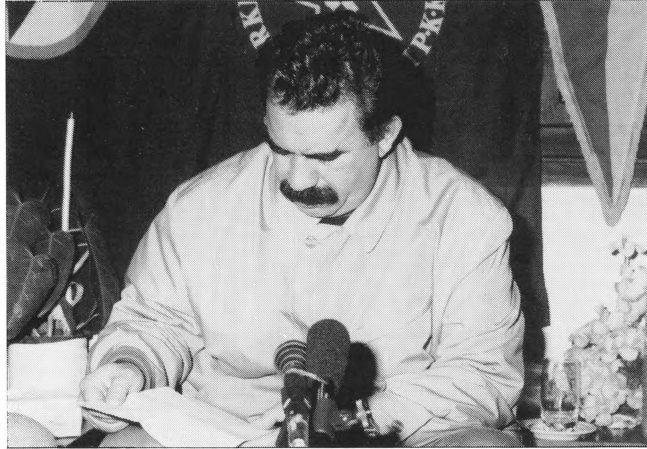
Şimdi bu konuda örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Kürt tanımına çok yönlü yaklaşım gerekıyor. Tarihi, siyasi temelde, sömürgecilğin ve ilkel milliyetçiliğin gözüyle ve en önem-

bir kargaşa var. Aslında, ilkeye göre bu nereden özetleniyor? Kürt olayında, PKK ve Apo tanımımda eğer tam bir netleşme sağlanıyorsa, bu biraz da gerçeğin kendisindedir. Aranmalıdır. Biz Kürdü, öyle ne etnik, ne tam bir ulusal ve enternasyonal olarak, ne de tam bir felsefe ve dine sahip kişilik olarak değerlendirebiliriz. Şimdi bütün bu konularda Kürdün hem bir şeyler alma durumu var, hem de bunlarla yok olma durumu var. Kürt, etniklik-ulusallık içinde biraz var, biraz yok durumdadır. İdeolojik olarak biraz var, çoğunlukla yoktur. Felsefe de var veya hiç yoktur. Dinde var ama, bütün Kürtlerin su veya bu dinde ne kadar yaşadıkları da tar-

yine de insandır. İnsandır; çünkü, bu kadar çirkinlikleri yaratan kendisi değil, başkalarıdır. Kendisi yaratan değil, yansıtan oluyor. Eğer Kürtü bu kadar çirkinlik, sömür, baskı, yok oluş varsa, başkaları bunu da yatırmıştır. Bütün bunlar çirkin olduğuna göre, aslında çirkin olan başkalarıdır. Kürt değildir. Kürt çözümlemesini bu kadar derinliğine ele alırsanız, insanın en doğru tanımına ulaşabilirsiniz. Bunu, Kürt olduğum için veya Kürt meselesine en çok ilgilinen bir olduğum için söylemiyorum; bir sosyolojik olay olarak ele alıyorum. Çok önemli sonuçlara varabilirsiniz. Yani Kürdü inkar etmek doğru değildir. Kürt bilime konu ederek inceleyebilmek oldukça önemlidir diye düşünüyorum. Bir de Apo olayı, bu noktada çözüm bulma iddiasındadır. Apo olayındaki çözümü uzun süredir tartıştığım dikkat edin. Bunu bütün sistemlerle, bütün emperyalist ülke politikalarıyla bağ içinde, yine eski Kürt tipleriyle ilişkisi içinde ele aldık. Bir de en çok bastırılan veya yok etmeye çalışan Kürt tipleri, sistemle ilişkisi içinde ele aldık. Ayrıca korkunç bir savaşım içinde ele aldık. Ve bu aslında bendim. Hem söyledim, hem yaptım. İpini koparıp ve buraya kat geldi. Bu Kürt tipi ne olacak? Ben ne olacağım? Toplumsal bir kalıba nasıl döküleceğim? Yani kimlik sorununun cevabım ne olacak? 44 yaşındayım, halen bir çocuk heyecanıyla işin içindeyim. Acelem yok, büyük sabırm var; ama dikkat edersem, bir sanıyem bile çok yoğunluklu geçiyor. Hayırlı bir şey ortaya çıkarmaya çalışıyorum. Oldukça güzel, adil, eşitçi, özgür, emeğe saygılı, doğayla barışık, -çok idealize ediyorsunuz diyeceksiniz ama- yani gerçekten cennetin eşine kadar gelişmiş bir tipi ortaya çıkarmaya çalışıyorum.

Y. KÜÇÜK: Ama cennete girmeyecek!

A. ÖCALAN: Girmeyecekse de Aratatta kalır! Nitekim biz, cennete gidecek düzeye insanı güzelleştiriyor, temiz kılıyorz. Savaş, bunun için oluyor. Bu bir yerde insan çözümlemesidir. Dikkat edilirse, Kürt, insan çözümlemesi içinde tartışmaya çalışıyoruz. Eğer başarlarsa işi bir iş olur. Bunu, yüce bir uğraş olarak değeriendiriyorum ve çok insanı, enternasyonalı bir çabadır. Her ne kadar Kürt unutulsa da, ciddiye alınmasa da, Kürdün eyleminin çok enternasyonal olduğu kanısındayım. Ve yine insanlık tarihi kadar eski, ama insanlığın bütün geleceği kadar da yeniyi bağında taşıyan bir kimliği temsil ediyor. Üzerinde ısrarla duruyoruz. Hemen söyleyeyim ki, Kürt kimliğinin çözümlemesinin önemli oranda Kürt kimliğinin de çözümlemesine yardımcı olacağı kanısındayım. Dolayısıyla Türkün de kendisini doğru tanımlaması gerektiğini söyleyelim, ki birlikte işleri yapabiliriz. Çünkü birlik istiyor, kardeşlik isteyen çok! Onları doğru temelde, birbirlerini inkar etmeden, ama doğru çözümlemeye anlayama davet ediyoruz ve bu kanı fazla dökülmeden de bu işleri çözümlemeye mümkündür diyoruz. Bu açıdan da resminde, gayri resminde, içişine, burjuvazisine, gencine, kadınına, erkeğine, hemen hepsine söyleyelim: Çok zorlandığınız Kürt kimliği. Kürt üyanışı karşısında kendinizi gözden geçirin; Kürtten zarar değil -şimdiye ka-

yaratıldı" diyor. Bu da bir görüştür. Genelkurmay'ın görüşünü yabana atmak lazım. "Mesele yoktu, yaratıldı" demekle, aslında "Kürt yoktu, yaratıldı" demeye getiriyor, değil mi? Resmi literatür şimdi bunu söylüyor. Bu görüşü de yabana atamayız. İkel-milliyetçi ile göre, "eski den Kürt vardı, çok görkemliydi!" Genelkurmay'a bakarsanız "Kürt yoktu, yaratıldı!" Genelkurmay kemalist görüşü savunur. Kemalist görüşe göre de, -dediğim gibi- "Kürt Dersim'de yok edildi. Ağrı Dağı'nda mezara gömüldü, betonlandı. İkel-milliyetçiliğe göre, zaten bütün tarih boyunca, Sümerlerden başlamış, yüzlerce devlet kurmuşlardır. Ve bunun da en onurlu temsilcileri kendileridir. Aşiretleri, devletten daha değerlidir. Barzani bir Kürt var, işte Barzani, Ankara'ya gitti, püşisi bağladı, şalvarını giydi ve "ne görkemli Kürt" diye TV'ye çıktı. Bu bir Kürt tanımı oluyor. Şimdi kimisi "Kürt yoktur", kimisi de "vardır" diyor. En değme karikatür bile var olan bu Kürt kadar iyi çizilemez. Şimdi bir de "Apo Kürdü" ortaya çıkıyor. Bu "Apo Kürdü" nedir? Genelkurmay yok sayıyor, "ciddiyeye alınmıyor, Kürt-mürt yoktur" diye TV'ye çıktı. Barzani zir-zop gitti, kefiye bağladı, başkanı açtı gitti, "Kürt böyle olur" dedi. Şimdi habire benzeri Kürtlüğüm tartışılıyor. Kimisi "Ermeni midir" diyor, kimisi "aslında Türk" diyor, kimisi de "Kürtlüğü kuşkuluyor" diyor. Yani hala tanımlı tam yapılmamış, değil mi?

Y. KÜÇÜK: Evet, o kesin.

A. ÖCALAN: Evet, tanım tam yapılamamış. Şimdi bütün bunların bir sonucu olarak biz, Kürde nasıl bir

lisi de PKK gerçeğinde biraz tanımayı ve yaklaşmayı bilmek gerekıyor. Bence Apocu yaklaşım veya Apo kişiliği de bu biçimde değeriendirilmelidir. Apo kişiliği farklı bir yöntem çiziyor ve büyük bir red kişiliğidir. Şimdi ben kendi yaşamımı özetlemeye çalıştım. Benim yaşamım, diyebilirim ki, basitten karmışa, sıradanlıkta insan üyeginin zor dayanabileceği uçurumlu güzergahlarda yöl alırmaya, yine en basit köylü kavrayışlarından en kapsamlı felsefi yaklaşımlara kadar yaklaşım gücüne ihtiyaç gösteren olağanüstü bir gelişimdir. İşte kitaplar geliştiriyor; o zaman olayın kendisine çok yönlü bakalım, iyi değeriendirelim diyoruz. Şimdi Türkiye göre, "Apo Kürdü" veya PKK korkunç bir olaydır, değil mi? Şu anda piyasada en çok bu tehlike işleniyor, değil mi?

Y. KÜÇÜK: Evet. Apo ve PKK şu anda Türkiye için büyük öcüdür!

A. ÖCALAN: Öcü! Bu, diğer sömürgeciler için de öyledir. ABD ve Avrupa için de öyledir. "Boyle Kürdü hiç kabul etmez" diyorlar. "Barzani modernin, kravat da takmış" diyorlar. Aslında 4000 sene önceki fosillerdir. Ama "en modernin" diyorlar. Talabani zaten kravat takmada ustadır ve diplomasiye de şıracıdır. "Apo'nun ne olduğu belli değil" diyorlar. Benim için daha önce, "ağası da belli değil, aşireti de yokmuş" diyorlardı.

Y. KÜÇÜK: Evet, aşiretsiz Kürt...

A. ÖCALAN: Şimdi de dediğim gibi, işte "ideolojisi nedir; komünist midir; milliyetçi midir" hususlarında

ıştırmalıdır. Adı müslüman ama, müslümanlıktan başka her şeye benzer. İmlarlar, tarikatlar, gerçekleri çok karmıştı. Ve en önemlisi de netlik yok, muğlaklık ıleri düzedir. İşte sınır tanımaz Kürt hiyanetidir! Ben size söyleyeyim; hemen hemen Kürdün bütün olaylarında hiyanetli gözlemlemek zor değildir. Mesela bu nedenle, "kendine en çok ihanet eden halk" tabirini kullanıyorum. Kendini en çok lanetleyen, en çok titen kişilik diyoruz. Şimdi bütün bunlar, Kürt kimliğinin nasıl ele alınmasına dair az-çok bir fikir veriyor, bir yol-uyum belirtiyor. Onun için, ucuz Kürt değeriendirmelerine girmeyelim, ama yoktur da demeyelim. Kürt vardır, insanlık tarihi kadar eskidir. Bütün bu tarihin günümüze kadar gelenidir. Hatta bu anlamda Kürtlük, insanlığın önemli bir hikayesidir. Bunun neye benzediğini biliyor musunuz? Mahzeninde insan, zindandaki insan, alttaki insan, yitilmiş insan, mezardeki insan, ama gerçek insan, ama temel insanı özellikleri de yaşayan insan durumuna benzer. Anlaşıyor mu?

Y. KÜÇÜK: Çok güzel anlaşıyor.

A. ÖCALAN: İşte bizim Kürt, aynı zamanda böyle bir Kürttür. Ve bir anlamda Kürdü çözmek insanı çözmektir. Bir de Kürdün kurtuluşu, insanın kurtuluşudur. Kürdü tam kur-tar, ben sana dünyanın kurtulduğunu söyleyeyim. Ve Kürt böyle kalınca, bu dünya lekelidir, kusurludur, her türlü kötülüğe mahkumdur. Kürt, bir yerde insanlığın olumsuzluklarının bir özeti; bu anlamda ızdırıdır, trajedisidir. Ama bir anlamda da bütün bu çirkinliklerin aynasıdır. Ancak

dar tek tarafı güc aldınız, bundan sonra çift tarafı- güc alırsınız. Bu daha doğru bir güc almıdır, daha doğru güçlenmiştir, insanlık içinde daha doğru bir yer tutmadır diyorur.

Y. KÜÇÜK: Evet, çok güzel söylediniz!

A. ÖCALAN: Dönüş meselesine gelince; aslında ülkeye dönüş, benim literatürümde veya uğraşlarım da çok daha kapsamlı bir anlama sahiptir. Aslında "dönüş" demek doğru olmaz. Sanki var olan bir yer vardı da o yerlerden ayrılmış da, oraya dönsün biçiminde bir anlam ihtiva ediyor. Aslında kopuşu da, gidişi de, dönüşü de hayli karmaşık ve bilimsizce olmuştur. Dönüş olayından ille bahsedilecekse, esas itibarıyla, benim söylediğim gibi kendini tanımlama biçiminde bir dönüşe ihtiyacı vardır. "Kimim, hangi tarihten geliyorum" diye, tarihe kendine dönüş olmalıdır. Buna "kendi tarihini az-çok anlamaya" diyoruz. Böyle bir dönüşe ihtiyacı vardır. Bunun için, ilk ortaya çıktığımdan beri doğru tahli yöntemi ısrarla savunmaya çalıştık ve güncel gerçekliği kavramaya dönüştürdük. Kürdün yaşadığı yaşam, ekonomik-siyasal düzeye bizim için ne ifade ediyor? Bunu da güncel somut durumu anlamak, yani "kendimi tanımayla dönüştürüyüm" biçiminde yapmak gerekir ki, o da az-çok yapıyor. Şimdi ilaveten daha çok sizin vurguladık istediğiniz, yurt dışından fiziki dönüş oluyor.

Y. KÜÇÜK: Hayır, ben bunun nasıl olduğunu soruyorum. Yani bir prova mıdır, bir program mıdır?

A. ÖCALAN: Daha da önemli olan ruhta dönüş olaydır. İnsanlar büyük bir yabancılaşmayı ruhta yaşıyorlar.

Y. KÜÇÜK: Değerlere dönmek diyorsunuz.

A. ÖCALAN: Büyük bir ruhi yabancılaşma var. Bu yabancılaşma çok önemlidir. Ruh olarak kendine gelmeyen insanın, düşünce olarak kendisine döndüğünü sanmıyoruz. Önce ruhta mî olur, düşüncede mî olur, bu mühim değildir. Ruh ve düşüncel dönüş ihtiyacı vardır. O da nedir? Kendi gerçeğini düşünme, kendi gerçeğini duymadır. Yani ülke harabedir diye adam kaçıyor! "Arka-daş, ülken harabe değil, orada altın var, ülken dönmeyi" diyorlar; kendisi, "ülke ve coğrafyası öcü gibidir, yıllar vardır, ben kaçırım" diyor. "Hayır, orada senin gibi yüzlerce besleyecek her şey var" diyorlar; adam bunu düşünmekten kaçıyor, ruhu daralıyor, habire kaçıyor! Bu açıdan onun ruhunu ülkeye taşırmak, ülkeyi ona sevdirmek çok önemli bir uğraştır. İnsanlarımızın ülkesini düşüncesiyle tanımayla, tartışmayla, değerlendirmeye, ruhuyla yaşamaya ihtiyacı vardır. Ancak bu sağlandıktan sonra ülkeye gerçek bir dönüşten bahsedilebilir. Yani Kürt beyni, ancak Türkü, Arabı düşünür veya böyle nihayeden düşünür, başkalarını düşünür, ama kendisini düşünmez. Onun için düşüncede büyük bir dönüşe ihtiyacı vardır. Düşüncede dönüş, kendi malzemesini ve materyalini değerlendirmek; bu da, kendi dağı-taşından tutulmuş kurdu-na-kusna, hayvına, tarhi-ne, gölü-ne, ovasına, kültürüne, diline, her türlü sosyal-siyasal gerçekliğine, kendi devrimine kadar düşünceleri kurması gerektiği anlamına gelir. Kısaca, düşünce çarkını işletmesi gerekir.

En önemli dönüşümlerden bir tanesi de budur. Dedik gibi, buna ruhi dönüş de eşlik edebilir. Kendi-

sinden korkmaması, kendisini göstermesi gerekir. Ama yabancıların dayattığı biçimde olmamalıdır. Yabancıların dayattığı gibi düşünmek, konuşmak, sevmek sadece yabancılaşma ve öldükçe da tehliktir. Kürdün bu konuda düşünce siddetle ihtiyacı vardır. Tabii en önemlisi de Kürdün bir katliam artığı olmasıdır! Bana sorarsan Kürt, bir katliam artığıdır ve fiziki olarak da dünyanın dört bir tarafına savrulmuştur. Büyük bir kısmı Anadolu'ya, İran'ın içlerine, taa Halep'ten tutulmuş Avrupa'sına kadar savrulmuştur. En az Kürt, ülkede ki Kürtür. Onun üç-dört katı dışarıdır. Aslında bir köle diasporası vardır. Ve kalarlar da çok ilkel, sömürgeciye benzerlik yapmaktır ve buş arazileri sürmek için bırakıldı. Yani yüz yüze işgalcilerin karşısında bir diaspora var ve geri kalarlar da biraz çoğalıdır, biraz ziraatçılığı için bırakıldı. Kesinlikle kendisi için bırakılmadı. Dolayısıyla bu büyük diasporanın geriye çevrilmesi gerekiyor. İşte tarihte çok büyük bir Yahudi diasporası var. Ve şimdi 2000 yıl sonra Filistin'e dönüşlerini ne kadar yoğun olduğunu görüyorsunuz.

Y. KÜÇÜK: Ermeniler var...

A. ÖCALAN: Evet, ayrıca bir Ermeni diasporası vardır. Onlara da biraz dönüş tutkusu düştü. Mesela, Habesta'daki bir Yahudi -2000 yıl önce kimbilir nereden oraya gitti- Filistin'e gidince, uçaktan iner imzeli ilk yaptığı şey toprağa kapanmak, salıp öpmek oluyor. Ama Kürt halen kaçıyor. Dersim, Pazarcık, Elbistan, Bingöl, Urfa boşaltıldı. Bir Hakkari kalmıştı, şimdi orası da boşaltıldı. Yani herkes geri dönüp bir uluslaşmayı, yurtseverleşmeyi, yurtseverleşmeyi yapacak, bizim Kürt muaz-zam bir diasporayı yaşıyor ve bu noktada aslında PKK, Kürt diasporasını durdurma hareketidir. Eğer PKK son anda yetismemiş olsaydı, Kürt tamamen savrulmuştu. Ve yerinde yeller essekti! 12 Eylül darbesi, bu anlamda büyük bir Kürt diasporası hareketidir. 12 Eylül döneminde diasporaya, yani savrulmaya uğratılan Kürtler, tarih boyunca uğratılanlardan daha fazladır. Kürtlerin bu dönemde yanı yarıya boşaltıldığına bütün gözler tanıklıktır. Köylerin büyük bir kısmı bu son 12-13 yılda boşaltıldı. Şimdi çok ihtiyarlar ve bazı çocuklar kalmış! Eğer PKK mudahale etmeseydi, -gerçekten yine bu son göçmenler geliyor, Türkleşme zaten çok hızlandırılmış- gitmişti. Kürt diasporasıyla birlikte Türk yerleşmesi, Ermeniyi ve Ruma yaptığının çok daha vahşicedir. Bunu da böyle yapacak ve başaracaktı. TC'nin PKK'ye büyük öfke duyması biraz da bu nedenledir. "Sen bu büyük tarihi olayı, yani bu diasporayı nasıl durdurursun?" diye üzerimize geliyorlar. Hiçbir siyasi eylem bile yokken, bu Kürt köylüsüne bu kadar korkuncu işkenceler bunları için yapıyor. Dikkat ederseniz, halen dağıtık köylüler, Şırnak Nusaybin-Cizre'deki halka "kaçın" diye işkence yapıyor. Bu konuda bana her gün gelen raporlarda, "Sırf köylüleri kaçırmak için görülmüş bombardımanlar, işkenceler yapıyor" deniliyor. Tek nedene köylüyü çok etkiler, diasporaya uğratmaktır. Ve bu, büyük bir tehlike olarak halen devam ediyor.

Zaten bizim ülkeye dönüş hamlesine, bu temelde çok büyük bir anlam vermemizin nedeni anlaşılıyor. Eğer ülkeye dönüş hamlesini biz çok yönü -tarihi örneklerden de oldukça ders alarak- yapmamış olsaydık, şimdi aslında bütün mücadelede, bütün Kürtlük de gitmişti. Biz müthiş bir direniş sergileseydik, aslında o ilkel milliyetçi hainlerle -işte demin söylediyim, Kürtlüğün tükenişinin ajanlarıyla- iyi tamamlayacaklardı. Burada da yer gelmişken büyük derinden anayım; o 88 yaşındaki Melê Abdullah, "Aslında 1975'e bitmiş; ben son anda, bu Barzani'nin Kürt olmadığını, ajan olduğunu farkettim" demişti. Yani kesinlikle bu pusı bağlayıp şalşıpık giyenlere Kürt demek. Evet, ayanların da sık sık kıyafet değişikliği yaptıkları değeriendirilmelidir. Ve kısaca, Kürtlük ortadan kalkıyordur. Yani şimdi Kürt ortadan kalksaydı iyi mi olurdu?

Ben demin size, Kürt çözümlemesi bir insanı çözümleme, Kürt yanışı bir insanı yanışı, Kürt dirlilişi bir insanı dirliliş olarak dedim ve bunun üzerine gidilmez diye ekledim. Ama karışmazdık 12 Eylül barbarlığı, genelde kemalizmin barbarlığı, Osmanlı'ya taş çıkartır bir barbarlık ve vahşetle üzerimize geliyor. Bu konuda hemen bir ayırım yapalım; Osmanlı asla halkları ortadan kaldırmaya hareketi değildir. Hele dillerini, milletlerini asla inkar etmez. Ama M. Kemal, ama TC hiç de öyle değildir; dolayısıyla bunlar daha gaddar, daha zalimdir. İslam dini, bütün fetih ve saldırılarına rağmen, hiçbir halkı, onun dilini-kültürünü bilinci yok etmeye tabi tutmamıştır. Ama kemalist milliyetçi ideoloji, kesinlikle yok etmeye kararlaşmıştır. Bunun üzerinde oldukça bilmemiz durmak gerekiyor. Ve Ermeni gitti, Rum gitti, azınlıklar gitti, en son Kürt kaldı. Onun da 12 Eylül'e başına ne getirelim istendiğini biliyoruz.

Şimdi halen bunu kabul eden sahte bir Kürtlük, bir tuzak var. Ve geriye işi bunlarla bitirme meselesi kalıyor. İşte burada, büyük dönüş hamlesine giriştim. Gerçekten bir Kürt olduğum için değil de, bir insanlık olayına, insanlık trajedisine, büyük bir insanlık katliamına gücüm oranında karşı koyabilmek için kendi

myorsunuz? Bu konuda gevşek yaklaşımlarından nefret ederim! Bizi hiçbir biçimde anlamadınız ve ne istediğimizi bilemediniz. Brakalım başkalarını, içimizdeki PKK'lilik de bunu pek fazla bilmiyor. Ben bilincinde olduklarını sanıyorum. Biraz kavratılmak için, çözümlemeler her yıl dört defa derinleştirildi. Tam başarılı olunmadıysa, son Güney savaşı ortaya çıktı.

Şimdi içindeki böyle oluncu, dışındakiler bu büyük olayı ne kadar kavrayabilirler? Demin size söyledim; halen "Kürt var mı, yok mu, etnik midir, azınlık mıdır, ulus mudur?" tartışması yapıyor. Ortada büyük bir insanlık dramı, büyük bir insanlık diasporası var. Ben, "gel benim savışımı destekle" demiyorum. Ama "bir tanım yap, böyle bir bilimsel olayı tespit et" diyorum. Bu tespiti yaparsan PKK üyesi, PKK militanı mı olursun? Tabii ki olma-sın! Ve bunun yasalara göre de suç olması gerekiyor. Dedik gibi ben, bu büyük dönüş hareketini bu temel kavgayla dahilinde ele aldım. Kendimi çok zorladım. Bana bu konuda "sen nasilsin" diyebilirsin. Kendime olanağı yükümlendim. Bu esnekliği gösterdim. Gerçek olayı çıkarmak için, kendi kendime "temel ihtiyacı, yu-kudur, dinlenmedim, özgür yaşımdır; tüm bunları durdur ve açıl, dayan, işin özüne bağlı olarak tehlikeyi gör ve ona göre kendini ayarla!" dedim. Mali politika-dan tutulmuş örgüt politikasına, kadro tipinden tutulmuş savaş biçimine kadar hepsini, büyük tehlikeleri göz önüne getirecek kazandı. Bilirsizin, tehlikenin durumu ordunun durumunu belirler. Ordunun durumu, onun hazırlık düzeyini belirler ve o da aslında durumunu belirler. Bütün bunlar, bu yeni dönüş -veya dönüş de diyemeyiz-, bu büyük diasporayı durdurmaya yol açtı. Veya durdurma gereğini ortaya koydu. Bir çokları halen yaşıdadıkları diasporanın -buna yerin dibine batırma hareketi de diyebiliriz- farkında değiller.

A. ÖCALAN: Tabii. Önceden bana kimse merhaba bile demiyordu. Yani önceki Apo, "ipini koparmış, herkesi yoldan çıkaran Apo" idi. Bu tehlikeyi biraz hissettirdiğiçeyi Apo, son bize bu kadar lazımsın, sana müthiş bağlıyız, militanınız, seni şu kadar severiz" demeye başladılar. Tabii bunlar benim için sorun değil-dir. Benim işin sorun, onlara tehlikeyi hissettirmek ve onları bu tehlikeye benim karşısında, ama karşı koyucu bir güce haline getirmektir. Şimdi bu da yönelimdir. Dönüş işi de doğuştan, coşkuyla oluyor. Ölümü de çokça göze alıyolar. Ve sanıyorum böylecektir.

Ben burada tekrar Kürt ahmaklarına söylüyorum: Bu büyük dönüş hamlesini siz durduramazdınız! Ben bunun mekanizmasını kurdum ve vahi-rini keşfettim. Bu öyle herhangi bir ulusal kurtuluş savaşı da değildir. Herhangi bir askeri yöntemle ne anlaşılar, ne de karşı koyulabilir. Bu ruhsal bir olaydır, bir insanlık olayıdır, bir devrim, bir ruh hareketidir. Bu beyinde olup biten bir harekettir. Öyle kılıçla, silahla fazla üstesinden gelinecek bir hareket değildir. Gelin doğrusunu anlayın. "Anladık, kabul ettik" diye dillerine getiriyorlar. Hayır, mesele bu kadarlık değildir. Sonuna kadar doğru anlamaya çalışalım. Eğer insanlık, o temel yaşam biçimlerinden birazcık nasibi-ni almak istiyorsanız -ki bizi her gün vahşi, terörist ilan ediyorlar- ben savaşı bir günde durdurabiliriz; siz durdurun, ben de durdururum. Siz konuşun ben de konuşayım. Sonuna kadar beni dövmesinler, dilimi kesmesinler yeterlidir, isterse dünyayı jüri yapsın. Tartışmanın sonucunda ne karar verilirse razıyım. Herkesi yarğır yerine koyalım, onlar karar versin. Yeter ki ben savunmamı özgürce yapayım.

Türk bundan gocunmamalı, bu temelde masaya gelme cesaretini göstermelidir. Niye bundan ısrarla

yeteneklerini oldukça zorladım. Dünyayı durduram, yaşamı durduram ve bu büyük katliam olayını keseyim dedim. Tabii diğer biçimlerle kendi yaşam özelliklerimi 1980'lerden sonra unuttum. İnsanlığın kaybolmasa gereken bir parçası gibiydi! Benim için insanlık gibiydi! "Apo nasıl çağılıyor, Apo niçin politika yapıyor" hususunda bir cevap istiyorsanız, bu büyük olayı görmek zorundasınız. Bu büyük olay karşısında, eğer birazcık insanlığınız varsa, kiliniz kırılmadan durabilir misiniz? Bunu herkese soruyorum. Bizim partilere de soruyorum: İmha sürecindesiniz, nasıl insanınız? Kendinizi bile savunmayı bilmiyorsunuz? Nasıl insanlık ki, yeteneklerinizi kırdırdı-

Benim gece-gündüz bağırma, çağırma, eylemim, savışım, "biraz anlayın, düşün; size bir şeyler oluyor, bu bir gerçektir, anlamaya çalış-caksınız" diye hissettirmek için-

Y. KÜÇÜK: Evet öyledir.

A. ÖCALAN: Oya bağıllığı da bence bu çağrıya orantılı olarak ortaya çıkmıyor. Bu büyük bir bağıllıktır. Sanırım biraz iyi hissettirdim, biraz kavattım. Bence artık tehlikenin büyüklüğünü hissediyorlar.

Y. KÜÇÜK: Kürdistan'da ayaklandıktan sonra Apo bağıllığı ortaya çıktı, değil mi?

kaçıyorlar? Onun için, "teröristtir, bir şey anlamıyorlar" demesinler. Devlet, o büyük başa söylüyorlar; "eğer sizde zırmak kadar merlik varsa, insanlıktan ıgne ucu kadar alınırsanız, gelin karışıklık oturalım ve konuşalım" diyorur. Ama Türkiye'de öyle adam yok!

Y. KÜÇÜK: Evet, çok güzel!

A. ÖCALAN: Bizi dilsiz braktılar ama, ben konuşmaya başladım. Madem onları dinli uzundur, gelsinler konuşalım.

Y. KÜÇÜK: Evet, bu söyledikleri-niz yükselcek ve o zaman konuşa-cak çıkacak.

PKK-MK ÜYESİ KAZIM KULU YOLDAŞ, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE ÖNCÜLÜK ROLÜNÜ HEP OYNAYACAKTIR!

Adı, soyadı: Kazım KULU

Kod adı: Şiyar

Dogum yeri ve tarihi: **Dersim, Tül köyü-Pirtarla mezarası, 1962**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1978**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Cizre**

1977-78 yıllarında Kürdistan'a taşınan ulusal kurtuluş düşüncesi ile tanışan **Kazım Kulu (Şiyar)** yoldaş, 12 Eylül darbisesine karşı çeşitli düzeylerde faaliyetleri yürüttü. 12 Eylül faşizminin estirdiği terör ortamında ulusal kurtuluş alanı inancını yitirmeden, yurtdışına çıkınca kadar kararlı ve azimli bir çabasının sahibi oldu.

Şiyar yoldaş, 1981 yılında partinin Lübnan'daki eğitim kampına girdi. Bu dönemde kadrolar yoğun bir çalışmanın içindeydiler. Buralarda pek çok eğitim kampı vardı. Kendi içinde örgüt olmakla birlikte Filistinli örgütle arka kamlarda çalışıyorlardı. Temmuz 1981 yılında 1. Parti Konferansı bu sahada yapılmıştı.

Çalışmalar düzenli yürüyordu. En çok ilgisi ulkeye gidecekler ve ülkeden gelenler topluyordu. Çalışmalar daha sonra **Mahsum Korkmaz Akademisi** adını alan Helve kampında yoğunlaştı. Ülkenin yeni gelenler bu kampa eğitim görüyorlardı. Ülkeye gidecek olan kadrolar da son hazırlıklarını bu kampa yapıyorlardı. Helve kampına yakın iki büyük kampımız daha vardı. Bunlardan Cephe Nidal'a ait olan kampa Dersim'den gelen kadrolar toplanmıştı.

12 Eylül darbesiyle birlikte Dersim bölgesiyle partinin ilişkisi bağları kopmuştu. Bölge kadroları uzun bir dönem işsizlik yaşamışlardı. Bölgede sorumluluk üstlenen **Sağır Cuma** bu durumu kullanarak doğru dürüst eğitim ve deneyimleri olmayan kadrolar üzerinde oynamış, bozgunculuk yapmış ve birçok kadronun imhâ olmasına yol açmıştı. Partinin 1981 yazında bu alanı yaptığı müdahale kısmen sonuç vermişti. Gidenler dinlenimleşmiş, yakatılmış, parti talimatlarının gerekleri yerine getirilmemiş. Partinin alean edilmemesi kanımlarını gören **Sağır Cuma**, kadroları kadriyle başbaşa bırakarak Almanya'ya kaçmıştı. Zorluk, kayıplar, eğitimsizlik ve yönetici kademe-ye yer alan bazılarının bilinci bozgunculuğa dağda bekleyen onlarca kadro arasında anlamış işi çekmişlerdi. Nihayet bütün tehlikeler göze alınarak Lübnan'dan Dersim'e kadar kurlan köprüyle, Dersim kadrolarının Lübnan'daki kamp-lara aktarılması sağlanmıştı.

Nidar kampına gelenler arasında Şiyar yoldaş da vardı. Sadece O değin **Vahap ÇOLAK (Mazlum Ho-**

ca), Ali Haydar ALTUN (Kara Ömer) ve daha pekçok kadro vardı. Şiyar o zaman henüz 18 yaşındaydı. Alimti ve boğuldu. Başta biraz ürketti, bu dolayı. Uzun yıllar partiden uzak kalmışlardı. Aynı ürkellik yeni gelenlerin çoğunda vardı.

Şiyar yoldaş gelişmeye açıldı. Kısa sürede büyük atılım kaydetti, teorik gelişmesi çok hızlı oldu. Askeri konulara yatkındı. Bu özellikleri hemen göze çarpardı. Yerel özellikleri en hızlı aşan kadrolardandı. O dönem gözünü Avrupa'ya dikenler çoktu. Hatta bu tasfiye anlayış o dönem Semir ve bazı kişiler tarafından gizliiden geliştiriliyordu. Özellikle Dersim'den gelen kadrolara bu yönlü vaatler verilmişti. Şiyar yoldaşın, ailesi Almanya'da olduğu halde hiçbir zaman bu yönlü bir talebi olmadı. O, yönünü Kürdistan'a çevirmişti, kampa elde ettiği olanakları bu yönlü hızla değerlendiriliyordu. Yıl 1982 idi. Filistinli örgütlerle ait tüm kamplarda kadrolarımız vardı. Filistinli güçleri fırıcata davanyor, parti kadrolarını ısrarla İsrail'e tutmak yerine yakın güney cephesinde tutmak istiyorlardı. Halbuki savaşın ayak sesleri gidecek yaklaşıyordu. İsrail, saldırı güçlerini gileme gereğini biliyormuyordu. Partimiz ise aceleci davanyor, kadroları Helve kampında toplamaya çalışıyordu. **Mehmet KARASUNGUR** yoldaş salt bu iş için Güney Lübnan'a gitmişti. Ancak çalışmalar başka akadrolara devrederek Doğu Kürdistan'a geçmek zorunda kalmıştı. Beyrut'ta bu çalışmalar yürütülüyordu. Şiyar yoldaş, Güney Lübnan kamplarındaydı. 1982'nin baharında, Almanya'dan abisi ziyaretine gelmişti. Mayıs ayının sonuna doğru nihayet İsrail'in beklenen saldırısını başlatmıştı.

Direniş cephesinde Şiyar bir kahramandı

Kahraman er meydanında belli oluyordu bir söz vardı. İsrail'in imha edici saldırıları karşısında da yaşanan bu olmuştı. Filistin örgütlerinde tam bir bozgun yaşıyorlardı. Bürokrat örgütlenmiş, salt dışa dayanak savaşına, enternasyonalizmi faydacı ve dar milliyetçi yorumu bozguna yol açmıştı, tam bir kaçış vardı. Burada savaş er olanla olmayanı meydana çıkarmıştı.

Partinin 70 kadrosu savaş cephesinde kalmıştı, İsrail'in ılgıtıttığı bölgenin içindeydiler. Göğüs göğsü yer yer çeşimlere devam ediyor-du. Savaş cephesinde kalan yoldaşların kurtuluş çok önemliydi. Filistinli komutanlar savaş cephesini terketmiş, Suriye sınırına yığılmışlardı. Yoldaşların alınakıti kendilerinden sorulduğunda "Kahramanca savaşılır, şehit olunlar" cevabını veriyorlardı. Böylesine büyük bir kayıp parti için çok büyüktü. Filistinli komutanların savaş cephesini neden terkettilerki genelde bütün parti kadrolarının kafasında soru işaretleri yaratıyordu.

Evet, yoldaşlarımız kahramanca savaşmışlardı. **Hasan (Emin YAŞAR)** yoldaş, cephane yüklü kamyon olumlu pahasına Sayda'ya sokmayı becermişti. Köprüyü geçmiş, hemen arkaından köprü, İsrail uçakları tarafından havaya uçurulmuştu. Hasan yoldaş, Sayda barikatlarında çatışarak şehit düşmüştü. **Hali ve Rahmi** yoldaşlar, Filistinliler uykuda terketmişlerdi. İki arkadaşımız

kaçanların da silâhını kuşanmış, dağ yerine mevazı, kuşatılan Beyrut'u hedeflemiş, Beyrut barikatlarında şehit düşmüşlerdi. Beş yoldaşımız da Güney Lübnan'da Selahaddin Eyyubi kalesinde şehit olmuşlardı. Bir grubumuz geri çekilirken yine Filistinliler kendilerini terketmiş, **Mustafa MARANGOZ** yoldaş yığılğıyla gruba klavuzluk ederken şehit olmuştu. İşte Şiyar yoldaş da bu gruptaydı. On arkadaşımız İsrail ordusuna, bir yoldaşımız da Lübnan ordusuna eline esir düşmüştü. Bu savaşta toplam on yoldaşımız şehit olmuştu.

Şiyar ve **Muhammed KARA** yoldaşlar yalnız kalmışlardı. Kaçan Filistinli askerlerin de silâhlarında albidikillerini almış, yönlendirildiği çözümlerdi. Lübnan'ın ortasında yükselen ve kuzeyden güneye uzanan dağlar çok yüksek, karlı ve etkeleri sık ormanlıktı. Geri çekilenleri soğuk, vahşi hayvanların ve İsrail askerlerinin yanısıra tehdit eden bir tehlike daha vardı: Savaşta tarafsız kalan Dürzilerin, köylerine uğrayan savaşçılara yakalayıp İsrail güçlerine teslim etdik çok oluyordu. Zaten ölümlü denilen olay çok uzlaşmıştı. Bir ortamda zevk için bile insan vurmak isten bile değildi. Şiyar ve **Muhammed** yoldaşların şehit olduğu haberi gelmişti. Bu intiba giderek yer ediyordu. Çünkü bir aydan fazla zaman geçmişti. Bu sürede partiye ulaşmayanların ya şehit ya da esir olma ihtimalleri çok fazlaydı.

Şiyar ve **Muhammed** yoldaşlar bir aydan fazla yürümüşlerdi. Görünmek için geceleri yürümüş, köylere girmiş, en sarp yolları tercih etmiş, geri çekilen yollarını kaybetmiş, aç kalmışlardı. Şiyar yoldaş, yaşının küçüklüğüne rağmen büyük bir inisiyatif sergilemiş, yoldaşına da öncülük etmişti. Dinlenmek ve yatmak için uçurumları tercih etmiş, düşmesinler diye ayaklarını ağacın gövdesine döllyap bağlamışlardı. Nihayet bir aydan fazla süren tehlikeli yürüyüşten sonra Suriye askerlerinin bulunduğu alana ulaşmışlardı.

Evet Şiyar yoldaş, Şura kentinde partiyle yeniden kucaklaşmıştı. Komutanları arın terketmiş, daha doğrusu kaçmıştı. Şiyar yoldaşlarıyla birlikte Nidal kampına geldiğinde, komutanı O'nu görünce benzi atmış, ağlamaya başlamıştı. Evet, savaşta korkağa ancak ağlamak düşerdi.

Şiyar yoldaş, Haftanın'ın güzelliklerine güzellik kattı

1983 yılının yaz ayıydı. Parti güçlerimiz Kuzey-Güney Kürdistan sınırına ıyice yerleşmeye başlamışlardı. 1982 yılının yaz ayında gerçekleştirilen partinin 2. Kongresi sonrasında ulkeye göçler ser bir biçimde başlamıştı. Parti taktiki gereği daha çok sınır alanına yerleşiliyordu. KDP ile partimiz arasında gerçekleşen bir ittifak vardı. Bu ilişkiye rağmen partimiz çalışmalarını öz örgütüne dayanarak yürütüyordu. Bu yerleşim döneminde, işbirlikçi-ihanetçi ve sosyal-söven güçlerden kaynaklanan kompolar sonucu 30 civarında değerli yoldaşımız şehit düşmüştü. Bu dönemde zorluklar çok fazla, dönem çok önemliydi. Süreci omuzlamaktan çekinenlerden ka-

çanlar da oluyordu. Her şeye rağmen sınıra yerleşmişti. Ülkenin çeşitli alanlarına silâhli propaganda hazırlık çekirdikleri yerleşmişti. Güçlerimiz daha çok Uludere (Haftanın), Çukurca (Kara-Büyük Zap), Yüksekova (Çeme Cüla), Şemdinli (Hayate) sınırlarına yakın bölgelerde üslenmişti. Ana kampımız Kuzey-Güney-Dogu Kürdistan üçgeninde Güney Lübnan'deydi.

Sömürgeci Türk devleti, güçlerimizin güneye yerleşmesini ve ulkeye yayılmasını önleyebilmek için 1983 Mayıs'ında sınırda büyük bir harekâta girişmişti. Üstün üzerine Habur'daki kamp Haftanın'ı kaydırmıştı. Haftanın, sınırdan başlayarak güneye doğru akan ve Habur'a kavuşan derin bir vadinden en kuzey ucuydu. Burada dört-beş yan dere birleşiyordu. Vadinin etekleri çok sık ormanlıktı. Adım başı kaynak vardır. Vadi meyvece zengindir. Lübnan'dan gelen grupların ilk vardıkları yerdi. Burada dinleniyor, yüklerini bir kısmını buraya, yıllarına devam ediyordular. Ya da Botan'a ve oradan daha iç bölgelere geçecek olurlardı Haftanın'den giriş yapıyorlardı. Giden her grubumuz Haftanın'ın güzelliklerine hayran kalıyorlardı. Tüm kamplarda beklemekten kurtulmanın ve ulkeye dönmek için sevinçini yaşıyor, çocukları gibi sevinçlerini dile getiriyorlardı.

Şiyar ve ulkeye giden yoldaşlar aynı grupta gelmişlerdi. Yol tehlikeli ve uzundu. Üzün bir bekleyişten sonra garibler yürümek kolay değildi. Üstelik herkes mermi ve yarıdan oluşan en az 15 kilo yükü de taşımak durumundaydı. Dönemin olumsuzlukları da vardı. Semir provakasyonu yeni çıkmıştı. Semir bölgesel zaafırla iten çıkmıştı. Az olmakla birlikte kulağ verenerler vardı. Ayrıca gruplardan kaçanlar da oluyordu. Bunlar grupları tehlikeler altına sokuyor, zorlukları boğanın kadroların moralini bozmay amaçlıyorlardı. Şiyar yoldaş Haftanın'e varırmaz Semir provakasyonunu, ihbarlatlarını ve alınması gereken önlemleri aktarmıştı. Dincti, ulkeye giriş yapmaktan son derece müteyyidi. Yerinde duramıyor, vadinin güzellikleriyle oynuyor, yarıpınalın binaların inşasına katılıyor.

Lolan, Sesinur denen Kürdistan'ın üç parçasının kesim alanına bulunuyordu. Oluğca stratejik bir yerdi. Coğrafyası mükemmeldi. Bölge Bradost aşiretinin denetimindeydi. Ancak kocaman vadide birkaç köy kalmıştı. Lolan'da ana yönetim kampımız bulunuyordu. Buradaki güçlerimiz sayış yüzün altını düşmüyordu. Pesmege dergisinin basımı da burada yürütülüyordu. Lolan'da kiş çok seditir. Karların yağdığı dönemlerde çevreye olan ilişkiler kette. Kişin çok siddetli geçmesi sonucu Lolan yolunda kar ve soğuktan ayaaklarını kaybedenler ve ölenler oluyordu.

Lolan'da en büyük sorun erzaktı. Erzak yaz aylarında bağlayarak biriktirilir. Pirinç, gaz, seker, tütün, yağ ve temel gerekşinimleri. Sabah, öğle, akşam pırnç lapası yeniliyordu. Şeker çok gitmesin diye çaylar kırtlama içilirdi. Una yüzde 40-50 oranında palmut katılıyor. Erzak sıkıntısı nedeniyle zaafırlar sürekli sorun çıkıyorlardı. Bizim gündemimize göre KDP güçleri oldukça bolluk içerisinde yaşıyorlardı. Bu durumu fırsat bilen bozguncu tipler

de vardı ve bunlar ortalığı karıştırmaya çalışıyorlardı.

Kampa 1983 yılı deneyimine dayanarak silâhli propaganda faaliyetleri hızla yürütülüyordu. Hayate, Zap ve Haftanın'de çok sayıda kadro birkimışti. Gruplar bölgelek temelinde hazırlanıyor ve plantamlar üzerinde çalışıyorlardı. Dersim grubunda bir şâns daha verilen **Sağır Cuma**, grupta problem yaratıyordu. Şiyar yoldaş da başta bu grupta yer aldi. Gelişmesi hızlı bir tempo izleyince daha sonra Botan hattındaki çalışmalara katıldı. **Süleyman ARSLAN (Hüseyin)** yoldaş, **Sağır Cuma'yı** frenleme ve denetleme görevini de yürütüyordu.

Büyük fedakarlıkların sergilediği bir kiş süreci daha aşılmıştı. Kiş süreci gerçekten çok ağırdu. Gaz bitince karlılık kalınıyordu, et yemekte kısıldı. Palamutun siyahlaş-tığı ekmeği ve sapı kırık kışaklara her gün bir tas pırnc lapası yemek gerekiyordu. Bir de bozguncular ortamı bulandırma çabasını sürdürüyorlardı. **Hamit AVCI** yoldaş, Doğu Kürdistan'da kampa pesmege dergisi için kağıt taşıyordu. Bunları ortaya koymakın amacı, direnişin hangi koşullarda geliştirildiğini anlaşılması ve kavranması içindir. Çünkü inancını koruyarak koşullara dayanmak bile büyük bir direniştir. Şiyar yoldaşın ve içinde yer aldığı gruptan büyük çıkışlar yapması bekleniyordu. Grupta yer alan altı kiş, ıgite girdikleri durumlarda partiyi yönetmişlerdi. Şiyar yoldaşın hem uyumlu hem de devrimci disiplin gevşetmesini anlayışla düşündü. Şiyar ve onun gibi kadrolar pratikte devleşirken, zaafı olanlar çeşitliler ve ihanete sapıtlar.

Eruh Baskını komutanlarındandı

1984 yılı bahar aylarında Şiyar yoldaş bir grupla birlikte Botan bölgesine gitti. Ağıt yoldaşın yandaydı. Ağıt yoldaşın bulundugu yer her de mutlaka eylem vardı. 22 Temmuz 1984 tarihinde uke iki MK toplantısında atılan karar alınmıştı. Karar doğrultusunda plantamlar ve talimatlar hazırlanmıştı. **HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan-Kürdistan Kurtuluş Birliği)** adıyla silâhli propaganda çalışmaları başlatılacaktı. Plan gereği Eruh, Şemdinli ve Çatak ilçelerine baskın eylemleri gerçekleştirilecekti.

Ağustos ayı başlarında Pervani'nin Ömryanus köyü ormanında karar Ağıt yoldaş ulaştırıldıydı. Şiyar yoldaş da yandaydı ve yuzlerini sevinç kaplamıştı. Ağıt yoldaş Şiyar yoldaş oldukça güvenirdi. Bu nedenle pratikte yarıdan ayırmıştı. 12 Ağustos günü Eruh'a bağlı Avasl (Tünekpın) köyünün üstünde Çıraw dağında Ağıt yoldaşın komutasındaki birlik toplanmıştı. Çıraw enin bir dağdı. Bolyege egemendi. Eruh'da kaçan uzanıyordu. Ağıt yoldaşın birliği, hazırlıkları yetersiz olmasına rağmen kararlıydı, ne pahasına olursa olsun baskın gerçekleştirelecek, parti karları yerine getirilecek, Kürdistan halkının kaderini değiştiren atılım gerçekleştirilecekti. Ağıt yoldaşın yandaydı üç grubun komutanları **Mustafa YONDEM (Gürdiz), Mehmet SEVGAT (Bedran)** ve **Kazım KULU (Şiyar)** yoldaşlar vardı.

Karar sloganlarıyla karşılanmıştı.

Hem heyecan ve hem de aşırı sevinç vardı. Askeri tören yapıldı. Bu silahlı propaganda birliğinin ilk marşımıydı. Eruh ve Şemdinli eylemleri başarıyla ve kayıp verilmeyen gerçekleşmişti. Hazırlıkları yetmediginden Çatak başlatılmıştı.

Eruh baskını mükemmel olmuştu. Bölüğün kapısında nöbetçi vurulmuş, kışgırlardaki tüm askerler esir alınmıştı. Bu sırada dışarıda olan subay ates etmiş, bir gerilla elinden yaralanmış. Şarj ve yarındaki birkaç gerilla ateşin geldiği tarafa kurşun yağmuruna tutulmuşlardı. Sabah olduğunda sömürgeci subaylarının derin deşik olan cesediyi karşılaştırmışlardı. İlçe uzun bir süre silahlı propaganda birliğinin denetiminde kalmıştı. Birlik el koduğu silah ve cephaneyle birlikte binlerce askerden oluşan düşman operasyon birliklerinin kuşatması yarılmıştı.

15 Ağustos'ta tarih yapılmıştı. Kuşkusuz PKK ve güçlü önderliği bu atılıma damgasını vurmuştu. Ama bizzat baskını gerçekleştirenlerin büyük cesaretlerinin tarihi yılının rolü de çok önemlidir. Bu tarihi baskını eylemini gerçekleştiren **Ağit, Erdal, Bedran, Çetin AKKURT ve Fernhan** yoldaşlar şehit oldular, bazıları esir düştü, bazıları da daha sonraları bu mücadeleyi yürütemediler. Bu tarihi atılımın kalan son ıki mirasçısından biri Şıar yoldaşlarıdır. Şıar yoldaş atiki Botanlık olmuştu. Kurtçeyi çok iyi öğrenmiş, bölge halkının geleneklerini içinde emişti. Bölge savasçılarını O'nu çok sevmişlerdi. Bu sevgiyi her zaman farketmek mümkün. Eruh baskınından sonra Botan'da sömürgeci güçlere karşı bir dizi eylem yapılmıştı. **Çetin AKKURT** yoldaşın şehit düştüğü Gundike Melle (Mili) karakol baskını, Beyüşşebir'e 1 uzbazı ve 3 askerin öldürülmesi sonuçlanan pusus eylemi, Uludere, Eruh, Cizre ve Şirnak'ta bir çok eylem daha örnek olarak belirtilebilir. Bu başarıları eylemlerin çoğunda Şıar yoldaş yer aldığı gibi, bir kısmı eylemlerde doğrudan örgüti ve komutanı. Buna hemen her gün sömürgeci askeri güçlerle karşılaşma ve şu ya da bu şekilde çatışmaları eklemek gerekir. Her gün yaşanan eylemleri ve çatışmaları deney gerillayı büyük tecrübe sahibi yapıyordu. Ama her şeyden önce inanç olarak güçlü, uyumlu ve fedakar olmak gerekiyordu. Bunların tümü Şıar yoldaşına mevcuttu.

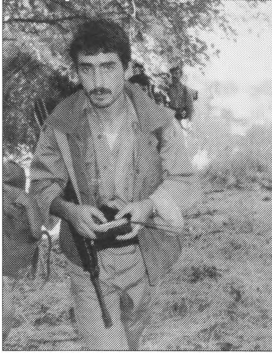
Mardin Bölgesi askeri komutanıydı

1984 yılının Aralık ayında yapılan ülke ıki MK toplantısında, 15 Ağustos Atılım'ın kazanımları değerlendirilmiş, ERNK'nin kuruluşu ve silahlı propagandanın yaygınlaştırılması silahlı birimler yoluyla gerekçe gösterilerek karar alınmış, 1984 pratigünde üstün basıncı gösterileri gerçekleştirilmiş. Terfi alanlardan biri de Şıar yoldaş. Mardin bölgesi askeri komutanı yarıldı. Komutanlığına atanmıştı.

1985 ıki, gerilla birliklerimizi kötü yakalamıştı. Düşman operasyonlarının ardı arkası kesilmeyordu. Türk sömürgeci ıki koruculuğu gültülemeye başlamıştı. Ayrıca ıpişmanlık yasası çıkmış, ihanete davetiyeyi vermişti. Yüğun kar yağışı adam atamaz duruma sokmuştu birliklerimizi. Toplantı kararları ve taktiklerini birimlere kavuşturuluyordu. Birdenbire kayıplar da artmıştı. Sason, Şıvan, Eruh, Diyarbakır, Bingöl ve Adıyaman'da gruplarımız darbe yemiş ve çok değerli kadrolar şehit olmuştu. Aslında MK yedeklerinin hemen hemen tümü şehit düşmüşlerdi. İhanetini bu sonuçta büyük bir rolü olmuştu. Sason'da Ali Ozansoy,

Botan'da Mustafa Çimen, Çatak'ta Müslim'in ihaneti büyük tahribatlara yol açmıştı. Kadrolar, düşman askerleriyle, ihanetle ve karla boğuşuyorlardı. Şıar, Erdal, Bedran vd. birçok kadro bu zorluklara karşı eşsiz bir bağlılık ve direnci sergilemişlerdi.

Şıar yoldaş Mardin'de şanssızlık bekliyordu. Daha görevle başlanmanın ilk günlerinde Midyat alanından, geniş düşman operasyonuyla karşılaşılmışlardı. Mehmet (Hüseyin) yoldaş, düşman subayını öne fırlatarak karşılamış, attığı ilk kurşunla yere sermişti. Ancak Mehmet yoldaşın vücudu da düşman kurşunlarına hedef olmuştu. Mehmet yoldaşın şehadeti geçici bir du-

raksama yaratmıştı. Elinde BKC olan Şıar yoldaş, silâhın namusunu düşman askerlerine yöneltmiş, onları kurşun yağmuruna tutmuştu. Düşman çok sayıda kayıp vermiş ve operasyon boşa çıkmıştı.

Şıar yoldaşın sorumluluğu büyü-müş-tü, komutanı şehit düşmüş, onun yerine komutayı ele almıştı. Şıar yoldaş zor anlarda, asi karar verimisi gereken anlarda asla duraksama göstermiyordu. Nitekim Mehmet yoldaş şehit düştüğünde de tavrı böyle olmuştu, 150 mermilik şeridi düşman askerlerinin üzerine boşaltmadı tereddüt etmemişti. Komutanların yerinde tavrı ve yönetime şekli, cesareti savasçılara bir arada tutulmaya sağlayan, cesur kılan en önemli kuşullardan biriydi. Şıar yoldaşın askeri sorumluluk yaptığı Mardin bölgesi, 1985 yılı yazı ve sonbaharı boyunca ülke genelinde yönetimde yaşanan daralmayı yaşamadı. Mardin'de hem eylem oluyor, hem halk kitlesel olarak mücadelelerini ıke çekiliyor, hem de gerilla salırlarına katılmak çok oluyor.

1986 yılı başlarında kongre hazırlıkları ıki kadrolar Lübnan'a çekiliyordu. Gelen kadroların büyük çoğunluğu maynı sınırlara vurarak ve zaman zaman çatışarak geçmişlerdi.

Ağit yoldaş, geçiş süresinde ortaya çıkan yetersizliklerin aşılması için Botan'da bekleyip, birimleri düzenlemeye ve eylem örgütlemeye zorunda kalmıştı. Bu görevleri yerine getirirken Ağit yoldaş şehit düşmüş-tü. Bu kayıp bütün kadroları etkilemiş-ti. Bu etki şöyle yansıyor-du: Daha çok gücümüzden, daha çok eylem yapmak ve Ağit yoldaşın daha iyi temsil etmesi gerekirdi.

1986 yılının Ocak ayıydı. Lübnan'ın gelenlerini ev sahipliğini yap-mayı, sığınaklarda sağlıklı barındır-mayı ve sınırlarda güvenli ıki çeşlelerini sağlamayı Mardin bölgesi üstlenmişti. Bu görevlerini tamamladıktan sonra Şıar yoldaş, **Abdullah (Haci) (Saleh), Hamit DAĞTEKİN (Asvan) ve Veli YAŞAR (Değil)** yoldaşlarıyla birlikte sınırı çatışarak geçmişlerdi.

Ülkeden gelen kadrolar 15 Ağus-

tos deneyiminden geliyorlardı, Lübnan'daki Helve kampı savasçı dolmuş-tu. Avrupa, Libya, Lübnan, Güney Kürdistan ve Güney Kürdistan'ın sınır bölgelerinden gelenlerin ardı arkası kesilmeyordu. PKK halkı kazanmıştı. Ülkeden gelen kadrolara çok büyük görevler düşüyordu. Hem deneyimleri irdelemek, hem de mücadeleye yeni katılanlara 1982-86 derslerini anlatmaları gerekiyordu. Koruculuk, özel savas, baskın, pusus, sığınak yapımları vs. tüm konular pratik deneyler ışığında anlatılmıyordu.

Şıar yoldaş kamp yönetimi birimindeydi. Askeri eğitimde **Veli YAŞAR, Hamit DAĞTEKİN, Gani ERKAN, Mustafa ÖMÜRKAN, Şıar Ömer, Abdullah EKINCI, Abdullah AVCI** yoldaşlarının yanı sıra Şıar yoldaş da ders veriyor, askeri taktikleri öğretiyordu. Kamp ortamı dylesine canlan-mış-tı ki bunun ifade edilmesi bile oldukça güç-tür. Diğer yandan hızla bölge raporları ve broşürler hazırlanıyordu. Yapı olağanüstü bir üretkenlik, kadrolaşma ve kitleselleşmeye evresine girmişti.

Bu çalışmalar yürütülürken bütün kadroları etkileyen bir olay yaşandı. Şemdinli baskını komutanı **Gökçüklük Ali (Abdullah EKINCI)** intihar etmişti. Ali arkadaş kafasına kurşun sıkarak bitişikteki kapısı odada Şıar yoldaş kitabı okuyordu. Mermi kapı aralığından duvarı sıyrarak Şıar yoldaşın üstünden geçmiş, duvara saplanmıştı. Bu intihar olayı Şıar yoldaş çok etkilemiş. Bizde ölüm her çatışma ortamlarında oluyor. Bir devrimcinin bu tarzda ölümü yadsın-ıyor, kabul görülmüyor. Şıar yoldaş büyük bir heyecan içinde koşarak "Ali kendini vurdu" demişti. Belli ki bir savasçının, sevdiği bir arkadaşının bu şekilde arkadaşlarını terk etmesini kabul etmiyordu.

Şıar yoldaş kongre hazırlıklarına aktif bir şekilde katıldı. Büyük bir sorumlulukla çalışıyordu. Nihayet hazırlıklar tamamlanmış, kongreyi başarıyla gerçekleştirmeye işler gelip dayanmıştı. Kongre Kürdistan tarihini en yetkin toplantılarından biri oluyordu. Kongre sadece Helve kampında yapılmıyordu. Lolan, Avrupa ve ülke birimleri bölgesel konferanslar, tartışmalar ve raporlarla kongreye katkı sunuyorlardı.

Kongrenin en yetkin evreleri ya da gereklerinden biri eleştiri-özeleştiri platformlarıydı. Mülaka her kadro bu sınavdan geçmeliydi. Eleştiri-özeleştiri platformları eksikliklerden anınma ve yetkinleşmeye uygulamıştıydı. Şıar yoldaş da bu sınavdan geçmiş, alının aldığı güçle-nerek sınavı başarıyla vermişti.

1986 yılının sonlarına doğru gi-derken kongre bitmişti. Kampta hummalı bir çalışma devam ediyordu. Kongre kararları doğrultusunda broşürler, broşür planları hazırlanı-yordu. Kadrolar artık ıkiye doğru yoli almaya başlamışlardı. Şıar yoldaş aktif olarak bu çalışmalara katıl-dı, birçok broşüre damgasını vurdu, özellikle Botan'ın fethi planının hazırlanmasında büyük katkısı oldu. 1987 baharı kadroların ardı arkası kesil-meyen gruplar halinde ıkiye aktarıldığı dönem oluyordu. Şıar yoldaş da sırasını bekliyordu. ıkiye tekrar dönmenin sevinci ve heyecanı vardı. Bu arada efsiklikler de oluyor, kayıplar da ortaya çıkıyordu. Çünkü düş-man da tüm gücünü harcarsak yeni atılımları başarısız kılmak istiyordu.

Şar Ömer komutasındaki Adıyaman biriminin ıkiye girişinin ilk günle-rinde şehit olması, atılım başında karşılaşılan en büyük şanssızlıklar-dan biriydi. Ancak müdahale ve ıkiye giriş başarıları olmuştu. 1987 yazında düşman felfe edilmişti. Kürdistan'da kitle kabarmaları ortaya çıkmıştı. Çetecilik tikanmıştı. Kıran kıran bir savas sürüyordu.

Kürdistan'da ölümler bir kaza gibi olmuştu artık. Mücadele ge-liştirici şahadetler de fazlalaşı-yordu. Bu Kürdistan'da neredesey-e bir yasa olmuştu. Düşmanımız çok barbar. Halkımızın işe ciddi örgüt-lenme ve savas sorunları vardı. Kadrolar, savasçılar bir an gelebilecek saldırılarla yavuklu olduklarını çok iyi biliyorlardı. 1987 yaz atılımında da birçok değerli militan görkemi direnilebilir şehit düştü.

Şıar yoldaş da 1987 yılının yaz ortalarında ıkiye giriş yaptı. Botan alanında 1987-90 tarihleri arasın-da ıki gelişmelere damgasını vurdu. Cudi alanında komutanlık yaptı. Cudi, Cizre, Mışare'ye kadar uzanan hat üzerinde sayısız eylemlere komuta düzeyinde katıldı, savasçılara eğitti, örgütledi, halkla bütünleşti ve topyekün bir halk direnişinin geliş-tirilmesini teminledi attı. Cudi de yetiştirdiği çok sayıda kadro ve savasçısı mücadelelerin ihtiyaç duyulan alanlara aktardı. Botan hattın-da bir komandı. Bu nedenle sorumluluğu büyüktü. Edindiği deneyimler ve yıllarca birlikte savasçılı yoldaşlarının şehit olması yaşıncı küçük-ölümün rağmen sorumluluğunu art-tırmıştı. İnsan temsil etmesi zorun-duydu. Komutan Şıar, Ağit yoldaşın yaptığı Botan'da savasçısı, düşmana aman vermiyordu. Onca çatışma ve binlerce askerle yürütülen operasyonların rağmen yasama büyük bir cesareti, deneyimin sonucuydu. Şıar yoldaş aktif yaşayan bir direniş tarihi olmuştu.

Helve'yle son kucaklaşma, Botan'dan Dersim'e, Dersim'den Botan'a yolculuk

Şıar yoldaş 1990 yılının ilk aylarında tekrardan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne, yani Helve kampına gitti. Akademisi her zamanki canlılığını yaşıyordu. Kürdistan'ın Güney, Doğu ve Kuzey'inden gelen kadro ve kadro adaylarının yarınsı Avrupa'dan, Libya'dan ve daha birçok ılkeden gelen kadrolarla dolmuştu. Eğitimler yoğundu. Aynı zamanda 4. Kongre hazırlıkları da sürdüriyordu. Şıar yoldaş askeri ve siyasi eğitimlerde en faal biçimde yerini aldı, kongre çalışmaları katıldı, ıkiye pratiğini, savas sorunlarını değerlendirdi, ırdedileği sorunları ortaya koydu.

1990 yılının yaz süreciydi. Kong-re ılkede gerçekleştireceğinden do-lay hazırlıkların çok daha güçlü ve sağlıklı yürütülmesi, güvenli ıki gerçekleştirilmesi gerekiyordu. Bu çalışmalarda yer alması gerekeler-den biri de Şıar yoldaş. Çünkü uzun yıllara dayanan savas tecrübe-si ve pratiği vardı. Bu amaçla Güney Kürdistan'da doğru uzun ve zorlu bir yolculuk gerçekleştirildi.

Güney Kürdistan kamplarında yaşam her zamankinden daha çok hareketliydi. Uzun bir süreçten sonra kongre hazırlıkları tamamlanmış, ılkinden hemen hemen bütün bölge-lerinden gelen delegeler katılmıştı. Kongre başarıyla tamamlandı. Ancak oldukça çekilmiş de geçti. Yıllardır zindanlarda partinin canıya konulan tasfiye teki, altan alta partiyi, direniş-i ve gerillayı tasfiye etmenin çalışmaları

rını sürdürmüş, gerillanın tasfiyesi için dayattığı anlayış net bir biçimde orta-yaza çıkmıştı. Provokasyon partiyi ele geçirilmiş mantığıyla geçireni erke-ken ele vermişti. Kongre dönemi ve sonrası süreç, tasfiyeciliğe karşı mü-cadelelerin verildiği ve etkisizleş-tirdiği süreç olmuştu.

Kongrede Şıar yoldaş MK üye-ligine seçildi. O dşiley, tırnağıyla en yillık savas çatışmalarla dolu ge-çen pratiği içinde cekişerek bu görevle varmış ve layık görülmüş-tü. O, Ağitlerin, Erdallların, Bedranların mirasçısıydı.

Kongre sonrası süreçte, kongre-den alınan kararların uygulanması için yapılan görevlendirmeleri Şıar yoldaş Dersim Eyalet sorumluluğuna üstlenmişti. Bu temelde Dersim'e kadar yine zorluk ve çatışma-lara geçen bir yolculuk süreci yaşan-dıktan sonra on yıldır görmediği Dersim dağlarına kavuşmuş oldu. Şıar yoldaş, bir buçuk yıldan fazla bir süre Dersim'de kaldı. 1991 ve 92 sürecinde Dersim'de yaygın eylemselliğin yaşanması, eylemlerin yendi-den canlanmasını ve olumsuzlukların bertaraf edilmesinde önemli rolü vardı. Dersim'de de başı dik, gururlu ve kendinden emindi. Heybetli du-ruşu bile düşmana meydan okuma-nın ifadesiydi. Buna hakkı da vardı. Ağit'in hem öğrencisi hem de yoldaş-ıydı. Nice çatışmada düşmana geyken dersi vermiş, nice baskın operasyonunu boşa çıkarmıştı. Eruh baskınından en son kalan ıki yığıl militalardan biriydi. Dersim dağlarında yoldaşlarıyla omuz o-muzda savasçı. Ama görev gereği birbirlerinden ayrılmak zorunda kaldılar. Ama ulusal bağimsızlık ve kurtuluş için yürütülen savasımızda ayrıllıkları görev ve sorumlulukları gereği kaçınılmazdı. 1992'nin yaz aylarında ayrıldılar. Bu kez Dersim'den Botan'a doğru bir yolculuk başladı. Şıar ve beraberinde ıki yoldaşlar grubu Botan'ın güzelli-leriyle buluşmanın mutluluğuna, sevincine yaşıydılar.

Şıar yoldaşın şahadetinden sonra bazı yoldaşlar Seyit Rıza'nın toru-nu, Dersim aslanı tanımını kullandı-lar. Şıar için. Bu tanım bize yeter-siz. Evet Şıar yoldaş Seyit Rıza'nın torunuydu, ama aynı zamanda tüm Kürdistan'ın evladıydı. Şıar yoldaş sadece Dersimli değildi. O Güney Kürdistan'da, Botan'da, Mardin'de özeleştireli, burularda olgunlaşmış, özellikle burularda biçimlenmiş-ti. Burulardaki halkı ele kaynaş-mış, suyu, diğ, gelenek, kültürü ve yemeğiley, onların kopmaz bir parçası olmuştu.

Dersim, Filistin, Haftanın, Lolan, Botan, Mardin, Lübnan, tekrar Mar-din, Botan ve Dersim, en son olarak da Botan. Tam on ıki yıl sık savas, yüzlerce yoldaşın şahadetine tanık olmak, ihanetle yaşıyca yaşayarak onun altlemek, 18 yaşıandan bas-layarak her savasımız. Evet Şıar yoldaş on ıki yıl kaygı, ödün, olgunlaşma bir tarifi, militanlaşmayı, hep eylemli. O'nunla taiki ki gururlan-lar. O'nun doğuran annesi, O'nun bütünen partisi, O'nun besleyen cefakar halkı O'nunla gururlanacaktır.

Tüm Kürdistan halkı, özellikle de Kürdistan gençliği, Şıar yoldaşın yaşam ve mücadelesini iyi bilmelirdi. Her şeyden önce Şıar yoldaş ıki tanınmalıdır. Çocukluktan büyüyen savasçılığı, bilinci, kaygısı ıciye bilmelirdi. O'nun yavuklusu, inancı, evi, ekmeği hep halkı, partisi ve ılkisi Kürdistan oldu.

Şıar yoldaş, her okunması, yo-lunda yürünmesi gereken bir ders, yığıt bir insandı. O'nun ıki anlamak. O'nun yolunda yürümek, O'na layık olmanın yegane yoludur.

Gazetemizin Dersim'de 1991 yılı ortalarında Kazım KULU yoldaş ile yaptığı bir röportaj:

Partimizin öncülüğünde yürüyen bu savaşımın bizi zafere götüreceği kesindir

-Siz 4. Ulusal Kongre'ye katıldınız ve kongre kararlarını taşıyarak görevlendirilerek bir müdahale grubu ile Dersim alanına geldiniz. Biraz bu süreci değerlendirebilir misiniz?

Tabii, kısaca şunu belirtebilirim: Özellikle önemli siyasal gelişmelerin yaşandığı bir ortamda 4. Ulusal Kongre süreci yaşanıyor. Bu gelişmeler çok çeşitli yönleriyle kongre çözümlemelerinde ortaya konulduğu için bunları fazla ayrıntılarıyla değerlendirmek gereğini görmüyoruz. Fakat şu gerçeği her yönüyle yakalayabiliyoruz: Özellikle Parti Önderliği'nin çözümlemeleri bu konuda bizi aydınlatıyordu. Mücadelemiz açısından önemli tarihsel fırsatlar doğmuştu. Bir yandan 2. Ulusal Konferans'ta ülke içinde mücadeleleri yaşadığı sorunlara önemli çözümlemeler getirilmiş, bu sorunlar aydınlatılmış, gerçek anlamda engellerin aşılması yönünde yöntem netleşmiş, öte yandan halkımızın büyük serhildanlarına süreç etkin olarak girmesi durumu yaşanıyor. Diğer bir etken olarak da Korfêz bu anlamın ortaya çıkmasıyla birlikte, özellikle Güney Kürdistan'da ve yine ülke içerisinde önemli gelişmelerin yaşanması gerçeği vardı. Bunun bunları önemli durumlardı.

Burada ciddi bir engel olarak şu ortaya çıkıyordu: Öncü, mevcut siyasal gelişmelere hazır duruma getirilmeliydi. Bunun için 2. Ulusal Konferans çalışmaları bizzat Parti Önderliği'nin denetiminde yürütüldü ve bunlar önemli bir seviyeye ulaştı. Dolayısıyla 4. Kongre ile birlikte bunları somutlaştırmak, özellikle öcü düzeyinde nitelikli sonuçlar almak; bunun için sağ savunma, pasif, feodal komplo, burjuva liberal eğilimin önünü almak, bu anlamda merkezi düzeyde başlayan yeniden bir düzenlemeyi yaşamak kesin bir gereklilik olarak ortaya çıkıyordu. Çünkü şöyle bir duruma parmak basmak gerekir: İki milletlilik ve küçük-burjuva reformizmi süreç cevap verecek duruma değildi. 1975 ve 1988 yenilgisi, Kürdistan toplumu içerisinde bu önderliğe karşı büyük bir güvensizliği yaratmış. İkinci bir durum ise Irak'ın Kuveyt'e müdahalesi ile birlikte Kuzey Kürdistan'da bir boşluk doğmuştu. Yine aynı şekilde serhildanların gelişmesi ve gerillada yaşanan tıkanıklığın ortadan kaldırılması için kongrenin önemi bir dönüm noktası olarak mutlaka rolünü oynaması gerekiyordu. Ki bu süreçte 4. Kongre çalışmaları, bu tarihsel fırsatları ve boşluklardan da faydalananak, bir tarafta 2. Konferans belgeleri ve çözümlemeleri aktarılar ve önemli bir müdahale gücü ükleye aktarıyor, diğer taraftan ülke içerisindeki önemli yönetici güçler bu alanda toparlanıyor, böylelikle yine dönemde atılım sağlayabilecek önemli bir potansiyele birlleşiyor. Ortada önemli bir fırsat vardı. Bunlar tarihsel önemdeki fırsatlardı.

Parti Önderliği'nin bizzat fiili yönlendireciliği bu süreçte bu şekilde etkin bir müdahale yapıldı. 4. Kongre çalışmaları bu fırsattan faydalanılarak yapıldı. Diğer tarafta özellikle tarihsel atımlarına karşı karşıya getiren fırsatları yakalamak, değerlendirmek durumu vardı. Yine içteki engelleri ortadan kaldırarak bu gelişmelerin başta kendi parçamızda, daha sonra diğer parçalarda önemli oranda öncülük yapabilecek bir du-

ruma gelecektik. Nitekim bunlar başlandı. Bu sürecin nasıl geliştiği ayrıntılarıyla beraber biliyoruz. Dolayısıyla kongre platformunda dört yıllık pratik, yani 3. Kongre sonrası dönemin pratiği iyi bir idarelenmeye tabi tutulurak, bu konuda gelişmenin önünde engel olan feodal komplo, eğilim, inkisap olarak burjuva liberal eğilim, üçüncüsü olarak da arada kalan ve büyük bir kesimi içine alan ortayolu eğilimin etkilerine karşı etkin bir savaş yürütülerek önemli oranda öcü örgüt netleştirilmiş, savaş öncülüğü yapan militan kadrolar savaşta hazır hale getirilmiş ve içine girilen düzenlemelerle dengeli bir şekilde atılımı hazırlayacak bir konuma gelmiştir. Bu bizim tarafımızdan yakalanmıştır. 4. Kongre ile beraber bu eğitim sahipleri mahkum edildi. Gerek feodal komplo, eğilim, gerekse burjuva liberal eğilim bu şekilde mahkum edilerek, çalışmaları önemli oranda parti öncülüğüne kavuşturma işi sağlama alınmış oldu. Bütün bu gelişmeler birlikte bu süreç tam kapanmadı. Daha değişik biçimlerde savaşım devam edecektir.

Bu dönemde Parti Önderliği'nin talimatıyla Dersim Eyaleti'ne müdahale edecek birlik oluşturuldu ve eyalette hareket edecek birlik olarak hazırlandı. Parti Önderliği'nin talimatıyla kişi mevsimi başlarında harekete geçilmeye gerekliyordu. Nitekim bu talimata uygun olarak güçlerimiz hazırlayıp, belli bir bilgilenme ve sonra talimatı zamanında yerine getirebilmek için hızla harekete geçti. İki hareketime Şubat ortalarında başladı. Aynı zamanda ülke içine kongre belgelerini taşırmakla görevli olan birimdi. Çünkü ükleye ilk giren bizlerdik. Dolayısıyla kongre belgelerini tüm eyalet güçlerine aktarmak, bir anlamda bizim omuzlarımızı yüklenmişti. 35 kişilik bir sayıya ükleye giriş yaptık. Daha sonra ülke içine bulunan birim üyelerini de toplayarak Mart başlarında Bata alanından ayrıldık. 22 Mart'ta Diyarbakır Eyalet güçleri ile birlleşerek 45 kişilik sayıyaızın 20 kişilik donanımı bir takımı eyalette bıraktık ve 25 kişilik güçle harekete geçtik. Nisan'ın başlarında Dersim alanına giriş yaptık.

Nisan'ın ilk haftasında Bingöl sınırından başlayıp Dersim-Nazımiye sınırında biten çatışmada iki yoldaşımız şehit vererek ve düşmana da önemli kayıplar verdirerek, eyalette 23 kişilik bir sayıya başarılı bir giriş yaptık. Eyalet birimleriyle görüşmeye işe Mayıs başlarında rastlar. Eyalet güçleriyle birleştikten sonra, eyaletin çalışmaları düzenleme, 4. Kongre kararlarını uygulama, eyaleti kongre kararları doğrultusunda hazırla harekete geçtik, güçlerimizi örgütleyip işbölümüne tabi kılma temeline de bir dizi görevlerimiz yerine getirmek için arkadaşlarımızla çalışmaları başladı. Tarih Mayıs'ın ilk haftasıdır. Kısaca bu biçimde belirtebiliriz. İşte, ülkenin en uzak eyaletine bu şekilde ulaşımaksızın aslında dönemim en önemli görevlerinin ilk adımı başarılı oldu. Çünkü önemli oranda kaçıp saklanarak alınamıştı. Belgeler çalışması taşınmış, güçlerimiz önemli bir kayıp vermeden alana başarılı bir giriş yapmıştı. Yine üç gün üst üste yaşanan çatışmalarla beraber kongrenin ilk esitileri eyaleti üzerinde bu şekilde estirildi. Ve eyaleti üzerinde de hemen hemen tüm güçleri harekete geçiren, halkı ve tüm arkadaş yapısını harekete geçiren bir rol oynadı.

-Eyalette ulaştığınızda yoğun çatışmalı bir durumu yaşadığınızı belirttiniz. Bunları biraz daha somutlaştırarak anlatabilir misiniz?

Birliğin bu tarzda ükleye girişi ve ükleye baştan başla katetmesi başlı başına tarihsel bir olay bize göre. Her şeyden önce iki defa böylesine

lar da boş mevziler etrafında çember atmaya başladılar. Biz de böylece çekilerden alandan uzaklaştık. Alandan uzaklaştığımızı farketmişlerdi. Dolayısıyla hiç tahmin etmedikleri sahalarda gizlice, biraz da iç disiplin kurallarımız siki yoluylaarak geçtik. Fakat sorun Peri Suyu'nu geçmekti. Tüm köprülerin tutulacağı biliyor-

Ali Güneş ve Kazım Kulu yoldaşlar

büyük birliklerle, o iklim koşullarında ülke başlatma başa geziliyor. Elbette görebini büyüklüğü, gövemi yerine getirilmesi gereğine inanmamız ve Parti Önderliği'nin emrini mutlaka yerine getirme bilincimizden dolayı bunun önemini iyi idrak ediyorduk. Dolayısıyla Botan'dan başla beraber birçok tehlikelerle karşı karşıya geldik. Fakat bunların hepsini başarıyla atlattırmış biraz bildik. Şunu belirtebiliriz: Asıl olarak eyalette ilk girdiğimizde Bingöl-Karacakon sınırında hareket tarzında bazı eksiklikler olmakla beraber, asıl olarak bir ihbar sonucu yermiş keşfedildi. Gündüz, düşman tarafından kuşatmaya alınmış istendik. Helikopterin havada dolmasıyla anladık, daha sonra etrafımıza çember atmak istendik girdik. Ve hemen gündüz manevra yapmaya başladık. Saat 12.00 civarında 25 kişi ile ovada manevra yapmaya biraz mecburdük. Çünkü taktik şuydu: Çatışmayı ne kadar geçirirsek o kadar doğrudur, ne kadar az zamanda az mermi harcarsak o kadar doğrudur, çünkü ihtiyatlı olmak zorundaydık. Eyalet güçleri ile herhangi bir bağlantı umudumuz yoktu. Dolayısıyla çatışmayı ne kadar geçirirsek o kadar önemliydi. Bunun için manevra yaptık, gündüz saat 12.00 sıralarında. Fakat düşman, hava yağmurlu olduğundan dolay i lerimizi biliyorrdı. 25 kişilik olduğumuzı farketmişti. Bundan dolay çatışmayı dört saat kadar geçirdik. Bu önemli bir durumdur. Dört saat süreyle çatışmaya girmişti. Daha sonra, hemen Karacakon'ın arka tarafındaki tepelik bir noktaya mevziledik. Mevzilenmeye beraber düşman hala istendikliği takip ederek üzerimize gelmeye çalışıyordu. Tam bu sırada helikopterimiz üzerimize geldiğini gördük. Burada helikopter BKC ile vurdu. Ve helikopter Karacakon merkezine düştü. Bundan sonra, bütün yermizi keşfetmişti ve çevre sahamızın tutulacağını çok iyi biliyorduk. Böyle bir durumda kuşatma fırsatı vermemeliydik. Bunun için düşmanı boş mevzilerin etrafında çember atmasını sağlatarak gizlice hile yapıp oradan uzaklaşmamız gerekiyordu. Öyle yaptık, çekildik. On-

Hakim tepelerin doğru hareketi. Sabahın şafakıyla beraber hareketi geçtirmiş düşmanın köyleri tuttuğunu gördük. Düşman hemer arkamızda bir koldan üstümü çember çıkarmıştı. Böylelikle bizi kuşatmaya almak istiyorlardı. Bu durumda yapacağımız bir şey vardı. Düşmandan önce tepeye varmak. Düşman koşarak tepeye yaklaşıyor, biz koşarak tepeye yaklaşıyoruz. Fakat onların avantajı vardı. Bir yorgun değillerdi, iki aç değillerdi, üç yokuş değillerdi. Biz işte bu üç dezavantaja sahiptik; yuksuk, açlık, çok yorgunduk. Bu durumda arkadaşlarımızın iradesine muazzam yüklen-dik ve zorlandık, mutlaka önce biz tepeye ile geçirmeliydik. Harekete geçtik. Biz yürüten iki parça şeker, biraz da yeni çıkan kıyık diye bir ottu. Bu otu yiyen yıla devam ediyorduk. Fakat arkadaşlar yine de arkadaşları, yürüme takatı kalmamıştı. Tepeye yaklaştığımızda düşmanın tepesi aldığını gördük. Bu arada yapacağımız bir şey vardı. Karnas uzun namılu silahlı onları sağ koldan uğraştırmak, sol koldan beklenmedik şekilde hücum edip tepeye ile geçirmekti. Sağ kol üzeri Karnasız onları uğraştırmak, onlar Karnasız doğu hücumu veya savunma ya geçtiler. Bu arada arkadaşlarımız arkadaşın sol kol üzerinde gizlice hücumu geçip eli bombasıyla güldür tepeye ile geçirdiler. Böylelikle hakim tepeye ile geçirdik. Artık düşmanın elinden inisiyatif almıştık, inisiyatif bizim inisiyattıydı. Çünkü saldırıyı biz başlattık. Durumu fark etmeyen, yorgun olan ve geride kalan iki arkadaşımız vardı: Welat ve Sertan arkadaşlar. Bunlar aşagıda, çatışmadan habersizce gelyorlardı. Tepeden puskurtulmuş düşman vadiye sığınarak saklanmıştı. Dolayısıyla vadiye sığınan düşmanı fark etmeyen her iki arkadaşımız en arkadaşla kalmıştı. Her iki arkadaşımız o diktatöskilerinden dolay vuru-lurdu. Yani açıklık gözleri kararak, taktıkları kesilecek olumsuz durumdaydılar. Vadiye sığınan düşman, arkadaşları tepeden farkedince, arkadaşları açık davranmalarından da yararlanarak ateş etti ve arkadaşlarımızı doğu yolda. Daha sonra anı bir kararla o vadiye saklanan 4 askerini etrafı sarıldı ve imha edildi. İmha edildikten sonra ellerindeki silahları da alındı. Böylelikle ile geçirdiğimiz silah sayısı 1 MG-3 orta otomatik silah ile üzerindeki tüm teçhizatı. Sayım 500 mermi vardı. 5 G-3, 1 roket, 2 el bombası, bu silahlara ait raft, şarjör, mermi, bunun yanında 10 çanta ile geçirdik. Böylelikle düşmanın toplam kaybı 15 civarındaydı, yaralıları hesap katmyoruz. Bu durumda çatışmayı fazla uzatmamız anlamı yoktu. Güçlerimizi hızla çekerek yukarı doğru çekildik. Yukarı doğru çekilince düşman, sili ve karlı havadan bizim üzerimize gelen cesareti göstermedi. Hele hele helikopterler hiç yanasmadı.

Daha sonra erazımız yoktu, fakat vurduğumuz askerlerin cantalarında erzak bize yarımdı oldu. Ve yarıydı. Sımbul Dağı'nın -bu da Dağı ile Nazımiye arasında en yüksek

tık. Çünkü düşman yağmurlu havada çamurda iz sürmekle üzerimize gelmeye rahat edecekleri. Dolayısıyla bizim yapacağımız en sıvı noktalar, hakim tepelere uzanmak, orada hem hakimiyeti elimizde tutmak, hem de savunma tedbirlerimizi güçlü geliştirerek düşmanla çatışmayı göze almak ve böylelikle kendimizi korumaya almak.

Hakim tepelerin doğru hareketi. Sabahın şafakıyla beraber hareketi geçtirmiş düşmanın köyleri tuttuğunu gördük. Düşman hemer arkamızda bir koldan üstümü çember çıkarmıştı. Böylelikle bizi kuşatmaya almak istiyorlardı. Bu durumda yapacağımız bir şey vardı. Düşmandan önce tepeye varmak. Düşman koşarak tepeye yaklaşıyor, biz koşarak tepeye yaklaşıyoruz. Fakat onların avantajı vardı. Bir yorgun değillerdi, iki aç değillerdi, üç yokuş değillerdi. Biz işte bu üç dezavantaja sahiptik; yuksuk, açlık, çok yorgunduk. Bu durumda arkadaşlarımızın iradesine muazzam yüklen-dik ve zorlandık, mutlaka önce biz tepeye ile geçirmeliydik. Harekete geçtik. Biz yürüten iki parça şeker, biraz da yeni çıkan kıyık diye bir ottu. Bu otu yiyen yıla devam ediyorduk. Fakat arkadaşlar yine de arkadaşları, yürüme takatı kalmamıştı. Tepeye yaklaştığımızda düşmanın tepesi aldığını gördük. Bu arada yapacağımız bir şey vardı. Karnas uzun namılu silahlı onları sağ koldan uğraştırmak, sol koldan beklenmedik şekilde hücum edip tepeye ile geçirmekti. Sağ kol üzeri Karnasız onları uğraştırmak, onlar Karnasız doğu hücumu veya savunma ya geçtiler. Bu arada arkadaşlarımız arkadaşın sol kol üzerinde gizlice hücumu geçip eli bombasıyla güldür tepeye ile geçirdiler. Böylelikle hakim tepeye ile geçirdik. Artık düşmanın elinden inisiyatif almıştık, inisiyatif bizim inisiyattıydı. Çünkü saldırıyı biz başlattık. Durumu fark etmeyen, yorgun olan ve geride kalan iki arkadaşımız vardı: Welat ve Sertan arkadaşlar. Bunlar aşagıda, çatışmadan habersizce gelyorlardı. Tepeden puskurtulmuş düşman vadiye sığınarak saklanmıştı. Dolayısıyla vadiye sığınan düşmanı fark etmeyen her iki arkadaşımız en arkadaşla kalmıştı. Her iki arkadaşımız o diktatöskilerinden dolay vuru-lurdu. Yani açıklık gözleri kararak, taktıkları kesilecek olumsuz durumdaydılar. Vadiye sığınan düşman, arkadaşları tepeden farkedince, arkadaşları açık davranmalarından da yararlanarak ateş etti ve arkadaşlarımızı doğu yolda. Daha sonra anı bir kararla o vadiye saklanan 4 askerini etrafı sarıldı ve imha edildi. İmha edildikten sonra ellerindeki silahları da alındı. Böylelikle ile geçirdiğimiz silah sayısı 1 MG-3 orta otomatik silah ile üzerindeki tüm teçhizatı. Sayım 500 mermi vardı. 5 G-3, 1 roket, 2 el bombası, bu silahlara ait raft, şarjör, mermi, bunun yanında 10 çanta ile geçirdik. Böylelikle düşmanın toplam kaybı 15 civarındaydı, yaralıları hesap katmyoruz. Bu durumda çatışmayı fazla uzatmamız anlamı yoktu. Güçlerimizi hızla çekerek yukarı doğru çekildik. Yukarı doğru çekilince düşman, sili ve karlı havadan bizim üzerimize gelen cesareti göstermedi. Hele hele helikopterler hiç yanasmadı.

dağıdır- karlı kesimini de aşarak ova kesmine indik. Burada düşman birlikleri önümüzde cember kurmuştu. Çatışma kayıplarından çok ürken düşman askerleri üzerimize gelmek istedi. İki sefer 10 metre, 20 metre yaklaşmazmı, bazı fark etmelerine rağmen üzerimize gelmedi. İlk defa Ameri-

hiyaçları karşılamak için yapılacak şey şuydu. Toplantı hazırlıklarını yürütecek bir birim, eyalet güçlerini bir araya getirecek bir birim oluşturulacak, yine düşman dikatlerini çekekce toplantı noktasından uzaklaştırılacak, kısa hazırların temeline bazı eylemler, toplantılar yaparak düş-

tamamlanmış oldu. Kısa bir süreç de böyleydi.

-Eyalet birimlerinin toplantılarında sonra bazı düzenlemelerde bahsettiniz. Eyalet genelinde bu düzenlemeleri gerçekleştirdiniz ve birimler alanlarına ulaştı. Bundan sonraki süreçten günümüze kadarki süreci örgütsel ve pratik açıdan değerlendirmisiniz?

Her şeyden önce şunu belirtmek gerekirdi: Alanda ulusal kurtuluş mücadelemizin yaşadığı gelişmenin oldukça uzağında kalma gibi bir durum var. Cizre, Lice ve Diyarbakır'daki gelişmeler, buradaki kitlelerin durumu göz önüne alındığında öncündü büyük oranda kaynaklanan önemli bir geriliği yaşama gerektiriyor. Bu geriliği görmemiz gerekirdi. Diğer taraftan alanda önemli bir potansiyel bulunmasına rağmen, bu potansiyel her açıdan değerlendirilmemiştir. Halkın serhildanlar temelinde örgütlenmediği açıktır. Tabii bunun geçmişte yaşanan süreçlerle bağlantıları var. Bunun fazla açmaya gerek yoktur. Her şeyden önce çalışmalar belli bir plan doğrultusunda yapılmış, bir ilki planlama yaparak ve sağlam adımlar atarak ilerlemeyi önümüzde hedef koymuş bulunuyoruz. Bunun için güçlerimizi en etkili şekilde mevzilendirmek ve gücümüzü yetebileceği şekilde konumlandırmak en doğru yaklaşımıdır. Ne hadsiz-hesapsız bir güç dağılımı ne de öyle dar birim hareketine girişeceğiz. Bu ikisinin ortasında alana özgü hareket tarzı tutturacağız. Çünkü alanın donanım, lojistik sorunları bakımından oldukça zorlu bir durumu yaşama gereği vardı. Bunun için hareket tarzımızdan tutalım diğer konulara kadar özgün bir durumu hesaba katarak bir çalışma tarzını tutturmamız gerekiyordu. Özellikle altıyapı hazırlıklarına önem vermiştik. Diğer taraftan altıyapı hazırlıklarını belli bir sonuca bağlarken, eylemsel ve örgütsel faaliyetleri belli bir düzey içinde yürüten ve kendisini aktifleştiren bir seyriz izlemeyi de esas alıyorduk. Çünkü belli bir altıyapı düzenlemesine dayanmayan bir hareketin kısa sürede önemli engellerle, ciddi sorunlarla karşılaşacağı yeni biliyoruz. Belki genel yaşanan süreçte aynı oranda cevap veremeyecektik, ama en azından kendimizi bu konuma getirecek alanımlar atacağız. Ki gerekecek olan yaklaşımda da buydu.

Böylelikle birimler alanlarına sağlama ulaştırıldı. Bu süreçte yaptığımız, gerek örgütsel faaliyetleri, yani köy toplantılarını, yeni milis yapıyı, cephe çalışmalarını gerçekleştirmek, gerekse de eylemsel faaliyetle bunu desteklemek biçimindeydi. Bu faaliyet normal bir tarzdaki dönem istediği düzeyde ulaşmasa da normal bir şekilde sürdülmeye çalışıldı. Fakat bu konuda hala geri olduğumuzu belirtmek gerekiyor. Bu süreçte kitlelerle tanışma, onlara yeni durumları aktarma, bazı temel ilişkileri yakalama, bağlantı kanalları oluşturma, bu temelde eylemsel faaliyetleri tirmandırma biçiminde bir çalışmamız oldu. Bu konuda belli denemelere girişmek ve doğru tarza yakalamak konusunda bir süreç yaşayacaktık. Bu bize en doğru tarza verecekti. Mevcut durumda bazı sonuçları almakla beraber, bunları çok yetersiz görüyorduk ve bu deneyim bizi en azından şu anda çalışma tarzı, temposu konusunda belirgin olarak doğru, yetkin, mutlakla sonuç alıcı olan tarza hemen almıştık durumdaydık.

Düşman özel savaşla belli bir sonuca ulaşmış, belli bir mesafe katetmiştir. Halk, düşmanla gerçekle-

şkinisi yaşamıyor, kendi içinde kendine karşı hale getirmişti. Yani pasifikasyon, sındırma oldukça mesafe almıştı. Bu durumda altıyapı çalışmalarının belli bir düzeyde getirilmesinden sonra, mutlaka düşmana yönelik halki gerçekleştirmeyi yaşayacak duruma getirmek görevi vardı. Eylemsel faaliyetlere ağırlık vermedikçe halkın içerisindeki sorunları çözmek, örgütlülüğü geliştirmek mümkün olmayacaktı. Dolayısıyla az sayıda olan birimlerimizi harekete geçirerek belli bir düzey tutturulmaya çalışıldı. Bu süreçte, -ki Hazeran sonuna kadar diyelim- Mercan Karakolu basıldı. Mercan Karakolu'nun basılmasıyla beraber devam eden çatışmada iki arkadaşımız şehit düştü. Bunun yanında düşmana ise önemli oranda maddi hasar ve kayıp verildi. Eylemin sonucunu tam bilmeyoruz. Bunun yanında düşmana işbirlikçilik yapan, hizmet eden iki unsur -şehir merkezinde işyerleri bombalandı; 4 arkadaşımız şehit olmasına neden olmaları- cezalandırıldı. Bunun yanında düşmanın alana eskiden beri yerleştirdiği ve ceteleşen bir Türk yöresi basıldı, 2 kayıp ve 5-6 civarında yaralı verildi. Eylemde 1 G-1 silahlı ele alındı. Akabinde devam eden operasyonlarda düşmanın iş sahalarını bombalaması sonucu bir arkadaşımız yaralandı, bir arkadaşımız da kaybettik. Daha sonra Dereova Karakolu'na baskın düzenlendi. Ve bu baskında karakol roketlenerek ateş altına alındı. Düşmanın kampanı konusunda kesin bilginiz olmayabilir, bu da kayıptır. Kırmızı Köprü odun deposu baskını ve yol kesme eyleminde kitleye propaganda yapıldı, bu yol kesme eyleminde düşman aracının konvoyu katliamıyla beraber çetin çatışmada düşmana kayıp verildi. Sayı konusunda kesin bir şey bilmiyoruz. Fakat bir arkadaşımız hafızı yaralandı bu çatışmada. Bunun yanında yine bir operasyon birliğiyle çatışmaya giren birimler, çatışma sonucunda düşmana 6 civarında kayıp verdi.

Bu arkadaşlarımız herhangi bir kayıp vermedikleri çekidildiler. Bu biçimde sonra bir eylemsellik durumu vardı. Bunun yanında örgütsel çalışmalar ve diğer siyasal eylemlilik konusunda cabalar devam ediyor. Şimdi bir bütün olarak duruma bakalım, bunların diğer alanlarda işlevleri kitlelerle kitleleşmeye yapıldığında elbette tamamen eyaletin rolünü oynadığını belirtmek gerekçeli olmalı. Ancak bu konuda cabalar ve çalışmalar sürdürülmektedir.

-Şehirlere baktığımızda genel anlamıyla bir pasifikasyon ortamı yaşanıyor. Bunun kırma yönünde siyasal olarak çalışmalarınız mevcut mu? Sön dönemde bunun örnekleri de görüldü, bunları biraz açıklayabilir misiniz?

Elbette! Partimizin savaş üslubu, gerilla savaşına politik-askeri savaş. Yani siyasal eylemlilik mutlaka dengeli bir tarzda savaşla gerçekleştirilmeli, kılın bir tarz olmalı. Bu ikisi birbirinden ayrılmaz, mutlaka birbirini tamamlamaları gerekiyor. Daha önce de eyaletin duruma bizi değirdi. Bu durumda, bu pasifikasyon ortamında bazı adımlar atmak elbette mümkün. Bu elbette dağıdık gerillanın biraz da becerisine bağlı ve onunla orantılı olarak gelececek bir durumdur. Dolayısıyla hem onu ortaya çıkaracak, hem de onun için çalışacak. Bu konuda gerek kazalarda, gerekse de şehirlere belli cabalar içerisinde giriyoruz. Bu cabaların sonu bir örneği verirek: Dersim şehri merkezinde özellikle kitlede buna cesaret etme eğilimi-

nin geliştiğini görüyoruz. Son açık grevi buna biraz da örnek verilebilir. Açık grevi kitlelerin büyük ilgiyle beraber devam ediyor. Açık grevi bu anti-terör yasasına karşı, asil olarak PKK'ye karşı geliştirilen ve içeriği oldukça geniş olan saldırıya karşı kitlelerin eylem cevap vermişimdeki bir tarz oluyor. Elbette bu yeterli olmaktan çok uzaktır. Fakat bunun geliştirilmesi yönünde de, gerilla faaliyetine denk düşen çalışmaların daha da gelişeceğini belirtiriz.

-Sön dönemlerde PKK'ye dayatılan bazı kompolar mevcut. Genel TC'nin anti-terör yasasıyla bağlantılı, gerek ABD'nin KDP'ye Kürtistan'da geliştirmek istediği kompolar ve gerekse de son dönemlerde parti içerisinde iki unsur şahsında kedisini gösteren reformist-liberal anlayışlar vardır. Bu konuda düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Başta şunu belirtirim: Çok önemli bir noktaya parmak basılıyor. Bu konudaki bazı spekülasyonların önüne geçmek için belirtmek yarar var. Ki asıl olarak partiyeye yönelen bir genel konunun iç yüzü partinin tarafına açığa çıkarılmış, teşhir edilmiş ve halkımız buna yabancı duruma değildi. Bu kompolar elbette Amerika, KDP ve Türk sömürgeciliği eliyle geliştirilen, içimizde de belli bir kesime hitap etmeye çalışan bir eğilimdir. Bunun geniş bir yelpaze ve oldukça sistemli bir saldırı olduğu gerçeği vardır. Her şeyden önce şunu belirtiriz: PKK için silahlı savaşın anlamı nedir? Ya da Kürdistan halkı için silahlı savaşın anlamı nedir? Aslında bu Kürd halkı tarafından, hepimiz tarafından oldukça iyi bilinen ve her gün, her saat içinde yaşadığımız bir gerçektir.

PKK'yi PKK yapan onun doğru siyasal stratejisi ve şiddet anlayışını doğru tarzda geliştirmesidir. PKK'nin gelişmesi silahlı savaşın gerekçe değeri vermesiyle bağlantılıdır. Gerilla savaşına bizim için birçok halattan daha büyük bir öneme haiz olan bir savaş. Silahlı savaşın cisimine dayanmayan, onun yenilircisi, iletirici, aşırıcı, güncileştirici özünü yitirmeyen hiçbir gelişme, ne partimize, ne de mücadelemize hizmet edebilir. Ortada olan değerler keskinlikle silahlı savaşın sonucu elde edilmiştir. Bu elbette Parti Önderliği başta olmak üzere, partimizin doğru siyasal stratejisi ve öncülüğü, bu öncülük altında yürütülen silahlı savaşın damgasını taşır. Bağımızsızlığını boşla çıkarmak ve işbirlikçi bir kesime sorunu çözüme kavuşturmak istemesi düşman açısından doğal ve anlaşılır bir durumdur. Bununı yapacak isteyecektir. Fakat bu onu özellikle bağımızsızlığımızı karşı başı içteki unsurları önleyip yapması ve böyle bir tehlikenin ortaya çıkması elbette ciddi üzerinde durulması gereken ve mutlaka boşla çıkarılması gereken bir cabadır.

Her ne kadar PKK'ye karşı girişilen beyhude bir çaba olsa da, yine de etkilerini küçümsenemeyen ve mutlaka buna boşla çıkarmak büyük önem arz ediyor. Burada eyalet özgünlüğüne düşman açıkça şer propagandayı yapıyor. "Silahlarımızı bırakın, isterseniz komünist partisi kurun, ne isterseniz tartışalım, dil veriniz, kaset de çıkarabilirsiniz, şey serbest, fakat silahla başvurmayın." Yine aynı şekilde ABD'nin eylemlerini ve giderik anti-terör yasasıyla, silahlı olan her şey karşı ve sert tedbirleri geliştirmek, bunun yanında ise küçük bazı reformistler en kötü tarzda bir reformist-

Süleyman ARSLAN ve Kazım KULU yoldaşlar

kan Apacı helikopterlerinin orada kullanıldığını gördük. Sanırım Türkiye'de 4 tanedir. 2 tanesini orada kullandılar ve çok çalın şekilde hareket ediyorlardı. Sanırım onbinlerce asker yığılmışlardı. Bingöl, Karakoçan, Dersim alanından getirilen askerler beraber hareket ediyorlardı. Bu arada o saha üzerinde yöre halkının tanımadığını doğru erzak konusunda sıkıntı çekti. Fakat bazı devrim adımı el koyarak bu sıkıntıyı gidermeye çalıştık. Bu şekilde 3 gün üst üste aralıksız süren bu çatışmalardan sonra 2 kayıpla, düşmana bu kadar kayıp verdiğimiz, bu kadar malmemeye de el koyarak alana ulaştık. Daha sonraki durumda ise düşmanla çatışmayı esas almak yerine daha çok eyalet birliğine ulaşma temeline göre bir hareket tarzıyla eyaletin içlerine doğru ilerledik. Yaşanan süreç kısaca böyleydi.

-Biraz da alandaki birimlerle görüştiğiniz sonraki süreçte değerin misiniz?

Şimdi şunu belirtirim: Bu olayı düşman yanıtsızdı. Fakat bu çatışmaların alan üzerinde, her şeyden önce halk üzerinde muazzam bir etkisi vardı. Yayladede edici şehitlerin intikamı alındı deniliyor. Tam aynı olayı ölmüş olay. Yine aynı şekilde 4. Kongre'den geliyorlar diye halk içinde kendiğinden bir propaganda geliştirdi. Dolayısıyla halk bu şekilde hareketlendiren olaylar eyalet gücünü de harekete geçirdi. Şimdi bu süreçte düşman da boş durmadı. Sanırım bir aylık zaman, yani 11 Nisan'dan başlayarak çatışmalar sonucunda, Mayıs'ın ilk haftasında eyaletin diğer ucunda, yani eyaletin batı ucundaki birimde görüştü. Her görüştüğümüz birimle çalışmalarımız, kongre sonuçlarını, eyalet hakkındaki düşünceleri, eylem merkezi düzenlemeleri artarak arkadaşlarla uygun bir tartışma yürütüyorduk. Kongre çizgisini aktarma çalışmalarımız bu şekilde yürütüldü. Alandaki birimler oldukça birbirinden kopuk durumu yaşıyorlardı. Bir buçuk yıl bir süreçte birbirlerinden habersizdiler. Yine bir daralma, gerieme, kendiğinden kendi yoluma vardı. Daha çok da dışardan müdahale bekler konumdaydık. Böyle bir durumda eyalet birimleriyle birleşerek kısa bir dönem değerlendirildi. Böyle bir ihtiyaç vardı. Her şeyden önce bir toparlanma mayha ihtiyaç vardı. Ve toparlanmayla beraber uygun bir düzenlemeye ihtiyaç vardı. Geçici bir düzenlemeye

manın dikkatini dışarı sahaya çekecekti. Bu zamana kadar eyaletin diğer diye birimleri çağırılacak, toplantılar hazırlı çalışmalarıyla sonra toplantı yapılacaktı. Düşmanın da dikatleri çevrede olduğundan dolayı toplantıyı yapı dağılacaktı. Böylelikle taktiksel geçici bir düzenlemeyle birimleri dağıttık. Çünkü düşman şunu fark etmişti: Birim o tarafa doğru çekilince ve iberbar da gelişince şüphelenmeye başlardılar. Halk bizim KDP'ye olduğumuz inanmıyordu. Ya da hareket tarmız, yabancı olumuz halka özel tımlar gibi yansıyordu. Bir de devlet bizim sayıya denk bir sayıyla beraber bizim eylemimizi geyen bir birliği ortadığı sürmüştü. Bu birlik de bizimle aynı tarza kitle ile konuşuyordu. Hem Kurmancı konuşuyor, hem de "biz Botan'da yeni geldik, işte arkadaşları arıyorlar, arkadaşları tanyor musunuz?" Yerlerini biliyor musunuz?" diye bizim adımıza hareket ediyor. Bir de düşman, birimin alana girdiğini farketmişti işi ıbarımız alındığı yerde jetleri kaldırıyor. Uyanık olmak zorundaydık. Yani fazla güç bir arada tutmak doğru değildi. Toplantı için dikatleri çevre tarafa toplanmak gerekirdi.

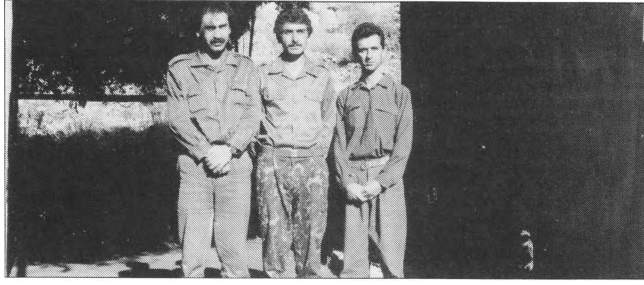
Randevulu davrandık. Toplantı vs. yapacağımız tarzında çevre tarafından biraz ses çıktı. Eyaletin diğer birimleri de yanımıza gelince, kısaca kongre çizgisini aktarmayı yaptık sonra genel toplantıya başladık. 4. Kongre diğer ilki faaliyetleri bir çözüme bağlamıştı, bizim alanı yeniden ele alma gibi bir durumu yoktu. Daha çok son durum nedir? Bunu kısaca değerlendirmek, ne yapabileceğiz, ne yapamayacağımız? Bir yıllık kongre kararlarını nasıl hayata geçireceğiz, nasıl bir çalışma tarzıyla, nasıl bir bileşimle, nasıl bir düzenlemeye, nasıl bir güç mevzilendirmesiyle bu işi yapacağız? Bunları tartışacaktık. Arkadaşlarla toplantıdan sonra genişletilmiş Dersim merkezi eyalet toplantısını yaptık. Birinci eyalet toplantısına böyle bir resmiyete başladık. Çalışmalarımızı belirli bir taslak doğrultusunda, belli bir işleyiş ve gündemle sürdürdük. Çalışmalarımızı Haziran'ın ilk haftasında sonuçlandırdık. Ve seçilen yeni eyalet yönetimeyle birlikte yeni planlama ve güçlerin mevzilendirmesi temeline güçlerimizi bez bölgeye göre örgütlenerek alayla hareket ettirdik. Bu süreç boyunca kayıplar derlenmiş, toparlanmalar, belli bir örgütlülüğü kavuşturulmuş, düzenlenmiş bir şekilde dağılımı yapılmış ve eyalet açısından ilki örgütsel adım da böyle

leştirme ile partiyi özünden boşaltma çabalarına tanık oluyoruz. Bu bir saldırı cephesidir ve oldukça işbirlikçi bir kesimi kapsıyor. Nitekim bu iki unsur, yani Sarı Baran ile Mehmet Şener eyleyle gelişimini istenen veya sözümlenen bunların "PKK Diliş Kanadı'nı kurduk" biçiminde ortaya atıldıkları çok ilginç bir tarzın, ABD ve TC'nin Kürdistan üzerindeki planlarının somutlaştığı bir süreçte denk gelmesi gerçekten düşündürücü. Gerçekten "Diliş Kanadı" değil, PKK'nın aslında çürümüş ve içinden atılması gereken kırıntıların toplamından kurdukları bir "diliş" birliği. Ve bunun gerçekten "diliş"çi ve yaşamı kurtarıcı veya mücadeleyi ilerletici hiçbir yanı yoktur. Bu ölü bir durumdur. Bunlar bu ölü kırıntılar üzerine bina yapmaya çalışıyorlar. Ki bu beyhude bir cadadır. Bin bir yanıtla ve sahtekarlıkla yutturulmuş çalışanları bu şekilde konuş-talamaları bunların gerçek niyetleri-ne ve durumlarını açıkça ortaya çıkmıyor. Doğru bir durum değil ve sahipleri açısından gerçekten talihsiz bir durumdur. Ki devrimci demokratik sürecin gelişmesine en iyi katkının sunulması gereken bir dönemde bu şekilde bir tutum takınmaları kendileri açısından talihsiz ve affedilmesi gereken bir durumdur. Yani basına yansıtılan "ayrıldılar" biçiminde ki imaj bile doğru bir imaj, doğru bir yansıtma değildir, gerçekçi değildir. Ve şiddetle karşı çıkılması gereken bir durumdur. 2000'e Doğru derginisinden çıkan durum biraz böyle değerlendirilmesi gereken bir durumdur. Dolayısıyla bu reformistleştirme iste-mek çabalarına kongrede de, Parti Önderliği başta olmak üzere, bunları kongre delegeleri katılıp çek-mişti. O zaman başlık da yansıtı-lıydı. Bu duruma "Özellikle kırık kent arasında bir fark kalmamış", yine aynı şekilde "Botan önemini yitirmiş" biçiminde olan iddialar vardı. Bu iddialar öne sürülüyordu bu unsurlar tarafından. Bu durumda elbette kongrenin bu tepkisi muazzam oldu. Bu durumdaki kendi çabalarının sonuç veremeye-ceğini anladıkları anda bu şekilde bir kaçışı ve ihaneti dayatarak, do-layısıyla bu önemli süreçte Ameri-ka'nın politikası temelinde TC ile

işbirliği halinde PKK'ye karşı geliş-tirilerek istenen "PKK'yi yumsatma, ılımlılaştırma, işbirlikçi çizginin ege-menlik sahalarına sokma" çabalarına

bu silahlı savaşına veya gerillanın kendisi ile büyük bir bağlantı, bu-nunla doğrudan bir etkileme içeri-sinde olduğunu ortaya koymamız

ciileştiren, geliştiren, güçlendiren ve bu seviyeye getiren, partimizin siya-sal çizgisinin egemenliğinde yü-rüylen silahlı savaşımdır. Bu temele

denk düşecek bir çalışma içerisine girerek eşlik ediyorlardı. PKK içeri-sinde sonuç alamayacaklarını bildik-leri noktada çeşitli komplolara yö-nelmeleri onların gerçek niteliklerini ortaya koyması açısından önemlidir. Kendileri için böyle bir sonu hazırlayan bu unsurların bırakalım şu ve ya bu şekilde etkili olmaları, ancak PKK'de diri olmayan, çürümüş veya partileşmeyen kişilikler üzerinde şu ya bu şekilde etkisi olabilir. Bunun dışında gerçekten PKK'nın temsil ettiği militan yapı ve militanlaşan halk yapısı üzerinde herhangi bir et-kisinin olacağı düşünülmez, müm-kün de değildir. Asıl olarak burada da kitile içerisinde yarattığı etki her-hangi bir şekilde ciddi olmamakla birlikte, daha çok diğer tarafların fikirleri bunların durum izahı ediliyor. Kaldı ki bunlar PKK tarihinde öze-lik le kritik anlarda, böylece önemli du-nemlerde çokça yaşanan olaylar ol-duğu için bunları bilmesi etmek, bun-ları anlamak ve bunlara karşı tavır geliştirmek öyle zor olan bir olay değildir.

Şu bir gerçektir: Kendimizin de içinde yaşadığı silahlı savaşımın, gerillanın ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz. Özellikle biraz insan olabili-yorsak, ya da biraz insan diyebil-yorsak, demokratikleşme ve devrimcileşme yolunda bazı adımlar atıyorsa bu onun her şeyden önce

gerekiyor. Şunu belirtmek gere-kiyor: Özellikle PKK içerisinde örgütsel laçlaklı, liberal eğilimi, yine içi boşaltılmış hümanizm biçiminde ki duygusal, oldukça yanıtıcı tarzla bunları denemek istediler. Bunlar daha başından beri işleri bozmaya çalışmışlardı. Bu düşmanca faaliyet sahiplerine karşı partimizin müda-halesi güdümde geldi. Zaten bu un-surlar görmeden alınmışlardı ve her-hangi bir görevleri de yoktu. Yani basına yansıtıkları işte "ARGK ko-mutanı", "Politbüro sekreteri", "Ö-zel güvenlik birimi sorumlusu" vb. hepsi bir yarılmış ve kandırılmış-tı. Gerçekle herhangi bir alakası yoktu.

Bunun yanında şöyle bir gerçek var: Bunları teşhis etmek, bunların eğilimlerin sonuçlarını veya nedenle-rini anlamak ve bunlara karşı ol-duk-ça tedbirli olmak bizzat açısından çıkarılması gereken önemli sonuç-lardır. Elbette bu eğilim, emperya-lizm, sömürgecilik ve yine önemli bir gerici cephe tarafından destekle-nen, anlaşılan bir eğilimdir. Fakat bu eğilimin PKK içerisinde yaşama-sı söz konusu değildir. Çünkü PKK'de yaşam tarzı, PKK'de gelişme ge-reği başkadır. Ve bu Parti Önder-liğ'inin çözümlerinde, talimatları-na, yürütülen silahlı savaşında da en net biçimde kendisini ortaya ko-yuştur. Şimdiye kadar bizi devrim-

dayanmayan, bunu esas almayan hiçbir çalışma ve çaba gerçekçe so-nuç alamayacaktır. Bu gerçeğin bizi yücelttiği, eğer biraz ileri bir gelişmeden bahsedecek bunu ke-sinlikle bina borçlu olduğumuzu be-lirtmek istiyoruz. Yine aynı şekilde bizi ve mücadeleyi bu seviyeye gö-türen bir arada ihanet edemeyiz. Bu bir gerçektir. İhanet etmek bir yana, buna en sıradan olumsuz bir ya-klama bile tahammülümüz yoktur. Bu konuda eksiklikleri hızla eleştiri-özeleştiri süzgecinden geçirecek büyük dersler çıkarmak, mullaka en sağlam şekilde bunun takipçisi ol-mak bizim görevimizdir. Bundan sonraki yaşam üslubumuzda, ilke-miz de buna en sadık bir şekilde hareket etmektir. Bu tarzda yol al-mak ve şimdiye kadar gelişmele-ri yaratan bu gerçeğin, bundan son-ra da yaratılacak gelişmelerin de te-mel gerçeği olduğunu unutmadan hareket edeceğiz. Gerçek budur. Bu-nun dışındaki çabalar beyhudedir. Bütün bu çabaları dışlamak, teşhir etmek ve bunların tüm belirti-lerine karşı savaşım yürütmek de her şeyden önce temel görevle-rimden oluyor. Ve bu görevlerimizde daha iyi sarıllarak, bu konuda genel cephe ve özellikle içte potansiyel biçiminde bulunan hastalıkları karşı mücadelede bunların bu gerçeğimi-zi sekteye uğratmasını, zarar verme-

sini engellemek için kendimizi da-ha iyi silahlılandırmak, daha tedbirli olmak ve silahlı savaşımın geliş-me-sine daha büyük bir şekilde öncülük etmek temelinde görevlerimiz bağ-lı olarak hareket edeceğiz. Ve bun-ların bu çabalarının da sonuç ala-mayacağını, büyük bir gaflet ve iha-net içinde bulunduklarını haykır-caz.

Sizler de, bir silahlı temin etmek, bir mermiyi ve bir imkanı yaratmak için nasıl büyük zorluklara katlan-dığımızı görüyorsunuz. Dolayısıyla silahlı savaşıma bağlılığımız, sadakatımız kesindir. Partimizin öncülüğünde yürüylen bu savaşımın bizi za-fere götüreceği kesindir. On yıllara sığın yaşamış boyunca bunun için yaşadık, piştik, gördük, tandık ve bizi gerçek anlamda özgürleş-tirecek şeyin de bu olduğunu çok iyi biliyoruz. Dolayısıyla bunun dışına düşen unsurları da hiçbir şekilde bırakalım sağını ve bir yıl yaklaşıp göstermeyi, büyük bir nefrette karşı-ladığımızı belirtmek istiyoruz.

-Son olarak belirteceğiniz bir şeyler var mı?

Her şeyden önce böyle bir fırsatı verdiğiniz için hem sizlere, hem de gazetemizin çalışanlarına teşekkür-lerimizi, saygı ve selamlarımızı ilet-menizi istiyoruz. Bunun yanında hal-kımıza söyleyeceğimiz şudur: Yaka-lanmış tarihsel fırsatı en iyi şekilde değerlendirmek, Parti Önderliği'miz ve parti gerçeğimizin etrafında bütünleşerek, daha sıkı kenetlen-le-rek, onu her tür tehlikeye karşı koruyarak kendi payımıza düşen sorumluluk çerçevesinde hareket edeceğiz. Gerek silahlı ve gerekse siyasal ve örgütsel savaşımın geliş-tirilmesi kendimize daha çok yük-le-nerek parti ve halkın takdirini kazan-mak ve bu hizmetin en saygı duyulur bizi düzeyine getirebilmek için çaba-larımızı yoğunlaştıracağımızı belirt-mek, bundan sonraki çalışma sürecinde de bu görev bilinciyle hareket ede-ceğimizi öznel vurgular ve saygıla-rımızı sunarız.

-Biz de teşekkür ediyor ve başa-rılar dileriz.

CİZRE'NİN YETİŞTİRDİĞİ BİR MILITAN:

BARAN YOLDAŞ

Adı, soyadı: **Abdurrahman NAIM**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Hoser köyü-
Cizre, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Cizre**

1963 yılında Cizre'nin Hoser köyünde dünyaya gelen **Baran** yol-daş, orta halli yurtsaver bir ailenin yedi çocuğundan en büyüğüdür. İlkokulu kendi köyünde bitirdi. Oku-mayı çok istediği halde, ailesinin maddi durumu nedeniyle okula de-vam edemedi.

Orta halli bir aile ortamında büyü-mesine rağmen, zaman zaman or-taya çıkan ekonomik sorunlar vardı. Ailesinin ekonomik ihtiyaçlarını karşılamak için daha küçük yaşlan-dan itibaren bir emekçi olarak çalış-tı. Bu çalışma O'nu giderek daha farklı alanlara çalışmaya yöneltti. Yaşlı köylü olmasının rağmen Orta Anadolu'nun birçok yerinde inşaat-lara sıvacı olarak çalıştı. Olgun ve çalışkan özellikleriyle gittiği her yer-de insanlarla sıcak ilişkiler geliştirdi, dostluklar edindi, her yerde kendi-

sini sevdirmesini bildi.

Kendi köyünde de saygın bir ye-re sahip olan Baran yoldaş, 1983 yılında TC'nin askerliğine gitti. Kırs adasında askerliğini bitirdi. Kürt olduğu için askerlik yaşamı boyunca haksızlıklara uğradı. Askerliğini bit-irdiğinde memleketine döndü. Bir-aküp gittiği ve geldiğinde karşılaştığı Botan çok farklıydı. 15 Ağustos Atılımı genelde Kürdistan', özeld

de Botan'ı oldukça etkisi altına almıştı. 15 Ağustos Atılımı'yla baş-layan yeni süreç Baran yoldaşın ailesini de etkiledi. Yurtsaver bir aile olduğundan, gelişen militanlaşma sempati duydu, destek vermeye ça-lıştı. 1987 yılında köyleri tümüyle korucu olmuştu. Ancak Baran yol-daşın ailesi silah almamak ve aileleri koruculuktan vazgeçirmek için çaba sarfetmiş, koruculuğun düşmana hiz-

met ettiğini kavratmaya çalışmıştı.

Cizre-Silopi arasındaki bulunan bir lokantada çalışmaya başlayan Baran yoldaş, gelişen gerilla savaşın-dan daha çok etkilenecek bu tarihten itibaren milislik görevine başla-dı. Gücü oranında gerillanın her tür-lü ihtiyaçlarını karşıladı, çevresinde ki insanları örgütlemeye ve mücade-leye kanalizatör olmaya çalıştı. 1989 yılına kadar milislik görevini büyük bir sorumluluk anlayışı içinde sür-dürdü. Yurtsaver, özlu, sade ve ol-gun özellikleriyle çevresi tarafından sevildi. Artık profesyonel olarak mücadeleye katılmak istiyordu. Bu ne-denle partiyi yazdığı raporda gerilla savaşına katılmak istediğini, gelişen mücadele karşısında sınırlı bir ça-bayla yetinmenin kabul edilemeye-ceğini ortaya koydu, talebini ısrarla dayattı. Bunun üzerine talebi kabul edildi ve Ekim 1989'da fiili olarak gerilla savaşına katıldı. Gerillaya ka-tıldığı günden şehit düştüğü güne kadar Botan'da savaştı, savaş içeri-sinde yetkinleşerek gelişti. Geliştirilen birçok eylemde hem örgüt-çü ve hem de bir komutan olarak yer

aldı. Gücü oranında yoldaşlarının

egitimine ortak oldu.

En son görev yürüttüğü Cizre'de yoldaşlarıyla birlikte bir eylem ger-çekleştirdi. Düşmana ağır darbe vuracak olan saldırı grubunda aktif bir militan olarak yer aldı. Ardından düşmanın geliştirdiği operasyonda, yoldaşlarıyla birlikte çatışmaya girdi. **KAZIM KULU** yoldaşın komutasın-da süren çatışmada yiğitçe direndi ve şehadete ulaştı. Baran yoldaş şeh-it düştükten sonra, cenazesi ailesi tarafından alındı.

Köyüne getirilen cenaze üç gün boyunca düzenlenen törenlerle uğur-landı. Cenaze toprağa verildiği güne kadar binlerce insan Hoser köyüne akın etti. Geceleri Kuran'dan ayetler okunarak sabahları ka-dar naaş başında nöbetler tutuldu ve en son yapılan gösteriler bir tören-le, görkemli bir katılımla toprağa verildi. Evli ve beş çocuk babası olan Baran yoldaşın son anına kadar da halkı yalnız bırakmadı.

Baran yoldaşın direnişi ve anısı, bağımsızlık ve özgürlük mücade-le-mizde hep yaşatılacaktır.

BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZİN YİĞİT BİR KOMUTANI:

Ali BOTAN

Adı, soyadı: Ali GÜNEŞ
Kod adı: Ali Botan
Doğum yeri ve tarihi: Dersim, ...
Mucadeleye katıldığı tarihi: 1979-1980
Şahadet tarihi ve yeri: Ekim 1992, Cizre

Ali Botan yoldaş Dersim'de doğup büyüdü ve burada okudu. Daha sonraları çalışma amacıyla Avrupa'ya gitti. Hollanda'da devrimci mücadele profesyonel devrimci olarak katılınca daha arka işçilik yaptı, çeşitli işlerde çalıştı.

Avrupa'da kaldığı süreçte hiçbir zaman ulus geçirendin komadı, ulusal, kültürel özünü koruyup toplumsal gelenek ve göreneklerine göre özü bir yaşam sürdürdü. Doğup büyüdüğü köyünü, kazasını ve memleketini sevyordu. Kaldığı süre boyunca hep özlem duydu, toprağını, köyünü ve oradaki yaşamı anımsadı, düşündü, yaşıttı. Gençli, hareketliyd, ataktı. O koşullarda bu özellikli olan gençlerin çoğunluğu bambaşka dünyalar içinde yaşar, Avrupa yaşamının bittirici ve tüketici etkisinden kendilerini rahatsızlık kapıtır, yok olup giderken, kendi kendilerine yabancılaşıp ve geçmiş yaşamlarının acı ve ızdıraplarını çok erkenden unutturur. O buna girmedi, bütün bunların emaresine bile yanaşmadı. Yaşamı hep özü ve sade oldu.

1978-79 yıllarında Kürdistan'da devrimci mücadele geliyordu. Ulusal kurtuluş düşüncesi bütün zorluklara rağmen geliyordu. Kürdistan gençliği, bütün ulusu sarıyordu. Sömürgeci Türk rejimine karşı gelişen eylemlerin isabetli gelişti bir uyanış, giderek alttan alta bir kıpırdanışa berabere getiriyordu. Hele feodal işbirlikçi ağa ögelere karşı gelişen ve giderek Kürdistan köylüğünün bir umuduna dönüşen eylemlerin yoğun bir etkisi vardı. Faşist ögelere karşı yoğunlaştırılan ve ardı ardına indirilen darbelerle direnişin kıvılcıkları yayılıyor. Sosyal-gözenme ve reformist işbirlikçiler karşı ideolojisi ve giderek politik alanda kızaşan bir mücadele vardı. Bu mücadelelerde damgasını vuran ve haki temelde bir gelişim sağlay devrimci hareket PKK adıyla ideolojik politik bir güç haline gelmişti. Ancak Kürdistan'ın her şehinde, ilçe ve köylerinde bir volkan gibi alttan alta kükreyen bir mücadele vardı. Hiç kuşkusuz bu mücadelenin etkileri Avrupa'da bulunan Kürdistanlıları da yavaş yavaş sarıyordu, etkisi altında bırakıyordu. Avrupa'da partimizin hiçbir güç bulunmamasına rağmen, ona karşı gelişen bir sempati vardı. Kürdistan'daki gelişmeleri yakinen izleyen Ali Botan yoldaş,

en erkenden sempati duyan ve kendi çapında bir şeyler yapmaya çalışan bir yoldastı.

Partimiz 1981 yılında güçlerini Ortadoğu sahasına geri çekmeye çalışıyordu. Zaten güçlerin önemli bir kesimi çekilmiş ve eğitime tabi olmuştu bile. 12 Eylül faşizmine karşı yeni temellerde bir direniş geliştirilmek, gerilla mücadelesini başlatmak ve bu temelde ulusal kurtuluş savaşını kökleştirmek amacıyla sürdürülen çalışmalar yoğunlaşmıştı. Tabii bu arada çekilemeyen ve dağlarda direnen kadrolar da az degildi. Faşist rejime karşı ölümüne bir direniş sergiliyordu. Bu süreçte onlarca değerli militan kahramanca direnişlerle şehit olmuştu. Dönemin zorlukları oldukça fazlaydı. Faşist rejim başta ulusal kurtuluşçu güçlere yönelik olmak üzere, tüm Kürdistan halkına bütün gücüyle saldırıyordu. Tutuklamalar, işkenceler, köyleri eleme, yakmalar, sürgünler günlük yaşamın birer parçasıydı. Tabii günümüzde de düşman bütün bunları yapıyor, ama gelişen ulusal kurtuluş savaşını var, bu bir umuttur, halkın özgürlüğüne ve bağımsızlığına giden yol açıktır ve netir. Kürdistan halkı bağımsızlığına duyduğu inancıyla bilincelenerek ve örgütlenerek mücadelesini ölümüne vermektedir. O

grevlerine yatıyor, gösteri ve protestolara katılıyor, gelir götürüyor. Bir yandan çalışıyor, diğer yandan geliştirdiği eylemlerle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine azami katkı sağlama çalışıyor. Bu süreci, beraber mücadele eden bir arkadaşla şöyle anlatıyor:

"Bulduğumuz alanda ulusal bağımsızlık mücadelesine ilgi çok zayıftı. Tek tek bireysel düzeyinde bir ilgi vardı ve çoğu da kendisini açık ele vermiyordu. Savundığımız düşünceleri doğru ifade edemiyorduk. Sempati duyduğumuz örgütlerle ilişkilerimiz yoktu. Kendiğinden, amatörcü bir propaganda faaliyetini yürütüyorduk. Bildiğimiz tek şey Kürt oluşumuzdu ve ayrıca PKK'nın Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaştığı, mücadeleyi ettirdiği. Tabii somurgelili de öğrenmiştik. Daha sonraları Diyarbakır cezaevlerinden çıkan Hawar dergisinin iki-üç sayısını, bir-iki broşür, 'Kürdistan Devrimi'nin Yolu Manifesto' ve birkaç teyp kaseti elimize geçmişti. Ayrıca Kürdistan devrimcileri masiyasla yayınlanan birkaç bildiri de elimize ulaşmıştı. Bulduğumuz ülkede ayrı ayrı kentlerde kalıyorduk, ama hatfada bir buluşuyor, çalışmalarımızı değerlendiriyorduk. Ailelerimizin bizi ayırma yo-

rihsel-toplumsal nedenleri olmakla birlikte, provokatörler Dersim'i olmanla da verdiği avantajı değerlendiriyorlardı. Bu provokasyon döneminde direniş hattını esas alan Ali Botan yoldaş, partiyi ve direnişçilerini temsil etmiş ve provokatörlere karşı kararlı ve inançlı bir mücadele vermiştir. Partinin yanında sonuna kadar tavır takınmış ve provokatörlerin etkisizleştirilmesinde üzerine düşeni yapmıştır.

Ali Botan yoldaş profesyonel faaliyetlere esas olarak 1984 yılından sonra başladı. Bir dönem eğitim gördü. Bulduğumuz alanda örgütsel-pratik faaliyetler yürüttü. 1985 yılının ortalarına kadar da Almanya'nın Köln kentinde kitlesel faaliyetlerde bulundu. Burada kaldığı süre içinde deneyim ve tecrübelerini daha çok geliştirdi. O dönemde de örgütsel açıdan belli zorluklarla karşılaştı, ama yılmadı. Parti taktiklerini uygulamayan, bireysel üslup ve çalışma tarzını dayatan ögelere karşı çalışmalı oldu. 1986-87 süreci boyunca Almanya'daki değişik alanlarında ve daha sonraları da Hollanda'da faaliyet yürüttü.

1988 yılında ortaya çıkan provokasyona karşı verilen mücadelede kararlı bir pratiğin sahibi oldu. Ve nihayet Avrupa'da azimli ve kararlı

şesine, coşkusuna, mutluluğuna direyecek hiçbir şey yoktu. Akademi'de gerçekleştirilen moral gecelerine en iyi katılanlardandı. Folklor, tiyatro ve ozanlığa, gerçekleştirilen gecelerin favorisiydi. Hemen her gecede ya tiyatro oynar, ya folklorlarda yer alır ya da sazın tellerine vurarak türkülür, direniş marşları söylerdi.

1989 yılının Ocak ayında Parti Önderliği'nin onbeş gün boyunca yaptığı çözümlemeleri özümsemek için kendisine oldukça yüklendi. Kavrakdağ'da kaç kaç kendinden emin ve güvenle hareket etti. Çözümlemelerde vardığı sonuçlar temelinde gitmeyi hedeflediği bölgenin durumunu inceledi, inceledi, raporları inceleyerek araştırmalar sonuca ulaşmaya çalıştı. Özümsemedi konular üzerinde daha da bir derinleşmeye çalışarak için yoldaşlarıyla birlikte tartıştı. Ülke pratiğinden gelen yoldaşlarla sürdürülen tartışmalarla daha iyi sonuçlara ulaşabilmek için en çok yararlanmaya esas alanlardandı. Özü ve sadeydi. Kibirliliğe -diger bir deyişle kendini beğenmişliğe- karşı oldukça öfkelenirdi. Herkesin sade ve özü olmasını, biçime kaçmamasını isterdi. Yine kuru dayatmacılığa, resmîyet adı altında eğitici ve öğretici olmayan, kaç kaç dayatılan tutuma şiddetle karşı çıkardı. Hantallığı, uyuşukluğu, ertelemeçiliği sevmeydi. Yapılması gereken bir iş varsa anında, zaman gereçiriksiz yapılmasını ister ve dayatırdı.

Ali Botan yoldaş Dersim'e gitmek üzere bir grup yoldaşıyla birlikte Dersim planlarına grubunda yer aldı. Planlama çalışmalarında en fazla uğraş gösterenlerdendi. Dersim'den gelen raporları incelediğinde oldukça öfkelenmişti. Dersim'de silahlı mücadelenin tutulmasını engelleyen tutumların varlığı, hemen her süreçte bu sahada dayatılan tasfiyeci pratik, öfkesine yol açan temel nedendi. Bir de bu dönemde parti talimatlarını uygulamayan, bozgunculuğu ve dağıtıcılığı faaliyetleri dumura uğratan, kadroları birbirleriyle keçiştirten, hatta feodal komplo ve kemalist entrikalarla kadroları bitiren tutumların varlığı az degildi. Bu dönemde parti, kemalist komplo kesim tarafından komploya getirilerek tutuklatılan İlyas YÜKSEL yoldaşı da kurtarmak istiyordu. Ve ayrıca parti talimatlarını gönderen her kadro ya boşça kırtarıyor ve böylece boyun eğdirilir duruma getiriliyor, ya karşı tarafa alınarak bir taraf haline getiriliyor ya da İlyas yoldaşın örneğinde olduğu gibi, geçicilerle beraber bir hikayeyle hedef haline getiriliyor. Bu tarzda yaşanan durum altında partinin boşça çıkarılması, partiyi bağlı olan kadroların etkisizleştirilmesidir. Bu döneme kadar gönderilen bütün parti talimatları uygulanmamış ve boşça kırtarılmıştır. Bu durumun aşılması için de güçlü bir müdahalelin yapılması zorunluydu ve zaten çalışmalar bu esas temelinde yürüyordu. Ali Botan ve bir grup yoldaşın yer aldığı planlama grubu bütün bu olumsuzluklara da hesaplayarak bir çalışma içindelerdi.

Gerçekten de grup güçlüydü, yarı beşim güçlü özelliklere sahip olan arkadaşlardan teşkil edilmişti. Ali Botan yoldaş daha da heyecanlıydı.

zamanlar ise, öncüllük yetersizdi, zayıftı. Halkta umut bu kadar yoktu, inanç zayıftı, bilimsiz ve örgütsüz. Dolayısıyla düşmanın zoru egemendi.

Dağlarda ölümüne bir direniş sergilenirken, azımsanmayacak kayıplarımız da oldu. Düşman bunlara daha da umutlandı ve bittirgini sandı. Bu kez bütün kuvvetlerle zindanlara alınan yoldaşlarımızla yönelidi. İnsanlık onurunu ayakları altına alabilmek için ne lazımsa yaptı. Zindanlarda da sömürgeci vahşete karşı 1981 yılı ile 1983 yılı arasında yükselen şiddetli direnişlerin etkisi her alana; ülkeden Ortadoğu'ya, Avrupa'ya, dünyanın hemen hemen bütün ülkelerine yayılıyor. Gelişen kapsamlı direniş Avrupa'dan da verilen yanıt vardı. Çok az sayıda, özellikle ülkedeki gerçekçilerin kopması bir grup Kürdistanlının kendiliğinden de olsa başvurduğu eylemler vardı. Amaçları ülkedeki düşman vahşetinin dünya kamuoyuna duyurulması ve sessiz kalınmamasını sağlamaya yönelikti. Ali Botan yoldaş bu eylemlerin başında yer alan bir konumundaydı. Örgütlediği insanlarla açık

nünde baskıları olmasına rağmen, bu amaçlarına hiçbir zaman muvafak olamadılar..."

Parti faaliyetlerinin Avrupa'da gelişmeye başlamasıyla Ali Botan yoldaş da hemen mücadele içindeki yerini aldı. Giderek örgütlenen faaliyetlerde hem eğitimi yaparak Kürdistan gerçeğini ve hem de ulusal bağımsızlık düşüncesi derinden kavramaya başladı. Gelişimini sağladıkları faaliyetlere daha aktif katılmaya başladı. 1983 yılında Avrupa'da boy veren provokasyon partii faaliyetlerinin canına okumaya çalışıyordu. Özellikle direniş çizgisinin sapıtılmasını ön ne lazımsa onu yapmayı bir meslek olarak icra ediyorlardı. Avrupa'da mücadelede katılanlar üzerindeki emelleni hayata geçirmeye cabalarlarken, devrimin artık olamayacağı, her şeyin bittiğini aşılamayı, inançsızlığı, umutsuzluğu yaymayı sürdüren provokatörlerin en çok üzerinde durduğu bir kesim de Dersim asımlı olanlardı. Semir provokatörleri ve destekçileri özellikle Dersim kökenli kadrolar üzerinde oynamayı daha çok esas alıyorlardı. Hiç kuşkusuz bunun ta-

süren mücadelesi sonunda ülke pratiğine yönelmek üzere Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. 1988 yılında özellikle Avrupa'da provokatörlerin etkisizleştirilmesinden sonra, bu kez Mahsum Korkmaz Akademisi'ndendi. 1988 sonbahar ve kış aylarında gördüğü askeri ve siyasi eğitime oldukça yetkinleşti. Her zamanki gibi neseli ve canlıydı. Akademide bulunan kadroların çoğunluğu ülke pratiğinden ve daha değişik pratik faaliyetlerden gelenlerdi. Bu nedenle Akademide yapısı her açıdan yetkindi. Tartışmalar ve dersler de çok yetkin ve doyurucu geçiyordu. Araştırma-inceleme çalışmaları, diğer faaliyetlerin bir devamı olarak sürdürülüyordu. Bu çalışmalar aktif bir biçimde yer alan Ali Botan yoldaş, Dersim'i Botanlaştıracı ve bunun için de mutlaka Dersim'e gidecekleri belirterek, buna göre bir hazırlık çalışmasını yürütüyordu.

Akademi yapısı içinde yer alanların en canlı ve atak olanıydı. Sabah sporlarında en önde, öncelikle kimsaye kapırmazdı. Moral açıdan yine denilebilir ki birinciydi. Ne-

İlyas yoldaşı -eğer bir an önce ulaşabilirse- mutlaka kurtaracağını ve böyle bir beklenti içinde olan kamptaki yoldaşlarına en kısa sürede böyle bir müjdeyi vereceğini belirtiyordu. Ancak Ali Botan ve beraberindeki yoldaşlar grubu daha Dersim'e varmadan İlyas yoldaş şehit edilmişti bile. Evet açıldı, ama savaşın de bu yönü acımasızlıkların olacağı kaçınılmazdı. Böyle şahadete ulaşmış olsa da, bu da bir mücadele idi ve mücadelelerin verilen soyu bu kurbandır.

Dersim planlarına grubu Akademiden ayırmadan önce son bir kez daha moral gecesi düzenlendi. Yapılan konuşmalar, edilen yeminler sonuna kadar bağışıklık ve özgürlük yolunda partinin yetkin birer militanları olarak, çalışacaklarına, parti içindeki uyulacaklarına ve taktik önderlik hatına kavuşacaklarına da değindi. Sabahada kadınlar için iç geçiren konuşmaları devam etmişti. Bununla da kalmamışlardı. Bir de sesi güzel olan yoldaşların bir araya

getirerek kasentler doldurdular.

Bütün gruplarda olduğu gibi, Dersim grubu da törenlerle ükbe uğurlandı. Ali Botan yoldaş ve beraberindeki grup uzun ve zorlu bir yolculuktan sonra Dersim dağlarına ulaştılar. Tabii yolculuk boyunca Kürdistan dağlarının, köylerinin güzelliğini gördüler, doğasıyla, halkıyla yaşıdılar. Grup Dersim'e varmış ve yapılan toplantılarla esas sonuçlara ulaşarak iş bölümüne varmış. Geçmişte yaşanan olumsuzluklar tam olmasa da kısmen aşılmıştı. Zaten bu süreçten sonra Dersim eyaletinde hareketlenmeler başladı. Düşmana karşı eylemler geliştirildi. Gerilla ordusunun yaratılması doğrultusunda önemli adımlar atıldı. Ali Botan yoldaş, Erzincan'dan Kiğıya, Karakoçan'dan Dersim dağlarına kadar bir pratik faaliyetler içinde yer aldı. Eyalet yönetimindeki görevlerin büyük bir sorumluluk ve özerklikle yerine getirmeye çalıştı. Partinin 4. Ulusal Kongresi ardından alana yapılan güç takviyesiyle birlikte yeni bir

düzenlemeye gittiler. **Kazım KULU** yoldaşla birlikte eyalette gerillanın yetkinleştirilmesi ve Dersim'in Baatlaştırılması doğrultusunda faaliyet geliştirdi. Kadro ve savaşçı adaylarının eğitimi üzerinde ısrarla durdu. Kongre çizgisi doğrultusunda sürece yüküldü. Yapılan eyalet toplantılarıyla birlikte yeni süreci temelinele getirmeye özen gösterdi. Erzincan'dan Dersim'e kadar düşman güçlerine karşı geliştirilen sayış eylemlerine öncülük ve komutan olarak yer aldı. Günlere süren sayış çatışmada ve pusula eylemlerinde yer aldı. Üç yıl boyunca ülke pratiğinde, savaş içerisinde savaşma sanatında daha da yetkinleşti.

Ali Botan yoldaş 1992 yılının yaz aylarında Kazım KULU ve bir grup yoldaşla birlikte Cizre'ye geldiler. Cizre'de yeni bir düzenlemeye girdiler ve eylemler geliştirdiler. En son Ekim ayının ikinci haftasında düşman güçlerine karşı geliştirilen bir eylemde 9 düşman askeri

öldürüldü ve 31 düşman askeri de yaralandı. Bu eylemden sonra düşman güçleri kapsamlı bir operasyonu geliştirdi. Bu operasyonda grupla irtibatı olan bir milis tutuklandı. İbhar'da bulunması için yapılan işkencelerden sonuç almayan düşman, bu yığıt halk milisini kurşuna dizerek öldürdü. Operasyona devam eden düşman, 18 kişilik gerilla birliğiyle sıcak temasa geçti. Burada meydana gelen ve gün boyu devam eden muharebeler ARGK'nin 11 yığıt milisini şehit düştü. Çatışma sonrasında düşman güçleri, bir çoban ve bir köylü kadını da kurşuna dizerek öldürdü. ARGK'nin yığıt komutanları olan Kazım KULU ve Ali Botan yoldaşın da içinde yer aldığı grubun kahramanca direnişi Kürdistan halkı üzerinde derin etki yarattı. Dersimli olan Ağustos 1992'de mücadeleye katılan **Rüken**, 1992 yılında mücadelede safın altına katılan **Besime AKANGÜNDÜZ (Ruşşen)**, Yeni Ülke Dersim muhabirliğini yapan, Bismil doğumlu ve 1992 yılında safına

katılan **Ali ARSLAN (Ahmet)**, 1992 yılında mücadelede katılan ve Mazgirt doğumlu olan **Müslüm DEMİREL (Hayri)**, Ağustos 1992'de safına katılan **Taylan DURGUN (Azad)**, 10 Ekim 1992 tarihinde mücadelede katılan ve Sivas doğumlu olan **Mahir**, 1972 Cizre doğumlu olan ve 1990'ların başında mücadelede katılan **Sabri ALKAN (Dijwar)**, 1989 yılında mücadelede katılan ve Cizre-Hoser köyü doğumlu olan **Abdurrâhman NAIM (Baran)** ve 1969 Kaniş doğumlu olan **Şerzan GELHO (Şer)** adlı yoldaşlar bu çatışmada iki değerli komutanlarıyla birlikte şehit düştüler.

Arup'dan kaynağa dönüşü soyu bir tarza gerçekleştiren Ali Botan yoldaş, Dersim'den Botan'a kadar bir direniş destanını yaratıcı kahramanı olarak şehitler ordusuna katıldı.

"Onu bağışlamak ve özgürlük mücadelemizde hep yaşatacağız ve bizlere bıraktığı emaneti yere düşürmeksizin dağladıracağız!"

Gazetemizin Dersim'de 1991 yılı ortalarında Ali Botan yoldaş ile yaptığı röportaj:

Dersim önumüzdeki süreçte gerçek rolünü oynayacaktır

-Dersim'deki son gelişmeler hakkında bazı bilgiler verebilir misiniz?

Aslında Dersim'deki durum, partinin birçok değerlendirmesinde ortaya konulmuştur. Fakat son durumlar hakkında bazı bilgiler vermek de gerekir. Özellikle en temel sorunlarımızın birisi, Dersim sahasında partinin alana atfettiği bir rolün gereklerini yerine getirmek. Nitekim Dersim, Kürdistan'da gerilla savaşının geliştirilmesinde ikinci derecede rol oynayabilecek bir bölgedir. Hatta Parti, Önderliğimizin de birçok değerlendirmesinde, talimatında alınıp çoktan kurtuluşu gerektirdiği doğrultusunda yaklaşımlar var. Alan kitle yapısı olarak, stratejik coğrafi konumu bakımından oldukça elverişsizliği arz ediyor. Burada özellikle savaşan güçlerimizin konumundan kaynaklanan sorunlar var. Eğer bazı tıklarlar, bazı daralmalar varsa, bunları daha çok savaş güçlerinin, gerillanın alanda sağlam bir kuruluş sağlayamamasından kaynaklanmaktadır. Bizce durum biraz böyleydi. İlkede genel gelişmelerde bakıyoruz, alana bunun çok genişinde olan bir konumu yaşıyor. Elbette bu kabul edilemezsi gereken bir durumdur; zaten kabul de görmemiştir.

Partimizin 4. Ulusal Kongresi'nde de bu durum üzerinde önemle durulmuştur. Alan hakkındaki çeşitli tartışmalar ve tahillere yeni bir takım değerlendirmelerle gidilmiştir. Bunlar alana yeni üslup ve hayata geçirmek önmelidir. Bazı açmazların en önemli sorun, savaş çizgilerinin sorunudur. Yeni mevcut durum baktığımızda, askeri alanda düşmanın gerçekten Botan'dan sonra en çok önemli kuruluşunu yapmak istediği bir zemin durumuna gelmiştir. Nitekim düşman bizden kat üstün bir kuruluş sahibidir alanda. Yani bir, karakol ağlarının tutulması stratejik birçok sahanın tutulması kadar boydudur. Yeni düşman, halk içerisinde bir başka sadakadi gibi, açık göz koruculuğunu geliştirmişse olsa da, alanda önemli izledikleri taktik vardır. Bu taktik de daha çok gözli ajanlık biçiminde gerçekleştirilen birtakım örgütlenmelerdir. Deyebiliriz ki, düşmanın birçok köyde bu yönü örgütülüğü söz konusudur. Bu da ciddi bir durumdur. Bunun elbette açığa çıkarılması, düşmanın bu sadakadi etkinliğinin orta-

dan kaldırılması önmelidir. Özellikle bu noktada geçmişte yaşanan birtakım eksik durumlardan dolayı da yeni dönemde çok dikkat edilmesi gereken bir husustur. Nitekim alanda buna dikkat edilmelidir. Yani rastgele her insanın cezalandırılması doğrultusunda çabalar var. Bunun için de biraz zorlanıyor ortaya çıkıyor. Yani düşmanın bu örgütülüğü boşu çakmadı belli zorlukları da ister-istemez ortaya çıkıyor.

Düşmanın Dersim'de genel taktiği şudur: Dersim'i Kürdistan'dan ayırmak... Geçmişten beri izlediği bir taktiktir. Özellikle her türlü gelişmeyi -kendiliğinden veya aleyhinde olsun- basına, kamucuya kapalı tutma, yeni kitleleri kendi içerisinde tecrite alma, giderek Kürdistan'dan soyutlama çabaları içindedir. Yani Dersim'i Kürdistan'dan koparma taktiğini izlemektedir. Askeri sahadada bunu yapmıştır. Birçok sadakada kurduğu karakol ağlarının partinin faaliyet yürüttüğü alanı eylemlerden tutalım çevre illere kadar bağılantıyı koparmaya çalışıyor. Dolayısıyla bu bağılantıyı kopardı mı alanan partiyale olan bağılantı kopar, partiyale olan bağılantı kopar mı bu kez seni kendi içinde paralıdır. Dolayısıyla bu hareket ve manevra kabiliyeti bu zemine sınırlandı mı, dar bir sahaya kapatıp adım adım üzerine gelip darbe vermeye, imha etmeye planları içerisine alır. Ki, en çok üzerinde durduğumuz taktik budur. Bunun yanında elbette değişik yöntemler de denemektedir. Yeni gerillanın gelişimini de göz önüne alarak, kitleler üzerinde yoğun bir pasifikasyonu geliştirmesi söz konusudur. Geçmişte yaşanan insanlık katliamlarında düşmanın bir çok 12 Eylül öncesi birçok gücün burayı çalışma sahası olarak seçip kitlelere yarattığı çeşitli yanlış bilgilerle derinlemesine düşüncede ve beyinde oluşturduğu tahribatlar vardır. Bunun yanı sıra 12 Eylül sonrası ortaya çıkan boşlukları yaralanan düşmanın geliştirdiği 12 Eylül kültürü denen olayın da ciddi oranda olumsuz etkisi var. Bütün bunlar birleştirildiğinde, düşmanın günlük olarak alanı, bölge bölge uyguladığı farklı politikalar var. Bütün bunlarla kitleler üzerinde pasifikasyonu yaratmaktadır.

Kitleler de bu durum biraz kabul etmiştir. Bu, daha çok bizim örgütsel faaliyetimizin ve savaşımızın kitleleri ilgilileştirmesinden kaynaklanmaktadır. Mesela en son bir örnek verecek olursak: Partimizin 4. Ulusal Kongresi'nden sonra alana yapılan güç takviyesi vardır. Kongre sonuçlarını alana aktarma, güçlerimizi toplanlar biçiminde bir araya getirip durum değerlendirmesi yapma temelinde yeni düzenlemelere gidildi. Böylece çeşitli bölgelerde tutulan birimler oldu. Yapılan ilk planlamada geliştirilen birtakım eylemler var. Bu eylemlerden sonra kitlede ortaya çıkan durum söz konusudur. Yani sen düşmana etkin bir darbe vurdu mu, kitlelerde güçlü bir moral ve hareket zemini ortaya çıkar, bir canlanma durumu yaşanır. Fakat bu olmadı mı kitlelerin yaklaşımları da biraz karşı karşıya kaldı. Adeta gerillayı sürekli koruyan bir güç olarak görüyor; düşmana darbe vurdu, düşmana kayp verdiren, düşmanın hareket ve savaş kabiliyetini sınırladın bir güç olarak değil, daha çok onu kendisini koruyan bir güç olarak görür. Dolayısıyla sen o gözle değerdendirildiğinde, daha çok bazı lojistik ihtiyaçların karşılars. Seni bu temelde korumak ister. Sahip çıkmak daha çok bu temelde oluyor. Bu alanda kendi içerisinde önemli eksiklikler de taşıyor. Yeni kitleler gerçekten bir Botan'daki gibi, bir Mardin'deki gibi kendi sorunlarını sahip çıkmıyor? Örgütlenme yapılamadığında dolayı kitle sahip çıkmak konusunda epey zayıf kalıyor. Bu zayıf kalışla birlikte düşmanın yönelimleri de gelişince tecrit durumuyla birlikte bir pasifikasyon durumu yaşanıyor.

Mesela düşman birçok sahayı boşaltmıştır. Bunlar mezarlıklar, yaylalar, zozanlar dedimiz yerlerdir. Halkı ekonomik olarak darboğaz içerisine sokmak, bilfiil olarak çeşitli baskılar almına almak, bazı işkencelere tabi tutmak, bu temelde gözünü korkutarak alandan hızla göç ettirmek istiyor. Yeni düşmanın çeşitli kesimler vasıtasıyla ve özellikle de propaganda düzeyinde geliştirdiği bir psikolojik savaş durumu vardır. Bütün bunlar birleştirildiğinde, düşman alında birçok özel savaş taktiğini geliştirmek istiyor. Kitleler üzerinde yaratılan durum budur. Ülkede gelişenler yaşanan gelişmeler kitlelerde belli etkiler yaratıyor. Fakat bu örgütülüğe dönüştürülüyor. Bir de kitleler, düşmana karşı direnme temelinde bir örgütülüğe ulaştırılmamıştır, böylesi bir zayıflık da vardır. Bu da eklenildiğinde aslında sorun daha da ağırlaşır.

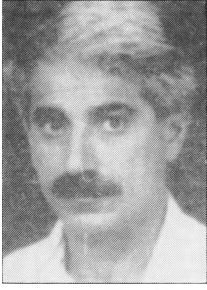
Yeni askeri sahadada düşman yaygın bir karakol ağına oluşturuyor. Bu yaygın karakol ağıyla birlikte, yeni yeni taktikler denemeye koyuyor. Yani bizim mevcut gerilla gruplarımızın sayış durumunu göz önüne getiriyor. Sayış durumu göz önüne getirecek, ona göre kendisini -diyelim devriyelerdir, gözlemler bittirler, karakoldaki sayının tutturulması- düzenliyor. Ve mevcut gücümüzün üstünden gelip gelececeği tarzında planlaması var. Fakat burada iki güncün karıştığı denedik taktikler vardır. Bu taktikler yakışında bu mevcut duruma baktığımızda çok diyebiliriz: Botan bizim için bir laboratuardur. Yeni partinin birçok, denemisi taktiği bizim için bir laboratuardır. Partinin denemisi birçok taktiği bizim için burada denenebilecek taktiklerdir. Fakat düşman da aynı şeyleri yapıyor. Son dönemlerde izlediği taktikler var. Geçen sonbahardan bu yana farklı durumlar vardır. Nasıl? Daha önce alanda güçlerimizin üzerine bu tarzda gitme sorununu yaktı. Nye? Çünkü parti çizgisinde, taktiklerin oluşma durumu yaşıyoruz. Daha çok gerilla birlikleri içerisinde kuşukculuk, güvensizlik tarzında yaratılan durumlar vardır. Biraz örgüt iç sorunları. Düşman da bu durumu göz önünde bulundurarak iş dedimlerle, iş sorunlarına uğraşan böylesi bir yapı üzerine gitmek istemiyordu. Daha çok yapı partinin karışması sorun olarak çıktığında dolayı bunları parti uğraştırmak, daha bunu daha da küstürmek, derinleştirmek için birçok taktik deniyordu.

Özellikle 4. Kongre sürecinde, alanda önemli bir sayıya aradan geçirmesi durumu oldu. Bizim üzerine eğitim amacıyla gönderilen bazı arkadaşlar oldu. Böylece alana tanıyan arkadaşların önemli bir kısmı ayrıldı. Bu bile başlı başına hareket tarzımız engeller duruma geliştirdi. Süreci içerisinde, Botan'dan bir grup arkadaş daha alana ulaşmıştı. Grup yoldayken düşman bizi alandı. Arkadaşları Dıyarbakır sahasında çatışmaya girme zorunda kalyorlar; üzerlerinde bazı şeyler düşmanın eline geçiyor. Düşman daha ulaşmadığını düşünün. Daha darbe vurmayla mahşayor. Çünkü partinin alana bir hedefale yaptığını, bu hedefale ile

önemli gelişmelerin ortaya çıkacağını çok iyi hesaplıyor, düşman bu birimizde darbe vurmayı temel hedef olarak önüne koymuştu. Onun için de geliştirdiği bir taktik vardır. Bizim bu birimizden sayış durumuna da göz önüne alarak, giyim kuşamına kadar gerillaya benzettirip bir grubu özel tim elemanlarına oluşturdu. Bu grup birçok işiyle ve köye ulaşmıştı. Bir Ovacı, Nazımye gibi bazı alanlarda hareket etmişlerdi. Burada bu hareket tarzıyla daha çok şunu amaçlamak istiyor du: Grubu buradaki faaliyetlerinden imha etmek. Özellikle üzerinde durdu, hatta o grubun gelişmelerinde kırışık durumun operasyonlarında bile bir değişiklik oldu. Yani daha önce diyeelim bir alana dört parça halinde ayrı ayrı operasyon kapsamı içerisine alırken, dört parça halinde operasyon yaptığı sahalara bu kez tek parçalı operasyonlara dönüşürdü. Yani kendi güçlerini küçük küçük gruplara dağıtarak arazinin tümüne girdi. Dolayısıyla gruplarla karşılaşmalar oldu, çatışmalar ortamı daha da yoğunlaştı.

Bizim buradaki durumumuz, 4. Kongre'de mahkum edilen durumların bir devamıydı. Farklı bir durum söz konusu değildi. Kendi içerisinde gerekli güveni yaratma, kuşku ortamını aşma temelinde bazı girişimler içerisine giren güçlerimizin çalışmaları vardı. Eğitim çalışmalarına daha çok bu yönü ağırlık vermiştik. Fakat güçlerimizin düşmana darbe verme kapasitesi çok zayıf kalmıştı. Bu da o mevcut durumun tam aşılmasından kaynaklanıyordu. Bir de grupların işlenme sorunları ortaya çıktı; bunda gecikme vardı. Gecikmenin vermiş olduğu acelecilik de vardı. Sonbaharda yaşadığımız kayıplar ortaya çıktı. Fakat bu buluşmadan sonra oldu. Bizim kişisizinde kullanacağımız kamplar vardı, işlenme sahalardı. Bu kişisizinde önemli oranda güçlerimizi zorladı. Düşman o dönemde buradaki yönetim kademesinde bir değişiklik yaptı, yani buradaki tüm binbaşılardan tutalım en üst kademeleli adamlarına kadar hepsini çekti. Özellikle Botan'da bize karşı savastırılan yeni elemanlarını gönderdi. Bu elemanlarını gönderme ile birlikte operasyon tarzında ve yeni üzerimize yüklenme biçiminde değişiklikler ortaya çıktı. Fakat bizim de hareket tarzımızda, işlenme sorununda or-

TAYYAR YOLDAŞIN ŞAHADETİ ŞIRNAK KATLİAMINA KARŞI BİR İNTİKAM EYLEMİDİR

Adı, soyadı: **Yusuf KIRMIŞTAŞ**
Kod adı: **Tayyar, Piro**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1947**
Mücadeleye katılış tarihi: **1978**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, Antialya**

Bir dava ne kadar haklı olursa olsun, uğruna ölüm görev alınmadıkça meşruluğunu ve haklılığını zamanla kaybeder, başarı elde edilmez. Haklı ve meşru davalar, yaman savunucuları ve görkemli kahramanlık yaratan şehitleriyle zaferi teminat altına alır. Kürdistan'da şahadetlerin çok olması, davanın gerçek anlamını ve değerini ortaya koymaktadır. Bağimsızlık ve özgürlük şehitlerimiz, somurgeliğin ülkemizde her türlü tahribatlarını ve bütün kırılıklarının söküp atılmasında, yep-yeni, tertemiz bir ülkenin yeniden inşa edilmesinde en temel değerlerimizdir. Şehitlerimiz, halkımız tarihi uykusundan uyandırarak bilinclendirdi, ayağa kaldırdı ve insanca bir yaşamın yüceliğini dalga dalga her alana yayarak ülkemizi ve halkımızı güzelleştirdi. İşte bugün bağimsızlık ve özgürlük mücadelemiz, şehitlerin bizlere kazandırdığı mevlilerde, yeni şahadetlerle iktidar yolunda hızla ve emin bir tarzda zaferle doğru yürümektedir.

Bu günleri bizlere vareden kahraman şehitlerimizden biri de **Yusuf KIRMIŞTAŞ (Tayyar)** yoldaştır. O, otuz milyon Kürt insanının geçirdiği, özlem ve taleplerini yüreğine sığdırmış bir halk önderi, halk adamı ve bir can yoldaşı. O, mücadeleyi yaşamı boyunca iç ve dış düşmanlara karşı savaşında yılmıyaz, zaptedilemez bir kaleydi.

Tayyar yoldaş 1947 yılında Dersim'de dünyaya geldi. Yoksul ve düşmanın her türlü baskı ve imhalarına maruz kalan çileş bir aile ortamında büyüdü. Ailesine ve çevresine karşı mütevazı ve saygılıydı. Çevrede yardımseverliğiyle tanınan bir kişiliğe sahipti.

Bağımsızlık ve özgürlük düşüncelerinin Kürdistan'a taşıdığı ve giderek öğrenci gençlik arasında yer edindiği 1978 yılında mücadeleye tanıştı, sempati duymaya başladı. Zaten daha önceleri, özellikle 1970 dönemlerinde Türkiye'deki devrimci militanlığı etkisi altındaydı. Bu nedenle devrimci, sosyalist fikirlerle ve bu düşünceler uğruna sergilenmesi gereken direnişçiliği yabancı değildi. Bunun için de sorunların erkenden kavradı, ülke ve halkının geçirdiği öğrendi. 1978 yılında ulusal kurtuluş düşüncesi Kürdistan'da gelişip boy verirken, sosyal-şovenzimden, faşist miraslardan, feodal işbirlikli-ihanetçi kesimlerden kaynaklanan yojunca düşman saldırılarını, kompoları söz konusuydu. Gerek soldan, gerek sağdan, gerek işbirlikçilik-ihanetten ve gerekse düşmanın resmi-sivil ku-

rullarından kaynaklanan ve giderek artırılan karşı saldırılar, Kürdistan'da bağimsızlık ve özgürlük düşüncesini daha köklemeden yok etmenin, keskinlikle ona yaşam hakkı tanınamamanı kalışe saldılar. Bütün bunların sonucu olarak bilinen sayısız komplo ve saldırılar, katletmeler vardır.

Bu yıllarda Elazığ'da, somurgeli Türk devleti tarafından faşist mahkûmların pilot bölgesi seçilmişti. En azılı faşist güçler devlet eliyle Elazığ'da kanlı bir terör estirmektedirler. Tayyar yoldaş bu dönemlerde aşırı zorluklar altında, ölüme her an bu-run buruna mücadele yürüten ve büyük bir grup olarak Kürdistan Devrimcileri içinde yer alıyordu. O, bu koşullarda bir yandan ailesinin geçim sorunlarıyla uğraşırken, diğer yandan çok kit olanağlar içerisinde faşist saldırılara karşı kendisini siper eden kararlı ve militanca bir çabanın sahibiydi. Yine bu yıllarda Kürdistan toplumunda çok nadir rastlanan, kadının politikaya katılması ilk olarak bu aile ortamında gerçekleşti. Kardeşi **Sakine KIRMIŞTAŞ**, okuduğu okulu bırakıp profesyonel devrimciye başlamıştı. Elazığ, Mardin-Kızıltepe, Dersim ve Diyarbakır gibi yerlerde örgüt faaliyetlerini büyük bir özveriyle ve fedakarlıkla sürdürmüştü. 1979 Elazığ saldırılarına

dahil ilk dönemlerinde yurtdışına, yani Avrupa'ya çıkar. Sakine'nin şahadetini sonraları duyar. Tabii katledilme durumu bir dönem kendisini etkiler. Ancak mücadeleye ve partiyeye karşı inancını, bağlılığını korur. Partinin provokatörlere karşı verdiği mücadele kendisinde büyük bir güven yaratır. Faaliyetlere katılan ilkin işiçre-Fransa sınırında bulunan Mulhouse bölgesinde, daha sonraları Avrupa'nın birçok alanında örgütsel-pratik çalışmalara katılır. Avrupa sırasında ortaya çıkan her dönemin provokatörleri kendisi üzerinde oynamak, parti karşıtı duruma getirmek isterler. Ancak buna muvaffak olamazlar. Çünkü O, partiyeye sonsuz inancıyla bağlıdır; provokatör ve tasfiyeciler tiplerden nefret eder, onlara karşı mücadeleyi düşmanla mücadele etmekte özdes tutar. Yaşamı boyunca böylesi inançlı bir mücadelenin sahibi olur.

Tayyar yoldaş, Avrupa'da profesyonel faaliyetlere esas olarak 15 Ağustos 1984 atılımından sonra başlar. O, parti-cephe faaliyetlerini yürüttüğü bütün alanlarda kitleler tarafından sevilir sayılır. Olduğu, insanlar daha derin sorunlarını saatlerce dinler, çözmek için bütün güçlerini kullanır. Bir sorunu halâkemediği zaman bundan oldukça rahatsızlık duyar. Gittiği her evde,

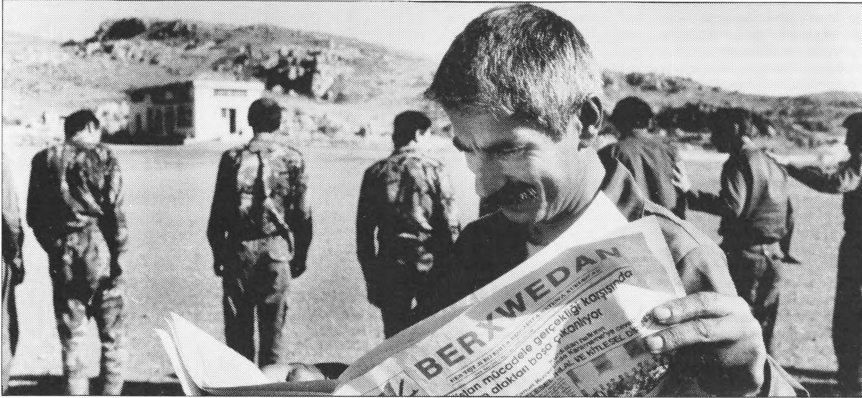
Korkmaz Akademisi'ne kavuştuğunda bütün dünyalar O'nun olmuştur. Mutluydu, sevinçle doluydu. Askeri ve siyasi eğitimlere hep coşkuyla katıldı. Yoldaşların moral ve neşe kaynağı oldu. Akademi, yani parti yaşayışla kısa sürede bütünleşti. Fedakarlığı, bütün kamp işlerine koşmak istedi. Günlük sosyal gelişmeleri izler, yorumunu yapar, olay ve gelişmeleri değerlendirirdi. Zamanını hiç boş geçirmedi. Eğitim dışında kalan zamanını okuyarak, tartışarak, inceleyerek geçirdi. Yoldaşların eğitimi için kendi gücü oranında bir çaba harcadı. Yaşama, değerlerin korunmasına karşı duyarlılığını her zaman korudu.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde kaldığı süreçte daha çok gelişti ve olgunlaştı. Parti Önderliği'nin yaptığı bütün çözümlere katılma can kulağıyla dinlerdi. Parti Önderliği'ne karşı büyük bir sevgi ve bağlılık besliyordu. Kuşkusuz bütün partinin kadro ve savaşçılığı partiyeye ve Parti Önderliği'ne ölümlüne bağlıdır. Ama Tayyar yoldaş bağlılığı Parti Önderliği'nin talimatlarını pratikte uygulayarak, onun gereklerini mutlak doğru şekilde vererek yerine getirmeye çalışıyordu. O, içindeki tertemiz duygularıyla özelliğlerini konuşturarak, ciddi yetersizlik-

leri, mücadeleye nasıl sahip çıkması gerektiğini kavratır ve bunları da katarak çalışmalarına devam eder. Bu olayı anlatmamızın nedeni, O'nun ne kadar sebatkar davrandığını, bilimsel hareket ettiğini ve iktidara gücünün güçlü olduğunu vurgulamak içindir.

Tayyar yoldaş, Akdeniz bölgesi faaliyetlerini yürüttüğü dönemlerde düşmanın askeri ve resmi kuruluşlarına yönelik sayısız sabotaj ve başkane eylemlerini fiilen örgütleyip gerçekleştirdi. Akdeniz bölgesinde oluşturulmuş Kürt potansiyelin çok kısa bir dönem içinde Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşına karşı duyarlı hale getirdi. Akdeniz bölgesi O'nun döneminde tarihinde ilk kez Kürdistanlıların gösterilerine tank oldu. O'nun komutasında yığınlar açlık grevlerine, protesto eylemlerine ve gösterilere katıldı.

O, 45 yaşlarında genç bir delikanlıydı. Şırnak katliamı düşmana karşı var olan intikam duygusunu kamçılamıştı. Networ sürecinde Şırnak kana bulanmıştı. Onlarca insan yaşamını yitirmiş, yüzlerce yaralanmış, evler yakılmış yıkılmış, kitleler harabeye döndürülen şehirler, kitleler yaralılarıyla birlikte yollarını dağlara, ovalara vermişti. Halk katledilmiş, yaralanmış, açlığa mahkûm edilmişti. Düşman böylesi bir kat-

ları ve 1980 Eylül'ündeki faşist darbe döneminde yaygın tutuklama ve imha terörünü, başarılı taktik bilinci ve cesareti ile atlatan Sakine yoldaş, partinin eğitim ortamlarına gitmek üzere yurtdışına çıkma hazırlıklarını yaparken, bu kez işbirlikçi, feodal-komplocu kişiliğin parti içine sızmış düşkün piyonları tarafından kalışe katedildi. Kürdistan toplumunda feodal ve işbirlikçi kafa yaygın, kadının toplum içinde saygınlık kazanıp yükselmesini tahammül etmez. Sakine yoldaş, bu mantık yapısına sahip kişiler tarafından şehit edilmiştir.

Parti ortamında direnişçi özellikleri ve sağlam kişilikleri ile tanınan devrimciler, özellikle Dersim, Elazığ ve Bingöl hatlarında mücadelelerini başına cökelenmiş provokatörler tarafından ya asılsız iftira ya suçlamalarla katledildi ya da düşmanın imhasına açık hale getirilip katlettiler veya tutuklatıldı. Bu ikinci yöntem en çok uygulanandı. Bütün provokatif, karşı-devrimci faaliyetler, bunların yarıttığı tahribatlar, mücadele içinde yaratmak istedikleri ortama parti tarafından sebatlı bir mücadeleye açığı canıklı ve bu yapıları karşı amansız bir mücadele verildi.

Tayyar yoldaş, 12 Eylül faşist ikti-

ailerinin bütün bireyleriyle ilgilenir; çocukla çocuk diylle konuşur, kadını aynı ilgilenir, sorunlarını özgülene indirgerek ortaya koyar, yaşlılara yılların ömrünü geçirmiş gibi konuşur, tartışır. Her konuyu, her konuşmanın muhtevasını ulusal kurtuluş sorunu, Avrupa'da yaşanan insanlarımızın durumu ve Kürdistan gerçeğine dönüştürürdü.

Tayyar yoldaş sevgi dolu, üstün moral, cesaret ve fedakarlıkla bütünleşmiş bir kişiliğe sahipti. Akçağ önlülü ve gülec yüzlü bir yoldaşı.

Tayyar yoldaş bir halk insanıydı. Düşmana karşı muazzam bir kinle doluydu. Partinin direnişçi çizgisine ve önderliğe bağlılıkta örnek bir devrimciydi.

Çocukların can arkadaşları, gençlerin can yoldaşı, yaşlıların şirdaşıydı. Tayyar yoldaş emekçiydi. Görevin büyüğü-küçüğünü bilmez, devrime gerek olan, mücadeleye ihtiyaç duyan her şeyi yapardı. Parti ve halk değerlerine bağlı, sadık bir kişiliğe sahipti. Sorumluluğu dar kavramaz, bütün değerlerin beklisi, mücadelenin doğal bir evladı ve sahibiydi.

Tayyar yoldaş Avrupa faaliyetlerinden 1990 yılında ayrıldı. Partinin merkezi eğitim okulu olan Mahsum

lere düşmeden görev ve sorumluluklarını alını alı biçimde yerine getirmeyi başardı. Değerli özellikleri dikkat çekiyordu. Akademi'nden aldığı eğitime daha çok yetkinliğe ulaşmıştı. Artık ülkeye gidecek olan planlama grupları içindeydi. Ülke pratiğine yöneleceği için çok daha canlı ve ataktı. Botan'a gitmek istiyordu. Ancak parti şehir alanlarında faaliyet yürütmesini uygun görmüştü. Bu karar gereği şehir çalışmalarını içinde yer alarak planlamaya geçirdi ve 1990'ın yaz aylarında ülkeye giriş yaptı.

Tayyar yoldaş Akdeniz bölgesi sorumluluğuna atanmıştı. Görevine bağlı. Alanda faaliyetlere başladıkları kısa bir süre sonra, Mardin eyaletinde Akdeniz bölgesine gönderilen bazı tip, burada Tayyar yoldaş birkaç gün çalışmalarından alkoyor. Olayın içinde bir provokasyon olduğuna sezinleyen Tayyar yoldaş, olgun ve bilimli davranıyor. İddia edildiği gibi kendi başına alana gelmediğini, parti tarafından görevlendirildiğini bir alarak faaliyet yürüttüğünü, onların içine girmiş olduğu tutumun yalı açacağı sonuçları, kendisini alkoyanlara birkaç gün süreyle sürekli anlatır ve ikna eder. Bu tutuma girenler gerçek-

liama amacına ulaşacağını sanıyordu. Ama nafiye. Katliamlara rağmen, yere düşen bedenler daha sıcaklığını korurken Şırnak halkı direnişce kalkmıştı. Arından Nusaybin, Yüksekova, Van ve daha birçok yer. Tayyar yoldaş, düşmanın Şırnak'taki katliamını sineye çekecek biri değildi, sessiz kalamazdı. Ne pahasına olursa olsun bir şeyler yapacaktı. TC'nin askeri ve resmi kurumlarına karşı bir intikam eylemi hazırladığını içindeyen, hazırladığı bomba elinde patladı. Hızlıydı bir kaza yoldasımız aramızdan ayrı götürdü, sonsuzluğa uzanan şehitler kervanına kattı...

Tayyar yoldaş ne ilk ve ne de son şehidimizdir. Halkımız Tayyar gibi halk önderlerine her dönemde daha fazla ihtiyaç duymaktadır. O, görevi başında ölmüştür. O'nun şahadetinde, Şırnak katliamında ifadesini bulan somurgeliğin vahşetine karşı intikam çağrısı vardır.

Anısına bağlılığı, çok sevgili ve sürekli vurguladığı, **"Ben PKK ortamında bağimsızlığı ve özgürlüğü gördüm. Kürdistan'ın bağimsızlığını yaşıyorum. Ve öyle savasıyorum..."** sözlerine bağlı kalarak, O'nun yaşamını ve mücadelesini kendimize örnek alarak göstereceğiz.

Partimizin yiğit bir neferini, ARGK'nin değerli bir komutanını şehit verdik

Adı, soyadı: İlan ÇİFTÇİ
Kod adı: Delil-Ayhan
Doğum yeri ve tarihi: Sükyan köyü-
Solhan-Bingöl, 1966
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1988
Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim 1992,
Arıcak-Elazığ

Yaşamak, savaşmanın diğer adıdır. Parti Önderliği'mizin de sürekli olarak vurguladığı bu husus, genellikle tüm dünya ezilen halkları açısından nasıldır ki, yaşımsal bir önem hazine, Kürdistan halkı gibi karınkaraklardan ayırdığı uzanan bir yola gönlü vermiş bir halk için taşıdığı önem ise kat be kat ve daha fazladır. Ulusal değerlerini henüz yeni sahiplenmeye başlayan, toplumsal hastalıklara ve sömürgeciye karşı mücadeleye kendisine esas alan Kürdistan halkını, zafere ulaşmasın bir çok yola da elbette ki, savaşmakla mümkün olacaktır.

Bunun içindir ki, "Savaşmak yaşamın bir gereksinimi, özgürlüğün yaşamın tek yoludur." Bu nedenle ki, savaşta dört elle sarılmak yaşımsal bir zorunluluk olma durumundadır bizim için.

İşte bu savaşın nüvelerini Kürdistan'dan bir zanaire perşisterek, mücadelemizin dalanıp-budaklanmasına vesile olan ve gelişmelerine şekillenirken, somut cabalarla halkımızı, adımlarını zafere yaklaştıran partimiz PKK'nin bizer için taşıdığı hayatı önemi, daha derinliğine kavramak zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Yine bu vesileyle Kürdistan halkının bağından çıkan, bu vatani en güzide evlatları olan parti militanlarını, manevi komutanlarımız olan şehitlerimizi, bir kez daha burada şükran duyguları ile saygıyla anıyoruz. Onlar ki, ölüme yaşamı yaratılan; onlar ki hiçbir tereddütü girmeden kanlarını damla damla akıtarak toprağa katıp yapıları; onlar ki çorak toprakları çiçeklendiren özgürlük tohumları; onlar ki, umudumuz, biricik varlıklarımız olan devrimizin canlı abideleri... Evet, şehitlerimizdir onlar. Kürdistan'ın şükran topluluğundan kurtarmın enin çaba ve fedakarlığını sergileyen şehitlerimiz, ölümsüzlüğe ulaşarak, geride koskoca şanlı bir direniş mirasını bizlere bırakarak, acıyı baldıyorlar. Direniş zafere taçlandırıcı olan partiyeye, halka ve can yoldaşlarına, gözlerinde işi-şıl olan zafere partitayları gülmüşeyerek, her an bizlerle yaşıyorlar. Fiziki olarak aramızda olmamaları bir nebeze de olsa yüreğimizde dalgıçları da; mücadele azmimizi keskinleştiren, düşmana karşı kınımızı bileyen bir güç oluyolar aynı zamanda. Her birisi kahramanlıklarıyla destan yaratacak değerde olan bu yoldaşların anlatmak çok zor... Onları kelimelerle ifade edip, saygılarına sığdırmak da bu yönlü mümkün olmayabilir. Onlar için hissettiklerimiz yüreğimizin derin-

liğine işlemesine rağmen biz bu duygularımızı dile getirmede yeter-
siz kalıyoruz!

Her birisi bir cihan parçası olan bu yoldaşların ancak kısa cümlelerle ifade edilebiliriz. O da, bağlılık, dirayet, özveri, acı, inanç ve en önemlisi de, "yaşamı, uğruna ölecek kadar sevmek!"

İşte bu değerli yoldaşlardan birisi de "Delil" yoldaşı. **Delil (İlan ÇİFTÇİ)** yoldaş da mücadeleye gönlü veren, özgür yaşamı kucaklayabilmek uğruna, kısa ama onurlu mücadele pratiğiyle, partiyeye layık olmasını bilmiş, şahadetliye de gönüllülikle taht kurmuştur. Yaşamının her kesiti kavgayla ve mücadele etmekle dopdolu geçmiştir. O yaşamı boyunca hiçbir zaman köleci bir yaşamı kabullenmemiş, her şeyde, hat-
ta kendisiyle bile yaman bir yaşamı tutmuştu. Biz burada, sadece O'nun öldüğün geçen yaşamı kısaca özetlemeye çalışmakla yetineceğiz.

Delil yoldaş, 1966 yılında Bingöl'ün Solhan ilçesine bağlı Sükyan köyünde dünyaya geldi. Ailesi köylü ama yurtsverer özelliklere sahip bir ailedir. Daha çocukluk çağlarında iken, zorlu yaşam koşulları ile karşılaşıyor gelmesi, onun minik yüreğini ısran duygularıyla dopdolu kıldırmıştı. O, her çocuk gibi yaşamı yaşamak çokluğu... Ailevi sorunlar yüzünden köyden ayrılıp Diyarbakır'a yerleşmek zorunda kaldıklarında delil delil durumlarını köti masından ötürü Delil yoldaş, daha çocuk yaşlardayken çalışmaya ve ev ekonomisine katkı sunmaya başlar. Henüz yaşatılan dışarda onun oynarken. O sadece uzaktan seyretmekle yetinir ve içerisinde bulundukları duruma anlam biçmeye çalışır.

İşte O'nun, erken yaşta yaşamı atılması, O'na yaşatılan daha ileri bir düzeyde olgunluk kazandırarak sorumluluk duygusuna yönlendirilerek çalışmaya başlamasına önyak olmuştur. O, bir taraftan "küçük bir emekçi" misali çalışıyor, diğer taraftan da okula devam ediyor. Pekçok olumlu özelliğe sahip bulunması, O'nun, okula öğretilerinin takdirini kazanan bir öğrenci, iş yerinde de ustaların övgü ile söz ettiren bir çirak durumuna getirmiştir. Babasını da küçük yaşta kaybetmiş bir çirak durumunda getirmiştir. Babasını da küçük yaşta kaybetmiş bir çirak durumunda getirmiştir. Babasını da küçük yaşta kaybetmiş bir çirak durumunda getirmiştir. Babasını da küçük yaşta kaybetmiş bir çirak durumunda getirmiştir.

Delil yoldaş henüz lise yıllarında iken, devrimci düşüncelerle tanışmıştı. O'nu devrime sempati duymaya iten en büyük etkilenen başında, ezilmişlik, horlanmışlık ve zulme karşı mücadele etme tutkusuydu. Kuşkusuz, O devrimci yaşamı ilk adımı ustasının getirdiği kitapları okuyarak atmış, marksist-leninist öğretini somut ifadesi olan PKK'yı bilindikten sonra da kendisini ilgilendiren fikirleri adanmışlaştırmıştı. O'ndaki düzene karşı varolan bireysel tepkinin yerini, aktif bilinciyle geliştirilen örgütlü tavırlar almıştı. Kısa zaman biriminde cıkarıldığı en önemli sonuç o zaman şöyleydi: "Aşagılanmak, horlanmak, ezilmek yalnız bize özgü değil! Kürdistan halkı da bize dayatılan ve kader diye benimsetilen köleliğe mahkum edilmiş. O halde bireysel öfkem, örgütlü bir güç dönüşümü için herkesi birleştirendir gerekiyor. Ancak bu şekilde Kürdistan'ın zalim sömürgeci çabalarına karşı kurtulabiliriz." Evet, bu bilinc, kararlılık ve sadıқты ile aktif mücadele yaşamına ilk

adımlarını atarken derin bir heyecan duymuştu can yoldaşımız. 1980 sonrası döneme tekabül eden bu süreçte Delil yoldaş, enin sorumluluk duygusunu, bimez tükenmez enerjisiyle bütünleştirerek, öğrenci-geçici faaliyetlerinin aktif bir çalışanı durumuna geldi. Henüz lise ikinci sınıfta iken, yine ekonomik ve ailevi sorunlardan ötürü Diyarbakır'dan ayrılıp, İzmit'e yerleşmek zorunda kaldılar. Fakat bu zorunlu ayrılık, düşüncesinden hiçbir zaman ödün vermedi O'na. Bilakis çabalarını daha da yoğunlaştırarak, kendisini, çevresini geliştirme ve bilencilendirmekle sorumlu kılmasını bildi. Kısacası Kürdistan'dan kopuş; düşünceli ve pratik alanda O'na ayrılığın dışında hiçbir şey kaybettirmemiştir.

Delil yoldaş, 1985 yılında Marmara Üniversitesi Basın-Yayın Yükseköğretimine giriş yaptı. Yoldaşımız İstanbul'da okuduğu dönemde öğrenci yurdunun işgali, üniversitenin işgali vb. daha pek çok öğrenci eylemliliklerinde baş çekenlerden birisi oldu. 1988 yılında aynı okulun üçüncü sınıfında okuyan, Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne geçen yoldaş, parak, buraya devam etti. Bu dönemde muhtelif defalarla da gözaltına alındı. Delil yoldaş, daha bu süreçte kadar okuma aşığıyla dopdolu iken, düşmanla direkt olarak karşılaşıyor gelmesi, O'nun TC'nin bile hizmet etmeyen bu gençci kurumlarından başkalarını koparmasına vesile oldu. Zaten bu süreçte kadar sürenli olarak PKK safına aktif olarak katılma talebini partiyeye iletir; ancak bu talebi okul içerisinde daha faydalı olacak belirtiler için çeviriyor. 1988 ortalarına kadar gerek üniversite çevresinde, gerekse de kitle işi faaliyetlerindeki disiplinli çalışması O'nu, partiyeye daha da yakınlarmıştı. O'ndaki ataklık ve alçakgönüllülük sadece ve sadece partiyeye ve halka olan bağlılığının içten bir yansımasıydı... İşte, O'nun, herkes tarafından sevilip sayılan bir konuma getiren sebepleri, bu olumlu özelliklerde aramak yerinde olacaktır.

Delil yoldaşın coşukluğu, işi içine sığmayan ve hizmet aşığıyla yanıp tutuşan bir yapısı vardı. Bu yapıyla, partinin dikkatini de çekmeye başlamıştı. Kısa bir süre; sonra, en nihayetinde partiyeye iletildi talebi de kabul edilmiş. Akademiye gidecek olanlar listesinde girmeye hak kazanmıştı. Kendisine bu sevinçli haber iletildiğinde, bu O'nda büyük bir heyecan kasırgası yaratarak, renkli gözlerini sevinç gözyaşlarıyla doldurmuştu. O'nun içini unutmamak bir andı. Zira Delil yoldaş, 1988'den 89 ortalarına kadar Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi bir eğitimden geçme gibi tarihi bir fırsatı yakalamıştı. Bu nedenle O, kendisini ideolojik-politik yonden yetkinleştirmek için, bu süreci en iyi bir şekilde değerlendirmeye azimindedi. Düşünce yapısından özlüklü, bu sahada kendisine verilen marksist-leninist ideolojik eğitimi kendi kişiliğinde somutlaştırmasında etkili olmuş; pratik yaşamıyla da bunun doğruluğunu kanıtlayabilmişti. Doğrusuyla kısa bir zaman biriminde büyük oranda eksikliklerinden anarak militan ölçütleri yakalayabilmişti.

Akademi sahasında da canlılığı, içtenliği ve çalışma hırsıyla daima adından söz ettirirdi. O, yoldaşlarına karşı yakın ilgisi ve parti değerlerine sahip kadim kadimlik karallığıyla gittiği her ortamda adapte olma da zorlanmadığı gibi kendisini

bir çekim merkezi durumuna getirmesini de bilirdi. Hayat doluydu, her an yüzünden eksikleyen tebesüllüyle insana yaşama sevinci verirdi. Çok yonluluğu, yardımseverliği ve insana bıcıtı paha biçilemez değer, edimliliğin bir bileşesi olarak en güzel O'nun pratiğinde yansımasını buluyordu.

Delil yoldaş, 1989 yılının ortalarında bu şevk ve karallılıkla, aktif pratik sahaya yönelmeye hazırdu. O, görevleri dama kutsal bilir, bu yönlü görev sahisi belirleme gereğini bile duymazdı. Bu açıdan Küçurova bölgesi örgütlenme çalışmaları gönderildiğinde; sıcak savaş sahasına giren yönünde içinde derin bir özlem ve tutku bulunmasına rağmen, ıtırassız kendi görev alanına gidecek çalışmaları başlatırdı.

Küçurova'yı gelişinin hemen akabinde parti adına çalışma yürüten bir unsurun yer göstermesi sonucunda tutulanarak, düşmana esir düştü. Delil yoldaşın bir yılını kısa bir zaman pratiği, onurlu ve dirençli örgüt bir pratikdir. O, düşmanın zalimce işkencelerine karşı direnme sinisi bilmiş, düşmanla zerre kadar taviz vermemişti. Bu seferki başkaldırı; bilinciydi; böylelikle düşmana burada boyun eğmesi, dostun da, düşmanın da -dirayeti tutmunda ötürü- taktirini kazanan bir yoldaş olmuştur. Gerek zindan bünyesinde yaşanan sınıfdaşları anlayışları karşı, gerekse de düşmana karşı olan direnme savaşında hep ön saflarda savışı. Bir yıldıan sonra notakıldığı zindan yaşamı O'na çok şey öğretmiş ve daha da güçlenmesine neden olmuştu.

Zindandan çıkar çıkmaz zaman geçirmeden yeniden cephe faaliyetlerinde çalışmaya başlatırdı.

Delil yoldaş, İstanbul başta olmak üzere TC'nin metropol kentlerinde üst düzeyde sorumluluk üstlenirdi. Yoldaşımız örgütçü, yaratıcı ve değere değer katan özellikleriyle partinin kendisine atfettiği görevleri layıkıyla yerine getirecek örnek ve kalıcı bir pratiğin sahibi oldu.

O'ndaki politik öngörü ve düşüncesi kabiliyeti, muhtelif defalarla düşmanın alana yönelik operasyonlarını sonucuz bırakmıştı. O, şehir yaşamına dayatılan her türlü yozlaşma karşı, yaman bir savışı olarak kendisini, düşmana prim verilecek davranış ve tutumlarla asla katırmamış; hem kendini hem de değerleri korumasını bilmiştir. Kendisinin bu dönemde eksiksiz olarak dile getirdiği belirlen özelliklerinden birisi teccazallığıydı. Bu yönünü sürekli eleştirir, kendisini eleme ve yenileme yönündeki yoğun çabasıyla her konuda da yetkinleştirmeye çalışırdı.

O, iyi bir örgütçü olmanın yanı sıra, iyi bir eylemciydi de. Metropol faaliyetlerinde bulunduğu süre içerisinde yüzlerce kişiye saflara katarak, onlara eyleme de damgasını vurmuştu.

1992 yılı Haziran ayı, Delil yoldaşın yaşamında yeni bir dönüm noktasını teşkil etmesi açısından oldukça önemli ve tarihi bir gün olma özelliği taşımadıydı. Yaklaşık 1,5 yıl aşkın bir sürenin ardından başarıyla yürüttüğü cephe faaliyetlerini notaklamış, artık derin bir tutukluyla sevda landığı kutsal öale topraklarına ayak basmıştı. Yaşamında yeni bir önem sahip olan Amed'e ayak bastığı gün, özgürlük vadedecek heybetli dağlara baktığında tarih edilemez duygularla doydurmuştu. O, Kürdistan'ın daima bir sevgiliye benzetirdi;

çok sevimlisi, incitilmemesi ve uğruna ölümüne gereken bir sevgiliydi Kürdistan... Kürdistan'ı tasvir ettiğinde şahane bir dille anlatmaya koyulur, bütün doğa güzelliklerini anlatırken illiklene kadar Kürdistan'ı yaşırdı. O'na göre; ölüm; "zalim pençesinden kurtarılmış gereken bir yer", özgürlük mücadelesi de "hırcın bir tay'dır". "Biz bu deli ve hırcın tayın yellerine tutunmayı başardık" derken, yaptığı benzetmeyi en ince ayrıntılarına varınca dek anlatırken, gözleri alev-alev oluyordu. Yine, "hoyratça çığneden bu topraklar üzerinde biriken kının, ancak kanla temizlenebileceğini" vurgularken de, yeri geldiğinde seve-seve ölüme kucaklamamın gerekliliğini ifade etmeye çalışırdı.

Evet can yoldaş! Sen çok sevgidin yoldaşlarımıza; "Biz bu yaşamı mahkum, savayamı mahkumuz" derken, aslında bu kısa cümlelerle pekçok şey sığdırabilmiştiniz! Sen şu anda çok iyi anlayabiliyorsunuz. Zaten, seni partiyeye, topraklara, halkına ve yoldaşlarına bağlılığın sevgiyi tanımlamada da çok iyi ifadesini buluyordun.

Delil yoldaş, kırsaldaki yol arkadaşlarına bunları anlatırken yaşamı anlamı ve vazgeçilmez olacak; pratik çabaları için bir uygulayıcısı olmasında da kısa sürede başarmıştı.

Kısa süren Amed pratiğinde partinin süren amede verdiği görev ve sorumluluğun, yetkin bir çalışmaya gerek kıldığını bilincine hareket etmişti. Gelir gelmez eylem yönetimini almıştı, tabir komutanlığına da getirilmişti. Komuta kademesinde görev üstlenmesi O'nu kısa sürede oldukça yetkinleştirmişti, ARGK'nın yaman bir savışı ve komutanı olmasında en büyük etken olmuştu. Savaşın yakıcılığı ve zorlu yaşam koşullarının amansızlığı da zaten başka bir yaşam hakkı tanıyıyordu. Bu vesileyle kırmadan yorulmadan aktif bir şekilde çalışarak, kendi deyimiyle "partiyeye olan şükran borcunı ödeme" uğraşı veriyordu.

Yoğun bir tempoya geçiş günlerinden aralı zamanın şırı ve yaz yazarak değeriendirirdi. Dostlara ve yoldaşlarına acı bir dille yazırlan, "savaşın sadece güçlü gırların" olmadığın ve bunun için de askerleşmenin zaruretini dile getirirken, kendi gerçekliğini de Özün oplağılığıla resmedirdi! Adeta! Tümü, güzelliklerin yansıma, mücadelemizin zorluklara özüldüğü dile getirmekten de kaçınmazdı yoldaşımız. Karınca kararınca da olsa bu yönlü yaşamın her anını kendisini ve çevresini etkilemek geçirirdi. Onu yakinen tanıyan arkadaşlarının, Delil yoldaşın gözlemlerinde ışıltılı bütünlüğünü, tek başına şahin bakışlarını, tok ve yalın hissin ve kopancı yaşamı uslubunun çekiciliğini unutmalarını mümkünatı yoktur!

Zaman zaman bizlerle olan sohbetlerinde bazen çok derin düşüncelere dalar ve birden birer: "Evet insanlar insanlık erdeminin kazandıran partimize, Parti Önderliği'mize bağlılığın her geçen gün daha da artıyor." Yine "Yoldaşlar!" diyerek şöyle başlar ve ardından anlam yüklü sözlerle şunları eklerdi: "Ne kadar güzel bu duyguyu paylaşmak! Yaşamı, işi, sevinci ve ölümü paylaşmak yoldaşlar! Sıradan bir insan tasavvur edilebilir mi acaba, güle oynaya birlikte ölmek kucaklamamın güzelliğini." Yine, erken şehit düşmemek gerektiğini, bunun için de tedbirini an bile eden kaçırmanın büyük bir gaffet olacağını dikkat

TOPEYEKÜN SAVAŞ ÜZERİNE

Baştarafı 1. sayfada

latıldığı söylenen ve ihtiyaç duyulan hazırlık belli bir noktaya gelmişti. Tüm kara kuvvetleri, gemileri ve ayaklanmaları bastırma stratejisi göre eğitilmiş ve yeniden organize edilmişti. Ülkeyi itinalı ve hızla gerçekleştirebilir. Baharda "büyük taarruz" a geçilebilir artık. Mevzileri yumuşatmak, gerilla ve halkın moralini yükseltmek, kırsal koşullarında hareket yeteneğini daha da daraltmak amacıyla yoğun ve sürekli hava bombardımanları yapıldı. Yoğun ve sürekli hava bombardımanlarına, daha büyük yoğunlukla beyin ve yürekler yönelik psikolojik propaganda bombardımanları eşlik etti. Buna "bahar sendromu" dediler. Bahar gelmeden ruhlar, yürekler, düşünme mekanizmaları teslim alınmak istendi.

Özel savaş aygıtı, 1992'ye böyle başladı. Yılın ortalarına gelindiğinde, uçurları yalan balonları söndü, demagog, bilinc sapırma hareketleri büyük ölçüde boşa çıkarıldı, 15 Ağustos 1992 kutlamaları ile, buna çaba ve yoğunlaşma pahasına yaratılan siyasal ve psikolojik ortam birdenbire tersine döndü. Bunun verdiği telaş, karışıklığı Şırnak katliamıyla gösterdi. Bu, artık özel sömürge savaşında yeni bir aşamaya işaret ediyordu. Bu yeni aşamayı ilan etmekte bir sakınca görmediler: **Topyekün savaş!**

Topyekün savaş, özel imha savaşının yeni bir aşamasıdır, fiili, resmen ilan edilmemiş, adı konulmamış seferberlik durumunda başka bir

anlam ifade etmeyen bir savaş.

DYP ve SHP liderlerinin Kürdistan gezisinde tanıdıklarını ilan ettikleri "Kürt realitesi" bir daha ağza alınmaz oldu; inkarcı söyleme dönüş ve buna artan vurgu, topyekün savaşın ideolojik cephesinin rengini de ele verir oldu.

Topyekün savaş, aynı zamanda, özel aygıtın, Genelkurmaylık-MIT-ÖHD (Özel Harp Dairesi-doruksal ifade değerlendirilmesi MGK'de bulur) üçlüsünün bütün iktidar iplerini sıkı sıkıya ellerinde toplamaları; diğer tüm kurumların bütünüyle kapıkulu haline getirilmeleri anlamına da geliyordu.

TC, Kürdistan sorununu hal etmede tarihine dönüyor ve koşuyordu; "çözümü" tarihine, yani tedip ve tenkil hareketlarına sıkı sıkıya salımla taşıyordu. Yeni bir ayaklanma ile yüz yüze oldukları teşhisinde bulunuyorlar ve verilecek yanıt ise baselsizdi. Daha öncekiler nasılsa baskıydı, bu sonuncusu da öyle bastırılacaktı! Bundan kimsekin de kuşkusu olmasın!

İçinden geçmekte olduğumuz dönem bir topyekün savaş dönemi. Topyekün savaş, kendi içinde belli aşamaları içeriyor. Bu dönemdedeki dedim, topyekün savaşın üst bir aşamaya olacağını gösteriyor. Bu anlamda topyekün savaş stratejisi ve bunun öğeleri, bileşenleri, aşamalarını biraz açmakta yarar var; verilmesi gereken karışık bakımdan da bu gereklidir. Bu aynı zamanda, TC'nin 1992 pratigini özel bir değerlendirilmesi de olacaktır.

Topyekün savaşa nasıl gelindi?

Takvim yapıları 1992'nin Ocak sonlarını gösterdiğinde önemli bir toplantı İstanbul'da yapıldı. Toplantı, işleri Bakanı, Jandarma Genel Komutanı ve diğer üst düzey yetkililerin "büyük" gazete yöneticileriyle yapıldı bir toplantıydı. Toplantıda önemli açıklamalar yapıldı, baharda geliştirilecek hareketin uçları açılacak ve psikolojik savaşın bu yeni aşamasının stratejik hedefleri doğrultusunda start veriliyordu. Hürriyet gazetesi genel yayın yönetmeni bu açıklamalar karşısında öyle hayretler içinde kalıyor ki, şu soruyu sormadan edemiyor: "Baharda adını savaş demek istemiyoruz, büyük bir hareketlenme mi bekliyoruz ki, bizi şimdiden altırmak için brifing veriniz?" (Cumhuriyet, 22 Ocak 1992)

Anılan bu toplantıda özel savaş kurmaylığının önemli tespit ve değerlendirmeleri açıklanıyor. Bunlardan iki tanesi çok önemli ve yinelimsin özünü ele veriyor. Birincisi şu: "PKK ayaklanma ve başkaldırı safhasında." İkincisi: "Kepenk başkaldırı ve yürüyüş eylemleri halka mal edilemiyor. Olayı yavaşan öncü misler."

Bu tespit ve değerlendirmeler, "halka şefkat, PKK'ya ezme!" sloganının henüz revaçta olduğu ve bolca tekrarlandığı bir dönemde yapılıyor. D. Söylen, "ezme"nin hedefi ile "şefkat"ın muhatapları birbirinden ayrıt ediliyor. Serhihdanlara katılan binlerce kadın, çocuk, yaşlı dahil bütün kesimler haktan sayılmıyor. Dolayısıyla paylarına "şefkat" değil, "öncü misli" oldukları için ezilmek dışılıyor.

"PKK ayaklanma ve başkaldırı safhasında" ve "öncü misler" sap-

taması, aslında planlanan kitlesel katliamların meşru temellerini hazırlama, kamuyunu bugünden buna alıştırmaya çabasında başka bir şey değildir.

Özel rejim, koalisyen hükümetiyle aldığı güç ve soluklanmayen en iyi şekilde değerlendirilme, uyun konjektürden azami derecede yararlanılabilir kararındaydı. Bu karar Kürdistan ullaş kurultuş mücaadesinin, gerilla ve serhihdan tedip ve tenkil hareketi ile bastırma biçimindedir. Bunun için tüm askeri hazırlıklar tamamlanmak üzereydi; bunu açıklamak sakıncalıydı. Koalisyen hükümetinin kuruluşuyla siyasal ortam ve hava da en uygun duruma gelmişti. Geriye psikolojik ortamın hazırlanması kalıyordu.

Ocak 1992'de İstanbul'da burjuva basın yöneticilerine brifing verilmesi ve burada "PKK'nın ayaklanma safhasında" olduğunu açıklanması, tedip ve tenkil hareketi için gerekli olan psikolojik ortamı hazırlama çabası çerçevesinde değerlendirilmelidir.

Çok ciddi katliam hazırlıkları, yoğun asker ve silah sevkati, dağların ve Güney'in sürekli bombalanması, Kulp'ta kitle gösterilerinin kitlesel katliamlara karşılama, yoğunlaşma kontra cinayetleri vb. bütün bunlar, "demokrasi ve hukuk devleti" demagojisi altında gerçekleştiriliyor. Bu büyük demagogik sloganlar yalısamalı bir hava yaratıyordu.

Bu ilan toplantıdan sonra basın, psikolojik savaşa yeni boyutlar getirdi. Psikolojik savaş, aktif yeni bir araç altında yürütülüyordu. Bahar Sendromu!

Bahar Sendromu'nun ana teması şuydu: PKK, Newroz'da ayaklanacak; devlet, yaş-kuru demeden her

tarafı düzleyecek, yakıp yıkacak! Bu dehşetengiz korku, her gün defalarca tekrarlandı, yetkilî-yetkisiz, aydın, çizer, gazeteci vb. taraflardan zenjinleştirildi; çoğaltılan dehşet dalgası her tarafa yayıldı, beyinler ve yürekler böylece teslim alınmak istendi.

Devlet, bahara büyük bir yoğunlaşma ve ciddi yüklenmeye hazırlanıyordu. Adeta tüm olanak, güç, kaynak ve aygıtını seferber etmiş bulunuyordu.

Koalisyen hükümeti "demokrasi ve şeffaflık" demagojisine, "Kürt realitesini tanıyoruz"u monte etmişti; bu, Kürdistan gezileriyle gerçekleştirilmişti. "Halka şefkat ve hukuk içinde" söylemi, tüm "demokratların" yüreğini fethetmeye yetebilmişti. "Milli mutabakat" da tamandı, partiler açık çek vermişlerdi kendilerine. Bu kadar elverişli bir ortamda Kürtlerin defteri düzlemeyecek de ne yapacaklar?!

Öteden beri "teşhis hatalıydı" demiyorlar mıydı? Bu, boşuna olamazdı, rastgele ağızdan kaçılan bir söz de değildi. Teşhis: "PKK ayaklanma ve başkaldırı safhasında", kitle eylemleri halka mal edilemez, bu eylemleri yapanlar "öncü misler"dir. Öyleyse ayaklanmaya verilecek karşılık, basit polisye tedbirler olamazdı. Tarihlerinde ayaklanmanın "tedavisi": Tedip ve tenkil; bir daha başını kaldırmayacak şekilde uslandırma, cezalandırma ve kitlesel kırılma!

Yeni bastırma stratejisinin böyle olacağı bahara varamadan, Kulp serhihdanına verilen karışıkta belli olmuştu. Hava bombardımanları da aralıksız sürüyordu. Bahara kadar epey yol alabilirlerdi...

II

Bahara kadar hava bombardımanına, kontra, hizbi-kontra cinayetleri ve bunları tamamlayan psikolojik bombardıman eşlik etti. Bu ayların gazete koleksiyonları kabaca gözden geçirildiğinde, Bahar Sendromu'nun nasıl tırmırdıkları; yürekleri baskı altına almak için ne gibi yöntemlerin kullanıldığı rahatlakça anlaşılabilir.

Ve kendisi için yoğun hazırlıkları yapıldığı, o gün gelip çatı. Newroz böyle gergin ve psikolojik baskının dorukta olduğu bir ortamda gündeme geldi. Özel rejim, siyasi ve psikolojik üstünlüğe, giderek askeri inisiyatif eline almış olarak Newroz'dan çıkmak istiyordu.

Askeri stratejilerde "ilk muharebe" önemlidir; taraflar azami önem atfederler buna. İlk darbeye sersemletici bir başanşın savaş diğer aşamalarını oldukça etkilediği söylenir.

TC, Newroz'u, Bahar Tedip ve Tenkil Harekati içinde bir "ilk muharebe" olarak algıladı ve planlaması, kararlılığını ve tüm yoğunlaşmasını buna göre yaptı.

Bahar Sendromu olarak adlandırılan psikolojik savaşın bir boyutu daha vardı: Devrimci önderliği ve halkı provoke etme, bir "erken donuza" zorlama! Devrimci mücaadeleyi kendi istediği zamanda istediği zemine çekerek imha etme taktiği, Osmanlı ve TC'nin provokasyonlar hazinesinde bolca bulunur. Şeyh Said'i de böyle bir "erken donuza" zorlamışlar ve ardından gelen sonuç biliniyor.

Newroz'da bekledikleri, arzuldıkları, kıskırtımarı çağıştıkları "ayaklanma" olmadı. Tüm katliam tehditleri ne ve çok ağır psikolojik bombardı-

mana rağmen Newroz, o güne dek görülmemiş yaygınlıkta ve boyutlarda kitlesel gösterilerle, serhihdanlara sahne oldu. Ayrıntıları biliniyor.

Aylardır hazırlanmış Newroz "muharebesi"ni kaybetmişlerdi. Ancak gerçekleştirilen katliamları askeri bir "zafer" olarak sunmak için yoğun bir çaba gösterdiler. Günlere bilincere ve duygulara yollanan tema şu oldu: "PKK'nın ayaklanma çağrılarına halk iltifat etmedi. Bir iki yerde (Cizre, Şırnak, Nusaybin gibi) ayaklanma denemesi yapı; ancak büyük bir bozguna uğradı. Devlet artık her yerde, gece ve gündüz vardır. Askeri ve psikolojik üstünlük devletin eline geçmiştir" vb...

Silahsız kitle gösterilerinin kanla bastırılması, dünyanın hiçbir yerinde "askeri zafer" olarak gösterilemez. Orada planlanan kitlesel gösterilemeye çalışan genel veya yerli bir silahlı ayaklanma duruma yetti. 1990'dan bu yana sürekli gelişen, büyüten ve ullaş kurultuş siyasetine bağlanan onun kitlesel ifadesi olan serhihdanlar, siyasal kitle gösterileri ve yürüyüşleri vardı.

Serhihdanları silahlı ayaklanma gösterip kitlesel katliamları meşrulaştırma çabalarının yanı sıra, yaygınlaştırmaya çalıştı ve amacı Newroz katliamlarının politik özünü oluşturuyor. Serhihdanlara katliamlar karşılık verme, buna askeri bir zafer olarak sunan psikolojik savaş kampanyası ile yalısamalı bir "üstünlük" havası yaratı bir oldu. "Üstünlük yakalanmıştır, halk PKK'den uzaklaşmaya başlamıştır, bu noktada tam da reformlar zamanıdır" biçiminde bir eğitim basında uç veremeye, tartışılmaya başlandı. Fakat özel rejim katında fazla bir ıttar görmedi bu eğitim. İstenilen, "Kürt realitesinin tanınması"ı uygun bazı kırımlar niteliğinde yataştırıcı adımların atılmasıydı. Buna karşı ileri sürülen gerekçe, "hele terör ezilsin de, ondan sonra her şey kolaydı!" Oysa kırımlar niteliğinde bile kimi adımlara hazırladıkları; inkar ve imhada sonuna kadar gitmeye kararlıydılar. "Kürt realitesini tanıyoruz" söylemi bir aldatmacaydı, zaman kazanmaya yönelik bir manevraydı.

Aslında tüm "zafer" nidalarını ve yoğun psikolojik savaş kampanyasının tersiyet eline çabalanma rağmen, Newroz Sendromu ve Bahar Harekati'nin "ilk muharebesi", TC aleyhine sonuçlandı. O büyük hazırlık ve yoğunlaşma böylece boşa çıkarıldı. Bunun böyle olduğu süreç içinde daha iyi anlaşılacaktır.

Bahar Harekati, özel savaşa yeni bir aşamaya işaret ediyordu. Bu aşamanın ayrırt edile özellikleri, serhihdanları kitlesel katliam ve sindirme olarak somutlanıyor. Ulsal kurultuş mücaadesinin "ayaklanma" olarak değerlendiriliyor; dedik ve tenkil karşılığını ise, tedip ve tenkil olduğunu ayrıt öncesinden açıklamışlardır. "Mademki balığı tutup yok edemiyoruz, o halde suyu kurutmalız" politikası, Bahar Harekati'nin stratejik boyutlarından birisiydi. Kitlesel katliamlar, köylerde geliştirilen sürek av, insan avı, kitlesel tutuklamalar, işkenceler vb. uygulamalar tamamlandı. Kontra ve hizbi-kontra cinayetlerini de buna eklemeliyiz. Tam anlamıyla terör, sindirme, teslim alma ve pasifikasyon hareketi yürütüldü.

III

İçte geliştirilen kuşatma ve tecrit çemberi dışıktı diplomatik çabalar-

la tamamlanmak istendi. Diş politikasını, iç politikasını, özel savaşın hizmetine bu kadar koşullu başka bir dönem olamazdır herhalde. PKK'ya dıştan tecrit etmek, kuşatmak ve bölge ile dünyaya açılan nefes borularını kapatmak için, bizzat işleri Bakanı devreye giriyor ve yoğun bir çaba sergiliyordu. Suriye gezisi ve imzalanmış protokol biliniyor. Bir diş tehdit ve taviz ile kotaları bu protokol, bir "diplomatik zafer" olarak sunuldu ve psikolojik savaşa etkin bir malzeme yapıldı. İşleri Bakanı ile yürütülen bölge diplomasisi Avrupa ve Balkanlar'da da sürdürüldü. Bu çabalar giderek bölgesel pakt girişimlerine dek götürüldü; Suriye ve İran ile ulusal kurultuş mücaadesi karşısında ortak bir tavır geliştirebilmek için toplantılar yapıldı; benzer toplantılar bundan böyle de yinelenicekti kararlaştırıldı.

Emperyalizmle varolan ilişkiler ve diğer bütün diş politikaları olanakları ve ilişkileri ullaş kurultuş mücaadesini bastırma ve tecrit etme hedefine bağlandı. Diş politikasını bu şekilde Kürdistan sorununa kitletmesi, TC'nin "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar" uzanan hegemoni emelleri önünde en büyük handikap oluyor. Bu, aynı zamanda bağımlılık ve ipotek kamrunu ağırlaştran bir durumdur.

Tüm diş ilişkilerini, ittifaklarını, diş politika olanaklarını ve gücünü devreye sokmama. Kürdistan devrimini tecrit hedefine bağlamasına rağmen, TC, bu alanda başarılı olamadı. Görüntüde Suriye'den, İran'dan belli süreli aldı, ancak bunlar devrimin nefes borularını olumsuz etkilemede ciddi bir rol oynamadı. Bunun nedenleri var; ayrıntılara girmiyoruz.

IV

Newroz katliamıyla geliştirilmeye çalışan psikolojik ortam kısa sürede dağılmaya başladı. Etkin ve büyük gerilla baskınları bunda belirleyici bir rol oynadı. Bu süreç 15 Ağustos kutlamaları doruk noktasına çıktı.

Gerçekten 15 Ağustos kutlamaları görkemi oldu. Bu, sıradan bir yıldönümünün kutlayışı değildi. E. Savaş olarak devrimin geldiği aşamaya işaret ediyordu. Ulsal çapta gelişen serhihdanlar, gerillayı büyük, tüğ, ullaş ordusu geliştirdiği gibi halklaştıran savaş, savasın halk gerekliliği de geliştiren ve yükseltiyordu.

15 Ağustos kutlamalarında ortaya çıkan bu gelişmelerin politik, askeri ve moral sonucun az olması. Devletin tüm kurum ve kuruluşlarıyla, basın ve yaygın organlarıyla, tüm özel savaş aygıtını kullanarak yalısamalı psikolojik ve tam bir yoğunlaşmanın gerçekleştirildiği bir süreç, yalan balonları böylece peş peşe sarınsı geçirmeye başladı; arık. Eleştiriler, homurtular, çatlık sesler yükselmeye başladı. Büyü bozuldu. Yeni bir yoğunlaşma, milli mutabakatı tazelemeye, yeni yonelime ihtiyaç vardı.

Bu, yeni bir durum değerlendirilmesi ve buna dayalı strateji önerilmesine başurma ihtiyacı oluyor. Bu, aynı zamanda topyekün savaşa nasıl gelindi sorusunu yanıta da oluyor.

15 Ağustos kutlamaları ve bunun ullaş kurultuş mücaadesinin gelişme düzeyini ortaya koyması, TC'yi özel savaşa yeni bir aşamaya

getirdi. Bu, artık topyekün savaşın başkısı değildi.

Topyekün savaş stratejisinin ilk icraatı, Şırnak katliamıyla gerçekleştirildi. Bir provokasyona gerçekleştirilen Şırnak katliamı, devletin 15 Ağustos kullamalarına ve devrimci ulusal kurtuluş mücadelesine verdiği yeni bir karşılık oldu.

Bu katliamlardan sonra zaten esas iktidar organı olan özel aygıt tüm ipleri daha sıkı elinde topladı; bunu, bakanları Diyarbakır'da bir askeri garnizonda toplatıp dünya-aleme vurgulayarak gösterdi. MGK'nın Diyarbakır toplantısından çıkan bildiri, milli mutabakatı vurgu yapıyor, başını birli görevlerini hatırlatıyor, içte ve dışta teröre karşı her türlü yola ve basıya karşı mücadele kararlılığını anlatıyordu.

Topyekün savaşın unsurları

Topyekün savaş, sömürgeci imha savaşının yeni bir aşamasıdır. Topyekün savaşta kendi içinde adı asımlara ayrılıyor, başlangıç aşamasından finale kadar uzanan bir süreç kapsıyor.

Topyekün savaş, her alanda karşı-devrim yöntem ve araçları bakımından bir topyekünlüğü ifade ediyor.

Topyekün savaş, adı konulmamış, hüksal dayanağı ve çerçevesi çizilmemiş bir **seferberlik durumu**ndan başka bir şey değildir.

Bu ona çizgileri kısaca belirttikten sonra ayrıntılarına geçebiliriz.

1

Topyekün savaşın önceki aşamada özel imha savaş, devletin özel bir kolu, özel aygıtı (sömürge valiliği, özel kolordu, özel tim, köy koruculuğu, özel yasa ve kararname vb.), özel yasa ve kararnameyle eliyle yürütülüyordu. En azından söylem düzeyinde devlet eli sömürge savaşları arasındaki ilişki böyle parçalı ve "özel aygıt ve yasalar" bağlamında konuluyordu. Aslında devlet hükümeti, parlamentosu, partileri, ekonomisi ve dış politikasıyla özel savaşla bağlanmıştı; rejim, özel savaş rejiminden başka bir şey değildi. Böyle olmakla birlikte, savaş eli devlet arasındaki ilişki, "topyekün" boyutları düzeyine geliştiği değildi. Özel aygıt dışındaki devlet organ ve kurumları var. "Sivil" kuruluşlar, özel savaşın hizmetinde ve onun isteklerine yanıt vermek durumunda olmalarına karşın, bu ilişki, henüz topyekünlük boyutlarında değildi.

Ancak gelinen aşamada devletin tüm kurum ve kuruluşlarıyla, resmi ve gayri resmi kuruluşlarıyla doğrudan savaşla bağlanmışlar, savaşın hizmetine koşmaları söz konusudur. Bu bir seferberlik durumudur artık.

Kuşkusuz, savaşın bu düzeyde boyutlanması, iktidar ilişkileri ve savaş yönetimi durumunu da yeniden biçimlendirecektir. Dikkat edilirse, Genelkurmay ve MGK'nın daha da öne çıkması, savaş yönetimi ve pratiğiyle ilgili bildiriler sunmaları, açılımla yapılmış söz konusudur; aynı zamanda aygıtın bu gibi politik görevler hükümete atılır. Güneş ve gerçekleştiren imha seferberliği de gerçekleştirilen imha seferberliği doğrudan Genelkurmay tarafından açıklanmış. Ayrıca bunun yasal statüsü bakımından Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin görev alanındaki birliği biliniyor. Zaten "Topyekün mücadelesi" kavramını ilk kullanan kişi, Genelkurmay Başkanı'ndan başkası değildir.

Filili olarak tüm iktidar ipleri MGK'de Genelkurmay'da, yani özel aygıt zirvesinde toplanmıştır. Hükümet ve parlamentonun figüranlık,

Bu bildirinin gerekli psikolojik etkiyi yaratmadığı açıktır. Bunu özel aygıtın doruğundakiler de biliyordu. Bunun üzerine Genelkurmay Başkanı gazete yöneticileriyle birlikte Kürdistan'ı bir sefer düzenledi. "Topyekün mücadelesi" kavramı ilk kez bu gazette dile getirildi. Psikolojik savaşta özel dikkatler çekildi. Gezi-nin kendisinin de psikolojik savaş çerçevesinde bir işlevi vardı. Psikolojik savaşın ilk boyutu ayaklanıyordu: "Düşmana karşı psikolojik hareket" ve "Türk halkına yönelik psikolojik hareket!"

Anılan gezide, Şırnak "kahramanı" Mete Sayar'a "kahramanlık" maddesinin verilmesi, katliamın bu tarz ödüllendirilmesi, topyekün savaş kavramının neyi içerdiğini anlatmaya yetiyordu.

meşrulaştırma ve propaganda kolu olma konumu daha bir açığa çıkmıştı. Hükümetin yaptığı MGK'nın tüm istek ve dayatmalarını, ithaçları'nı harfiden ve eksiksiz yerine getirmek, psikolojik savaşta güç vermek, kitleleri avutmaya ve kandırmaya çalışmaları hız vermek olmuştur. Bunun yapılmıştı. Rejimi "sivil" maskeli,

tüm kurum ve kuruluşlarını anlatıyor; tüm **kaynaklar**, devletin tüm olanakları, kaynakları, ekonomisi, maliyesi, insan potansiyeli vb. anlatılıyor. "Sivil" kurum, çevre ve kişileri buna katmamız gerekiyor. Yani tüm toplumun militanlığının emrine, hizmetine ve savaşın kullanımına sokulmasından söz etmeliyiz. Toplumun olanak, kaynak ve güçlerinin doğrudan savaşın hizmetine koşması demek, artık topyekün savaşın final aşaması demek oluyordu. Türkiye'deki yönelik imha buna doğrudur.

Söz konusu savaş, ulusal kurtuluş hareketini bastırmak ve imha etmek olduğuna göre, en başta, tüm ordu gücünün, ordunun tüm kara, hava, jandarma ve deniz birimlerinin ve bunların bütün unsurlarının sömürgeci imha savaşına kitlelenmeleri ve buna uyarlanmaları gerekiyor. Tabii en başta da kara, jandarma ve hava kuvvetlerince...

Biliniyor, Türk ordusu ulusal ve toplumsal ayaklanmalara karşı eğitilmiş ve konumlanmış bir "iç savaş ordusu"dur. Bu, onun aslı karakterlerinden biridir. Ancak bu özel zelliğinin her özel durum ve ayaklanmaya göre yeniden biçimlendirilmesi, uyarlanması gerekiyor. Bu ise sandığı kadar kolay değildir. Şeyh

ram, topyekün savaş oluyor.

Bütün bunlarla birlikte doğrudan özel savaş aracı olan örgütlenmeler de büyütülmüş, daha da geliştirilmiş ve yetkinleştirilmiş. Örneğin resmi açıklamalara göre tuğay düzeyinde olan Özel Harp Dairesi (ÖHD) adı Özel Kuvvet Komutanlığı olarak değiştirilmiş ve tümen düzeyine çıkarılmış. Yine 1992'nin içinde Kürdistan'daki valiler ve kaymakamlar Olağanüstü Hal Bölge Valisi'nin yetkileriyle donatılarak, gerilla karşı-sında daha da esnek hareket yeteneği kazanmak amaçlanmıştır. Görüldüğü gibi, tüm ordu ve devlet güçleri savaş pozisyonuna geçinmekle birlikte, özel savaş kurumları ve araçları'nın önemi azalmıyor, güçleri ve etkinlikleri ikinci plana düşüyor; tersine, bu güç ve araçlar daha da geliştirilip güçlendiriliyor, vurucu güçleri ve hareket kabiliyetleri artırılıyor, resmi yetkileri daha da çoğaltılıyor. Demek ki topyekün savaş sürecinde, özel aygıt ve araçları, vurucu özel omurgası olmaya devam ediyorlar. Savaş ve devlet yönetimi-iktidarı da bu özel aygıt elinde daha sıkı ve yoğun toplanmış oluyor.

Türk ordusunun, resmi açıklamalara göre, yarınsından çoğu Kürdistan'a kaydırılarak aktif savaş içinde konumlandırılmıştır. Türkiye'de ka-

ve koşulları gerçeğini açıklar. En başta da militanist aygıtın bütünüyle savaş durumuna geçmesi gerçeği ile karşılaşıyoruz.

Genelkurmay Başkanı, "tüm kara kuvvetleri birlikleri komando eğitiminden geçirildi" ve "iç hareket, Olağanüstü Hal Bölgesiyle sınırlı kalmayacak, diğer bölgelere de kapsayacak" sözleriyle, topyekün savaşın iç çerçevesi anlatıyor ve üzerinde yürütüldüğü konuların topyekünlüğünü anlatmak istiyor.

"Devletin tüm güç ve kaynaklarının" savaşla süratle ve etkin bir biçimde geçirilmesi, sadece bütün ordu gücünü, militanist aygıtı tümünü içermekle kalmıyor; kapsama-tın tüm devlet aygıtını alıyor.

Devletin tüm bakanlıkları, kurumları ve bürokratik gövdesi savaşın hizmetine sokulmuş ve emrine verilmiştir. Kürdistan'daki sömürgeci devlet aygıtı, bütünüyle özel savaş kurulumasına dönüştürülmüştür. Özel yasalar, özel örgütlenmeler, özel ve tüzatın uygulamaları bunun somut geçirilmesi, devletin Kürdistan'daki devletin bu özel savaşlaştırılması, gelinen aşamada Türkiye'ye de yansımaları, merkez ve taşra yapılarıyla devlet, topyekün savaşın hizmetine koşturmıştır. Bu gelismenin somut bir örneği haber olarak 2000'e Doğru dergisinin 20 Aralık 1992 tarihli sayısında çıktı. Anılan haberde, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı kurumlara "24 saat aralıksız çalışma planı"na ilişkin bir genelgenin gönderildiği yazılıyor. Bu anılan plana göre, ancak seferberlik durumunda mümkün olabiliyor.

Şırnak gezisinde öğretilen ve sağlık personelinin yetersizliğinden yakınılmış, tayini çıkarılan görev yerine gitmemeleri sorunu karşısında öfkelenen Genelkurmay Başkanı, topyekün mücadeleyi hatırlatmış ve bu çerçevede her kurum ve kişiyi görev zorunluluğuna vurgulamıştır. Demek istenilen şudur: Orta-da bir savaş var. Bu savaş, tüm devlet kurum ve görevlilerine zorunlu görevler dayatıyor. Hiçbir kurum ve kişi, bu görevden kaçınamaz. Bu, yerine getirilmesi gereken bir savaş yükümlülüğüdür. Devlet aygıtına ve görevlilerine bağlı bir savaş yükümlülüğünün bindirilmesi, seferberlik durumunda başka bir şey değildir.

Devlet aygıtının bütünüyle savaşın hizmetine koşturulması, yani genel militanistleşme yönelimi, en başta hükümet, parlamento ve partiler düzeyinde gerçekleşecektir. Aslında öteden beri gerçek durum ve konumlanış biçimi böyledir: "Milli mutabakat", her şey "devletin, vatan ve milletleyle bütünüyle bütünüyle" için vb. sözlerin anlatıldığı gerçek bundan başkası değildi. Şırnak katliamı ardından hükümetin Diyarbakır'da bir askeri kişiyi kapattırmaya, alınan kararların bir milli mutabakat çerçevesinde meclisten geçirilmesi; hükümet, meclis ve onun oluşturulan partilerin iktidar ilişkileri içindeki yeri ve konumunu, topyekün savaş içindeki rollerini tüm çıplaklığıyla ortaya koyuyor.

ANAP lideri Mesut Yılmaz'ın, yerli muhalefet yapmadığı biçimindeki eleştiriler karşısında yaptığı savunma ilginçtir; topyekün savaşın dayattığı yükümlülüğü ve getirdiği sınırlamayı anlatıyor. Şunu diyor Mesut Yılmaz, özetle: "**Biz istesek de milli menfaatler için bundan fazlasını yapamazdık, yapmazdık. Bundan böyle de devletin bütünlüğü ve bekaası için böyle davranacağız.**" Özel savaşta açık çek vermek zorunda olduğunuz ve bunun bir vatan-millet-devlet görevi olduğunuz saklamıyordunuz Mesut Yılmaz.

Topyekün savaşla ilgili önemli bir nokta daha var: Basit bir gözlem

askeri-despotik, özel savaşçı bir faşizm olarak değerlendirilmeli, doğuya yakın bir değerlendirilmeli.

Topyekün savaş, resmen açıklanmamış bir seferberlik durumudur; seferberliğin güncel-filialıdır. Pratikte seferberlik durumuna geçilmesi gerekir, neden bunu yasal bir çerçevede ve resmîyetle tutturuyoruz? Bu soru önemlidir, kapsamlı yanıtları var; iç ve dış politika nedenlerinden kaynaklanan boyutları var. İş yasadışı konumda götürmek karardır. İlan edilmiş bir siyasetim ve seferberlik durumunun demokrasi aldatmacasını açığa çıkarıcı yarıları var. En başta turistleri ürktürmek istemiyorlar. Ordunun da doğrudan siyasal ve hüksal sorumluluğu üstlenmek istemediği bir gerçek. Yasadışı konumda psikolojik savaş, yalan ve demagogiye daha kolay kurtarabileceklerini tecrübelerinden biliyorlar. Daha saygıcağımsı birçok neden ve etkenden dolayı resmi seferberliği ilan etmiyorlar, onun yerine aynı işlevi görebek fiili bir seferberliği, topyekün savaş yürütme daha "akıllı" buluyorlar.

Seferberliğin kanunadığı tanımlı şöyle özetleniyor: "**Devletin tüm güç ve kaynaklarını barış halinden savaş haline süratle ve etkin bir şekilde geçirme.**" Devlet literatüründe seferberliğin öyle konuluyor.

Dikkat edilirse, devletin herhangisi bir güç, organ ve kaynağın söz ediliyor; "tüm güç ve kaynaklar" a vurgu yapılıyor. Tüm güç, devletin

Sait türü ayaklanmalara göre hazırlıklı olan Türk ordusunun, 1984'ten sonra gerilla karşısında perişanlılığı tüm çıplaklığıyla ortaya çıktı. Bu gerçeklerin anlaşılması sonlarına hızla gerilla karşı yeni örgütlenmeler ve taktikler geliştirildi, kendilerini özel savaşla uyardılar. Sadece gücünle takip kalmadılar. Demagogi söyletme ve propagandaların tersine, savaşın uzun süreliğini kabul ettirir. Bunun çeşitli aşamalarına uygun strateji ve örgütsel hazırlıklara koyuldular; silah ve donanımın yeniledi ve geliştirildi. Zirhli ve helikopter alımında gerekli "fedakarlık"tan kaçınılmadı.

En önemlisi, 1992'nin ortalarına gelindiğinde, Genelkurmay açılımlarına göre, tüm kara kuvvetlerine ve jandarmaya ait birlikler, komando eğitiminden geçirildi. Bunun anlamı; Türk ordusunun gerilla ve ayaklanmaya karşı yeniden eğitilmesi, konumlandırılması, donatılması ve örgütlenmesi oluyor.

Önceden özel kolordu bu iş için yetli görülmüştü; ancak tüm ordu özel savaşla göre eğitildi örgütlenmesi, yeniden konumlandırılması, yarınsından çoğunun Kürdistan'da (sınırlarını) tam da savaşın topyekünlüğünü denkleştiren düşüyor. Tüm kara ve jandarma güçleri, hava ve helikopter filoları savaşla seferber edilmiştir; savaşın aslı unsurları haline getirilmiştir. Elbette savaşın bu kapsamda gelişmesinde ve büyümesinde, tüm savaş makinasının seferber edilmesine denk düşen kav-

lan diğer bölümlerinde gerektiğinde, istenildiği kadar birlik, silah ve donanım artırılabiliyor.

Ote yandan topyekün savaş, klasik düzeli ordu savaşlarından oldukça farklı, sabit cephe ve cephe gerisi kavramlarını içermiyor. Açık ki, Kürdistan savaşın merkezidir, ama bu yine klasik cephe tanımları girmiyor. Sabit olmayan hatlar, değişik iç ve dış hatlar, iç içe geçmiş savaş alanları söz konusudur. Bütün bir Kürdistan, genel anlamda savaş cephesidir. Buna göre ve genel anlamda Türkiye cephe gerisi oluyor. Öyle de olsa klasik düzeli savaşlardaki gibi kesin hatlarla belirlenmiş sabit cephe ve hat kavramları aranmamalıdır.

Düzeli olmayan savaş oluşu ve buna göre oluşan cephe ve cephe gerisi kavramları; topyekün savaş stratejisinin tüm Türkiye ve Kürdistan'ı yukarıda andığımız anlamda cephe ve cephe gerisi dercelemleri göre, savaş alanı seçtiği gerçeğini dışlıyor.

Topyekün savaş, tüm alanlarda bir topyekünlüğüne ifade ediyor. Savaş ve ateş hatlarının derrecisi, merkezi Kürdistan olan, Türkiye'de iç içe çekerek ard arda yayılan helezonik dalgalı gibidir. Bu anlamda hem cepheden ve cephe gerisinden, hem de iksinin iç içe geçişinden söz etmek durumundayız.

Topyekün savaş alanının bu şekilde değerlendirilmesi, devletin sadece Kürdistan'daki sömürge kolunu değil, tüm güç ve kaynaklarını, tüm gövdesinin savaşla uyarlanması

bile, Kürdistan'da yürütülen kırıltı savaş için sınırsız bir harcamanın yapıldığını görmeye yetebilir. 8 yılı aşan savaş, Türk ekonomisinin belli ni bükümüştür; devlet bütçesinin, fonların önemli bir miktarını bir vantuz gibi çekip yutuyor. Modern helikopterlere, zırhlılara, termal kameralara vd. modern silah ve teçhizatlarla, köy koruculuğuna, Olağanüstü Hal tazyimatlarına dünya kadar para harcıyor. Büyük çaplı bir harekatta trilyonlar döküldü. Birlik kaydımlar ve operasyonların sürekli olduğu düşünüldü, para yakan bir mekanizma, bir canavarla karşı karşıya olduğumuz gerçeği rahatlıkla anlaşılır. Daha fazla ayrıntıyı girmeye gerek yok. Özet olarak şu söylenebilir: Topyekûn savaş, ekonominin bütünüyle savaşın hizmetine sunulması; savaş için sınırsız harcama, bundan kaçınmama, bütçesinin savaş bütçesi haline gelmesi demek olur. Enflasyonun yükselmesi savaş harcamalarının yanı sıra yaklaşık yüzde 35'e vardığı düşünüldü, sömürgeci imha savaşının ekonomiyi bindirdiği yıkım faktörünü kavramak çok olmuştur. Savaşın yıl açtığı yığın ve büyük bütçe açıkları, hiç kuşkusuz emekçi kesimlere fatura ediliyor. Bu, daha da yoksullaştırma, ücret ve maaşların düşük düzeyde tutulması, sürekli zaml, yüksek enflasyon sonuçları doğuruyor.

Tüm devlet güç ve kaynaklarının savaşın erkine sokulması, çevresinde eğitim kurumları, üniversiteler, orta ve ilk öğretim kurumları özel olarak anımsamak gerekir. Bu kurumların asli görevi, resmi ideolojiyi yeniden üretmek ve genç beyinlere sırına etmek, resmi ideoloji kadrolarını oluşturmak, giderek toplumdaki ideolojik hegemonyayı geliştirmek ve gözlemlenerek olarak sayılabılır. Temel işlevi bunlar olan üniversite ve okullar, güncel planda topyekûn savaşın psikolojik ve ideolojik cephesini doldurma, gençliği anti-PKK ve Kürt düşmanlığı, ırkçı-sovizmizle donatma gibi cabalar içindirler. Sadece gençliğin ve çocukların ideolojik kışmata altına alınmasıyla yetinilmeyen, aynı zamanda, politik baskılarla da güç artırılıyor; politika ve toplumsal hareketlilikten uzak durmaları için gereken her yola ve önleme başlanıyor. Okullar ve üniversiteler, kışla gözyüze değerlendiriliyor.

Topyekûn savaşın en önemli cephelelerinden birisini kitle haber ve iletişim, propaganda alanı oluşturuyor. Bu konuda büyük bir tikel kudret kullanılıyor. Bu tekeli demokrasi ve ulusal kurtuluş egilimleri doğrultusunda zorlamaya çalışan girişimleri bastırmak için her türlü yasal ve yasa dışı yolu denedikleri yakından biliniyor.

Psikolojik savaşın topyekûn savaşta önemli bir cephesi olduğu düşünüldü, kitle haber, iletişim ve propaganda araçları üzerindeki denetim ve tek merkezden yönetimin önemi kendidilinden anlaşılır. TRT, AA gibi devlet kurumlarının MGK'nın emriyle doğrultusunda çalıştığını kuşku yok. Bunun için her türlü önlem alınmışlar; bu tutumlarının dolayı "mehmetçik" ünvanını almaya hak kazanmış, Genelkurmay tarafından taltif edilmişlerdir.

Haklarını yememek gerekiyor! Türk basını ve özel TV kuruluşları topyekûn savaşta, onun psikolojik ve propaganda kampanyalarına fazla yitmiş uyum sağladılar. Kendilerine verilen kara propaganda haberlerini gözü kapalı yayınlamakta hiçbir sakınca görmüyorlar. Bu tek yanlı ve tek merkezden şartlandırma ve beyinleri yıkama faaliyetleriyle devlet lehine psikolojik bir hava ve or-

tan egemen kılınmak isteniyor. Gerçekler gizlenebiliyor, çarpıtılabiliyor; yalan ve demagoji genel geçer yöntem olabilir. Bu yoğun yalan ve gerçekleri çarpıtma, bilincileri sapıtma eylemi ve bombardımanı öyle bir düzeyde yürütüldü ki, beyinlerin ve yüreklerin felk olmaması, teslim olmaması için ancak bilinci ve bağışımı bir çabanın olması zorunlu oluyor.

Genelkurmay Başkanı, topyekûn savaş kavramını açıkladığında psikolojik savaşta da vurgu yapmış ve bunun yeniden ele alınması gerektiğini anlatmıştı. "Düşmana karşı psikolojik hareket" ve "Türk halkına yönelik hareket" adları altında psikolojik savaşın topyekûn savaşta denk düşen düzeyini koyuyordu.

Basın ve TVler bu "yeni konsept"e hızla uyum sağladılar, "mehmetçik" ünvanıyla başarılarının ödülünü aldılar. Yalan ve demagoji yöntemleri "watan-millet-sakarya" edebiyatı şovenizm ekşininde yol alıyor.

Yine bu ırkçı-soven psikolojik kampanya çevresinde kimi gazetele tarafından "bağış kampanyaları" geliştirildi, işin maddi yanı sıra ikinci planda kalıyor, esas olan yanı ise, toplumun manevi yönden teslim alınarak militarize edilmesi, savaşta eklenmesidir; toplumun ruhunun ve vicdanının ırkçı-sovenizm ve militarist düşüncelere kiritilmesi.

Çeşitli spor yarışmalarında, asker ve polislerin cenaze törenlerinin söven gösterileri, PKK ve Kürt düşmanlığı için getirildiği platformlara donatılmaları, onların da, yine psikolojik savaşın, yığınların ruhlarını ve insanlıklarını kiritmesi bağlamında bir anlamı vardır. Topyekûn savaşın bir gereği olarak bu gibi olayların daha yaygın, yoğun ve sistemli olarak kullanılacağı belirlenmiştir.

Topyekûn savaş bağlamında sendika, dernek vb. örgütlere de belli roller düşüyor. Sendika ağalının bu konuda üzerine düşeni yapacaklarına kuşku yok. Örneğin DİSK'in kendi yayınladığı bir raporu, Kürdistan'la ilgili bazı bilgiler içerdiği için kendidilinden geri çekmesi ve gerekli "düzeltmeler" yapıptan sonra piyasaya sunması ilginçtir; topyekûn savaşta uyum yeteneği bakımından...

İşçi ve emekçi kesimleri de hedeflenen topyekûn savaşın, işçi ve emekçi yığınların uzun süre suskun konumunda tutulması mümkün değildir. Sendika bürokrasisi ve sendika ağalının tüm dayatmalarına rağmen, topyekûn savaşın arzusu olan toplumsal uzlaşma'yı istenilen düzeyde ve sürekli biçimde gerçekleştirilmesi mümkün görünmüyor.

Bu altı bölüm, önemli bir noktaya dokunarak tamamlıyor: Toplumun militarize edilişi, kontrolü ve daha rahat yönetimi için öteden beri bazı örgütlenmelerin geliştirildiği biliniyor. Bunlar, "sivil savunma birlikleri", "teritoryal birlikler", "avcı birlikleri" vb. adlar altında geliştirilen örgütlenmelerdir. Bu örgütlenmelerin yasal mevzuatının günün koşullarına uygun hale getirilmesi çalışmaları da öteden beri yapıyor ve bu çalışmalar gözden irak bir biçimde sonuçlandırılıyor. Teritoryal birliklerden bazılarının kontrol-geriillan "yeraltı unsurları", "vatandaşlar" kategorisini oluşturduğundan kuşku yok. Devrimcilerin katledilmesi sırasında, polis lehine tezahürat yapıpalar, "halk" olarak gösterilenler, işte bu kontrol-geriillan "yeraltı unsurları"dır; teritoryal birliklerinin nafiitleridir. Yine stadyumlarda ve cenaze törenlerinde PKK ve Kürtler aleyhinde slogan atıyorlar, bu gibi provokasyonlar gerçekleştirilen, soven kampanyalarına örnekler, anılan

bu para-militer faşist güruhan başka şey değildir.

II

Topyekûn savaş, tüm dış politikai olanakların, ittifakların ve mevcut dış ilişkilerin sömürgeci imha savaşının hizmetine sunulması, ona bağlanması demek oluyor.

Türk dış politikai yönelimleri, sömürgeci imha savaşının stratejik ve taktik ittifaklarına göre biçim kazanıyor. Şu anda Türk dış politikai ekşeni, PKK'yi tecrit etmek, dış olarak ve ilişkilerinden yoksun bırakmak ve böylece iç kuşatmayı, dış kuşatma ile tamamlamak biçiminde nefes alıyor. Bölge ve dünyaya açılan neş boruları kapatılmış, dört bir yandan kuşatılmış bir hareketi bastırmanın ve üstesinden gelmenin oldukça kolay ve olası olabileceğini düşünüyorlar. Bunu, geçmiş deneyimlerinden biliyorlar. Örneğin Ağrı isyanında İran ve Sovyetler ile geliştirilen ilişkiler, verilen tavizler sayesinde aynaklamakla dıştan kuşatılabilmiş, küçük Ağrı dağının altında alınarak aynaklamaları hareket alanı daraltılmış ve böylece aynaklamayı bastırmak çok güç olmamıştır.

1992 yılı boyunca TC, yoğun bir dış politikai faaliyeti içerisinde olmuştur. Avrupa dan Amerika'ya, Balkanlar dan Kafkaslar'a ve Orta Asya'ya dek uzanan geniş bir alanda diplomatik faaliyet yürütülmüştür. Bunda Hikmet Çetin'in rolünü de anımsamak gerekir.

TC, Avrupa ve ABD ile var olan ittifaklarından ve ilişkilerden sonuna kadar yararlanmıştır. "Yeni düzen" politikalarının sonuna kadar uyum göstermesi, bu konuda emperyalist politikalarla gerekli karşılığı vermesi sonucu TC, ABD ve AT devletlerinden istediği diplomatik, askeri ve mali desteği almıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesinin bağımsızlığı çizgiye ve sosyalist önderliğe sahip oluşu da emperyalizmin TC'ye desteğini de başlıca etkenlerden biri olmuştur. Küçük Güçle ilişkisi tutumu ve Somali'ye asker göndermesiyle TC'nin anılan dış politikai ittifakları arasında doğrudan bağlantılar vardır. "Ben sizin her dedinizi yapıyorum, siz de bana gereksindigim destek ve yardımı verin", TC'nin iletici mesajıdır.

Görülen o ki TC, ABD'nin, İngiltere, Fransa ve Almanya gibi AT devletlerinin, NATO'nun desteğini arkasına almış bulunuyor. Ve bu konuda büyük diplomatik, askeri ve mali destek peşinde olduğu kaydedilmelidir.

Ortadoğu ülkeleri ile ilişkilerde Kürdistan boyutu, daha belirleyici bir yer tutuyor. Suriye, İran ve Güney Kürdistan'da işbirlikçi güçlerle geliştirilen ilişkilerin, iç politikai boyutu çok daha önemlidir. PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında kolektif önlemler alma ve tavırlar geliştirme, bunun için gerekli koordinasyon mekanizmalarını geliştirme vb. gibi noktalarla ilişkiler doğrudan ilişkiler Bakanlığının eline yürütülmüş, bu özel bir durumu ifade ediyor. Ülkemizin özde parçalanmışlığı ve ulusal kurtuluş mücadelesinin yapıyı ve sömürgeci egemenlikleri tehdit eden boyutlara ulaşması, anılan devletleri böyle davranmaya, kolektif tavır arayışlarına sevk ediyor. Suriye ve İran ile Kürdistan konusunda geliştirilen ilişkilerin doğrudan özel aygıtı kurmaları eyleyi yürütülmesi, topyekûn savaşın ittifaklarına tam bir karşılık oluyor. Bundan böyle de taviz ve tehditleri içeren bu tür ilişkilerin ortak, belki kolektif anlaşmalarla çek uzanabileceğini belirtmeliyiz.

Güneyli işbirlikçilerle, KDP ve

YNK ile ilişkiler, artık Jandarma Komutanı aracılığı ile sürdürülüyor. Güneyli ve onun işbirlikçi yöneticileri bir kontrol sağlıyor, bu parçayı bir "güvenlik kuşağı", dış tecriti sağladıkça temel bir halk olarak değerlendirildikleri açık. Resmen "federe devlet" tanımlıyor, bunun kemalist inkarcı, imhacı ideoloji ve sistem için bir tehdit olarak algılıyorlar. Ancak öde yandan kontrolaştırma temelinde her türlü işbirlikçi gelişimlerden geri durmuyorlar. Güneyli kontrolaştırma, ulusal kurtuluş mücadelesini tamamen tecrit etmede burayı bir araç haline getirme politikasına ağırlık vericileri kesindir.

Güney güçleriyle geliştirilen bu karşı-devrimci ilişkiyi, topyekûn savaş bağlamında değerlendirmek gerekiyor.

III

Topyekûn savaş, hedeflerde topyekûnleşmek demektir. Daha açık ve somut ifadeyle, nerede yaşarsa yaşasın bir halkın, Kürtlerin, bütünüyle savaşın hedefine oturtulmasıdır. Militarist aygıt literatüründe düşman kavramının karşısında bütün Kürtler yazılıyor.

Bunun gerekçelerini de hazırlamışlardır, cüretle açıklamakta bir sakınca görmüyorlar. Bir kez, ulusal kurtuluş mücadelesinin düzeyi, **halk aynaklaması** olarak değerlendiriliyor. Kendi deney ve tecrübeleriyle bunun çözüme de besbellidir: "Daha önceki aynaklamalar nasıl ezildiyse bu -kimisi 28- aynaklama ortak bir görüş sağlanmış değildi aynaklama da aynı şekilde ezilecekti; bundan kimsenin kuşkusuna olmasın!" Eski aynaklamalarda hedef tüm Kürt halkıydı, düşman kavramı Kürtleri anlatıyordu. Bu değerlendirmenin sonucu, Tedip ve Tenkil, Sel her katliyanlarıyla bilinen katliamlar ve kırmlar gerçekleştirilmiştir. Demirel, "28. Aynaklamayı da öncekiler gibi ezerez" derken, Kürtleri bu katliam ve kırmlar tarihini hatırlatmak istiyor...

Hatırlansın, 1989'da dönemin Genelkurmay Başkanı Necip Torunay PKK ve onu destekleyenleri "düşman" olarak tanımlamış, düşman yapılması gerekenlerin tutulacağı tehditkar bir üslupla vurulmuştu. Bu açıklama, söylem düzeyinde de savaş hedefinin genişletildiğini ve giderek askeri anlamda tüm halkı kapsama sürecine girildiğini işaret ediyordu. Pratik uygulamaları "düşman" söylemine uygun geliştirmiş belirlenmiştir.

Koalisyon hükümeti, bir aldatmaca ve göz boyama hükümeti olarak, PKK ile halkı ayırt edileceği söylemini tutturdu. Bunu, "halka şefkat, PKK'yi şiddetle ezme" biçiminde formüleştirdi. Bu formülün hiçbir pratik anlamı ve değeri yoktur. Çünkü pratik gerçeklikte PKK halklaştırmış, halk PKK'leşmiştir. Bunu kendileri de biliyorlar. Ancak, bir kısım Kürtleri yanlarına almak, "demokrasi paketi"ne indirilicilik kazandırmak istiyorlardı. Kısacası kazanmayama, göz boyamaya, yönelik bir siyasal manevra ile karşı karşıyaydık.

Koalisyon hükümetinin eskimeye yüz tutmasına paralel olarak "halka şefkat" sözleri, söylem düzeyinde de kullanılmamış oldu. "Kürt realitesini tanıyınız", Kürt realitesinin canı na okuma, bombalama ve katliamlar olarak icra oluncaktı.

Eski hükümetin koyduğu teşhisin yanlışlığı hatırlatılıyor, ama kendi teşhislerinin ana çizgilerini önce açmaktan kaçınıyorlar. Sonunda o da ortaya çıkar: "PKK üç-beş kişidir" değerlendirmesi hatalıdır; ortada bir halk aynaklaması vardır. Bu değeri-

lendirme, stratejiye **düşman** ve **hedef** kavramlarının somut olarak belirlenmesini getiriyor. Nerede olursa olsun, nerede yaşarsa yaşasın, bütün Kürtler düşmandır. İbdetle ulusal kurtuluş mücadelesi içindeki yer ve konumlarına göre düşmanlık dereceleri ve sınırlaması belirlenecektir. Gerillanın ve öncünün birinci planda hedeflenmesi, stratejik değerlendirilmenin bir gereği oluyor.

Zaten Şırnak katliamından sonra Diyarbakır'da toplanan MGK'nın yayınladığı bildiri de "yurt içinde" ve "yurt dışı"nda "terörle mücadele" kararları bir dille vuruluyordu.

Bu, topyekûn savaşın, alanlarda da topyekûnleşmeyi içerdigini gösteriyordu. Mucadelemin geliştigi ve Kürtlerin yaşadığı bütün alanlar, topyekûn savaşın savaş meydanı olarak algılanıyor. Kürtlerin açık ve potansiyel düşman olarak görülmüş m mantıksal sonucu oluyor bu.

Bu olguu somut yaşamda da görmek mümkün. TC elinin uzandığı her alana savaş taşıyor; çeşitli biçimlerde darbe vuruyor, daraltmaya ve kuçultmaya çalışıyor.

Hiç kuşku yok, topyekûn hedefin odagında parti ve gerilla vardır; bunlarla birlikte misiller, Koma Ge'ller ve diğer cephesel örgütlenmeler de hedefin odagında bulunuyorlar. Tüm yurtsever basın, dernek ve kültürel kuruluşlar da hedefin uygun bir yerinde bulunuyorlar. Aynaklama değerlendirmesinin doğal bir sonucu olarak en baş mucadelelerin en çok geliştigi eyaletler ve bölgeler olmak üzere tüm Kürdistan ülkesi ve halkı topyekûn savaşın hedefi içinde olduğu, kuşkuyla yer bırakmayacak kadar açıktır. Güney Kürdistan'ı da buradaki gerilla güçlerini topyekûn savaşın odagina oturttukları biliniyor. Güney'e karşı geliştirilen büyük çaplı imha hareketi, topyekûn savaş planlamalarının etkin bir parçası oluyor. Bugün de Güney'deki işbirlikçi güçlerle geliştirilmiş ilişkiler aracılığı ile Güneyi kendileri için bir "güvenlik kuşağı" konumuna getirmek ve öyle tutmak çabası içindedir.

Otadan çeşitli biçimlerde ve nedenlerle Güneyi kentlerine göç eden Güney Kürtleri de topyekûn savaşın hedefinde bulunuyor. Doğrudan tutuklanma, işkence gibi uygulamaların yanı sıra, sovenizm ve Kürt düşmanlığını esas alan kampanyaların açık hedefleri durumundadırlar. İş ve ev vereme, aşağılama, işten alma, açık saldırı ve cinayetler yaygınlaşmış uygulamalardır. Kürt düşmanlığını kontrol-geriilla ve onun "sivil" unsurları eyleyi geliştirdiklerinden kuşku yok.

Bütün bu gerçekler toplu olarak değerlendirildiğinde, Kürt halkının dört bir yandan topyekûn bir kuşatma ve bastırma çemberine alındığını net olarak ortaya çıkarıyor. Kürdistan'da Türkiye kentlerinde Kürtlere dayatılan teslimiyet, mutlak itaat ve bu temelde Türkleştirme, Kürtlütlesmesinin içinde eritmek politikasından başka bir şey değildir. Topyekûn savaşın en özü ve dramatik ifadesi bu oluyor.

IV

Topyekûn savaş; bastırma, imha ve karşı-devrim yöntem ve araçlarıyla topyekûnleşme, sınırsızlığı, ölçsüzlüğü, pervasızlığı anlatıyor.

MGK'nın Diyarbakır bildiririnde, "her türlü yul ve yöntem kullanılarak..." ifadesi vardır. Zaten şimdide dek özet savaş, sınırsız bir kuralsızlığı ve pervasızlığı ifade ederek yutuluyor. Bütün yul ve yöntemler kendileri açısından mübahtı. Topyekûn savaş, yöntem ve araçlar bakımından yeni ve daha üst bir aşamayı

ifade ediyor.

Bir kez belirtmiyiz ki, sömürge yönetimi, savaşın uzun süreliliğine itilimi ve bu gerçekliği kabul etme durumunda kalmıştır. 1987'den bu yana özel kurumsallara ve yasalara yönelmeleri, bu kabul etmişliğin açık kanıtı oluyor. Kendilerini uzun süreli bir savaş stratejisine göre ayarlamalarına rağmen, büyük çaplı stratejik imha hareketlerini, seferlerini düzenlemek ve bundan kesin sonuç almak kendilerini alkışlıyor.

Uzun süreli savaş stratejilerine yönelmek zorunda kalmaları, onları sürekli hareket halinde olmaları zorunlu kılıyor. Sürekli hareket halinde olmak demek, her zaman stratejik düzeyde bir hareketliliği içeriyor. Büyük stratejik hareketler oldukça pahalıdır ve ona denk düşecek sonuçlar-başarılar da getiriyor. Bu nedenle parçaları ve sürekli hareketler, nokta operasyonları gibi irili ufaklı çok sayıda ve sürekli taktik saldırılar, başkılarla güncel hareket tarzlarını oluşturmuyor. Bu yaygın ve parçalı ama etkin taktik hareketlerin yanısıra büyük çaplı stratejik hareketlara örnek verilebilir. Güncel operasyon ve taktik hareketler, hiç kuşkusuz belli bir stratejik planlamaya oturuyor ve stratejik yönetime (Genelkurmay'a) bağlı geliyor.

Sonbahar aylarından bu yana, kodu "iç hareket" olan, strateji çerçevesinde belli alanlarda yoğunlaşmaların çok boşaltma, köylülere güç etirme operasyonları. Amed'in belli yörelerinde yoğunlaşmaların güç etirme operasyonları sonucunda 40' in üzerinde çok yakılıp yıkılmış; köylü kara kısa, açlık, soğukla mahkum edilmiştir.

Bu güç etirmenin güncel hedefi gerilayı kızletme desteginden yoksun bırakmak; uzun vadeli hedefi ise, Özal'ın sık sık ifade ettiği "Kürtleri

Ankara'nın batsına" güç ettirip Türk entegrasyonu içinde eritmek oluyor. "İç hareket", su anda köy boşaltma ve güç etirme üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu kırsal karlı ve soğuk aylarında gerçekleştirilen güç etirme olayı, kendi çapında bir soykırım oluyor.

Güç etirmeyi, yaygın ve büyük çaplı gözetil, işkence ve tutuklamalarla tamamlıyor. Bu konuda tam bir keyiflilik, zorbalık ve vahşet uygulanıyor.

Hatırlırsanız, özel savaş kurmaylığı, "iç hareket" in kısa vadeli hedefini açıklamıştı: Gerillanın köye ve lojistik destegini kesmek, kitle ve şehir uzantılarını imha etmek! Pratik uygulamaları bu plan hedefleri doğrultusunda geliyor.

Topyekün savaşını tamamlayan bir yöntem de kontra ve hizbi-kontra ci-yaneleri; kapalı, işkenceler vb. gibi kırkı savaş yöntemleridir. Bunların ayrıntıları bilinmiyor.

Legal parti, dernek vb. yasal olanak ve araçları işlevsiz kılmak, çalıştırmak da topyekün savaşın bir parçası olarak değerlendiriliyor. Kapata, tehdit, kontra saldırıları, üyeleri gözaltına alma ve tutuklama gibi çabalarla yasal parti ve dernekleri işlevsiz kılma çalışmaları.

Aynı şekilde devrimci, yurtsaver, demokrat ve sosyalist basın susturmak için her türlü yasal ve yasadışı yol ve yöntemler deniyor. Toplatma, dağıtım tehdit ve cinayetlerle engelleme, okuyucuları askı altına alma gibi daha bir dizi aski gelebilir yollara başvuruluyor.

Kıscası, karşı-devrimci amaçları önünde engel ve hedef gördükleri her şeyi susturmak, engellemek ve güç etmek için her yol ve yöntem başvuruyor ve bunları muhab görüyorlar. Bu, her şeyin zvanından çıkması, şiddetin vahşet boyutlarına yol alması anlamına geliyor.

Topyekün savaş, aynı zamanda Türkiye işçi, köylü ve emekçilerine karşı açılmış bir savaştır

Hiç kuşkusuz, ülkemizde yürütülen kırkı savaşın maddi ve manevi maliyeti Türkiye halkına, işçisine, emekçisine kesiliyor. Savaş uzadıkça ve büyüdükçe, doğal olarak faturası da büyüyor. Bu, Türkiye halkına daha büyük baskı ve sömürü olarak dönüyor.

Enflasyonun en önemli nedenlerinden biri özel savaş harcamalarıdır. Büyük harcamalara mal olan etkiler, korucu maaşları, Olağanüstü Hal tanzimatları, savaş helikopterleri ve zırhlıara dokülen milyarlarca dolar ve daha da yüksek cebimiz masrafları... Bu değirmenin suyu nereden geliyor? Zamlar, vergiler, enflasyon; maaşların, ücretlerin ve taban fiyatların çok düşük düşüşe tutulması, yani artan yoksullaşma ve sömürü... Bütün bunlar önemli ölçüde ülkemizde süren savaşın kaynaklarıdır.

Sorun sadece maddi yoksullaşma ve yoğun ekonomik sömürü ile bitmiyor. Bir de bunun manevi faturası var. Toplum her gün daha çok cenaze ile karşılaşıyor. Haksız ve zorba bir savaşta onlarca evladını yitirmenin psikolojik yıkımını yaşıyor.

Bu noktada kitlelerin tepkilerini, ötekileri, duygularını saptırmak için şovenizm ve Kürt düşmanlığı geliştiriliyor. Yani Türk halkını manevi, psikolojik kırılmeye tabi tutuyorlar. Şovenizm egemen olduğu ölçüde psikolojik ve moral kırılma büyük boyutlar kazanıyor. Bu, halkın kölelik zincirlerinin artması, kölelik boyunduruğundan daha da kalınlaşmasını birlikte getiriyor.

lenmez güncel bir görev olarak duruyor. Halkların birleşik direniş ve kurtuluş kavgalarına hizmet etme-

Topyekün savaş, yani seferberlik durumunun iç zaafı

En başta şu noktaları çizelim: TC, ideolojik ve politik olarak Kürdistan sorunu karşısında iflas etmiştir. 8 yılı aşkın bir süredir yukarı-selerek gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı, bu ideolojik-politik iflası sağlamış, açığa çıkarmış ve belirlemiştir.

TC'nin mevcut katı ideolojik-politik yapılarını, kendini ideolojik ve politik yönden yenilenmeyi, bu alanda kendini aşmayı da adeta olanaksızlaştırmış. Orasında burasında yapılmak istenen yamalar hemem dökülüyor. Bu ideolojik ve politik kırız aşılıyor; bu durum, iflası açık belgelenen inkarcı ve imhacı politika-ısrara, artan bir vahşetle götürüyor. Tanındığı söylenen "Kürt realitesi", söylem düzeyinde de unutturuluyor, inkarcı Kürtçülüğe daha kuvvetle vurgu yapılıyor.

İdeolojik ve politik iflas, soruna açılım getirebilecek yeni düşünce ve politikalar üretmemek, kendini daha yoğun askeri şiddetle dışa vurmasının yanısıra, ideolojik hegemonya ve bunun getirdiği meşruiyet durumunu tümden sıfırlıyor. TC'nin Kürdistan'daki varlığı böyledir; çıpak kırz askeri güç ve ılgal kuvveti olmanın ötesinde Kürtler nezdinde bir anlam bulamıyor artık.

Kemalist ideoloji ve cumhuriyet rejiminin artık iflas ettiği, dönemin çok çok gerisinde kaldığı görüşü Türkiye'de de yaygın bir kanidir. Niyet ve amaçları ne olursa olsun, "2. Cumhuriyet" tartışmaları, mevcut ideolojik iflastan çıkış arayışının bir yansıması olarak değerlendirilmelidir. İdeolojik meşruiyet kalmamış bir rejim ve onun sömürge savaşının adı ve kodu ne olursa olsun, uzun süreli bir savaşı götürmesi mümkün mü? İç kaynakları sonuna kadar zorlama, dış yardım ve destekleri sonuna kadar kullanma nereye kadar yetebilir? Bunlar yaşamsal sorulardır. TC'nin ise bunlara bir yanıtı bulunmuyor.

Topyekün savaş, tanım gereği, uzun süreli dediği, belli bir sürede sonuca gitmeyi öngören bir savaş stratejisi, bunun filan sahnesi oluyor. Çünkü topyekün savaş, tüm toplum ve kaynakların savaşa bağlanması, tüm devlet güç ve olanaklarının savaşa koşulması demek oluyor. Her toplumu uzun süre böyle gerili tutmak ve yönetmek mümkün mü? Hele ideolojik inancılık ve meşruiyet olmayan bir savaş durumunda...

Altı çizilmesi gereken bir nokta daha var: Genelkurmay'ın topyekün savaş ilanı, aynı zamanda daha önce planlanan ve yürütülen stratejilerin başarısızlığının tiraf edilmesi anlamına geliyor. Daha önce yürütülen stratejiler başarılı olsa, onlarla sonuca gidilir, yeni stratejilere yönelme gereği duyulmaz. Anılan strateji başarısızlık, yukarıda altını çizdiğimiz ideolojik-politik iflasın askeri dış vurumu olarak da, bir bakıma kabul edilebilir.

Yeni stratejinin, topyekün sava-

şın söz ve davranışların fazla bir anlamı olmayacağı uzun uzadıya anlatmaya gerek yoktur sanıyoruz.

şin, en temel zaafı, iflası belgelenmiş bir ideoloji ve politikaya dayanıyor olmasındır. Eğer ulusal kurtuluş kuvvetleri büyük hatalar yapmazlarsa topyekün savaş stratejisinin başarısızlığı kesindir; böyle bir başarısızlığın artık büyük bozgun ve yenilgi olacağından kuşku yok. Bu, kendiliğinden olmayacaktır elbette. Ulusal kurtuluş stratejisinin doğru ve ustaca uygulanması bu sonucu getirecektir.

Türkiye'de partiler sistemi de iflas etmiştir. Yeni partiler kuruyorlar, var olanlar bölünüyor, daha önce kapalımlar partiler yeniden açılıyor. Partiler cephesinde meydana gelen bu gelişmeler, bir siyasal dinamizm, canlanma belirtisi olarak algılanmamalıdır. Siyasal tıkanma ve çürümenin çirpışmaları olarak değerlendirilmelidir. Tümen burjuva partileri temel kollarında aynı şeyleri söylüyorlar. MGK ve topyekün savaş karşısındaki konumları ve tutumları birbirinin kopması gibidir. Bununla savaşa bağlanmış ve MGK'nın kapalımlarına kendine yedeklik durumda. Bunu da "milli mutabakat" deniliyor. Partilerin bir tarz mehtemçileşmesi, rejim açısından bir paradoksu, iklim ve açmazı da ifade ediyor. Şöyle: Savaşa bu tarz bağlama, rejim iç alternatiflerini tüketmesi sonucunu getiriyor. Eskiden ANAP'a, DYP veya SHP bir rejim iç alternatif olarak edilebiliyorlardı. Ya şimdi? Hangi parti veya partiler, "yedek lastik" işlevini görebilecek?

Partiler sisteminin iflası, rejim niteliği ve biçiminin tüm yönleriyle çıpak hale getirilmiş; demokrasiliğin trajik-komik yozlaşma bozulması, yığınları bu tarzda aldatma, yanıltma olaştığını zayıflaması vb. gibi sonuçlar getirecektir. Bu, aynı zamanda iflah olmaz siyasal kırız bütün şiddetle kendini dışa vurması oluyor.

Topyekün savaşın dış politika ve dış ilişkilerle yansıyan boyutları da olacaktır. Uzun süre sürmesi durumunda, dış politikada manevra alanlarının daralması sürecine geçeceği ve ciddi zorluklara karşılaşılabileceği açıktır.

Kıscası, devletin tüm güç ve kaynaklarını uzun süre savaş pozisyonunda tutabilmesi hayli güçtür, hatta olanaksızdır. Kısmi ve parçalı savaş pozisyonlarının getirdiği siyasal, ideolojik, moral ve ekonomik fatura ortadayken, devletin topyekün savaş pozisyonuna geçmesinin maliyetinin ne olacağını kestirmek güç olamaz gerek. Topyekün savaş, kendi içinde belli alt aşamaları içeriyor. Henüz başlangıç döneminde bulunuyor. Süreci içinde açılmaya çalışılmış öğe ve özellikleri daha netleşerek ve şiddetlenerek kendini dayatacaktır. Bu büyük olarak iç zaafılar, çelişkiler, kırızlar de olmaz noktalarla uzanacaktır. Bu artık filan sahnesine yaklaşmak, final oynamak olacaktır.

Topyekün savaşa verilen karşılık: topyekün halk direnişi

Devletin tüm güç ve kaynaklarının savaşa seferber edildiği, devlet ve toplumun topyekün savaş pozisyonuna geçindiği sömürgeci imha savaşında, topyekün hedeflenen Kürdistan halkı, hangi karşılığı veremeyecektir?

Açık ki, verilecek tek bir karşılık var: Ulus ve halk olarak topyekün direniş! Direniş, ulusal varlığı koru-

karşılığı, bilinc düzeyinde özümsemenin önemini vurgulamak istiyoruz. Bütün kırılığ ve vahşetle topyekün imha savaşı karşısında, Kürdistan halkının ulusal direniş ve kurtuluş savaşına katılmaktan ve buna tüm güç ve kaynaklarıyla yüklenmekten başka çaresinin alternatifini olmadığının, döne döne vurgulamak istiyoruz. En başta kavranması gereken budur. Bu kaçınılmaz zorunluluk bilince cıkarıldıktan sonra gereği kolyadır.

Kürdistan halkı artık güçsüz, sahipsiz ve iradesiz değildir. Gerilla ve serhildanlarıyla mücadelede önemli bir düzeye -bu "döngü aşaması" olarak ifade ediliyor- ulaştığı içindir ki, devlet buna topyekün savaşa karşılık verme ihtiyacının hissediyor; öyle yapıyor.

Elbette topyekün olarak hedeflenen, sınırsız güç etme araçlarına ve yöntemlerine muhatap olan, katliam, soğak ve ulusal imha tehdidi ve pratiği ile yüz yüze bulunan bir halkı geliştirdiği tüm direniş silahlarına ulaşabilecek ve bu silahlara daha da yetkinleştirilmeye çalışacaktır. Ekonomiden siyasete, kültürden savaşa kadar her cepheye kendin içinde seferberliği büyük bir hızla inşa edecek ve geliştirecektir. Yani kurtuluş ve bağımsızlık, bir halk olarak topyekün savaş pozisyonuna geçmekten, halk savaşına bütün güç, enerji, olanak ve yeteneklerini olağanüstü boyutlarda zorlayarak yüklenmekten geçeceğine kavramak durumundadır. Yakalan ve tahsil edilmiş ancak bu temelde ve tarzda değiştirilebilir ve zafere taahhüdüdür...

Topyekün direniş ve kurtuluş mücadelesi aşamaları, Ulusal Meclisin gerekliğine özel bir vurgu yapmaktır durumundadır. Topyekün sömürgeci savaşa verilecek en güzel karşılık, iç ayakları üzerine dikilmiş, bütün topraklarını ete-kemide kurmuş, bütün özellik ve ögeyleyilebilirliğini tamamlamış Kürdistan Ulusal Meclisi olacaktır. Ulusal Meclis, savaştan halkın, doğmakta olan özgür ulusun en üst düzeyde temsil edici midir? O halde topyekün savaşı altedecek temsil silahlardan biri olan Ulusal Meclis'i ağırlık vermek, bu silahlı ateşe hazır hale getirmek ve ateşlemek, dönemin en önemli görevlerinden biridir.

Topyekün halk savaşına derken, sadece Kürdistan'da yaşanan halk kastedilmiyor; çeşitli nedenlerle Türkiye'ye, Avrupa'ya ve dünyanın orasına-burasına serpişmiş tüm halklarını böyle bir ulusal görev bilinci- ne ulaşmasını ve bu temelde yükümlülüklerini üzerine yürütmesi gerektiğini belirtiyoruz.

Halkımızın gücünü ve mücadelesini esas almakla birlikte, topyekün savaşı altetmek için, özel olarak Türkiye halkıyla enternasyonal dayanışmayı geliştirmek ve bunu somut örgütsel dayanaklara ulaştırmak, bu yönde çabaları yoğunlaştırmak önemlidir; bu, önemli bir görev olarak durmaktadır. İçki-şoven kampanyalara, halklararası düşmanlığı körükleyen provokasyonlara karşı halkların kardeşliği, ortak mücadele ve dayanışma pratiklerine yüklenmek gerekiyor. Topyekün savaş çerçevesinde geliştirilen bu oyuntları boşla çikarmının yolu buradan geçer. Türkiye halkıyla geliştirilen dayanışmayı bölge ve dünya halklarına, ilerici, devrimci ve demokrat çevrelere kadar genişletmek ve somut ilişkilerle dönüştürmek, TC'nin tecrit ve kuşatma çabalarını boşla çikarmının temel yollarından biridir.

Özette Kürdistan'da, Türkiye'de ve dünyanın her tarafında topyekün direnişi geliştirmek ve bunu düşmanı kahreden bir silaha dönüştürmek, dönemin kavranması gereken temel görevidir...

Dersim önümüzdeki süreçte gerçek rolünü ...

Baştarafı 22. sayfada
noktada gerekli yurtseverlik özelliklerine kavuşmaktadır. Çeşitli vesilelerle Avrupa'ya giden insanlarımız daha çok kendi yurt sevgisini çok iyi bir şekilde yaşanmaları, bunu geliştirmeleridir. Hatta yetiştirecekleri çocuklarını, evlatlarını bile bu temelde yetiştirmeniler önmelidir. Yani Avrupa'da, o yabancı kültür ortamında çocukların yetişmesi çok önemli bir husustur.

Yine gerçekten gençlik, özellikle ülke mücadelesinde önemli rol oynayabilecek bir kesimdir ve Avrupa'da önemli katkılar da sunabilir. Bizim en temel çağrımız, partimizin temel çağrısıdır. Yani kaynağa dönüş, gerçekleştirmek gerekir. En önemli sorun budur. Avrupa'nın en iyi ortamında da olsak, bizim için kaynağımız burasıdır, ülkedir, ülke topraklarıdır. Bu kaynağa dönüş yapmak gerekir. Yani parti bize bu

olanağı açtı. Biz bu olanaktan yararlandık, birçok arkadaş yararlanabilir. Halkımızdan birçok insan yararlanabilir, bu olanağı değerlendirebilir. Bu olanak her zaman sunulmaz, ortaya çıkmaz; Avrupa'da sokaklarda, şurda-burda dolaşıcağına, birçok yozlaştırılmış zeminde tüketeciye, ülkenin ve insanlık onurunun kurtarılması için ülke topraklarında silaha sarılmalıdır. Daha değişik imkanlar sunulması gerekir, daha değişik imkanlar sunulmalıdır. Yani bu yönlü partinin de çıkarları var, bizim de çıkarlarımız o doğrultudadır. Bizim çağrımız onun dışında çağrı değildir. Onun için de yaşanan gelişmeler var, duyuluyor. Partinin olanaklarından öğreniyoruz. Elbette duyduğumuz şeyler bizi sevindiriyor. Fakat bunun daha da geliştirilmesi önmelidir. Biz de halkımıza layık olmak için kanımızın son damlasına kadar düşmana karşı savaşacağıma sadık dair bir kez daha halkımıza,

oradaki insanlarımızı verdiğimiz sözü yineliyoruz. Bu sözüme bağlı kalmaya çalışacağız. Bunu yaptığımızda bu bizim için gurur verici, mutluluk olur. Ki bunu yapmaya da çalışıyoruz. Partimizin her şeyin üstesinden gelebileceğine inanıyoruz tam-

dir. Bu konuda bir kez daha rahatlıkla şunu belirtebiliriz: Parti öncülüğünde, ARGK ve ERNK safılarınin-
de her an savaşa sonuna kadar harca-yacağımız çabayı göstermeye çalışacağız. Tüm dostlara, parti ve cephe taraftarlarına, oradaki tüm

halkımıza selamlarımızı, saygılarımızı iletiriz.

Tüm mücadele arkadaşlarımızı da selamlarımızı iletiriz.

-Biz de teşekkür eder, başarılar dileriz.

Partimizin yiğit bir neferini, ARGK'nin değerli ...

Baştarafı 25. sayfada
çekerdi. Kısacası, "Yaşamak için savaşmak, gerektiğinde de ölmesini bilmek" gerekiyordu. Buydu ifade edilen!

İşte böyle derti Delil yoldaş; ta ki kahpe pusulara yatmış düşmanla girdiği en son çatışmada can yoldaşlarıyla birlikte şehit düşene kadar... Sadece belli bazı yönleriyle tanıtmaya çalıştığımız parti militanı ve ARGK komutanı Delil yoldaş daha gelecek için umut vaa eden en verimli çağındayken 3 Ekim 1992 gecesi Elazığ-Arıcak'ta somurgeci güç-

lerle girdiği çatışmada, son mermisine kadar kahramanca savaşarak şehadele ulaştı.

Evet, Delil yoldaş! Sen, kısa ama onurlu geçen devrimci yaşamına pek çok güzelliği sığdırdın ve şahadetinde de bu onurlu yaşamını taçlandırdın. Birçoğumuzun gıpta ettiği örnek yaşama, tarih sayfalarına bir daha silinmemesine ismini atarak harflerle yazdırdın! Ne mutlu sana ve bütün devrim şehitlerine! Fiziki olarak aramızda olmayışın bize acı verse de, aynı zamanda bıraktığın soyul miras bizi güç ve mutluluk veriyor.

Andolsun ki; ışıklı yolunuzun takipçisi olarak, sonu kadar savaşacağımıza dair sizler söz ve-

riyoruz.

Andolsun ki; bize kader diye dayatılan ama zulmun gerekeceğini rimesinden başka hiçbir anlam ifade etmeyen "vahsete" sonuna kadar karşı duracağız! Ölümüne kat, yıkılmam duracağız karşısında, kahpe pusulara yatmış canavarın, ta ki bağımsızlığa ulaşınca dekl! "Bir gider, bin geliriz" demiş bir ozan; işte öyle bir şey bizimkisi de. Mucadeleyi bayraklaştıarak, destan yaratacağız biz; tarih karşısında aklanınca dekl!

Sana ve devrim şehitlerine verdiğimiz sözü bir kez daha yineliyor, sizleri daima düşmana karşı olan savaşımızda, değere değere katarak yaşatacağıma and içiyoruz!

Kesin kazandıran önderlik ...

Baştarafı 9. sayfada

Savaşın içine ideolojik, kültürel, politik, askeri yön girer. Açık ve gizli olur; hepsi plan kapsamındadır. Bir halk savaşı olduğu için bütün biçimler denir. Nerede hangisi yaratılır, ne kadar süreyle sınırlıysa, akılla düşünülür, planla hazırlık yapılır ve öylece yürünerek süresinde biter, gerekirse daha kısa sürede gerçekleştirilir. Yanlışsa doğrusu yapılır; hepsine imkan vardır, bunun öncülük esasları dahilinde.

Böyle bu yıl üzerine yürürseniz, belki şahadele de bol olur, ama kazanımları da bol olur. Şahadette yaşamı yakalarız. Bu bizim birinci yaşam yolumuzdur. Biz ancak böyle bir yaşamı kabul edebiliriz. Bunun dışında dayatılan yaşam, alçakların yaşam tarzıdır. Hiçbir gerekçeyle ne kabul edilebilir ve ne de dayatılabilir. "Mili mutabakat" temeline de bile dayatılsa, ancak yerin dibine batırılır.

PKK, bu temelde PKK'dır, onun büyük şehitleri bu temelde şehittir. Şehitlerin anılarına da ancak böyle bir savaşla, böyle bir yaşam yolu açmakla karşılık verilebilir. Biz ve siz partitiler bunun için bu temelde varsınız. Bu yolda bu temelde yürünür ve

mutlaka kazanılır. Biz tekrar bu temelde bütün savaşım alanlarındakilerin, en alt düzeyden tutalım en üst düzeye, en sıradan sempatiyanızdan tutalım en sorumlu komutanlara kadar hepsini 1993'ü doğru karşılamaya, doğru bir taktikle mukemmel karşılık vermeye çağırıyoruz. Yine bu temelde kesin başarıları içinde barındıran bir yaşam biçimi olarak bilmemeye, bunun için gerekirse eylemini, gerekirse hazırlığını denkleştirmeye, herkes herkes için veya birisi herkes için, herkes birisi için gücünü seferber ederek karşılamaya çağırıyoruz. Bunun sonucu mutlaka başarıdır diyoruz. Yine bunu önünde engel teşkil eden ne varsa onunla savaşmaya, başarı için ne gerekirse onu edinmeye, böylece zafer yolunu mutlaka yol bilmemeye ve sonuçta büyük kazanımları sahibi olmaya çağırıyoruz.

Bu temelde yürünenlerin çabalarına sonuna kadar sahiplik edeceğimize, yine herkesin de sahiplik etmesi gerektiğini inanıyoruz. Böylece yürünenleri ve savaşanları coşkuyla selamlıyoruz ve onlara surekli sevgilerimizi sunuyoruz.

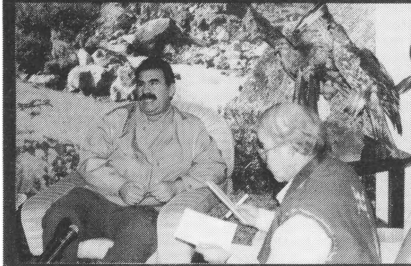
13 Şubat 1993

Duyuru

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine bağlı olarak özgürlük ve bağımsızlık yolunda şehit düşen yoldaşlarımız da çoğalmaktadır. Şehitlerimizin yaşam ve mücadelelerini tarihimize mal etmek bir görev ve sorumluluk olmaktadır. Bu hususta, şehitler hakkında bilgisi olan tüm yurtseverleri göreve çağırıyoruz. Anılarına yazılacak somut bilgilerle birlikte varsa resimlerini bize ulaştırmalarını bekliyoruz.

DİRİLİŞİN ÖYKÜSÜ

(Yalçın Küçük'ün Abdullah Öcalan ile yaptığı röportaj)

WEŞANÊN
SERXWEBÛN

ABDULLAH ÖCALAN

ABDULLAH ÖCALAN

Kürdistan'da İŞBİRLİKÇİLİK-İHANET VE DEVRİMCİ DİRENİŞ

KÜRDİSTAN YURTSEVERLİĞİ
ve
ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ

WEŞANÊN
SERXWEBÛN

WEŞANÊN
SERXWEBÛN

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı:

Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

Abone hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Yazışma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme mabuzunu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalamalısınız.

V.i.S.d.P:

H. Barcedoğmuş
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

5.00 A \$

30.00 s.

90.00 bfr.

16.00 dkr.

14.00 fr.

Hollanda

İngiltere

İsviçre

Norveç

4.50 hfl.

2.00 £

16.00 skr.

4.00 sfr.

16.00 nkr.

1993 YILINA BÜYÜK UMUT, BÜYÜK İNANÇ ...

Baştarafı 32. sayfa
landırıldı.

■ Batman ilçesinde gerillalar tarafından bir araca silahlı saldırı düzenlendi. Araçta bulunan 1 kontra elemanı öldü, 1 kontra da yaralandı. ■ Gerillalar Kozluk ilçesine bir askeri düzenerler örgütü kurumları ağır silahlarla taradılar. İsalet alan Emniyet Amirliği Binası'nda 2 polis yaralandı. Gerillaların geri çekilmesi ardından TC güçlerinin ilçe de rastgele ateş açması üzerine çok sayıda düzener tahrip oldu. Bunun üzerine esnaflar, bir günlük protesto amaçlı kepenkleri indirirdi.

27 Ocak 1993

■ Bir grup gerilla, Siirt'in Ciwanika (Gökgebaği) bucağına bağlı Oyadın yöresine baskın düzenledi. Ara da konulanın sömürgeci askerlerle çatışma çıktı ve bir sonraki gün kadar çeşitli araklarla devam etti. Sonuçlar açıklanmadı.

29 Ocak 1993

■ Nusaybin ilçesine bağlı Girmeli köyünde gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan ve yaklaşık dört saat süren bir çatışmada 1 uzatmalı çavuş ve 4 asker öldürüldü. Kurucuları da içinde yer aldığı çatışmada 1 gerilla da şehit düştü. Olay sonrasında TC askeri güçleri yöre halkına çeşitli hareket ve işkencelerde bulundular.

■ Yine Nusaybin'in Kertvan (Duruc) köyünde çıkan bir çatışmada 5 asker öldü, 11 asker de yaralandı. Daha sonra askeri güçler, körüne deşingene TC gerillaları yönünde operasyon başlattılar.

■ TC askeri güçleri yaklaşık 5 saat süreyle Cize tepelerini top atışına tutular. Sabah saatlerinde ise Türk savaş uçaklarını Cize dağlarını yoğun şekilde bombaladıkları belirtildi. ■ Midyat ilçesinde TC askeri güçleriyle elverişsiz koşullarda karşılaşan 5 gerilla şehit düştü. Gerillaların birinin **Abdülrahim ERSOY (Serdar)** olduğu bildirildi.

31 Ocak 1993

■ Batman'da devriye gezen bir polis otosu gerillalar tarafından tarandı. Eylemde 3 polis ağır şekilde yaralandı. ■ Silopi ilçesinin Gerger (Akpete) köyünde TC askeri bir evde bulunan **Hüseyin GÜNDÜZ** adlı bir ARGK gerillasına teslim ol çağrısına da bulundu. Gerilla sağ ele geçmemek için yanındaki bombayı patlatarak yaşamına son verdi.

■ Batman'da 1 kontra elemanı gerilla mülkleri tarafından tabanca ile vurularak ağır yaralandı.

■ Silvan ilçesinin **Hamdüsena Kirtay (27)**, kontrol alan silahlı saldırısı sonucu hayatını kaybetti. ■ Diyarbakır'da bir kontra elemanı dükkana bombalı saldırı düzenlendi. Saldırıda dükkân tahrip edildi. ■ Varto ilçesi yakınlarındaki gerillalar ile düşman güçler arasında çıkan çatışmada 3 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Malazgirt ilçesinde hükümet koşağı ve emniyet binasına yönelik gerillaların gerçekleştirdiği eylem sonrasında başlayan çatışma aşamada sabaha kadar sürdü. İl beirimelere göre çok sayıda işyeri ve araç tahrip oldu.

1 Şubat 1993

■ Nusaybin'in Akarsu bucağına bağlı Akre köyü yakınlarında operasyon dan dönen bir düşman konvoyuna gerillaların kurduğu pusu sonucu 3 askeri araç tamamen imha oldu. Kesin olmakla birlikte 15 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı.

■ Nusaybin'de gerillalar tarafından bir polis otosunun taranması sonucun-

da 3 polis öldü, 1 polis de yaralandı. ■ Nusaybin'in Xerebe Repin köyü yakınında mayına basan 3 korucu öldü. ■ İdil'e bağlı Kefur köyü civarında gerillalar tarafından düzenlenen mayına çarpan 4 korucu öldü. ■ Cizre'de 1 kontra elemanı ölümle cezalandırıldı. ■ Batman'da 1 kontra elemanı ilkin gözaltına alındı, daha sonra sorgusu sonucunda suçlu bulununca ölümle cezalandırıldı.

2 Şubat 1993

■ Dicle ilçesine bağlı Tazir köyü kalabalık bir gerilla grubu tarafından basılarak 6 köy korucu öldürüldü, 3 korucu da yaralandı.

■ Silvan ilçesinde **Hacı Bedri Balçık (65)**, kontra elemanların saldırısı sonucu öldü. Yine aynı gün taksicilik yapan **Rauf Uve (17)**, kontra elemanları tarafından şehir merkezi dışında çıkarılarak işlettığı taksiyi birlikte yakıldı.

■ Silopi'nin Akpete köyünde TC askeri ile kimliği tespit edilemeyen 1 kişi arasında çatışma çıktı. Yaralı olarak yakanların kişin daha sonra kurşuna dizildiği bildirildi.

■ Bismil ilçesinin Başko köyünden Yeşilalan ilçesi trafoktöründe **Melê Resul Bakırçioğlu (40)** ve **Sabri Çetinkaya (24)** adlı köylüler, pusuyla yatan TC askeri tarafından taranarak öldürüldü. Daha sonra her iki köylünün başları taşla ezilerek tanınmaz hale getirildi. Olağanüstü Hal Valisi, yaptığı açıklamada "2 teröristi silahlarıyla birlikte ölü ele geçirdiklerini" belirtti.

3 Şubat 1993

■ Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde arama adı altında siyasi tutuklulara karşı operasyon yapıldı. Tutukluların karşı koyması üzerine devlet güçleri zor kullanarak 5'i ağır olmak üzere 20 tutuklu yaralandılar.

■ Mardin'in Ömerli ilçesinin Taşgedik ve Fıstıklı köyleri arasında gerillalar ile TC askeri arasında çıkan çatışmada 5 asker öldü, 12 asker de yaralandı. Olay ardından TC güçleri, köylüleri meydana toplayarak işkenceden geçirdiler.

5 Şubat 1993

■ Cize ile Nusaybin ilçeleri arasında geçen yüklü 4 kamyon TC askeri güçleri tarafından otomatik silahlarla tarandı. Tarama sonucu kamyonlardaki tutsuların 21'i telef oldu.

■ Silopi ilçesinin Kurtke köyü yakınlarında bulunan 3 ceset ilçe belediyesi tarafından yikanarak gömüldü. Cesetlerden birinin başının gövdesinden ayrılması 30 yaşındaki bir kişiye, diğer ikisinin ise 19-20 yaşlarındaki kişilere ait olduğu bildirildi. Silopi savcısı, cesetlerin gerilla ateşi olduğunu söylerken, yöre halkı cesetlerin cobanlara ait olduklarını açıkladı.

■ Midyat ilçesinde 29 Ocak günü şehit düşen **Abdülrahim ERSOY** adlı gerillanın cenazesi ailesi tarafından alınarak doğum yeri olan Kerboran'ın Kismetli köyüne götürüldü. Çevre köylülerden de katılmanın sağlandığı 5 bin kişilik bir cenaze töreniyle toprağa verildi. Yapılan siyasi gösteri nedeniyle cenaze töreni sonrasında devlet güçleri 400 kişiye 4 saatlik bir süre gözaltında bulunduktan sonra serbest bırakıldı.

7 Şubat 1993

■ Bitlis'in Güroymak ilçesinin çıkışında bulunan benzinlikte çalışan **Abdullah Çengeller (35)** ve **Seyfettin Zengin (36)** adlı yurtsaverler kontrolar tarafından öldürüldü.

8 Şubat 1993

■ L Midyat'ın Hestrieste köyü koru-

cularına gerillalar tarafından kurulan mayınla tuzaga çarpan bir korucu minibusü içindeki 7 kişi öldü.

■ Diyarbakır'da konfeksiyonculuk yapan ve çevresinde sevilen **Kenan Özen (29)** kontrol alan silahlı saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi.

■ Nusaybin'de aşkım saatlerinde devriye gezen bir polis otosuna gerillalar tarafından ateş açıldı. Aracın büyük oranda tahrip olduğu bildirilen eylemde ölü veya yaralının oluşmadığı tespit edildi.

■ Cizre-Nusaybin karayolu üzerinde durdurulan bir otobüste bulunan yolcular soyulduktan sonra indirildi. Otobüs yakıldığını ve şoförü de öldürüldükten sonra silahlı dört kişi bir araçla olay yerinden uzaklaştı. Olayın, yolcu kılığında giren özel tim elemanları tarafından gerçekleştirildiği bildirildi.

9 Şubat 1993

■ Diyarbakır Cezaevi'ndeki siyasi tutuklulara yönelik bu kez komandolar eşliğinde saldırı düzenlendi. Saldırıda 50'si ağır olmak üzere 200'den fazla tutuklu yaralandı.

10 Şubat 1993

■ İstanbul'da Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı silahlı ekiplece sırasıyla Melsa gazetesi, Dünya dergisi ve Yeni Ülke yayınevi büroları basıldı. Büroda bulunanlar hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındılar.

■ Batman'ın Kozluk ilçesinde **Mehmet Boğuş (43)** kontrol alan saldırısı sonucu yaşamını yitirdi.

■ Diyarbakır'da Mehmet Tekdağ (31) ugradığı kontrol saldırısına ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

■ Güroymak ilçesinde bir benzinlikte kontrol alan silahlı baskını sonucu öldürülen Abdullah Gencer ile Seyfettin Zengin'in katillerinin bulunmamasını ve kontra cinayetlerinin devam etmesini protesto etmek amacıyla ilçe de 3 günlük kepenk ve kontak kapandı. Bunun üzerine TC güçleri ilçenin giriş çıkışlarını kontrol altına aldılar.

11 Şubat 1993

■ Mardin'in Mazıdağı ilçesinde işyerinden eve giden aynı aileye mensup 4 kişi kontrol alan silahlı saldırısına uğradı. **Azad ve Vedat Aziz-oğlu** adlı kardeşler ölürken, baba Şevket ve oğlu Sedat Azizoglu işe ağır yaralandı. Azizoglu ailesinin çevrede sevilen yurtsaver bir aile olduğu bildirildi.

14 Şubat 1993

■ Siirt'te gerillaların bulunduğu bir evi, ihbar üzerine TC güçleri kuşatmaya aldılar. Gerillaların teslim ol çağrısına ateşle karşılık vermesi üzerine çatışma çıktı. Olayda **Selahattin BALTA (Enver)** ve **Kasım TOKGÖZ (Cemal)** adlı gerillalar ile **Ekmek TIRPAN** adlı yurtsaver köylü şehit düştü. Esvahib İbrahim de eve atılan bombaların patlaması sonucu yaralandı.

■ Silvan ilçesinde yapılan iki ayrı saldırıda, çevrede kontra elemanı olarak bilinen 2 kişi öldürüldü.

15 Şubat 1993

■ Mardin'in Kerboran ilçesine bağlı Doyran (Sümer) köyüne TC güçlerinin helikopter ve korucular desteğinde yaptıkları baskında 5 köylü öldürüldü, 20 köylü de gözaltına alındı.

■ Lice ilçesine bağlı Sisi (Yolçatı) köyüne baskın düzenleyen TC güçleri, 5 evi tamamen imha ederken, 8 evi de ateşe vererek yaktlar. Ayrıca ulaşan haberde, köy erkeklerinin evlerden dışarı çıkarıldığını, evlere kapatılan kadınlara da cinsel tacizde bulunduğu bildirildi.

■ Güroymak'ta halk, kontra cinayetlerini PKK'ye mal eden Sabah gazetesini toplayarak işle merkezine

de ateşe vererek yaktı.

16 Şubat 1993

■ Mardin'in Derik ilçesine bağlı Xerâr köyüne TC güçleri baskın düzenleyerek çok sayıda evi yakarken, 7 kişiyi de katlettiler. Katliedilenler arasında 2 gerillanın da bulunduğu bildirildi. Ayrıca köyden ilçe merkezine götürülen **Seydi Melle** adlı köylü gözaltından geçirildi.

■ Nusaybin'de aşkım saatlerinde devriye gezen bir polis otosuna gerillalar tarafından ateş açıldı. Aracın büyük oranda tahrip olduğu bildirilen eylemde ölü veya yaralının oluşmadığı tespit edildi.

■ Cizre-Nusaybin karayolu üzerinde durdurulan bir otobüste bulunan yolcular soyulduktan sonra indirildi. Otobüs yakıldığını ve şoförü de öldürüldükten sonra silahlı dört kişi bir araçla olay yerinden uzaklaştı. Olayın, yolcu kılığında giren özel tim elemanları tarafından gerçekleştirildiği bildirildi.

■ Nevşehir E Tipi cezaevinde 18 siyasi tutuklu kâzıklı 30 metre uzunluğunda tünelden kaçtılar. Bundan 10'u PKK'li (6'sı idam hükmünde), 2'si Dev-Sol'cu, 3'u TIKKO'cu, 3'ü de TDKP'li.

Cezaevinden kaçanların isimleri şöyle: **PKK'iler:** Mehmet Savaş, Ahmet Vurucu, Yıldırım Arıcan, Mehmet Çelik, Abdullah Sönmec, İbrahim Serdar Uğur, Hüseyin Yılmaz, Ali İhsan Kitay, M. Emin Özbay ve Muhammed İsa Şahin. **TIKKO'cular:** Hasan Durna, Erol Özel, Gökhan Yaka. **TDKP'iler:** Hüseyin Yavaş, Ali Kanar, Mehmet Zengül. **Dev-Sol'cular:** Mürsel Göleli, Mustafa Sefer.

En son alınan haberlerde, cezaevinden kaçan tutukluların, ARGK gibi gerillalar tarafından yerlerine ulaştırıldıkları bildirildi. Ancak randevu grubuna yetişemeyen A. İhsan Kitay, daha sonra gittiği Bingöl'de şüphe üzerine tekrar yakalandı.

17 Şubat 1993

■ Nusaybin ilçesinde cami görevlisi **Cemal Doğan** ve **Eyüp Doğan** adlı kardeşler, kontrol alan silahlı saldırısına uğrayarak yaşamlarını yitirdiler. Her iki kardeş de yurtsaver imam olarak tanınıyor.

■ Arama adı altında yapılan saldırılar protesto etmek amacıyla Batman cezaevindeki tutuklular, açlık grevine girdiklerini kamuoyuna açıkladılar.

■ Diyarbakır'da Egit-Sen işyeri olan öğretmen Bahri Birtane, kontrol alan silahlı saldırısı sonucu yaralandı.

■ TC askeri güçleri, Cizre'nin Yeşilyurt ilçesine baskın düzenleyerek 4 saat süreyle tüm köylüleri köy dışına koşarak havada beklettiler.

18 Şubat 1993

■ Urfa'da, bir süre önce yayınına ara veren Özgür Gündem gazetesi muhabirlerinden **Kemal Kılıç**, işinden evine giderken kontrol alan silahlı saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi. Kemal Kılıç, aynı zamanda İHD Yönetim Kurulu üyesiydi.

20 Şubat 1993

■ Şırnak'a bağlı Güçlükönü ilçesinin Bana (Ormançı) köyü, TC güçleri ve korucu çevre tarafından baskına uğrayarak yakıldı. Köylüler işkenceden geçirildi. Köylülerin köylerini boşaltmama yönündeki direnişine karşın açılan ateş sonucu **Abide Ekin (3)** adlı bir çocuk öldü, 40 hanelik köyde sığınan ev bırakılmadı ve böylece köy tümden boşaltılmış oldu.

21 Şubat 1993

■ Mersin'in çeşitli mahallelerinde baskı uygulamaları, öldürme ve tutuklama olayları protesto eden esnaflar kepenk kapatıldı.

22 Şubat 1993

■ Siverek ilçesinde müşterileri ağırlıklı olarak asker olan bir krathane bombanın atılması sonucu 5'i

asker 8 kişi yaralandı.

■ Mersin'de bakalı işlemticiliği yapan ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı tavır içinde olan 1 kişi ölümle cezalandırıldı.

■ Mardin'in Derik ilçesinin Dumanlı köyü civarında gerillalar ile düşman güçler arasında çatışma çıktı. Çatışmada, kesin olmakla birlikte 2 gerillanın şehit olduğu belirtildi.

■ Dumanlı köyündeki çatışma ardından TC askeri ve korucular köye baskın düzenlediler. Köylüler arasında bir aileden seçtikleri **Seydo Çeviren (50)**, çocukları **Bahriye (18)**, **Ahmet**, **Yusuf**, **Mehmet** ve **Necat Aris** ile o gün köyde bulunan bir masafin işkenceyle öldürüldü. ■ Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Kayabalı köyüne, TC güçleri tarafından 17 Ocak 1993'ten bu yana uygulanan ekonomik ambargonun devam ettiği bildirildi.

Ayrıca isimlerini tespit edemediğimiz daha birçok köy sömürgeci idareler tarafından benzer ambargonun uygulandığı belirtildi.

■ Nusaybin ilçesinde şeri gerillalar tarafından bir askeri araç saldırıya uğrayarak tümden tahrip oldu. Daha sonra müdahale etmek isteyen 3 polis gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Kurtalan ilçesinin Yakabagları nahyesinde ilköğretim öğretmeni **İsmail Çetin** ile postahane memuru **Salih Oğuz**, uğradıkları silahlı saldırı sonucu hayatlarını kaybettiler. Öldürülenlerin TC güçleri tarafından daha önce de tehdit edildikleri bildirildi. ■ Malazgirt ilçesinin Gükkuru nahyesine bağlı birçok köy genel operasyon sonucu TC askerlerinin baskınına uğradı. Köylüler işkenceden geçirildi ve çok sayıda kişi de gözaltına alındı.

■ Ceylanpınar ilçesinin Yolçalı köyünde yaklaşık 7 kişilik bir grup ile korucu çeteler arasında çatışma çıktı. Olayın sonuçları tespit edilemedi.

■ İdil cezaevinde bulunan tutuklular yaptıkları açıklamada kendilerini işkence yapıldığını ve işledikleri olayların kendilerini sahte belgelerle kabul ettirmeye istendiklerini duyurdular. ■ Mardin cezaevindeki siyasi tutuklular, cezaevlerinde başlatılan baskı ve işkenceleri protesto etmek amacıyla açlık grevine başladıklarını bildirdiler.

23 Şubat 1993

■ Adana'nın Dağlıçlı Mahallesi'nde gece devriye gezen 3 polis otosu gerillalar tarafından çapraz ateşe tutuldu. Tahrip olan otolarda bulunan 5 polis öldü, 7 polis de yaralandı.

■ Olay ardından Dağlıçlı'na karşı TC güçleri operasyona geçti ve rastgele çok sayıda kişiyi gözaltına aldılar. ■ Siverek ilçesinde eylem hazırlığı yapan 3 gerillanın elindeki bir bomba patladı. Şiddet derecesi yüksek olan bombanın patlaması sonucunda **Yıldırım BİLGIN**, **Yusuf BENİMAN** ve **Cuma KIZIL** öldükleri bildirilen 3 gerillanın şehit düştüğü bildirildi.

■ Bir grup öğrenci, Çukurova Üniversitesi'nin girişindeki jandarma nizamyesine taşlar ve sopalarla saldırı. Nizamiyede bulunan iki er ve bir astsubay kaçtığı ve öğrencilerin de nizamiyenin camkanına slogan yazdıkları ve "Bij Serok APO" sloganını attıkları bildirildi.

■ Rahatsızlığı nedeniyle Adana Numune Hastanesi'nde bulunan PKK'li savaş esiri Guri Şıray'ın penceresinde işle ve ARGK'ye ulaştığı bildirildi.

24 Şubat 1993

■ Yaklaşık bir ay önce işkenden çıktıkları sonra ortaklık yapılaben Erzincan ÖZDEP İl Başkanı **Cemal Akar**'ın cesedi Dersim yolu üzerindeki Zerb köyünde bulundu.

1993 YILINA BÜYÜK UMUT, BÜYÜK İNANÇ VE BÜYÜK KAZANMA KARARLILIĞIYLA YÜKLENİYORUZ!

22 Ocak 1993

■ Bitlis'in Tatvan ilçesinde İzzettin Baldr (42) adı bekçi, mesai dışı-nda çalıştığı taksidi ölü olarak buldu. Olayın kimler tarafından neden gerçekleştirildiği öğrenilemedi.

■ Adana'nın Gülbahçe Mahallesi'nde devletle işbirliği yapan M. Şakir Yavuz, gerillalar tarafından ölüme cezalandırıldı.

■ Adana'da Hürriyet Polis Karakolu'na atılan bomba sonucu 1 başkomiser yaralandı.

■ Yine Adana'nın Yenibey-Akkapı kavşağında devriye geçen bir polis otosunun pusuya düşürülmesi sonucunda 3 polis yaralandı.

■ 1984 yılında bir eylem sonrasında yakalanarak itirafçılığı başlatan Mustafa Çimen, bu sure içerisinde devrimde karşı birçok suç işledi. Bundan bir süre önce serbest bırakılan Mustafa Çimen, Mersin'de yerleştiği Toroslar Mahallesi'nde gerillalar tarafından başlatılan vurularak ölüme cezalandırıldı.

■ Adana'da PKK adını kullanarak ağır suçlar işleyen Mehmet Gencer ölüme cezalandırıldı.

23 Ocak 1993

■ Silvan ilçesinde belediye görevi olarak çalışan Selahattin Karakan (42), kimlikleri belirlenmeyen kişiler tarafından öldürüldü.

25 Ocak 1993

■ Batman'da yurtsever oldukları bildirilen **Orhan Arık (20)** ve **Vasfettin Gökbulut (39)** kontra elemanlarının silahlı saldırısı sonucunda yaşamımları yitirdiler.

■ Yine Batman'da kimlikleri öğrenilemeyen kişilerce yapılan saldırıda Metin Akyıldız (22), Hüseyin Akyıldız (19) ve Ubeyd Akyıldız öldü. Aynı saldırıda İrfan Akyıldız da ağır yaralandı.

■ Kontra saldırılarını protesto amaçlı olarak Batman cezaevindeki siyasi tutuklular 3 günlük açlık grevine başladılar.

■ İdil ile Midyat ilçeleri arasında bulunan Karalar (Araban) köyü minkasındaki gerillalara TC askeri güçleri arasında çıkan çatışma iki gün sürdü. İlk beşlere göre 7 asker ve 1 subay gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Diyarbakır'da bir grup yurtsever genç, TC uçaklarını Kulp, Dicle, Lice ve Hazro ilçelerinde başlatılan hava hareketi sırasında aralarında iki yaşındaki 1 çocuğun da bulunduğu 5 köylünün ölümünü protesto etmek amacıyla yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşü TC'nin hava hareketini protesto eden gençler, "Kahrolsun faşizme!", "Ejen Kürdistan!", "Bijî Serok Apo!", "Kahrolsun kontrgerilla!", "Yaşasın Ulusal Meclisimiz!" sloganlarını attılar. Polislin müdahale etmesi üzerine bir polis otosuna molotof koteletti atan gençler, daha sonra ara sokaklara dağılarak izlerini kaybettirmeye çalıştılar. Olaydan sonra gelen polislerin çok sayıda kişiyi gözaltına aldıkları bildirildi.

■ Diyarbakır'ın Hazro ilçesinde TC gerillaları tarafından panzer, roketatar ve uzun namlu silahlarla evler ve dükkanlar rastgele tarandı. Gece saat 01.00'de kaddar süren saldırı sonucunda 7 dukkân tamamen yanarken, çok sayıda ev ve dükkan da tahrip edildi. Olayın ertesi günü Jandarma Alay Komutanı ilçede yaptığı konuşmada, "Teröristleri bandırma-

ğınız süreç, bu tür saldırılar devam edecektir" sözlerine yer verdi.

■ Diyarbakır'ın Çınar ilçesine bağlı Çınar ve Şahina köylerinde kontra elemanların yaptıkları iki ayrı baskın sonucunda Çınar köyünden Tımur Seçici ve Şahina köyünden ise

Habip Dağtekin silahlı taranakar öldürüldüler.

26 Ocak 1993

■ Diyarbakır'ın Ofis semtinde bulunan askeri lojmanlara yönelik gerillalar bombalı bir saldırı gerçekleştirdiler. Eylemin ayrıntılı sonuçları henüz ulaşmadı.

■ Kulp, Bismil ve Derik ilçelerinde, TC'nin son dönemlerde "iç hareket" adı altında terimladığı baskınlara ve Kiziltepe'nin Bloka minkasında şehit düşen 5 gerilla komutanının anısına 1 günlük yas ilan edilerek kenpekler kapatıldı.

■ Batman'da kontraların saldırısına uğrayan Aryan Uzum yaralandı.

■ Silvan ilçesinde gerilla tarafından 2 kontra elemanı ölüme cezalandırıldı.

Devam 31. sayfa

DİRENİŞ DALGASI

Sömürgeci Türk devletinin 1992 yılında tüm beklentilerinin tersine ağır bir yenilgi almasıyla birlikte ilan ettiği topyekün savaş iç hareket boyutunda devam ediyor. Gerillalar karşı istediği koşullarda ve zamanda saldırı yöntemini inisiyatifi ele geçiremeyince ya da "iç hareket" amacıyla ulaşamayıp fiyaskoyla sonuçlanınca, bu kez tümüyle halki hedeflemeye başladı. 1993 baharının imha amaçlı saldırılarına zemin hazırlamak için de baskınlara gün geçtikçe boyatıldırıyor.

PKK önderliğindeki Kürdistan halkı, TC'nin bu dızsızınz terörüne karşı bulunduğu her alanda ayağa kalkarak sesini yükseltti. ERNK'nin çağrısına, Kürdistan halkı "topyekün savaş" karşı topyekün direniş geçti. 24 Ocak 1992 günü Belçika'nın Brüksel kentinde Avrupa'dan seçilen 15 Kürdistan Ulusal Meclisi milletvekilinin başlattığı açlık grevile birlikte topyekün direniş yayılmaya başladı.

Bu süre içerisinde gelişen eylem dalgası özellikle de dış kamuoyunda büyük yankı yaratarak amacına ulaştı. Kürdistan'da ve yurt dışında gerçekleşen eylemlerden gazetemize ulaşanlar şunlardır:

■ 24 Ocak'ta Kürdistan Ulusal Meclisi'nin Avrupa'dan seçilen 15 milletvekili Brüksel'de süresiz açlık grevini başlattı. 3 gün sonra katılan yurtseverlerle birlikte eylemci sayısı 700 kişiyi aştı.

■ Diyarbakır, Mardin, Batman, Elazığ, Urfa, Ceyhan, Aydın, Buca, Nevşehir, Şağmalılar, Antep vd. cezaevlerinde siyasi tutuklular dönüşümlü olarak açlık grevine girdiler.

■ Doğubeyazıt'ta HEP il binasında bir grup yurtsever açlık grevini başlattı.

■ Bismil, İdil, Kortalan, Gercüş, Sason, Kozluk, Derik, Bulank, Malazgirt, Diyarbakır ve Tatvan'da kenpek ve kontak kapatıldı.

■ Diyarbakır Fatih Lisesi öğrencileri bir gösteri düzenlediler.

■ Yine Diyarbakır'da Atatürk Lisesi, Hüseyin Uluğ Lisesi, Diyarbakır Lisesi, Fatih Lisesi ve Ziya Gökalp Lisesi'nde öğrenciler dersleri boykot ederek okula gitmediler.

■ Diyarbakır İnsan Hakları Derneği, başlatılan topyekün direniş desteklemek amacıyla açlık grevine başladı.

■ HEP Diyarbakır örgütü aynı amaçla imza kampanyası başlattı.

■ Hristiyan Demokrat Parti'sinden parlamenter Hugovon Rompaey, Brüksel'deki açlık grevini ziyaret ederek dayanışma amacıyla 2 günlük açlık grevine başladı. Bir açıklama yapan Belçikalı parlamenter, "Geleneksel olarak siyasetçiler diplomasi temelinde yükselir. Bunda da askeri, ekonomik çıkarlar esas alınır. Amacım baskın tersi bir gelenekle halklara yardım etmek... Burada bir halk birliğini, kardeşliğini ve coşkusunu görüyoruz" sözlerine de yer verdi.

■ Kanada'nın Ottawa şehrinde bir grup yurtsever açlık grevine başladı. Kanada polislinin engellemeye çalışılmasına ve -20-36 derecelik soğukta rağmen yurtseverler açlık grevini kararlılıkla sürdürdüler.

■ Rusya'nın başkenti Moskova'da 40'ı aşkın sayıda yurtsever açlık grevine girdi.

■ 6 Yunan parlamenterinden oluşan bir heyet Brüksel'deki açlık grevini ziyaret etti.

■ Belçika Flaman Sosyalist Partisi (işmiki hükümet ortağı'ndan dört milletvekili açlık grevini ziyaret etti ve Kürt milletvekillerile görüşme yaptı.

■ Avusturya'nın Sidney şehrinde yurtseverler açlık grevini başlattılar.

■ Almanya'nın Kiel şehrinde Autonon Enformasyon Grubu, Brüksel'deki açlık grevi eylemine dayanışma mesajı gönderdi.

■ 3 Kürt milletvekili Avrupa Parlamentosu Konseyi'ni ziyaret ederek görüşmede bulundu.

■ Belçika Flaman Yeşiller Partisi'nden bir temsilci açlık grevi yerine giderek dayanışma dileklerini bildirdi.

■ 2 Kürt milletvekili Vatikan Büyükelçiliği'ne giderek görüşmede bulundu. Kürt milletvekillerinin Papa II. Jan Paul'e görüşme talebini bildireceğini belirlen büyükelçilik görüşmeden memnun olduğunu bildirdi.

■ Avrupa Parlamentosu Sol Koalisyon Başkanı Rône Pigue, açlık grevine dayanışma mesajı gönderdi.

■ Belçika'nın en çok dinlenen radyolarından BRT, Kürt milletvekillerile yurtseverlerle birbirci saatlık röportaj yaptı.

■ Belçika'da yardım örgütü olarak çalışma yürüten OXFAM yetkilileri açlık grevini ziyaret ederek görüşmeler yaptılar.

■ Danimarka Sosyalist Halk Partisi mensubu 10 milletvekili, açlık grevi eylemlerine ortaklaşa dayanışma mesajı gönderdiler.

■ Yunan parlamenterlerden oluşan heyet açlık grevi binasında basın toplantısını yaparak TC halkına karşı besledikleri dostluğu ve desteklerini dile getiren açıklamalarda bulundular.

■ Kürdistan Ulusal Meclisi milletvekilleri ABD, Fransa, İtalya, İspanya, Avusturya, Yunanistan, Norveç ve Avusturya büyükelçiliklerine ziyarette bulunarak görüşmede bulundular. Daha sonra Avusturya Büyükelçiliği yardımcısı açlık grevi eylemcilerini ziyaret ederek dayanışma mesajını sundu.

■ Hamburg'da yurtseverler, sayısı yaklaşık 1500 kişiyi bulan bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdiler.

■ Kürdistan Ulusal Meclisi milletvekilleri bir basın toplantısı yaparak, eylemlerinin amaçlarını basın-yayın kuruluşlarına genişçe açıkladılar.

■ Yunanistan'ın başkenti Atina'da yapılan Sosyalist Enternasyonel Toplantısı'na heyet düzeyinde katılma talepleri reddedilen ERNK taraftarları, toplantı binasının önünde protesto gösterisinde bulundular.

■ Hollanda Parlamentosu Dışişleri Komisyonu adına Demokratik Parti Temsilcisi D. Eisma, bir davetiye göndererek Kürdistan Ulusal Meclisi milletvekillerile görüşme talebinde bulundu.

■ Merkezi Fransa'da bulunan Uluslararası Yardım Fonu kuruluşu, Brüksel'deki açlık grevile dayanışma eylemi olduğunu belirlen yazılı bir mesaj gönderdi.

■ Filandya Barış Birliği, açlık grevi taleplerini desteklediğini bildiren bir mesaj gönderdi.

■ Yılmaz Güney Vakfı Destek Derneği, açlık grevi eylemcilerine gönderdiği mesajda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yanında yer aldığını bildirdi.

■ Hannover'de 2000 kişinin katıldığı bir protesto yürüyüşü yapıldı.

■ Brüksel'deki açlık grevinin yanısıra Alman-

ya'nın Mainz, Mannheim, Saarbrücken, Freiburg, Kassel, Osnabrück, Bielefeld, Münster, Hamburg, Bochum, Hagen, Bremen, Kiel ve Duisburg, İsveç'in Stockholm ve Göteborg, İngiltere'nin Londra, Yunanistan'ın Atina, Hollanda'nın Amsterdam, İsviçre'nin Cenevre şehirlerinde, Danimarka ve Norveç'te yüzlerce yurtsever açlık grevine başladı.

■ Hagen'de 1500 kişinin katıldığı bir protesto yürüyüşü yapıldı.

■ 16 Ocak 1993 günü, 24 Ocak'tan bu yana Brüksel'de açlık grevi eylemini sürdüren 700'ü aşkın Kürt ve 500 dayanışmacı eylem binasından Avrupa Parlamentosu Bakanlar Konseyi Binası'na kadar yürüyüş yaparak eylemlerine son verdiler. Yürüyüş Belçikalı bazi parlamenterler ve daha birçok kuruluşun üyesi de dayanışmacı olarak katıldı.

Yürüyüş ardından 2 Kürdistan Ulusal Meclisi milletvekili ve ERNK Avrupa Sözcüsü, eylemcileri temsilen Avrupa Parlamentosu Başkanı ve Genel Sekreteri ile görüştüler. Görüşmede ileri sürülen talepler kabul edildi.

■ Brüksel'deki açlık grevine Kürdistan, Türkiye, Avrupa ve daha birçok ülkede yaşayan Kürtler ve Kürtlerin dostu kişi ve kuruluşların dayanışma mektup ve mesajları ulaştı. Şimdiye kadar görülmeyen bir katılımla gerçekleşen açlık grevi eylemi, Kürdistan halkı ve dostları arasında büyük sevinçle karşılanırken, düşman cephesine karşı da güçlü bir birlik ve kararlılık gösterisi oldu.

Brüksel açlık grevinin ziyaretçileri defterine dayanışmacı Belçikalıların düştükleri notlardan:

Kürt halkının mücadelesini destekliyorum. Umarm bu Kürdistanlılar, Türklerin baskısı olmadan kendi ülkelerinde yaşayacaklardır.

Sizin ne kadar dayanışmacı olduğunuzu görmek çok güzel.

Umarm açlık grevi erken biter ve artık insanları işkence görmesi ve öldürülmesi durdurulur. Açlık grevlerini üstün başarılar.

Sosyalist ve kurtarılmış bir Kürdistan için verdiginiz mücadelede başarılar.

Sizin eyleminizi kutlar ve başarıları dilerim.

Amarlıncılar başarmanızda size çok başarılar dileriz. Özgür bir Kürdistan umudulla.

Direnin! Başarılar, Yaşasın Kürdistan!

Kendi iradenize inanın, çünkü sizin iradeniz sevdiadır.

Umarm bir gün herkes Kürtlere yapılan barbarlığı unulacaktır.

Başarı umudulla.

Devletsiz bir halk dayanışma istiyor.

Sizin birliğiniz ve dayanışmanızdan etkilenim. Bu benim açımdan mücadeleyi sürdüremek için güç veriyor. Kesin kazanacaksınız.

Yaşasın özgür Kürdistan!

Umut artık sizi terk etmesin. Doğal hakları, yaşam için savaşan bir halkın sessiz hayranları.

Size hayranım. Sizin yakınlığınızın, inançınız ve birbirinize olan saygınıza hayranım. Sizin umudunuza hayranım. Bunun asırlar boyu yüreğimde taşıyacağım.